KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 29.7.2020 r.
COM(2020) 341 final

ANNEX

ZAŁĄCZNIK

do

wniosku dotyczącego

DECYZJI RADY

w sprawie podpisania, w imieniu Unii, dobrowolnej umowy o partnerstwie pomiędzy Unią Europejską a Republiką Hondurasu dotyczącej egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa oraz handlu produktami z drewna wprowadzanymi na terytorium Unii Europejskiej

DOBROWOLNA UMOWA O PARTNERSTWIE
POMIĘDZY UNIĄ EUROPEJSKĄ
A REPUBLIKĄ HONDURASU
DOTYCZĄCA EGZEKWOWANIA PRAWA, ZARZĄDZANIA I HANDLU
W DZIEDZINIE LEŚNICTWA
ORAZ HANDLU PRODUKTAMI Z DREWNA
WPROWADZANYMI NA TERYTORIUM UNII EUROPEJSKIEJ

UNIA EUROPEJSKA, zwana dalej „Unią”,

oraz

REPUBLIKA HONDURASU, zwana dalej „Hondurasem”,

zwane dalej łącznie „Stronami”,

UWZGLĘDNIAJĄC współpracę pomiędzy Unią a Hondurasem, w szczególności w kontekście Umowy ustanawiającej stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Środkową, z drugiej strony, podpisanej w 2012 r.,

UWZGLĘDNIAJĄC Umowę o dialogu politycznym i współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony, a Republikami Kostaryki, Salwadoru, Gwatemali, Hondurasu, Nikaragui i Panamy z drugiej strony, podpisaną w 2003 r., a także Ramową umowę o współpracy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republikami Kostaryki, Salwadoru, Gwatemali, Hondurasu, Nikaragui i Panamy, podpisaną w 1993 r.,

UWZGLĘDNIAJĄC komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego pt. „Egzekwowanie prawa, zarządzanie i handel w dziedzinie leśnictwa (FLEGT) – wniosek w sprawie planu działań UE” jako pierwszy krok na drodze do uregulowania pilnej kwestii nielegalnego pozyskiwania drewna i związanego z tym handlu,

MAJĄC ŚWIADOMOŚĆ znaczenia zasad zrównoważonej gospodarki leśnej, przedstawionych w deklaracji z Rio de Janeiro z 1992 r. w sprawie środowiska i rozwoju, w szczególności zasady 10. dotyczącej znaczenia uświadamiania i udziału społeczeństwa w zakresie zagadnień środowiskowych i zasady 22. dotyczącej istotnej roli, jaką odgrywają ludy tubylcze i ich wspólnoty oraz inne wspólnoty lokalne w zarządzaniu środowiskowym i rozwoju,

UWZGLĘDNIAJĄC Konwencję o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES), w szczególności wymóg, zgodnie z którym zezwolenie eksportowe wydane przez strony CITES w odniesieniu do okazów należących do gatunków wymienionych w dodatkach I, II i III można uzyskać jedynie po spełnieniu określonych warunków, w szczególności warunku, aby takie okazy nie zostały pozyskane z naruszeniem właściwych przepisów o ochronie zwierząt i roślin,

POTWIERDZAJĄC znaczenie, jakie Strony przywiązują do zasad i postanowień regulujących handel wielostronny, w szczególności praw i obowiązków określonych w Układzie ogólnym w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. i w innych umowach wielostronnych wymienionych w załączniku 1A do Porozumienia z Marrakeszu ustanawiającego Światową Organizację Handlu (WTO) z 1994 r., oraz do potrzeby ich stosowania w sposób przejrzysty i niedyskryminujący,

UWZGLĘDNIAJĄC rozporządzenie Rady (WE) nr 2173/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia systemu zezwoleń na przywóz drewna do Wspólnoty Europejskiej FLEGT,

UWZGLĘDNIAJĄC Umowę ustanawiającą stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Środkową, z drugiej strony, w szczególności jej tytuł VIII art. 289 dotyczący handlu produktami leśnymi, w którym strony zobowiązują się do współpracy w celu poprawy egzekwowania prawa i zarządzania w dziedzinie leśnictwa oraz wspierania handlu legalnymi produktami z drewna oraz do prowadzenia zrównoważonej gospodarki leśnej za pomocą takich instrumentów jak umowy o dobrowolnym partnerstwie dotyczące egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa (FLEGT) lub CITES,

POTWIERDZAJĄC zaangażowanie i determinację Stron w odniesieniu do celów Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, a zwłaszcza wkład, jaki wdrożenie dobrowolnej umowy o partnerstwie wniesie w osiągnięcie celu 15. dotyczącego propagowania zrównoważonej gospodarki leśnej, powstrzymania wylesiania i przyjęcia środków mających na celu rozwiązanie problemu popytu i podaży na nielegalne produkty z dzikiej fauny i flory,

UZNAJĄC wkład, jaki wdrożenie dobrowolnej umowy o partnerstwie wniesie w przeciwdziałanie zmianie klimatu, zgodnie z wysiłkami podejmowanymi na rzecz redukcji emisji gazów cieplarnianych spowodowanych wylesianiem i degradacją lasów w krajach rozwijających się (REDD+) przez propagowanie egzekwowania prawa i zarządzania w dziedzinie leśnictwa,

UZNAJĄC, że podstawowym celem honduraskiego systemu zapewnienia legalności jest objęcie całego drewna i wszystkich produktów z drewna ramami prawnymi, a także że wymogi systemu zapewnienia legalności powinny być stosowane bez wyjątku do rynku krajowego oraz do wywozu drewna i produktów z drewna z Hondurasu,

MAJĄC NA UWADZE znaczenie, jakie Strony przywiązują do zaangażowania wszystkich odpowiednich zainteresowanych stron, niezależnie od ich płci, wieku, miejsca zamieszkania, religii lub przekonań, pochodzenia etnicznego, rasy, języka, niepełnosprawności lub wszelkich innych uwarunkowań, w tym społeczeństwa obywatelskiego, sektora prywatnego, ludów tubylczych i potomków Afrykanów zamieszkujących w Hondurasie i ludności lokalnej, w powodzenie polityki w zakresie gospodarki leśnej, w szczególności przez konsultacje i informowanie społeczeństwa,

MAJĄC NA UWADZE, że zasoby leśne Hondurasu stanowią dobro strategiczne zarządzane w sposób zrównoważony przez Instituto Nacional de Conservación y Desarrollo Forestal, Áreas Protegidas y Vida Silvestre (ICF) za pomocą krajowego modelu polityki leśnej ukierunkowanego na skuteczne reagowanie na wyzwania związane ze zrównoważoną gospodarką leśną i skuteczne wykonywanie zadań polegających na kierowaniu inwestycjami w rozwój publicznego i prywatnego sektora leśnego, ich regulowaniu, zarządzaniu tymi inwestycjami oraz ich ułatwianiu,

MAJĄC NA UWADZE, że zgodnie z polityką leśną Hondurasu oraz zgodnie z jego prawem leśnym podjęto wysiłki na rzecz ochrony i rozwoju gospodarczego obszarów chronionych, odbudowy i zrównoważonej gospodarki lasami iglastymi, ochrony lasów liściastych i propagowania zrównoważonego zarządzania tymi lasami, zaangażowania organizacji środowiskowych w zrównoważoną gospodarkę leśną, propagowania ochrony środowiska i ponownego zalesiania na szczeblu krajowym, zintegrowanego zarządzania mikrozlewniami, kompleksowego monitorowania nielegalnego pozyskiwania drewna, handlu drewnem oraz handlu dziką fauną i florą, a także modernizacji instytucjonalnej leśnictwa, obszarów chronionych i sektora dzikiej fauny i flory,

MAJĄC NA UWADZE, że niniejsza Umowa będzie stanowiła centralny filar programów rozwoju społecznego wdrażanych w kraju w celu tworzenia miejsc pracy, poprawy warunków inwestycji, tworzenia polityki planowania przestrzennego i pomocy w ożywieniu przemysłu, a także zapewnienia zrównoważonego wykorzystania zasobów z perspektywy społecznej i środowiskowej,

MAJĄC NA UWADZE, że prawo leśne w Hondurasie ma na celu stworzenie ram prawnych administrowania i zarządzania zasobami leśnymi, obszarami chronionymi oraz dziką fauną i florą, w tym ich ochrony, odtwarzania, produktywnego wykorzystywania, zachowania i propagowania, wspierając w ten sposób zrównoważony rozwój odpowiedni dla interesów społecznych, gospodarczych, środowiskowych i kulturowych kraju,

MAJĄC NA UWADZE, że traktaty międzynarodowe dotyczące środowiska i leśnictwa ratyfikowane przez Narodowy Kongres Republiki Hondurasu stanowią część przepisów krajowych, które z kolei stanowią podstawę do tworzenia i wdrażania polityki leśnej kraju,

MAJĄC NA UWADZE, że podpisując niniejszą Umowę, Honduras ma nadzieję na wzmocnienie zarządzania, użytkowania gruntów i prawa własności gruntów, a także przepisów w sektorze leśnictwa; ustanowienie silnych i skutecznych procesów dla poszczególnych zainteresowanych stron, tworząc tym samym warunki dla bardziej przejrzystych inwestycji na większą skalę; opracowanie polityk w zakresie użytkowania gruntów; opracowanie polityk inwestycyjnych w celu wsparcia legalnej produkcji; oraz wsparcie wdrażania polityk REDD+ przez bezpośrednie przeciwdziałanie niektórym przyczynom wylesiania i degradacji lasów,

MAJĄC NA UWADZE, że wykonanie niniejszej Umowy wesprze wysiłki na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu zgodnie z wysiłkami w ramach REDD+,

ZWAŻYWSZY, że deklaracja z Rio de Janeiro z 1992 r. w sprawie środowiska i rozwoju stanowi tekst odniesienia dla globalnego porozumienia w sprawie zagospodarowania, ochrony i zrównoważonego ekologicznie pozyskiwania drewna ze wszystkich typów lasów, a także biorąc pod uwagę niedawne przyjęcie przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych Prawnie niewiążącego instrumentu w sprawie wszystkich rodzajów lasów,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

ARTYKUŁ 1

Cel

Celem niniejszej Umowy jest, zgodnie ze wspólnym zobowiązaniem Stron do zrównoważonego zarządzania wszelkimi rodzajami lasów, określenie ram prawnych mających na celu zagwarantowanie, że wszelkie produkty z drewna objęte niniejszą Umową i przywożone do Unii z Hondurasu zostały legalnie wyprodukowane, a tym samym propagowanie handlu tymi produktami z drewna.

Niniejsza Umowa stanowi ponadto podstawę dialogu i współpracy Stron w celu ułatwienia i propagowania pełnego wdrożenia niniejszej Umowy i usprawnienia egzekwowania prawa i zarządzania w dziedzinie leśnictwa.

ARTYKUŁ 2

Definicje

Do celów niniejszej Umowy stosuje się następujące definicje:

a) „przywóz do Unii” oznacza dopuszczenie do obrotu w Unii w rozumieniu art. 201 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny produktów z drewna, których nie można klasyfikować jako „towary o charakterze niehandlowym” zdefiniowane w art. 1 pkt 21 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego;

b) „wywóz” oznacza fizyczne opuszczenie przez produkty z drewna jakiejkolwiek części terytorium Hondurasu lub odebranie ich z jakiejkolwiek części tego terytorium, poza produktami z drewna przewożonymi przez Honduras w tranzycie;

c) „produkty z drewna przewożone w tranzycie” oznaczają wszelkie produkty z drewna pochodzące z państwa trzeciego, które trafiają do kontroli celnej na terytorium Hondurasu i opuszczają go w niezmienionej formie, bez zmiany kraju pochodzenia oraz bez wprowadzania do obrotu w Hondurasie;

d) „produkty z drewna” oznaczają produkty wymienione w załączniku I;

e) „kod HS” oznacza najwyżej sześciocyfrowy kod określony w nomenklaturze zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów ustanowionego na mocy Międzynarodowej konwencji w sprawie zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów Światowej Organizacji Celnej;

f) „zezwolenie FLEGT” oznacza dokument, który potwierdza, że dostawa produktów pochodzi z legalnego źródła i była skontrolowana zgodnie z kryteriami ustalonymi w niniejszej Umowie;

g) „organ wydający zezwolenia” oznacza organ wyznaczony przez Honduras do wydawania i zatwierdzania zezwoleń FLEGT;

h) „właściwe organy” oznaczają organy wyznaczone przez państwa członkowskie Unii do przyjmowania, uznawania i weryfikacji zezwoleń FLEGT;

i) „dostawa” oznacza pewną ilość produktów z drewna objętą zezwoleniem FLEGT wysyłaną z Hondurasu przez wysyłającego lub przewoźnika, która jest zgłaszana w urzędzie celnym w celu dopuszczenia do obrotu w Unii;

j) „drewno wyprodukowane legalnie” oznacza produkty z drewna, które pozyskano, wyprodukowano, poddano obróbce, przewieziono i wprowadzono do obrotu w procesach zgodnych z wszystkimi przepisami obowiązującymi w Hondurasie, jak określono w załączniku II, lub które przywieziono i wyprodukowano zgodnie z tymi przepisami;

k) „dopuszczenie do obrotu” oznacza procedurę celną Unii nadającą status celny towaru z Unii towarowi, który nie pochodzi z Unii, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 952/2013, co wiąże się z: pobraniem wszelkich należnych należności celnych przywozowych; pobraniem w stosownych przypadkach innych opłat; zastosowaniem środków polityki handlowej, a także zakazów oraz ograniczeń; oraz dopełnieniem innych formalności przewidzianych do celów przywozu towarów.

ARTYKUŁ 3

System zezwoleń FLEGT

1. Niniejszym ustanawia się pomiędzy Stronami system zezwoleń w zakresie egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa („systemem zezwoleń FLEGT”). Obejmuje on zestaw procedur i wymogów mających na celu sprawdzenie i poświadczenie za pomocą zezwoleń FLEGT, że produkty z drewna dostarczone do Unii zostały wyprodukowane legalnie. Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2173/2005 oraz z niniejszą Umową Unia nie będzie przyjmowała dostaw z Hondurasu do celów przywozu do Unii, chyba że są one objęte zezwoleniami FLEGT.

2. System zezwoleń FLEGT ma zastosowanie do produktów z drewna wymienionych w załączniku I.

3. Strony postanawiają, że zastosują wszelkie środki niezbędne do wdrożenia systemu zezwoleń FLEGT.

ARTYKUŁ 4

Organ wydający zezwolenia

1. Honduras wyznacza organ wydający zezwolenia, a następnie przekazuje jego dane kontaktowe Komisji Europejskiej. Obie Strony podają te informacje do wiadomości publicznej.

2. Organ wydający zezwolenia weryfikuje, czy produkty z drewna zostały wyprodukowane legalnie, zgodnie z przepisami wyszczególnionymi w załączniku II. Wydaje on zezwolenia FLEGT obejmujące dostawy produktów z drewna wyprodukowanych legalnie w Hondurasie i przeznaczonych na wywóz do Unii. W stosownych przypadkach Honduras wydaje niezbędną dokumentację w odniesieniu do produktów z drewna przewożonych w tranzycie przez jego terytorium pod nadzorem honduraskich organów celnych.

3. Organ wydający zezwolenia nie może wydać zezwoleń FLEGT w odniesieniu do żadnych produktów z drewna, na które składają się produkty z drewna lub które obejmują produkty z drewna przywiezione do Hondurasu z państwa trzeciego, jeżeli przepisy tego państwa trzeciego zabraniają wywozu, lub co do których istnieje dowód potwierdzający, że te produkty z drewna zostały wyprodukowane z naruszeniem przepisów państwa, w którym drzewa zostały pozyskane.

4. Zgodnie z zasadą przejrzystości organ wydający zezwolenia dokumentuje i podaje do wiadomości publicznej swoje procedury wydawania zezwoleń FLEGT. Prowadzi on także ewidencję wszystkich dostaw objętych zezwoleniami FLEGT i udostępnia, zgodnie z przepisami krajowymi dotyczącymi ochrony danych, tę ewidencję w celu przeprowadzenia niezależnego audytu z poszanowaniem poufności danych eksporterów.

ARTYKUŁ 5

Właściwe organy Unii

1. Komisja Europejska informuje Honduras o danych kontaktowych właściwych organów wyznaczonych przez państwa członkowskie Unii. Obie Strony podają te informacje do wiadomości publicznej.

2. Przed dopuszczeniem dostawy do obrotu w Unii właściwe organy weryfikują, czy każda taka dostawa posiada ważne zezwolenie FLEGT. Zgodnie z załącznikiem III dopuszczenie do obrotu można zawiesić, a dostawę zatrzymać, jeżeli istnieją jakiekolwiek wątpliwości co do ważności zezwolenia FLEGT.

3. Właściwe organy prowadzą i co roku publikują rejestr otrzymanych zezwoleń FLEGT.

4. Zgodnie z przepisami krajowymi dotyczącymi ochrony danych właściwe organy zapewniają dostęp do stosownych dokumentów i danych osobom lub organom wyznaczonym przez Honduras na niezależnych audytorów.

5. Produkty z drewna pozyskane z gatunków wymienionych w dodatkach do Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES) i objęte zezwoleniem FLEGT przy wprowadzeniu na terytorium Unii zostaną poddane wyłącznie kontroli przewidzianej w rozporządzeniu Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi. Niezależnie od okoliczności system zezwoleń FLEGT gwarantuje legalne pozyskanie tych produktów.

ARTYKUŁ 6

Zezwolenia FLEGT

1. Organ wydający zezwolenia wydaje zezwolenia FLEGT w celu potwierdzenia, że produkty z drewna zostały wyprodukowane legalnie.

2. Zezwolenia FLEGT są wydawane na formularzu w języku hiszpańskim określonym w załączniku IV.

3. Za porozumieniem Strony mogą ustanowić systemy elektroniczne służące do wydawania, przekazywania i przyjmowania zezwoleń FLEGT.

4. Procedura wydawania zezwoleń FLEGT i specyfikacje techniczne są określone w załączniku IV.

ARTYKUŁ 7

Definicja drewna wyprodukowanego legalnie

Do celów niniejszej Umowy stosuje się definicję drewna wyprodukowanego legalnie określoną w załączniku II. Załącznik ten zawiera również przepisy krajowe Hondurasu, które muszą być przestrzegane, aby produkty z drewna mogły otrzymać zezwolenie FLEGT. Określono w nim również zasady, kryteria, wskaźniki i środki weryfikacji mające na celu udowodnienie zgodności z przepisami.

ARTYKUŁ 8

Weryfikacja legalności wyprodukowanego lub nabytego drewna

1. Honduras ustanawia system służący weryfikacji, czy produkty z drewna przeznaczone do dostawy zostały legalnie wyprodukowane i czy tylko dostawy zweryfikowane jako legalne są wywożone do Unii. System weryfikacji legalności obejmuje kontrole zgodności mające na celu uzyskanie pewności, że produkty z drewna przeznaczone na wywóz do Unii zostały wyprodukowane lub nabyte legalnie i że nie wydano zezwoleń FLEGT w odniesieniu do dostaw produktów z drewna, których nie wyprodukowano lub nie nabyto legalnie lub które pochodzą z nieznanych źródeł. System obejmuje także procedury mające na celu zagwarantowanie, że do łańcucha dostaw nie trafia drewno z nielegalnego lub nieznanego źródła.

2. System weryfikacji, czy dostawy produktów z drewna zostały wyprodukowane legalnie, opisano w załączniku V.

ARTYKUŁ 9

Dopuszczenie do obrotu dostaw objętych zezwoleniem FLEGT

1. Procedury regulujące dopuszczenie dostaw objętych zezwoleniem FLEGT do obrotu w Unii opisano w załączniku III.

2. Jeżeli ważność zezwolenia budzi wątpliwości, właściwy organ państwa członkowskiego Unii odbierający dostawę może natychmiast zwrócić się do organu wydającego zezwolenia o udzielenie dodatkowych informacji lub wyjaśnień. Jeżeli organ wydający zezwolenia nie udzieli odpowiedzi w ciągu 21 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku o dodatkowe informacje, właściwy organ postępuje zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi i nie uznaje zezwolenia. Jeżeli po udzieleniu dodatkowych informacji zostanie ustalone, że informacje na zezwoleniu nie odpowiadają dostawie, właściwy organ postępuje zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi i nie uznaje zezwolenia. Organ wydający zezwolenia musi otrzymać informację o każdym przypadku nieuznania zezwolenia FLEGT wraz z uzasadnieniem.

3. Jeżeli w odniesieniu do konsultacji dotyczących zezwoleń FLEGT pojawiają się stałe rozbieżności lub trudności, kwestia ta może zostać skierowana do wspólnego komitetu ds. wdrażania umowy (zwanego dalej „wspólnym komitetem”).

ARTYKUŁ 10

Niezależny audytor

1. Strony są zgodne co do konieczności zamówienia usług niezależnego audytora w uzgodnionych okresach w celu weryfikacji wydajności i skuteczności honduraskiego systemu zapewnienia legalności oraz systemu zezwoleń FLEGT zgodnie z załącznikiem VI.

2. W celu wykonywania zadań wymienionych w załączniku VI Honduras w porozumieniu z Unią korzysta z usług niezależnego audytora.

3. Niezależny audytor przekazuje Stronom swoje uwagi za pośrednictwem sprawozdań zgodnie z procedurą opisaną w załączniku VI. Sprawozdania niezależnego audytora będą publikowane zgodnie z procedurą opisaną w załączniku VI.

4. Strony ułatwiają pracę niezależnemu audytorowi, w szczególności przez zapewnienie mu na terytoriach każdej Strony dostępu do informacji niezbędnych do realizacji jego zadań. Zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi ochrony danych Strona może jednak odmówić udzielenia informacji, do których udostępnienia nie jest upoważniona.

ARTYKUŁ 11

Nieprawidłowości

Zgodnie z art. 21 Strony informują się wzajemnie o podejrzeniach lub dowodach dotyczących wszelkich przypadków obejścia systemu zezwoleń FLEGT lub nieprawidłowości w tym systemie, w szczególności, ale nie wyłącznie, związanych z:

a) nielegalnym handlem, w tym przekierowaniem handlu z Hondurasu do Unii przez państwo trzecie, jeżeli są powody, by sądzić, że przekierowanie przeprowadzono z zamiarem uniknięcia obowiązku uzyskania zezwolenia;

b) zezwoleniami FLEGT obejmującymi produkty z drewna zawierające drewno z państw trzecich, co do których istnieje podejrzenie, że zostały nielegalnie wyprodukowane;

c) oszustwem związanym z uzyskaniem zezwoleń FLEGT lub korzystaniem z takich zezwoleń.

ARTYKUŁ 12

Termin rozpoczęcia wdrażania systemu zezwoleń FLEGT

1. Strony zawiadamiają się wzajemnie za pośrednictwem wspólnego komitetu, gdy uznają, że poczyniły wszelkie niezbędne przygotowania do pełnego wprowadzenia systemu zezwoleń FLEGT.

2. Za pośrednictwem wspólnego komitetu Strony zlecają niezależną ocenę systemu zezwoleń FLEGT na podstawie kryteriów określonych w załączniku VII. W ramach oceny ustala się, czy opisany w załączniku V system zapewnienia legalności, będący podstawą systemu zezwoleń FLEGT, właściwie spełnia swoje funkcje.

3. Na podstawie zaleceń wspólnego komitetu Strony uzgadniają termin wprowadzenia systemu zezwoleń FLEGT. Strony powiadamiają się wzajemnie o tym terminie w formie pisemnej, którą wspólny komitet uzna za stosowną.

ARTYKUŁ 13

Zastosowanie systemu zezwoleń FLEGT
do produktów z drewna niewywożonych do Unii

1. Honduras dokłada starań, aby zweryfikować legalność produktów z drewna zarówno w odniesieniu do konsumpcji krajowej, jak i wywozu na rynki inne niż unijny. Podejmuje również odpowiednie wysiłki w celu weryfikacji legalności przywożonych produktów z drewna za pomocą systemów weryfikacji legalności opracowanych na potrzeby wdrożenia niniejszej Umowy.

2. Aby wesprzeć takie starania, Unia zachęca, w duchu dialogu z zainteresowanymi stronami, do stosowania systemów utworzonych w celu wdrażania niniejszej Umowy w handlu na innych rynkach międzynarodowych i z państwami trzecimi.

ARTYKUŁ 14

Harmonogram wdrażania niniejszej Umowy

1. Strony, działając za pośrednictwem wspólnego komitetu, zatwierdzają harmonogram wdrażania niniejszej Umowy.

2. Strony oceniają postępy we wdrażaniu Umowy w stosunku do harmonogramu zatwierdzonego przez wspólny komitet.

ARTYKUŁ 15

Środki uzupełniające i środki wsparcia

1. Obszary wymagające dodatkowych zasobów technicznych i finansowych w celu wdrożenia niniejszej Umowy i usunięcia pierwotnych przyczyn i czynników prowadzących do nielegalnego pozyskiwania drewna określono w załączniku VIII.

2. Honduras zapewnia uwzględnienie budowania zdolności do wdrażania niniejszej Umowy w krajowych instrumentach planowania, strategiach ograniczania ubóstwa i budżecie państwa.

3. Strony dopilnowują, aby działania związane z wdrażaniem niniejszej Umowy były skoordynowane z odpowiednimi istniejącymi i przyszłymi inicjatywami na rzecz rozwoju, w szczególności inicjatywą na rzecz REDD+.

4. Udostępnienie tych dodatkowych zasobów zgodnie z ust. 1 podlega zwykłym procedurom programowania wsparcia dla Hondurasu oraz procedurom budżetowym samego Hondurasu.

5. Strony uwzględniają konieczność wspólnego porozumienia lub mechanizmu, w ramach których finansowanie i udział techniczny Komisji Europejskiej i państw członkowskich Unii są koordynowane w celu wspierania procesu wdrażania niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 16

Udział zainteresowanych stron we wdrażaniu niniejszej Umowy

1. Honduras angażuje zainteresowane strony we wdrażanie niniejszej Umowy.

2. Honduras zapewnia, aby we wdrażanie i monitorowanie niniejszej Umowy zaangażowane były odpowiednie zainteresowane strony, niezależnie od płci, wieku, lokalizacji, religii lub przekonań, pochodzenia etnicznego, rasy, języka, niepełnosprawności lub wszelkich innych warunków, sprzyjając tym samym udziałowi sektora prywatnego, społeczeństwa obywatelskiego, wspólnot lokalnych, ludów tubylczych i potomków Afrykanów zamieszkujących w Hondurasie oraz innych osób, których egzystencja zależy od lasów.

3. Udział we wspólnym komitecie odzwierciedla różnorodność grup podmiotów w sektorze leśnym Hondurasu: sektor publiczny i prywatny, społeczeństwo obywatelskie, ludy tubylcze i potomkowie Afrykanów zamieszkujący w Hondurasie, społeczności lokalne i inne grupy, w razie potrzeby.

4. Uwzględniając swoje zobowiązania wynikające z Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska z 1998 r., Unia prowadzi z zainteresowanymi stronami regularne konsultacje dotyczące wdrażania niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 17

Zabezpieczenia społeczne

1. Aby zminimalizować potencjalne negatywne skutki dla zainteresowanych stron wymienionych w art. 16 ust. 2, Strony niniejszym postanawiają ocenić wpływ niniejszej Umowy na ich sposób życia.

2. Strony monitorują wpływ niniejszej Umowy na zainteresowane strony wymienione w art. 16 ust. 2, podejmując przy tym uzasadnione i odpowiednie działania w celu złagodzenia wszelkich negatywnych skutków. Strony mogą uzgodnić dodatkowe środki w celu wyeliminowania ewentualnych negatywnych skutków na podstawie metody oceny niniejszej Umowy, która zostanie uzgodniona przez Strony.

ARTYKUŁ 18

Zachęty rynkowe

Uwzględniając zobowiązania międzynarodowe, Unia dąży do promowania dostępu na korzystnych warunkach do swojego rynku produktów z drewna objętych niniejszą Umową. Dążenia te obejmują:

a) wspieranie polityki udzielania zamówień publicznych i prywatnych uwzględniającej starania zmierzające do zapewnienia podaży legalnych produktów z drewna;

b) bardziej korzystne postrzeganie produktów posiadających zezwolenia FLEGT na rynku unijnym.

ARTYKUŁ 19

Wspólny komitet ds. wdrażania umowy

1. Strony ustanawiają wspólny komitet ds. wdrażania umowy (zwany dalej „wspólnym komitetem”), który odpowiada za wdrażanie i monitorowanie niniejszej Umowy oraz zarządzanie niezależnym audytem. Wspólny komitet ułatwia także dialog i wymianę informacji między Stronami.

2. Wspólny komitet ustanawia się w ciągu trzech miesięcy od wejścia w życie niniejszej Umowy zgodnie z art. 31. Każda ze Stron wyznacza swojego przedstawiciela we wspólnym komitecie, który podejmuje decyzje w drodze konsensusu.

3. Wspólny komitet rozpatruje wszelkie sprawy związane ze skutecznym wdrażaniem niniejszej Umowy. W szczególności wspólny komitet:

a) zbiera się co najmniej dwa razy w roku w ciągu pierwszych dwóch lat istnienia oraz co najmniej raz w roku w kolejnych latach w miejscach i terminach ustalonych przez Strony oraz zgodnie z harmonogramem zatwierdzonym uprzednio przez Strony. Dodatkowe posiedzenia wspólnego komitetu mogą być zwoływane na żądanie którejkolwiek ze Stron;

b) opracowuje harmonogram swoich prac oraz zakres zadań dotyczący wspólnych działań;

c) opracowuje własny regulamin wewnętrzny;

d) ustanawia zasadę współprzewodnictwa do celów przewodniczenia w posiedzeniach;

e) sporządza, weryfikuje, aktualizuje i zatwierdza dokumenty i procedury służące wdrażaniu niniejszej Umowy;

f) zapewnia przejrzystość prowadzonych prac oraz podawanie do wiadomości publicznej informacji dotyczących tych prac i ich wyników;

g) powołuje w razie potrzeby grupy robocze lub inne organy pomocnicze w obszarach pracy, w których wymagana jest szczególna wiedza fachowa;

h) uzgadnia metodę monitorowania i oceny wdrażania i wpływu niniejszej Umowy; a także

i) publikuje sprawozdanie roczne. Szczegółowe informacje dotyczące treści tego sprawozdania przedstawiono w załączniku X.

4. Poszczególne zadania wspólnego komitetu określono w załączniku X.

ARTYKUŁ 20

Przejrzystość i dostęp do informacji publicznych

1. Aby poprawić zarządzanie, centralną kwestią niniejszej Umowy musi być dostarczenie informacji zainteresowanym stronom. Informacje są podawane regularnie do wiadomości publicznej w celu ułatwienia wdrożenia oraz monitorowania systemów, zwiększenia przejrzystości i tym samym poprawy zaufania zainteresowanych stron oraz konsumentów, jak również zapewnienia odpowiedzialności Stron. Informacje, które mają być podawane do wiadomości publicznej, wyszczególniono w załączniku IX.

2. Każda ze Stron wybiera najstosowniejsze mechanizmy (media, dokumentacja, internet, warsztaty, sprawozdania roczne) podawania informacji do wiadomości publicznej.

Strony starają się zwłaszcza udostępniać poszczególnym zainteresowanym stronom związanym z sektorem leśnym wiarygodne, stosowne i aktualne informacje. Mechanizmy te opisano w załączniku IX.

ARTYKUŁ 21

Wymiana informacji na temat wdrażania niniejszej Umowy

1. Przedstawicielami Stron odpowiedzialnymi za oficjalną wymianę informacji dotyczących wdrażania niniejszej Umowy są:

– ze strony Unii Europejskiej – Szef Delegatury Unii w Hondurasie;

– ze strony Hondurasu – Minister-dyrektor Instituto Nacional, de Conservación y Desarrollo Forestal, Áreas Protegidas y Vida Silvestre (ICF).

2. Strony przekazują sobie wzajemnie w odpowiednich terminach informacje niezbędne do wdrażania niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 22

Informacje poufne

1. Każda ze Stron zobowiązuje się do nieujawniania, w zakresie określonym w jej własnym ustawodawstwie, informacji poufnych wymienianych na mocy niniejszej Umowy. Strony nie podają do wiadomości publicznej i nie zezwalają swoim organom na ujawnianie informacji wymienianych w ramach niniejszej Umowy i stanowiących tajemnicę handlową lub będących poufnymi informacjami handlowymi.

2. Z zastrzeżeniem ust. 1 następujące informacje nie są uznawane za poufne:

a) liczba zezwoleń FLEGT wydanych przez Honduras i otrzymanych przez Unię oraz objętość produktów z drewna wywiezionych z Hondurasu i otrzymanych przez Unię na podstawie takich zezwoleń;

b) imię i nazwisko lub nazwa i adres posiadacza zezwolenia FLEGT i importera;

c) kwoty opłat oraz podatków płacone przez eksporterów; jak również

d) kary pieniężne nałożone na dowolnego wykonawcę lub posiadacza zezwolenia FLEGT lub wprowadzone przeciwko nim środki prawne.

ARTYKUŁ 23

Terytorialny zakres stosowania

Niniejszą Umowę stosuje się na terytoriach, na których ma zastosowanie Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej na warunkach określonych w tym Traktacie, z jednej strony, i na terytorium Hondurasu, z drugiej strony.

ARTYKUŁ 24

Rozstrzyganie sporów

1. Strony starają się rozwiązywać wszelkie spory dotyczące stosowania lub wykładni niniejszej Umowy w drodze niezwłocznie przeprowadzanych konsultacji.

2. Konsultacje, o których mowa w ust. 1, rozpoczyna się za pomocą pisemnego wniosku, w którym wskazuje się kwestię lub kwestie wymagające rozstrzygnięcia oraz datę i miejsce konsultacji.

3. Jeżeli spór nie zostanie rozstrzygnięty w drodze konsultacji w terminie trzech miesięcy od daty pierwotnego wniosku o przeprowadzenie konsultacji, każda ze Stron może skierować spór do wspólnego komitetu, który postara się go rozstrzygnąć. Wspólny komitet otrzymuje wszelkie stosowne informacje potrzebne do dokładnego zbadania sytuacji w celu znalezienia możliwego do przyjęcia rozwiązania. W tym celu wymaga się od wspólnego komitetu zbadania wszelkich możliwości utrzymania skutecznego wdrażania niniejszej Umowy.

4. Jeżeli wspólny komitet nie jest w stanie rozstrzygnąć sporu, Strony mogą wspólnie zwrócić się do strony trzeciej o dobre usługi lub wnieść o mediację osoby trzeciej.

5. W przypadku gdy nie jest możliwe rozstrzygnięcie sporu zgodnie z ust. 3, każda ze Stron może powiadomić drugą Stronę o wyznaczeniu arbitra; druga Strona musi następnie wyznaczyć drugiego arbitra w terminie 30 dni kalendarzowych od dnia wyznaczenia pierwszego arbitra. Strony wspólnie wyznaczają trzeciego arbitra w terminie dwóch miesięcy od wyznaczenia drugiego arbitra.

6. Orzeczenia arbitrażowe przyjmowane są większością głosów w terminie sześciu miesięcy od dnia wyznaczenia trzeciego arbitra.

7. Orzeczenie arbitrażowe jest wiążące dla Stron i nie przysługuje od niego odwołanie.

8. Wspólny komitet ustanawia procedury robocze dotyczące arbitrażu.

ARTYKUŁ 25

Zawieszenie

1. Strona, która życzy sobie zawieszenia stosowania niniejszej Umowy, powiadamia na piśmie drugą Stronę o takim zamiarze. Kwestia ta jest następnie omawiana przez Strony z uwzględnieniem opinii odpowiednich zainteresowanych stron.

2. Każda ze Stron może zawiesić stosowanie niniejszej Umowy, w przypadku gdy druga Strona:

a) nie wywiązuje się ze swoich zobowiązań określonych na mocy niniejszej Umowy,

b) nie utrzymuje środków wykonawczych i administracyjnych koniecznych do wdrażania niniejszej Umowy lub

c) działa lub zaniecha działania w sposób stwarzający znaczne zagrożenie dla środowiska, zdrowia, bezpieczeństwa lub ochrony ludności Unii Europejskiej albo Hondurasu.

O decyzji w sprawie zawieszenia i powodach podjęcia tej decyzji zawiadamia się drugą Stronę na piśmie.

3. Warunki niniejszej Umowy przestają mieć zastosowanie po upływie 30 dni kalendarzowych od otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2.

4. Stosowanie niniejszej Umowy zostaje wznowione po upływie 30 dni kalendarzowych od dnia, w którym Strona, która zawiesiła jej stosowanie, poinformuje drugą Stronę o ustaniu przyczyny zawieszenia.

ARTYKUŁ 26

Zmiany

1. Strona pragnąca zmienić niniejszą Umowę przedkłada propozycję zmiany co najmniej trzy miesiące przed kolejnym posiedzeniem wspólnego komitetu. Wspólny komitet omawia propozycję i, jeżeli osiągnięte zostanie porozumienie, formułuje zalecenie. Każda ze Stron rozważa zalecenie i, jeżeli się z nim zgadza, przyjmuje je zgodnie ze swoimi procedurami.

2. Każda zmiana zatwierdzona w ten sposób przez obie Strony wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym Strony powiadomiły się wzajemnie o zakończeniu niezbędnych procedur.

3. Wspólny komitet może przyjmować zmiany do załączników do niniejszej Umowy.

4. Powiadomienie o wprowadzeniu wszelkich zmian wysyła się do wspólnych depozytariuszy niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 27

Czas trwania

Ze skutkiem od dnia wejścia w życie niniejsza Umowa pozostaje w mocy przez okres pięciu lat z automatycznym przedłużeniem na równoważny okres, chyba że zostanie wypowiedziana zgodnie z procedurą określoną w art. 28.

ARTYKUŁ 28

Wypowiedzenie niniejszej Umowy

Niezależnie od przepisów art. 27 każda ze Stron może rozwiązać niniejszą Umowę, powiadamiając o tym na piśmie drugą Stronę. Niniejsza Umowa przestaje być stosowana po upływie 12 miesięcy od daty takiego powiadomienia.

ARTYKUŁ 29

Załączniki

Załączniki do niniejszej Umowy stanowią jej integralną część.

ARTYKUŁ 30

Teksty autentyczne

Niniejszą Umowę sporządzono w dwóch egzemplarzach w językach angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym wszystkie te wersje są jednakowo autentyczne. W przypadku rozbieżności rozstrzygająca jest wersja w języku hiszpańskim.

ARTYKUŁ 31

Wejście w życie

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym Strony powiadomiły się wzajemnie na piśmie o zakończeniu niezbędnych w tym celu procedur.

2. Powiadomienie wysyła się do Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej i do Ministerstwa Spraw Zagranicznych Hondurasu, które są wspólnymi depozytariuszami niniejszej Umowy.

W DOWÓD CZEGO niżej podpisani Pełnomocnicy, należycie w tym celu umocowani, podpisali niniejszą Umowę.

Sporządzono w … dnia … r.

W imieniu Unii Europejskiej

W imieniu Republiki Hondurasu

ZAŁĄCZNIKI

I. Wykaz produktów z drewna objętych systemem zezwoleń FLEGT

II. Honduraskie matryce legalności

III. Warunki regulujące dopuszczenie do obrotu w Unii produktów z drewna wywiezionych z Hondurasu i objętych zezwoleniem FLEGT

IV. Procedura wydawania zezwoleń FLEGT

V. Honduraski system zapewniania legalności (LAS) produktów z drewna

VI. Niezależne audyty

VII. Kryteria oceny honduraskiego systemu zapewniania legalności (LAS) produktów z drewna

VIII. Środki uzupełniające i środki wsparcia

IX. Przejrzystość i dostęp do informacji publicznych

X. Wspólny komitet ds. wdrażania umowy

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz produktów z drewna
objętych systemem zezwoleń FLEGT

Niniejszy załącznik zawiera 19 produktów z drewna, w tym pięć produktów obowiązkowych na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2173/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia systemu zezwoleń na przywóz drewna do Wspólnoty Europejskiej FLEGT oraz 14 dodatkowych produktów wybranych przez Honduras na podstawie przeglądu danych z różnych źródeł: Centralnego Banku Hondurasu dla rynku eksportowego oraz rejestru ICF (Instituto Nacional de Conservación y Desarrollo Forestal, Áreas Protegidas y Vida Silvestre) dla rynku krajowego. W 2013 r. przeprowadzono również konsultacje z poszczególnymi podmiotami sektora leśnego w głównych regionach tego państwa dotyczące produktów z drewna, które należy uwzględnić w niniejszym załączniku.

W honduraskiej ustawie o leśnictwie zakazuje się wywozu niektórych produktów z drewna. Art. 102 tej ustawy stanowi, że drewno drzew liściastych z lasów naturalnych może być wywożone wyłącznie jako drewno przetworzone. Wywóz drewna okrągłego lub drewna zgrubnie obrobionego tych gatunków nie jest zatem dozwolony.
Chociaż wywóz drewna okrągłego lub drewna zgrubnie obrobionego tych gatunków jest zabroniony, jest on objęty systemem zapewnienia legalności produktów z drewna w Hondurasie (Sistema para Asegurar la Legalidad de los productos de madera de Honduras), na dowolnym etapie przetwarzania[1].

[1] W Hondurasie drewno gatunków liściastych określa się jako pochodzące z drzew liściastych.

Wykaz w poniższej tabeli odnosi się do zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów ustanowionego na mocy Międzynarodowej konwencji w sprawie zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów Światowej Organizacji Celnej oraz Nomenklatury scalonej wspólnego systemu celnego UE.

Kody zharmonizowanego systemu i Nomenklatury scalonej dla produktów z drewna objętych systemem zezwoleń FLEGT

Numer	Kod	Opis	Nazwa zwyczajowa w Hondurasie
1	4401.21	Drewno w postaci wiórów lub kawałków, z drzew iglastych.	Astillas o chips
2	4401.22	Drewno w postaci wiórów lub kawałków, z drzew innych niż iglaste.	Astillas o chips
3	4401.31	Granulki drzewne.	Pellets, briquetas
4	Ex. 4403	Drewno surowe, nawet pozbawione kory lub bieli, lub zgrubnie obrobione; z wyjątkiem drewna okrągłego lub drewna zgrubnie obrobionego gatunków liściastych z lasów naturalnych, odpowiadającego kodowi 4403 4985.	Madera en rollo, timber

Numer	Kod	Opis	Nazwa zwyczajowa w Hondurasie
	Ex. 4403 4985	Drewno surowe, nawet pozbawione kory lub bieli, lub zgrubnie obrobione. Niemalowane, nienasycone kreozotem ani innymi środkami konserwującymi, z drzew innych niż iglaste. Z drewna tropikalnego z lasów naturalnych. (SA 4403.49.00.00 w Hondurasie). Wywóz zakazany na mocy prawa honduraskiego. Zgodnie z art. 3 niniejszej Umowy produkty objęte tym kodem HS nie mogą być objęte zezwoleniem FLEGT, w związku z czym nie mogą być przywożone do UE.	
5	4404	Obręcze drewniane; żerdzie rozszczepione; pale, paliki i kołki z drewna, zaostrzone, ale nieprzetarte wzdłużnie; tyczki drewniane, zgrubnie przycięte, ale nietoczone, niewygięte lub w inny sposób obrobione, nadające się do produkcji lasek, parasoli, rękojeści do narzędzi lub tym podobne; wióry i tym podobne.	Estacas, palos de escoba, palillos, nasas, tampas
6	4406	Podkłady kolejowe lub tramwajowe, z drewna.	Durmientes
7	4407	Drewno przetarte lub strugane wzdłużnie, skrawane warstwami lub obwodowo, nawet strugane, łączone na długość lub łączone stykowo, o grubości przekraczającej 6 mm.	Madera aserrada, madera cepillada, madera en bloque, cuartones

Numer	Kod	Opis	Nazwa zwyczajowa w Hondurasie
8	4408	Arkusze na forniry (włącznie z otrzymanymi przez cięcie drewna warstwowego), na sklejkę lub na podobne drewno warstwowe i inne drewno, przetarte wzdłużnie, skrawane warstwami lub obwodowo, nawet strugane, szlifowane, łączone na długość lub łączone stykowo, o grubości nieprzekraczającej 6 mm.	Chapa, enchapado, plywood
9	4409	Drewno (włącznie z klepkami i listwami na parkiet, niepołączonymi), kształtowane w sposób ciągły (z wypustem, rowkiem, ze ściętymi krawędziami, zaokrąglone, ze złączami w jaskółczy ogon i tym podobne) wzdłuż dowolnej krawędzi, końców lub powierzchni, nawet strugane, szlifowane lub łączone stykowo.	Molduras, pisos, forros, cielos, machimbres
10	4410	Płyta wiórowa, płyta o wiórach zorientowanych („oriented strand board” OSB) i podobna płyta (na przykład płyta płatkowa (płyta ze średniodużych wiórów „waferboard”)) z drewna lub pozostałych zdrewniałych materiałów, nawet aglomerowanych żywicami lub innymi organicznymi substancjami wiążącymi.	Tableros, OSB
11	4411	Płyta pilśniowa, z drewna lub pozostałych zdrewniałych materiałów, nawet związana za pomocą żywic lub innych substancji organicznych.	Tableros, MDF

Numer	Kod	Opis	Nazwa zwyczajowa w Hondurasie
12	4412	Sklejka, płyty fornirowane i podobne drewno warstwowe.	Contrachapada
13	4415	Skrzynie, pudła, klatki, bębny i podobne opakowania, z drewna; bębny do kabli, z drewna; palety, palety skrzyniowe i pozostałe platformy załadunkowe, z drewna; nadstawki do palet płaskich, z drewna.	Pallets, tarimas, cajas
14	4418	Wyroby stolarskie i ciesielskie budowlane, z drewna, włącznie z drewnianymi płytami komórkowymi, połączonymi płytami podłogowymi, dachówkami i gontami.	Puertas, ventanas, marcos, contramarcos, encofrados, postes, vigas
15	4419	Naczynia stołowe i naczynia kuchenne, z drewna.	
16	9403.30	Meble drewniane, w rodzaju stosowanych w biurze.	
17	9403.40	Meble drewniane, w rodzaju stosowanych w kuchni.	
18	9403.50	Meble drewniane, w rodzaju stosowanych w sypialni.	
19	9403.60	Pozostałe meble drewniane.	

ZAŁĄCZNIK II

Honduraskie matryce legalności

Definicja legalnego drewna i legalnych produktów z drewna

Do celów niniejszej Umowy drewno i produkty z drewna uznaje się za legalne, jeżeli ich pochodzenie, pozyskiwanie, transport, tarcie, obróbka oraz handel nimi na rynkach krajowych i międzynarodowych są zgodne z mającymi zastosowanie przepisami ustawowymi i wykonawczymi w zakresie lasów, środowiska naturalnego, gospodarki, spraw społecznych, kultury, podatków i sprzedaży, jak określono w niniejszym załączniku i zgodnie z załącznikiem V.

Stworzenie matryc legalności zawierających informacje mające zasadnicze znaczenie dla poprawy gospodarki leśnej było możliwe dzięki pełnemu i aktywnemu zaangażowaniu instytucji rządowych, sektora prywatnego, organizacji społeczeństwa obywatelskiego, grup rolno-leśnych, społeczności lokalnych, środowiska akademickiego oraz ludów tubylczych i potomków Afrykanów zamieszkujących w Hondurasie.

Honduraskie matryce legalności obejmują: 6 zasad, 17 kryteriów, 36 wskaźników i 56 środków weryfikacji. W strukturze matryc uwzględniono przepisy dotyczące sektora leśnego i obejmujące różne aspekty zarządzania publicznego, takie jak:

– procedury administracyjne w zakresie uznawania praw własności gruntów publicznych i prywatnych,

– prawidłowe stosowanie procedur przydziału lasów publicznych osobom lub grupom,

– poszanowanie odziedziczonych po przodkach praw ludów tubylczych i potomków Afrykanów zamieszkujących w Hondurasie,

– poszanowanie praw pracowniczych prawników sektora leśnego.

W łańcuchu produkcji leśnej celem jest zapewnienie:

– zgodności z technicznymi i prawnymi wymogami dotyczącymi zatwierdzania i stosowania zezwoleń na pozyskiwanie produktów z drewna,

– zgodności z przepisami prawnymi dotyczącymi transportu produktów z drewna w ramach całego łańcucha dostaw,

– zgodności z technicznymi i prawnymi przepisami dotyczącymi rejestracji i prowadzenia przedsiębiorstw wytwarzających produkty leśne (zajmujących się obróbką pierwotną i wtórną) oraz składów drewna,

– zgodności z przepisami prawnymi dotyczącymi handlu lokalnego, krajowego i międzynarodowego,

– zgodności z przepisami dotyczącymi taryf i podatków.

Matryce te nie zawierają konkretnej zasady dotyczącej ochrony środowiska, gdyż uważa się, że jest to kwestia przekrojowa ujęta we wszystkich matrycach oraz wyraźnie w zasadzie 3, ponieważ działalność leśna i działalność w zakresie pozyskiwania drewna opierają się na planach urządzenia lasu, które służą zapewnieniu prawidłowego zarządzania zasobami i ich zrównoważonego wykorzystania. Ochrona środowiska została wyraźnie uwzględniona we wskaźniku 3.4.2, który odnosi się do oceny oddziaływania na środowisko w planach urządzenia lasu, oraz we wskaźniku 3.6.2, który odnosi się do przestrzegania przez przedsiębiorstwa leśne środków łagodzących oddziaływanie na środowisko.

1. Zasady

Struktura matryc opiera się na następujących sześciu zasadach:

1) prawa własności gruntów i posiadanie gruntu,

2) prawa ludów tubylczych i potomków Afrykanów zamieszkujących w Hondurasie na obszarach leśnych,

3) zgodność z przepisami ustawowymi i wykonawczymi dotyczącymi gospodarki leśnej oraz działalności podmiotów działających w sektorze leśnym w zakresie pozyskiwania, transportu i uprzemysłowienia produktów z drewna oraz handlu takimi produktami,

4) obowiązki wynikające z prawa pracy i obowiązki w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy,

5) przepisy dotyczące międzynarodowego handlu produktami z drewna,

6) obowiązki związane z taryfami i podatkami.

2. Kwestie uwzględniane przy weryfikacji legalności

Środki weryfikacji w odniesieniu do wskaźników w ramach każdej z sześciu zasad zawartych w niniejszych matrycach legalności obejmują dokumenty i zapisy administracyjne sporządzane przez instytucje publiczne w zależności od popytu na usługi. Podręcznik dotyczący weryfikacji zawiera opis metod tworzenia i weryfikacji oraz częstotliwości weryfikacji w odniesieniu do każdego wskaźnika, a także informacje na temat fizycznych i elektronicznych archiwów, w których można znaleźć dane środki weryfikacji. Za wspomniany podręcznik odpowiada wspólny komitet, który w razie potrzeby przeprowadza jego przegląd, aktualizuje go i udoskonala.

Aby zapewnić przestrzeganie zasad, instytucje uczestniczące w łańcuchu produkcji leśnej i Instytut Ochrony Lasów (ICF) dokonają ustaleń dotyczących współpracy.

3. Źródła drewna

Ustawa o leśnictwie, obszarach chronionych oraz dzikiej faunie i florze zawiera opis form własności obszarów, z których pochodzi drewno cięte, poddawane obróbce i sprzedawane w Hondurasie. Zalicza się do nich następujące obszary:

A. obszary lasów publicznych: są to obszary lasów krajowych na gruntach będących własnością państwa, obszary lasów gminnych (*ejido*) na gruntach należących do gmin oraz obszary leśne nabyte przez instytucje państwowe, a także wszystkie obszary stanowiące własność państwową i dzierżawione przez państwo (art. 45, 46 i 47 ustawy o leśnictwie, obszarach chronionych oraz dzikiej faunie i florze). Dzierżawa oznacza proces, w ramach którego właściciel oddaje osobie fizycznej lub prawnej obszar leśny do użytkowania i eksploatacji na czas oznaczony i na określonych warunkach;

   a) do obszarów lasów krajowych należą:

      – znajdujące się na terytorium państwa grunty leśne, które nie mają innego właściciela,

      – grunty leśne nabyte przez państwo lub dowolną instytucję państwową w rezultacie wywłaszczenia, kupna, sprzedaży lub dowolnego innego należytego tytułu prawnego dającego państwu prawo własności, niezależnie od tego, czy dokonano jego wpisu w rejestrze gruntów. Takie tereny określa się mianem *bienes fiscales* lub *bienes nacionales* [własność państwowa lub krajowa] (art. 46 ustawy o leśnictwie, obszarach chronionych oraz dzikiej faunie i florze);

b) do obszarów lasów gminnych (*ejido*) należą:

- grunty leśne objęte tytułami własności nadanymi przez państwo gminom jako *ejidos* (grunty gminne),

- pozostałe grunty leśne należące do gmin na mocy dowolnego innego tytułu własności zgodnie z prawem (art. 47 ustawy o leśnictwie, obszarach chronionych oraz dzikiej faunie i florze). Obszary lasów gminnych stanowią własność publiczną. Jeżeli chodzi o pozyskiwanie drewna, ICF traktuje jednak gminę jako właściciela prywatnego;

c) obszary leśne nabyte przez instytucje państwowe lub *terrenos fiscales* (grunty państwowe) oznaczają własność państwową, do której tytuł własności posiada podmiot publiczny. Istnieje możliwość pozyskiwania drewna z lasów państwowych, jeżeli pozwala na to przypisana im kategoria gospodarki leśnej, a właściwy organ należycie zatwierdził takie pozyskiwanie drewna w odpowiednim planie urządzenia lasu. Jeżeli taka sytuacja występuje w przypadku lasu państwowego (zarejestrowanego w katalogu niezbywalnych publicznych zasobów leśnych oraz w rejestrze gruntów), wówczas należy uznać, że las ten stanowi własność prywatną, a nie publiczną;

B. obszary lasów prywatnych: są to obszary znajdujące się na gruntach należących do osób fizycznych lub prawnych, regulowanych prawem prywatnym, których pełna własność została uznana należytym tytułem własności pierwotnie wydanym przez państwo i zarejestrowanym w rejestrze gruntów (art. 45 ustawy o leśnictwie, obszarach chronionych oraz dzikiej faunie i florze);

   – na obszary prywatnych lasów wspólnotowych lub międzywspólnotowych składają się lasy znajdujące się na gruntach stanowiących własność społeczności wiejskich oraz obszary leśne stanowiące własność (ale niekoniecznie) ludów tubylczych i potomków Afrykanów zamieszkujących w Hondurasie. Zgodnie z prawem krajowym i konwencją nr 169 Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) dotyczącą ludności tubylczej i plemiennej w krajach niezależnych państwo przestrzega odziedziczonych po przodkach praw do obszarów leśnych znajdujących się na gruntach tradycyjnie należących do ludów tubylczych i potomków Afrykanów zamieszkujących w Hondurasie, niezależnie od tego, czy posiadają oni tytuł własności;

C. obszary inne niż obszary leśne: obecnie nie ma ram prawnych ani regulacyjnych dotyczących użytkowania drewna pozyskiwanego z tych obszarów, które niekiedy dostarczają drewno z drzew rosnących pojedynczo na tych obszarach. Środki uzupełniające zawarte w załączniku VIII obejmują strukturę takich ram regulacyjnych.

4. Zmiany w ramach regulacyjnych, administracyjnych i instytucjonalnych Hondurasu

W związku z tym, że zarówno ramy regulacyjne, administracyjne, jak i instytucjonalne podlegają zmianom, może zajść konieczność zmiany procedur w Hondurasie celem ich dostosowania do treści wskaźników opisanych w niniejszych matrycach legalności. Wspólny komitet ds. wdrażania umowy (wspólny komitet) co najmniej co dwa lata będzie przeprowadzał analizę tych zmian i, w stosownych przypadkach, będzie je zatwierdzał. Co najmniej raz na dwa lata wspólny komitet będzie również przeprowadzał analizę wszelkich rewizji lub aktualizacji niniejszego załącznika, które mogą być konieczne w celu uwzględnienia wszelkich istotnych zmian ram regulacyjnych, administracyjnych i instytucjonalnych Hondurasu.

ZASADA 1. PODMIOTY SEKTORA LEŚNEGO PRZESTRZEGAJĄ PRAW WŁASNOŚCI I POSIADANIA OBSZARÓW LEŚNYCH ZGODNIE Z OBOWIĄZUJĄCYMI PRZEPISAMI.		
Kryterium 1.1 Publiczne i prywatne podmioty sektora leśnego zaangażowane w działalność produkcyjną opartą na leśnictwie przestrzegają obowiązujących przepisów w zakresie wykazywania własności obszarów leśnych.		
Wskaźnik 1.1.1 Właściciele obszarów lasów prywatnych, w tym obszarów lasów wspólnotowych lub międzywspólnotowych oraz obszarów lasów gminnych (ejido), posiadają dokumenty potwierdzające własność.		
Środek weryfikacji: 1. Aktualne pełne świadectwo zarejestrowanego tytułu własności.	Podstawa prawna: Art. 37, 94, 95 dekretu nr 82-2004, ustawa o prawie rzeczowym.	Właściwa instytucja: Instytut Własności (IP), Dyrekcja Generalna ds. Rejestracji Gruntów i Geografii (DGRCG).
Wskaźnik 1.1.2 Obszary lasów krajowych stanowiące własność państwową są wpisywane do rejestru gruntów prowadzonego przez IP i do katalogu niezbywalnych publicznych zasobów leśnych prowadzonego przez ICF.		
Środek weryfikacji: 1. Wpis tytułu własności w rejestrze gruntów prowadzonym przez IP. 2. Wpis dotyczący rejestracji tytułu własności widniejący w katalogu niezbywalnych publicznych zasobów leśnych prowadzonym przez ICF.	Podstawa prawna: W odniesieniu do środka 1: Art. 37 dekretu nr 82-2004, ustawa o prawie rzeczowym. W odniesieniu do środka 2: Art. 56 i 61 dekretu nr 98-2007, ustawa o leśnictwie, obszarach chronionych oraz dzikiej faunie i florze.	Właściwa instytucja: W odniesieniu do środka 1: IP, Dyrekcja Generalna ds. Rejestracji Gruntów i Geografii. W odniesieniu do środka 2: ICF, Centrum ds. Zasobów Leśnych i Informacji nt. Leśnictwa (CIPF).

Kryterium 1.2 Przydział obszarów lasów krajowych i gminnych (ejido) społecznościom lokalnym, grupom rolno-leśnym oraz osobom fizycznym lub prawnym.		
Wskaźnik 1.2.1 ICF zawiera umowy o urządzeniu lasów na terenach krajowych, obejmujące prowadzenie działalności związanej z gospodarką leśną w perspektywie krótko-, średnio- i długoterminowej.		
Środek weryfikacji (do wyboru): 1. Podpisana i ważna umowa dotycząca gospodarki leśnej lub działalności leśnej (dotyczy osób fizycznych i prawnych). 2. Podpisana i ważna umowa o urządzeniu lasów wspólnotowych (dotyczy grup i społeczności rolno-leśnych).	Podstawa prawna: W odniesieniu do obu środków: Art. 77 dekretu nr 98-2007, ustawa o leśnictwie, obszarach chronionych oraz dzikiej faunie i florze.	Właściwa instytucja: W odniesieniu do środka 1: ICF, Dział Gospodarki Leśnej i Rozwoju Lasu. W odniesieniu do środka 2: ICF, Departament ds. Rozwoju Lasów Wspólnotowych.
Wskaźnik 1.2.2 Gmina zawiera umowę o urządzeniu lasów wspólnotowych na obszarach gminnych (ejido), obejmującą prowadzenie działalności związanej z gospodarką leśną w perspektywie krótko-, średnio- i długoterminowej.		
Środek weryfikacji: 1. Podpisana i ważna umowa o urządzeniu lasów wspólnotowych na terenach gminnych (*ejido*).	Podstawa prawna: Art. 128 dekretu nr 98-2007, ustawa o leśnictwie, obszarach chronionych oraz dzikiej faunie i florze. Art. 451 postanowienia wykonawczego nr 031-2010, ogólne rozporządzenie wykonawcze do ustawy o leśnictwie, obszarach chronionych oraz dzikiej faunie i florze. Postanowienie ICF nr 027-2015 dotyczące gospodarki leśnej na obszarach gminnych (*ejido*) w kontekście leśnictwa wspólnotowego.	Właściwa instytucja: Gmina, rada gminy. ICF, Departament ds. Rozwoju Lasów Wspólnotowych.

<table>
<tr><td colspan="3">ZASADA 2. HONDURAS PRZESTRZEGA PRAW LUDÓW TUBYLCZYCH I POTOMKÓW AFRYKANÓW ZAMIESZKUJĄCYCH W HONDURASIE NA OBSZARACH LEŚNYCH.</td></tr>
<tr><td colspan="3">Kryterium 2.1 Honduras przestrzega postanowień konwencji nr 169 MOP w zakresie uznawania praw własności i konsultacji („dobrowolna, uprzednia i świadoma zgoda”) w odniesieniu do obszarów, które w drodze dziedziczenia po przodkach należą do ludów tubylczych i potomków Afrykanów zamieszkujących w Hondurasie.</td></tr>
<tr><td colspan="3">Wskaźnik 2.1.1 Państwo, za pośrednictwem właściwych instytucji, IP, Krajowego Instytutu Rolnictwa (INA) i ICF, wydaje pełne tytuły własności, a IP rejestruje grunty leśne, które w drodze dziedziczenia po przodkach należą do ludów tubylczych i potomków Afrykanów zamieszkujących w Hondurasie, aby umożliwić pozyskiwanie drewna w celach komercyjnych.</td></tr>
<tr><td>Środek weryfikacji:

W przypadku terenów krajowych i gminnych (ejido) (w odniesieniu do środków 1 i 2):

1. Wpis tytułu własności w rejestrze gruntów prowadzonym przez IP.

2. Wpis tytułu własności w krajowym rejestrze rolnym prowadzonym przez INA.

W odniesieniu do terenów stanowiących wyłączną własność ICF i zajmowanych przez ludy tubylcze i potomków Afrykanów zamieszkujących w Hondurasie (środek 3):

3. Tytuł własności, wynikający z wydzielenia, wpisany do rejestru gruntów prowadzonego przez IP.</td><td>Podstawa prawna:

W odniesieniu do środków 1, 2 i 3:

– Art. 13, 14, 15, 18 i 19 dekretu nr 26-94 (ratyfikującego konwencję nr 169 MOP).

W odniesieniu do środków 1 i 2:

– Art. 93, 94, 95, 100, 101 i 125 dekretu nr 82-2004, ustawa o prawie rzeczowym oraz rozporządzenie wykonawcze do tej ustawy.

– Art. 92 ustawy o reformie rolnej zmienionej ustawą o modernizacji i rozwoju sektora rolnego, dekret nr 31-92.</td><td>Właściwa instytucja:

W odniesieniu do środka 1:

IP, Dyrekcja Generalna ds. Rejestracji Gruntów i Geografii.

W odniesieniu do środka 2:

INA, krajowy rejestr rolny.

W odniesieniu do środka 3:

ICF, Centrum ds. Zasobów Leśnych i Informacji nt. Leśnictwa (CIPF).</td></tr>
</table>

	W odniesieniu do środka 2: – Art. 69 zmienionej ustawy o gminach, dekret nr 127-2000. W odniesieniu do środka 3: – Art. 45 dekretu nr 98-2007, ustawa o leśnictwie, obszarach chronionych oraz dzikiej faunie i florze. – Dekret nr 61-2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. upoważniający ICF do udzielania odpowiedzi na wnioski o tytuły własności dotyczące obszarów gminnych i międzygminnych złożone przez organizacje ludów tubylczych i potomków Afrykanów zamieszkujących w Hondurasie. – Postanowienie nr 031-2012 z dnia 3 sierpnia 2012 r., w którym ICF określa procedurę wydawania tytułów własności w odniesieniu do ziemi przodków ludów tubylczych i potomków Afrykanów zamieszkujących w Hondurasie i żyjących w biosferze Río Plátano. – Jak określono w postanowieniu nr 031-2012 z dnia 3 sierpnia 2012 r., zostanie opublikowany dekret legislacyjny zatwierdzający wydzielenie obszarów leśnych określonych przez ICF i do niego należących, tak aby tytuły własności mogły zostać przeniesione na ludy tubylcze i potomków Afrykanów zamieszkujących w Hondurasie.	

Wskaźnik 2.1.2 ICF przestrzega prawa do dobrowolnej, uprzedniej i świadomej zgody na terytorium zajmowanym przez ludy tubylcze i potomków Afrykanów zamieszkujących w Hondurasie, na którym planowane jest pozyskiwanie drewna do celów komercyjnych mające bezpośredni wpływ na tę ludność.		
Środek weryfikacji: 1. Sprawozdanie z konsultacji przeprowadzonych przez ICF. Uwaga: sprawozdanie z konsultacji przeprowadzonych przez ICF zawiera opis wyników konsultacji (tj. wymaganej zgody lub zatwierdzenia proponowanych środków w zakresie pozyskiwania drewna do celów komercyjnych) zorganizowanych na podstawie konwencji nr 169 MOP dotyczącej ludności tubylczej i plemiennej oraz na podstawie obowiązujących przepisów krajowych.	Podstawa prawna: Art. 6 i 15 dekretu nr 26-94 (ratyfikującego konwencję nr 169 MOP). Po zatwierdzeniu krajowej ustawy o dobrowolnej, uprzedniej i świadomej zgodzie należy zamieścić odesłanie do tej ustawy.	Właściwa instytucja: ICF, Departament ds. Rozwoju Lasów Wspólnotowych.
ZASADA 3. PODMIOTY SEKTORA LEŚNEGO PRZESTRZEGAJĄ PRZEPISÓW USTAWOWYCH I WYKONAWCZYCH DOTYCZĄCYCH GOSPODARKI LEŚNEJ, POZYSKIWANIA, TRANSPORTU I OBRÓBKI DREWNA ORAZ HANDLU PRODUKTAMI Z DREWNA		
Kryterium 3.1 Właściciele i użytkownicy gruntów, którzy zawarli umowy o urządzeniu lasu, posiadają plany urządzenia lasu lub specjalne plany dotyczące systemów rolno-leśnych, które spełniają odpowiednie wymogi prawne.		
Wskaźnik 3.1.1 Właściciele obszarów lasów prywatnych i gminnych (ejido), którzy prowadzą działalność w zakresie pozyskiwania drewna, posiadają zatwierdzony i ważny plan urządzenia lasu.		
Środek weryfikacji: 1. Zatwierdzony i ważny plan urządzenia lasu	Podstawa prawna: Art. 70 i 74 dekretu nr 98-2007, ustawa o leśnictwie, obszarach chronionych oraz dzikiej faunie i florze.	Właściwa instytucja: ICF, Dział Gospodarki Leśnej i Rozwoju Lasu.

Wskaźnik 3.1.2 Użytkownicy (społeczności lokalne, organizacje rolno-leśne i osoby fizyczne lub prawne) obszarów krajowych lasów publicznych, którzy są zarejestrowani w ICF i prowadzą działalność w zakresie pozyskiwania drewna, posiadają zatwierdzony i ważny plan urządzenia lasu.		
Środek weryfikacji: 1. Zatwierdzony i ważny plan urządzenia lasu na obszarach krajowych lasów publicznych.	Podstawa prawna: Art. 70 i 74 dekretu nr 98-2007, ustawa o leśnictwie, obszarach chronionych oraz dzikiej faunie i florze.	Właściwa instytucja: ICF, Departament ds. Rozwoju Lasów Wspólnotowych i Departament ds. Gospodarki Leśnej i Rozwoju Lasu.
Wskaźnik 3.1.3 Właściciele obszarów, na których występują prywatne i gminne (ejido) systemy rolno-leśne, prowadzący działalność w zakresie pozyskiwania drewna posiadają zatwierdzony i ważny specjalny plan dotyczący systemów rolno-leśnych.		
Środek weryfikacji: 1. Zatwierdzony i ważny specjalny plan dotyczący systemów rolno-leśnych.	Podstawa prawna: Postanowienie ICF nr 010-2015 zatwierdzające instrukcje dotyczące stosowania standardów technicznych w zakresie specjalnych planów dotyczących systemów rolno-leśnych w odniesieniu do obszarów o powierzchni poniżej 100 ha.	Właściwe regionalne biuro leśnictwa ICF.

Wskaźnik 3.1.4 Właściciele i użytkownicy obszarów leśnych, którzy mają zatwierdzony i ważny plan urządzenia lasu, posiadają roczny plan operacyjny, a właściciele, którzy mają specjalny plan dotyczący systemów rolno-leśnych, posiadają roczny plan ścinki.		
Środek weryfikacji: 1. Zatwierdzony roczny plan operacyjny (w przypadku właścicieli obszarów leśnych i użytkowników lasów, którzy mają zatwierdzony i ważny plan urządzenia lasu). 2. Roczny plan ścinki (w przypadku posiadaczy specjalnego planu dotyczącego systemów rolno-leśnych).	Podstawa prawna: W odniesieniu do środka 1: Art. 70 ust. 2 dekretu nr 98-2007, ustawa o leśnictwie, obszarach chronionych oraz dzikiej faunie i florze. W odniesieniu do środka 2: Postanowienie ICF nr 010-2015(IV) i (V)(3), instrukcje dotyczące stosowania standardów technicznych w zakresie specjalnych planów dotyczących systemów rolno-leśnych w odniesieniu do obszarów o powierzchni poniżej 100 ha. Przepisy obowiązujące w odniesieniu do specjalnego planu dotyczącego systemów rolno-leśnych dla obszarów o powierzchni 100 hektarów lub większej zostaną objęte przeglądem i zmienione (zob. odpowiedni środek uzupełniający określony w załączniku VIII).	Właściwa instytucja: ICF, Dział Gospodarki Leśnej i Rozwoju Lasu.

Kryterium 3.2 Podmiotami odpowiedzialnymi za przeprowadzanie działań związanych z leśnictwem i które wyznaczono do przeprowadzenia tych działań na mocy zezwolenia na pozyskiwanie drewna w ramach rocznych planów operacyjnych, rocznych planów ścinki, zalesiania, planów ratowania i planów odbudowy są osoby fizyczne lub prawne, które spełniają wymogi prowadzenia działalności w sektorze leśnym.		
Wskaźnik 3.2.1 Wykwalifikowani technicy leśni odpowiedzialni za przeprowadzanie działań związanych z leśnictwem na mocy zezwoleń na pozyskiwanie drewna w ramach rocznych planów operacyjnych, rocznych planów ścinki, zalesiania, planów ratowania i planów odbudowy są zarejestrowani w ICF i figurują w zapisach dotyczących odpowiednich zezwoleń na pozyskiwanie drewna.		
Środek weryfikacji: 1. Legitymacja wykwalifikowanego technika leśnego. 2. Memorandum wykwalifikowanego technika leśnego zgadzającego się zrealizować zezwolenie na pozyskiwanie drewna.	Podstawa prawna: Art. 477 postanowienia wykonawczego nr 031-2010, ogólne rozporządzenie wykonawcze do ustawy o leśnictwie, obszarach chronionych oraz dzikiej faunie i florze. Art. 159 dekretu nr 98-2007, ustawa o leśnictwie, obszarach chronionych oraz dzikiej faunie i florze.	Właściwa instytucja: ICF, Dział Gospodarki Leśnej i Rozwoju Lasu.

Wskaźnik 3.2.2 Osoby prawne lub fizyczne, którym zlecono przeprowadzanie działań w zakresie pozyskiwania drewna w ramach rocznych planów operacyjnych, rocznych planów ścinki, zalesiania oraz planów ratowania i planów odbudowy, są zarejestrowane w ICF i figurują w zapisach dotyczących odpowiednich zezwoleń na pozyskiwanie drewna.		
Środek weryfikacji: 1. Aktualna legitymacja wykonawcy. 2. Sprawozdanie przedoperacyjne w rocznych planach operacyjnych.	Podstawa prawna: W odniesieniu do środka 1: Art. 216 i 217 postanowienia wykonawczego nr 031-2010, ogólne rozporządzenie wykonawcze do ustawy o leśnictwie, obszarach chronionych oraz dzikiej faunie i florze. Instrukcje dotyczące stosowania postanowienia nr 045 A-2013 o opłatach za usługi świadczone przez przedsiębiorstwa wytwarzające produkty leśne, zajmujące się obróbką pierwotną i wtórną, oraz składy drewna. W odniesieniu do środka 2: W odniesieniu do rocznych planów operacyjnych dotyczących lasów sosnowych rozdział 4 lit. c) wytycznych administracyjnych dotyczących planów pozyskiwania drewna w lasach sosnowych, okólnik ICF nr DE-ICF-001-2013. Jeżeli chodzi o pozostałe zezwolenia na pozyskiwanie drewna, nie istnieje obecnie podstawa prawna w odniesieniu do środka 2, dlatego też uwzględnia się go jako środek uzupełniający, jak określono w załączniku VIII.	Właściwa instytucja: W odniesieniu do środka 1: ICF, Dział Gospodarki Leśnej i Rozwoju Lasu. W odniesieniu do środka 2: Właściwe regionalne biuro leśnictwa ICF.

Wskaźnik 3.2.3 Niezależni technicy leśni odpowiadają za poprawne przeprowadzanie działań związanych z leśnictwem na mocy zezwoleń na pozyskiwanie drewna w ramach rocznych planów ścinki, zalesiania, planów ratowania i planów odbudowy. Niezależni technicy leśni należą do stowarzyszenia zawodowego, są wypłacalni i wpisani do rejestru w odniesieniu do odpowiednich zezwoleń na pozyskiwanie drewna.		
Środek weryfikacji: 1. Dowód wypłacalności niezależnego technika leśnego (licencja lub zaświadczenie). 2. Protokół niezależnego technika leśnego zgadzającego się zrealizować zezwolenie na pozyskiwanie drewna.	Podstawa prawna: W odniesieniu do środka 1: Art. 1 dekretu nr 73 (z dnia 17 maja 1962 r.), ustawa o obowiązkowym członkostwie w stowarzyszeniu zawodowym (Dziennik Urzędowy nr 17692 z dnia 6 czerwca 1962 r.). W odniesieniu do środka 2: Postanowienie ICF dotyczące ustrukturyzowanego porządku przedkładania planów urządzenia lasu, które zostanie opracowane jako środek uzupełniający w załączniku VIII.	Właściwa instytucja: ICF, Dział Gospodarki Leśnej i Rozwoju Lasu.

<table>
<tr><td colspan="3">Kryterium 3.3 Posiadacze i użytkownicy planów urządzenia lasu i zezwoleń na pozyskiwanie drewna pozyskują drewno i inne niedrzewne produkty leśne zgodnie z wymogami prawnymi.</td></tr>
<tr><td colspan="3">Wskaźnik 3.3.1 Posiadacze planów urządzenia lasu i innych zezwoleń na pozyskiwanie drewna spełniają normy techniczne dotyczące pozyskiwania drewna podczas realizacji działań wymienionych w rocznych planach operacyjnych i innych zezwoleniach na pozyskiwanie drewna.</td></tr>
<tr><td>Środek weryfikacji:
1. Sprawozdania z kontroli w terenie (w odniesieniu do lasów sosnowych i liściastych).
2. Dokument stwierdzający, czy przestrzegano (lub nie) normy techniczne po zakończeniu obowiązywania rocznych planów operacyjnych (wyłącznie w odniesieniu do lasów sosnowych).</td><td>Podstawa prawna:
W odniesieniu do środków 1 i 2:
Tytuły IX i XI wytycznych administracyjnych dotyczących planów pozyskiwania drewna w lasach sosnowych.
W odniesieniu do środka 1:
Pkt 6.17 postanowienia ICF nr 050-2012 dotyczącego norm technicznych i wytycznych dotyczących sporządzania planów urządzenia lasu i planów operacyjnych w odniesieniu do lasów liściastych.</td><td>Właściwa instytucja:
Właściwe regionalne biuro leśnictwa ICF.</td></tr>
<tr><td colspan="3">Wskaźnik 3.3.2 Właściciele lub użytkownicy obszarów leśnych, którzy przeprowadzają działania w zakresie pozyskiwania drewna, posiadają zatwierdzone i ważne plany ratowania lasów dotkniętych klęskami żywiołowymi, chorobami lub inwazjami, publiczne lub prywatne projekty budowy i zmian roślinności na gruntach wykorzystywanych do celów rolniczych.</td></tr>
<tr><td>Środek weryfikacji:
1. Decyzja zatwierdzająca plan ratowania.</td><td>Podstawa prawna:
Art. 147 dekretu nr 98-2007, ustawa o leśnictwie, obszarach chronionych oraz dzikiej faunie i florze.
Postanowienie ICF nr 030/2013, zatwierdzenie planów ratowania.</td><td>Właściwa instytucja:
Właściwe regionalne biuro leśnictwa ICF oraz Dział Gospodarki Leśnej i Rozwoju Lasu.</td></tr>
</table>

Wskaźnik 3.3.3 Właściciele plantacji leśnych posiadają zatwierdzony i ważny certyfikat plantacji i zezwolenie na pozyskiwanie drewna do celów pozyskiwania i sprzedaży produktów pochodzących z gospodarowania zajmowanymi, zalesionymi lub ponownie zalesionymi prywatnymi, gminnymi (ejido) i krajowymi obszarami.		
Środek weryfikacji: 1. Certyfikat plantacji leśnej. 2. Zezwolenie na pozyskiwanie drewna z certyfikowanej plantacji.	Podstawa prawna: Art. 149 ust. 10 i 11 dekretu nr 98-2007, ustawa o leśnictwie, obszarach chronionych oraz dzikiej faunie i florze. Rezolucja ICF nr DE-MP-071-2010, podręcznik zawierający zasady wydawania certyfikatów plantacji leśnych.	Właściwa instytucja: W odniesieniu do środka 1: ICF, krajowy program ponownego zalesiania. W odniesieniu do środka 2: Właściwe regionalne biuro leśnictwa ICF.
Kryterium 3.4 Posiadacze i użytkownicy zezwoleń na pozyskiwanie drewna stosują środki ochrony środowiska, które są zgodne z wymogami prawnymi.		
Wskaźnik 3.4.1 Właściciele wymienieni w planach urządzenia lasu dotyczących krajowych, gminnych (ejido) i prywatnych obszarów leśnych przestrzegają programu ochrony w odniesieniu do pożarów, inwazji szkodników, chorób lasu, ujęć wody, flory i fauny.		
Środek weryfikacji: 1. Roczny program ochrony. 2. Sprawozdanie techniczne w sprawie zgodności zatwierdzonych rocznych planów operacyjnych z programem ochrony.	Podstawa prawna: Art. 172 ust. 3 postanowienia wykonawczego nr 031-2010, ogólne rozporządzenie wykonawcze do ustawy o leśnictwie, obszarach chronionych oraz dzikiej faunie i florze. Pkt 6.2 ppkt 6.2.1 i 6.2.2 postanowienia nr 050-2012, normy techniczne dotyczące lasów liściastych. Rozdział 1, pkt 5 rezolucji ICF nr DE-MP-285-2010, wytyczne i normy dotyczące lepszej gospodarki leśnej.	Właściwa instytucja: Właściwe regionalne biuro leśnictwa ICF.

Wskaźnik 3.4.2 Właściciele wskazani w planach urządzenia lasu działają zgodnie z programem oceny oddziaływania na środowisko działalności leśnej.		
Środek weryfikacji: 1. Zatwierdzony i ważny program oceny oddziaływania na środowisko działalności leśnej. 2. Sprawozdania dotyczące zgodności technicznej w odniesieniu do programu oceny oddziaływania na środowisko zawarte w zatwierdzonych rocznych planach operacyjnych.	Podstawa prawna: W odniesieniu do środka 1: Art. 70 dekretu nr 98-2007, ustawa o leśnictwie, obszarach chronionych oraz dzikiej faunie i florze. Art. 170 postanowienia wykonawczego nr 031-2010, ogólne rozporządzenie wykonawcze do ustawy o leśnictwie, obszarach chronionych oraz dzikiej faunie i florze. W odniesieniu do środka 2: Rezolucja ICF DE-MP-285-2010, wytyczne i normy dotyczące lepszej gospodarki leśnej, rozdział III, pkt 3.1.	Właściwa instytucja: ICF, Dział Gospodarki Leśnej i Rozwoju Lasu (DMDF).

Kryterium 3.5 Drewno jest przewożone zgodnie z obowiązującymi przepisami.		
Wskaźnik 3.5.1 Drewno przewożone z lasu do miejsca gromadzenia drewna, przedsiębiorstw wytwarzających produkty leśne, zajmujących się obróbką pierwotną i wtórną, oraz składów drewna posiada zezwolenie na transport.		
Środek weryfikacji: 1. Zezwolenie na transport. Uwaga: ICF zatwierdza trzy rodzaje zezwoleń na transport: dla drewna okrągłego (1), dla produktów i produktów ubocznych (2) oraz dla tarcicy (3).	Podstawa prawna: Art. 103 dekretu nr 98-2007, ustawa o leśnictwie, obszarach chronionych oraz dzikiej faunie i florze. Art. 239 postanowienia wykonawczego nr 031-2010, ogólne rozporządzenie wykonawcze do ustawy o leśnictwie, obszarach chronionych oraz dzikiej faunie i florze. W odniesieniu do lasów liściastych: Podstawa prawa mająca zastosowanie wyłącznie do lasów liściastych ma zostać dopiero sporządzona (zob. odpowiedni środek uzupełniający w załączniku VIII).	Właściwa instytucja: Właściwe regionalne biuro leśnictwa ICF.

Wskaźnik 3.5.2 Zatwierdzone faktury wykorzystuje się do celów transportu przetworzonego drewna sprzedawanego przez przedsiębiorstwa wytwarzające produkty leśne, zajmujące się obróbką pierwotną lub wtórną, lub składy drewna do dowolnego miejsca przeznaczenia.		
Środek weryfikacji: 1. Zatwierdzone faktury.	Podstawa prawna: Art. 12 postanowienia nr 189-2014, rozporządzenie wykonawcze dotyczące systemu fakturowania, z późniejszymi zmianami. Art. 236 postanowienia wykonawczego nr 031-2010, ogólne rozporządzenie wykonawcze do ustawy o leśnictwie, obszarach chronionych oraz dzikiej faunie i florze.	Właściwa instytucja: SAR, Dział Fakturowania. Właściwe regionalne biuro leśnictwa ICF.
Wskaźnik 3.5.3 Ważne listy przewozowe wykorzystuje się podczas przewożenia drewna do dowolnego miejsca przeznaczenia.		
Środek weryfikacji: 1. List przewozowy.	Podstawa prawna: Art. 11, 19 i 44 postanowienia nr 189-2014, rozporządzenie wykonawcze dotyczące systemu fakturowania, z późniejszymi zmianami.	Właściwa instytucja: SAR, Dział Fakturowania.

Kryterium 3.6 Osoby fizyczne lub prawne będące właścicielami przedsiębiorstw i składów drewna przestrzegają obowiązujących przepisów podczas zakładania i prowadzenia przedsiębiorstw wytwarzających produkty leśne, zajmujących się obróbką pierwotną i wtórną, oraz składów drewna.		
Wskaźnik 3.6.1 Osoby fizyczne lub prawne będące właścicielami przedsiębiorstwa wytwarzającego produkty leśne, zajmującego się obróbką pierwotną lub wtórną, lub składu drewna są zarejestrowane w gminie i ICF.		
Środek weryfikacji: 1. Zezwolenie na prowadzenie działalności. 2. Koncesja.	Podstawa prawna: W odniesieniu do środka 1: Art. 119 postanowienia nr 018-93, rozporządzenie wykonawcze do ustawy o gminach. W odniesieniu do środka 2: Art. 98 dekretu nr 98-2007, ustawa o leśnictwie, obszarach chronionych oraz dzikiej faunie i florze.	Właściwa instytucja: W odniesieniu do środka 1: Gmina, biuro administracji lub inspektorat skarbowy. W odniesieniu do środka 2: ICF, Dział Gospodarki Leśnej i Rozwoju Lasu.

Wskaźnik 3.6.2 Osoby fizyczne lub prawne będące właścicielami przedsiębiorstw wytwarzających produkty leśne, zajmujących się obróbką pierwotną i wtórną, oraz składów drewna przestrzegają środków monitorowania środowiska zgodnie z klasyfikacją wpływu na środowisko.		
Środek weryfikacji: 1. Zezwolenie środowiskowe. 2. Opinia z technicznego monitorowania i weryfikacji dotycząca umowy w sprawie środków monitorowania środowiska.	Podstawa prawna: MiAmbiente: – Art. 11 lit. c) i art. 83 dekretu nr 104-93, ustawa ogólna o środowisku naturalnym; – Art. 10 ust. 3 i art. 24 ust. 6 postanowienia nr 008-2015. Gminy uprawnione do wydawania licencji: – Art. 1 ust. 28-A dekretu nr 181-2007, nowelizacja ustawy ogólnej o środowisku naturalnym. – Art. 19 postanowienia nr 008-2015, rozporządzenie wykonawcze w sprawie krajowego systemu oceny oddziaływania na środowisko. Gminy posiadające autonomię prawną: Art. 12 i 12a ustawy o gminach, dekret nr 134-90.	Właściwa instytucja: Ministerstwo Energii, Zasobów Naturalnych, Środowiska i Kopalń (MiAmbiente) Dyrekcja Generalna ds. Oceny i Monitorowania Środowiska (DECA). Gminy, które podpisały umowę w sprawie uprawnień do wydawania licencji środowiskowych lub posiadają autonomię prawną.

Kryterium 3.7 Podmioty uczestniczące w łańcuchu produkcji leśnej przestrzegają obowiązujących przepisów dotyczących krajowego handlu produktami z drewna.		
Wskaźnik 3.7.1 Podmioty uczestniczące w łańcuchu produkcji leśnej przestrzegają przepisów niniejszych matryc legalności, które mają zastosowanie do krajowego rynku produktów z drewna.		
Środek weryfikacji: 1. Miesięczne sprawozdanie dotyczące przedsiębiorstw wytwarzających produkty leśne, zajmujących się obróbką pierwotną i wtórną, oraz składów drewna. 2. Rejestr produktów wprowadzanych i otrzymywanych. 3. Dokumentacja dotycząca należytej staranności.	Podstawa prawna: W odniesieniu do środka 1: Art. 225 i 229 ogólnego rozporządzenia wykonawczego do ustawy o leśnictwie, obszarach chronionych oraz dzikiej faunie i florze. W odniesieniu do środka 2: Art. 219 ogólnego rozporządzenia wykonawczego do ustawy o leśnictwie, obszarach chronionych oraz dzikiej faunie i florze. W odniesieniu do środka 3: Szczegółowe artykuły zostaną sporządzone po zatwierdzeniu odpowiednich przepisów (zob. odpowiedni środek uzupełniający w załączniku VIII).	Właściwa instytucja: W odniesieniu do środków 1, 2 i 3: ICF, Dział Handlu i Przemysłu (do czasu powstania działu jego obowiązki pełnić będzie Dział Gospodarki Leśnej i Rozwoju Lasu).

ZASADA 4. PRACODAWCY W SEKTORZE LEŚNYM PRZESTRZEGAJĄ OBOWIĄZKÓW WYNIKAJĄCYCH Z PRAWA PRACY ORAZ WYMOGÓW BEZPIECZEŃSTWA I HIGIENY PRACY.		
Kryterium 4.1 Pracodawcy w sektorze leśnym przestrzegają przepisów związanych z rekrutacją pracowników sektora leśnego i ich wynagrodzeniem.		
Wskaźnik 4.1.1 Pracodawcy w sektorze leśnym przeprowadzają formalne rekrutacje swoich (zatrudnianych na stałe lub tymczasowo) pracowników.		
Środek weryfikacji: 1. Dokument lub sprawozdanie z kontroli potwierdzające, że pracodawcy w sektorze leśnym przestrzegają tego wskaźnika.	Podstawa prawna: Art. 11 lit. e) i art. 13 ust. 1 dekretu nr 178-2016, ustawa o inspekcji pracy.	Właściwa instytucja: Sekretariat ds. Zatrudnienia i Zabezpieczenia Społecznego (STSS), Generalny Inspektorat Pracy (DGIT).
Wskaźnik 4.1.2 Pracodawcy uczestniczący w łańcuchu produkcji leśnej wypłacają swoim (zatrudnianym na stałe lub tymczasowo) pracownikom co najmniej płacę minimalną.		
Środek weryfikacji: 1. Dokument lub sprawozdanie z kontroli potwierdzające, że pracodawcy uczestniczący w łańcuchu dostaw w sektorze leśnym przestrzegają tego wskaźnika.	Podstawa prawna: Art. 11 lit. e) i art. 13 ust. 1 dekretu nr 178-2016, ustawa o inspekcji pracy. Art. 2 dekretu nr 103, ustawa o płacy minimalnej, zatwierdzona w dniu 3 czerwca 1971 r., z późniejszymi zmianami. Art. 381 i 387 dekretu nr 189-1959, kodeks pracy.	Właściwa instytucja: Sekretariat ds. Zatrudnienia i Zabezpieczenia Społecznego (STSS), Generalny Inspektorat Pracy (DGIT).

Kryterium 4.2 Pracodawcy uczestniczący w łańcuchu produkcji leśnej przestrzegają zasad bezpieczeństwa i higieny pracy w odniesieniu do pracowników.		
Wskaźnik 4.2.1 Pracodawcy uczestniczący w łańcuchu dostaw w sektorze leśnym zapewniają bezpieczeństwo i higienę pracy swoich pracowników w ich miejscu pracy.		
Środek weryfikacji: 1. Sprawozdanie z inspekcji BHP potwierdzające, że pracodawcy uczestniczący w łańcuchu produkcji leśnej przestrzegają tego wskaźnika.	Podstawa prawna: Rozdział I tytuł V art. 391 i 392 dekretu nr 189-1959, kodeks pracy. Rozdział VII art. 36 ogólnego rozporządzenia wykonawczego w sprawie środków zapobiegania wypadkom przy pracy i chorobom zawodowym.	Właściwa instytucja: Sekretariat ds. Zatrudnienia i Zabezpieczenia Społecznego (STSS), Dyrekcja Generalna ds. Dobrobytu Społecznego, Dział Służb Inspekcji oraz Bezpieczeństwa i Higieny Pracy.
Kryterium 4.3 Pracodawcy w sektorze leśnym przestrzegają zasad dotyczących dobrobytu społecznego pracowników.		
Wskaźnik 4.3.1 Pracodawcy uczestniczący w łańcuchu produkcji leśnej rejestrują swoich pracowników w Honduraskiej Instytucji Zabezpieczenia Społecznego (IHSS).		
Środek weryfikacji: 1. Potwierdzenie rejestracji i wypłacalności. 2. Dane pobrane z bazy danych przedstawiające podsumowanie listy wynagrodzeń. 3. Sprawozdanie z kontroli (jeżeli jest dostępne).	Podstawa prawna: W odniesieniu do środków 1 i 2: Art. 7 dekretu nr 140-1959, ustawa o zabezpieczeniu społecznym, oraz dekret nr 080-2001 z dnia 1 czerwca 2001 r., który zawiera nowelizację tej ustawy. W odniesieniu do środka 3: Art. 96 dekretu nr 140-1959, ustawa o zabezpieczeniu społecznym.	Właściwa instytucja: Honduraska Instytucja Zabezpieczenia Społecznego (IHSS), Dział Kontroli Przedsiębiorstw.

ZASADA 5. PODMIOTY DZIAŁAJĄCE W SEKTORZE LEŚNYM PRZESTRZEGAJĄ PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH MIĘDZYNARODOWEGO HANDLU PRODUKTAMI Z DREWNA.		
Kryterium 5.1 Eksporterzy i importerzy produktów z drewna działają zgodnie z prawem na podstawie wymaganego zezwolenia i wypełniają swoje zobowiązania podatkowe i celne.		
Wskaźnik 5.1.1 Importerzy i eksporterzy wypełniają swoje zobowiązania celne zgodnie z procedurą celną.		
Środek weryfikacji: 1. Dane pobrane ze zautomatyzowanego systemu należności celnych (SARAH) przedstawiające podsumowanie ewidencji celnej importera/eksportera.	Podstawa prawna: Art. 23 rezolucji nr 224-2008 (COMIECO-XLIX), rozporządzenie wykonawcze do Jednolitego Kodeksu Celnego Ameryki Środkowej (RECAUCA).	Właściwa instytucja: Generalny Sekretariat Rządu ds. Koordynacji, Poddyrekcja ds. Przychodów z Ceł (DARA).
Wskaźnik 5.1.2 Importerzy spełniają wymogi należytej staranności mające zastosowanie do przywozu produktów z drewna.		
Środek weryfikacji: 1. Dokumentacja importera dotycząca należytej staranności.	Podstawa prawna: Szczegółowe artykuły zostaną sporządzone po zatwierdzeniu odpowiednich przepisów (zob. odpowiedni środek uzupełniający w załączniku VIII).	Właściwa instytucja: ICF, Dział Handlu i Przemysłu (do czasu powstania działu jego obowiązki pełnić będzie Dział Gospodarki Leśnej i Rozwoju Lasu).

Wskaźnik 5.1.3 Eksporterzy produktów z drewna pochodzących z gatunków objętych konwencją waszyngtońską przestrzegają tej konwencji.		
Środek weryfikacji: 1. Świadectwo CITES.	Podstawa prawna: Art. 116 dekretu nr 098-2007, ustawa o leśnictwie, obszarach chronionych oraz dzikiej faunie i florze. Postanowienie SAG nr 936-13, regulamin wdrażania Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES).	Właściwa instytucja: SAG, Krajowy Urząd ds. CITES.
ZASADA 6. PODMIOTY DZIAŁAJĄCE W SEKTORZE LEŚNYM WYPEŁNIAJĄ SWOJE ZOBOWIĄZANIA TARYFOWE I PODATKOWE.		
Kryterium 6.1 Podmioty działające w sektorze leśnym ustanowiono zgodnie z prawem.		
Wskaźnik 6.1.1 Podmioty działające w sektorze leśnym są zarejestrowane w organie podatkowym.		
Środek weryfikacji: 1. Dokument krajowego rejestru podatkowego (RTN).	Podstawa prawna: Art. 1 i 2 dekretu z mocą ustawy nr 102-1974, ustawa o krajowym rejestrze podatkowym. Art. 27 dekretu nr 51-2003, ustawa o sprawiedliwym opodatkowaniu.	Właściwa instytucja: Służba Administracji Podatkowej (SAR), Dział Wsparcia Podatnika.

<table>
<tr><td colspan="3">Kryterium 6.2 Podmioty działające w sektorze leśnym wypełniają swoje zobowiązania podatkowe wobec instytucji rządowych na szczeblu centralnym i gminnym.</td></tr>
<tr><td colspan="3">Wskaźnik 6.2.1 Posiadacze zezwoleń na pozyskiwanie drewna płacą podatek od licencji za zezwolenie na pozyskiwanie lub eksploatację zasobów naturalnych zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym do ustawy o gminach, a także opłaty ustanowione w obowiązującym planie dotyczącym opodatkowania gmin.</td></tr>
<tr><td>Środek weryfikacji:
1. Potwierdzenie uiszczenia podatku za wydanie zezwolenia na pozyskiwanie lub eksploatację zasobów naturalnych.
2. Potwierdzenie uiszczenia opłaty za wydanie zezwolenia na pozyskiwanie lub eksploatację zasobów naturalnych.</td><td>Podstawa prawna:
W odniesieniu do środka 1:
Art. 128 i 130 postanowienia nr 018-93, ogólne rozporządzenie wykonawcze do ustawy o gminach.
W odniesieniu do środka 2:
Art. 152 lit. c) pkt 15 postanowienia nr 018-93, ogólne rozporządzenie wykonawcze do ustawy o gminach.</td><td>Właściwa instytucja:
Gmina, biuro administracji lub inspektorat skarbowy.</td></tr>
<tr><td colspan="3">Wskaźnik 6.2.2 Podmioty działające w sektorze leśnym płacą podatek dochodowy, podatek solidarnościowy i podatek od aktywów netto.</td></tr>
<tr><td>Środek weryfikacji:
1. Deklaracje podatkowe
a) deklaracja CPAT-272 (dochody osób fizycznych) lub
b) deklaracja CPAT-352 (dochody osób prawnych).</td><td>Podstawa prawna:
Art. 30 dekretu nr 25-1963, ustawa o podatku dochodowym.</td><td>Właściwa instytucja:
Służba Administracji Podatkowej (SAR), Departament Wywiadu Skarbowego.</td></tr>
</table>

Wskaźnik 6.2.3 Podmioty działające w sektorze leśnym stosują system fakturowania w przypadku sprzedaży drewna i sprzedaży usług przez tartaki.		
Środek weryfikacji: 1. Dane pobrane z modułu fakturowania, zawierające zapis faktur zatwierdzonych przez SAR.	Podstawa prawna: Art. 10 postanowienia nr 189-2014, rozporządzenie wykonawcze dotyczące systemu fakturowania, innych dokumentów podatkowych i rejestracji usług drukowania do celów podatkowych.	Właściwa instytucja: Służba Administracji Podatkowej (SAR), Dział Fakturowania.
Kryterium 6.3 Podmioty działające w sektorze leśnym wypełniają swoje zobowiązania taryfowe wobec instytucji rządowych na szczeblu centralnym.		
Wskaźnik 6.3.1 Podmioty działające w sektorze leśnym wypełniają swoje zobowiązania taryfowe.		
Środek weryfikacji: 1. Świadectwo wypłacalności podatkowej.	Podstawa prawna: Art. 49 dekretu nr 17-2010, ustawa o zwiększaniu dochodów, równości społecznej i racjonalizacji wydatków publicznych.	Właściwa instytucja: Służba Administracji Podatkowej (SAR), Dział Windykacji i Odzyskiwania.

Dodatki

1. Definicja podmiotów działających w sektorze leśnym zawarta w dokumentach niniejszej Umowy

W kontekście niniejszej Umowy podmiotem działającym w sektorze leśnym jest każda osoba fizyczna lub prawna prowadząca działalność w łańcuchu produkcji leśnej. Podmioty działające w sektorze leśnym są zobowiązane do stosowania się do poszczególnych wskaźników i środków weryfikacji opisanych w niniejszym załączniku, które dotyczą ich udziału w poszczególnych etapach łańcucha produkcji leśnej.

Podmiot	Definicja/koncepcja	Wskaźnik / środek weryfikacji
1. Podmioty działające w sektorze leśnym	Osoby fizyczne lub prawne prowadzące działalność w łańcuchu produkcji leśnej. Działalność ta obejmuje m.in. gospodarkę leśną, pozyskiwanie, obróbkę, transport, sprzedaż, przywóz i wywóz drewna i produktów z drewna oraz zmianę przeznaczenia obszaru leśnego. Definicja ta obejmuje podmioty, którym zlecono wykonanie tych czynności w ramach podwykonawstwa, np. operatorów pił łańcuchowych, kontrolerów lub dyspozytorów, przedstawicieli handlowych, przewoźników i odbiorców produktów z drewna.	Pod różnymi nagłówkami w całej tabeli.
2. Społeczność wiejska	Grupa osób fizycznych i ich organizacji z siedzibą w miejscowości wiejskiej (wieś lub osada), na obszarach leśnych lub w miejscach położonych na skraju tych obszarów, z dostępem do zasobów gospodarki leśnej i innych zasobów rolno-leśnych.	1.1.1/1 – 1.2.1/2 – 1.2.2/1 – 2.1.2/1 – 3.1.2/1 – 3.3.2/1

Podmiot	Definicja/koncepcja	Wskaźnik / środek weryfikacji
3. Grupa środowiskowa	Organizacja środowiskowa posiadająca osobowość prawną, w tym organizacje rolno-leśne, grupy etniczne, przedsiębiorstwa leśne na obszarach wiejskich oraz zorganizowane społeczności znajdujące się na terenie lasów państwowych, których celem jest zarządzanie towarami i usługami związanymi z lasami oraz ich pozyskiwanie, przetwarzanie i sprzedaż.	1.1.1/1 – 1.2.1/2 – 1.2.2/1 – 2.1.1/1 – 2.1.1/2 – 2.1.1/3 – 2.1.2/1 – 3.1.2/1 – 3.3.2/1
4. Właściciel lasu	Osoba fizyczna lub prawna będąca właścicielem nieruchomości porośniętej lasami, która może być np. własnością prywatną, gminną (*ejido*), państwową, środowiskową lub wspólną własnością ludów tubylczych, między innymi.	1.1.1/1 – 1.1.2/1 – 1.1.2/2 – 1.2.1/1 – 1.2.1/2 – 1.2.2/1 – 2.1.1/1 – 2.1.1/2 – 2.1.1/3 – 2.1.2/1 – 3.1.1/1 – 3.1.2/1 – 3.1.3/1 – 3.3.2/1 – 3.3.3/1 – 3.3.3/2
5. Właściciel lasu prywatnego	Osoba fizyczna lub prawna, która posiada pełne prawo własności do nieruchomości porośniętej lasami.	1.1.1/1 – 2.1.1/1 – 2.1.1/2 – 2.1.2/1 – 3.1.1/1 – 3.1.3/1 – 3.3.2/1 – 3.3.3/1 – 3.3.3/2
6. Właściciel lasu gminnego (*ejido*)	Gmina, która posiada nieruchomość porośniętą lasami.	1.1.1/1 – 1.2.2/1 – 2.1.1/1 – 2.1.1/2 – 2.1.2/1 – 3.1.1/1 – 3.1.3/1 – 3.3.2/1 – 3.3.3/1 – 3.3.3/2
7. Właściciel wymieniony w planie urządzenia lasu dotyczącym lasu krajowego	Osoba fizyczna lub prawna będąca beneficjentem zatwierdzonego planu urządzenia lasu dotyczącego lasu krajowego.	2.1.2/1 – 3.1.2/1 – 3.1.4/1 – 3.2.1/1 – 3.2.1/2 – 3.2.2/1 – 3.2.2/2 – 3.2.3/1 – 3.2.3/2 – 3.3.1/1 – 3.3.1/2 – 3.3.2/1 – 3.4.1/1 – 3.4.1/2 – 3.4.2/1 – 3.4.2/2 – 3.5.1/1 – 3.5.2/1 – 3.5.3/1 – 6.2.1/1 – 6.2.1/2

Podmiot	Definicja/koncepcja	Wskaźnik / środek weryfikacji
8. Właściciel wymieniony w planie urządzenia lasu dotyczącym lasu gminnego (*ejido*)	Osoba fizyczna lub prawna będąca beneficjentem zatwierdzonego planu urządzenia lasu dotyczącego lasu gminnego (*ejido*).	2.1.2/1 – 3.1.1/1 – 3.1.4/1 – 3.2.1/1 – 3.2.1/2 – 3.2.2/1 – 3.2.2/2 – 3.2.3/1 – 3.2.3/2 – 3.3.1/1 – 3.3.1/2 – 3.3.2/1 – 3.4.1/1 – 3.4.1/2 – 3.4.2/1 – 3.4.2/2 – 3.5.1/1 – 3.5.2/1 – 3.5.3/1 – 6.2.1/1 – 6.2.1/2
9. Właściciel wymieniony w planie urządzenia lasu dotyczącym lasu prywatnego	Osoba fizyczna lub prawna będąca beneficjentem zatwierdzonego planu urządzenia lasu dotyczącego lasu prywatnego.	2.1.2/1 – 3.1.1/1 – 3.1.4/1 – 3.2.1/1 – 3.2.1/2 – 3.2.2/1 – 3.2.2/2 – 3.2.3/1 – 3.2.3/2 – 3.3.1/1 – 3.3.1/2 – 3.3.2/1 – 3.4.1/1 – 3.4.1/2 – 3.4.2/1 – 3.4.2/2 – 3.5.1/1 – 3.5.2/1 – 3.5.3/1 – 6.2.1/1 – 6.2.1/2
10. Właściciel obszaru z systemem rolno-leśnym	Osoba fizyczna lub prawna będąca właścicielem nieruchomości z systemem produkcji łączącym produkty rolne i leśne.	1.1.1/1 – 2.1.1/1 – 2.1.1/2 – 2.1.2/1 – 3.1.3/1 – 3.1.4/2 – 3.2.1/1 – 3.2.1/2 – 3.2.2/1 – 3.2.3/1 – 3.2.3/2 – 3.3.1/1 – 3.3.2/1 – 3.5.1/1 – 3.5.2/1 – 3.5.3/1 – 6.2.1/1 – 6.2.1/2
11. Właściciel plantacji leśnej	Osoba fizyczna lub prawna będąca pełnoprawnym lub uprawnionym właścicielem nieruchomości z plantacją leśną.	1.1.1/1 – 2.1.1/1 – 2.1.1/2 – 2.1.2/1 – 3.2.1/1 – 3.2.1/2 – 3.2.2/1 – 3.2.3/1 – 3.2.3/2 – 3.3.1/1 – 3.3.2/1 – 3.3.3/1 – 3.3.3/2 – 3.5.1/1 – 3.5.2/1 – 3.5.3/1 – 6.2.1/1 – 6.2.1/2

Podmiot	Definicja/koncepcja	Wskaźnik / środek weryfikacji
12. Użytkownik / osoba zajmująca dany obszar	Osoba fizyczna lub prawna posiadająca lub zajmująca obszar krajowy lub gminny (ejido) bez tytułu własności gruntu potwierdzającego własność prawną. Podmiot ten korzysta z procedur legislacyjnych, aby uzyskać umowę użytkowania pozwalającą mu m.in. na prowadzenie działalności związanej z gospodarką leśną.	1.2.1/1 – 2.1.2/1 – 3.1.2/1 – 3.3.2/1
13. Użytkownik lasu	Osoba fizyczna lub prawna wyznaczona przez państwową administrację leśną lub samorząd gminny do zrównoważonego gospodarowania lasem publicznym (krajowym lub gminnym/ejido) na jego rzecz.	1.2.1/1 – 2.1.2/1 – 3.1.2/1 – 3.3.2/1
14. Wykonawca	Osoba fizyczna lub prawna prowadząca działalność w zakresie pozyskiwania drewna w naturalnych lub zasadzonych lasach sosnowych i liściastych, wyznaczona przez właściciela wskazanego w zatwierdzonym i ważnym planie urządzenia lasu.	3.2.2/1 – 3.2.2/2 – 6.1.1/1 – 6.2.2/1 – 6.2.3/1 – 6.3.1/1
15. Przewoźnik	Osoba fizyczna lub prawna w sektorze leśnym, której działalność polega na przewozie lub transporcie produktów z drewna.	3.5.1/1 – 3.5.2/1 – 3.5.3/1 – 6.1.1/1 – 6.2.2/1 – 6.2.3/1 – 6.3.1/1
16. Wykwalifikowany technik leśny (TFC)	Specjalista w dziedzinie leśnictwa lub innej podobnej dziedzinie, który zapewnia gospodarkę leśną i zrównoważony rozwój lasów dzięki realizacji planów urządzenia lasu lub zatwierdzonych planów operacyjnych w lasach publicznych lub prywatnych oraz który, zgodnie z obowiązkami zawodowymi, jest urzędnikiem poświadczającym.	3.2.1/1 – 3.2.1/2 – 6.1.1/1 – 6.2.2/1 – 6.2.3/1 – 6.3.1/1
17. Niezależny technik leśny (TFI)	Prywatny specjalista w dziedzinie leśnictwa, który prowadzi działalność w sektorze leśnym, z wyłączeniem wdrażania planów operacyjnych.	3.2.3/1 – 3.2.3/2 – 6.1.1/1 – 6.2.2/1 – 6.2.3/1 – 6.3.1/1

Podmiot	Definicja/koncepcja	Wskaźnik / środek weryfikacji
18. Eksporter	Osoba fizyczna lub prawna handlująca produktami z drewna poza terytorium kraju.	5.1.1/1 – 5.1.3/1 – 6.1.1/1 – 6.2.2/1 – 6.2.3/1 – 6.3.1/1
19. Importer	Osoba fizyczna lub prawna, która nabywa produkty z drewna z zagranicy w celu ich dystrybucji, sprzedaży lub obróbki w kraju lub za granicą.	5.1.1/1 – 5.1.2/1 – 6.1.1/1 – 6.2.2/1 – 6.2.3/1 – 6.3.1/1
20. Właściciel przedsiębiorstwa wytwarzającego produkty leśne, zajmującego się obróbką pierwotną	Osoba fizyczna lub prawna będąca właścicielem lub przedstawicielem prawnym przedsiębiorstwa wytwarzającego produkty leśne, które przeprowadza wstępną obróbkę drewna okrągłego (w stanie naturalnym) lub dowolnego innego drewna lub surowca innego niż drewno pochodzącego z lasu.	3.6.1/1 – 3.6.1/2 – 3.6.2/1 – 3.6.2/2 – 3.7.1/1 – 3.7.1/2 – 3.7.1/3 – 6.1.1/1 – 6.2.2/1 – 6.2.3/1 – 6.3.1/1
21. Właściciel przedsiębiorstwa wytwarzającego produkty leśne, zajmującego się obróbką wtórną	Osoba fizyczna lub prawna będąca właścicielem lub przedstawicielem prawnym przedsiębiorstwa wytwarzającego produkty leśne, które dokonuje obróbki produktów pochodzących z przedsiębiorstwa wytwarzającego produkty leśne, zajmującego się obróbką pierwotną, lub dowolnego innego drewna lub surowca innego niż drewno pochodzącego z lasu.	3.6.1/1 – 3.6.1/2 – 3.6.2/1 – 3.6.2/2 – 3.7.1/1 – 3.7.1/2 – 3.7.1/3 – 6.1.1/1 – 6.2.2/1 – 6.2.3/1 – 6.3.1/1
22. Właściciel składu drewna	Osoba fizyczna lub prawna będąca właścicielem lub przedstawicielem prawnym gruntu, terenu lub obszaru składowania, na którym drewno jest kupowane i sprzedawane na szczeblu krajowym / na rynku krajowym.	3.6.1/1 – 3.6.1/2 – 3.6.2/1 – 3.6.2/2 – 3.7.1/1 – 3.7.1/2 – 3.7.1/3 – 6.1.1/1 – 6.2.2/1 – 6.2.3/1 – 6.3.1/1
23. Pracodawca	Osoba fizyczna lub prawna, na mocy prawa prywatnego lub publicznego, która korzysta z usług jednego lub kilku pracowników za pośrednictwem umowy o pracę lub stosunku pracy. Definicja ta ma zastosowanie na wszystkich szczeblach.	4.1.1/1 – 4.1.2/1 – 4.2.1/1 – 4.3.1/1 – 4.3.1/2 – 4.3.1/3 – 6.1.1/1 – 6.2.2/1 – 6.2.3/1 – 6.3.1/1

2. Instytucje państwowe powiązane z matrycami legalności

Odnośna instytucja	Środek weryfikacji
Krajowy Instytut Ochrony i Rozwoju Leśnictwa, Obszarów Chronionych oraz Dzikiej Fauny i Flory (ICF)	1.1.2/2 – 1.2.1/1 – 1.2.1/2 – 1.2.2/1 – 2.1.1/3 – 2.1.2/1 – 3.1.1/1 – 3.1.2/1 - 3.1.3/1 – 3.1.4/1 – 3.1.4/2 – 3.2.1/1 – 3.2.1/2 – 3.2.2/1 – 3.2.2/2 – 3.2.3/1 – 3.2.3/2 – 3.3.1/1 – 3.3.1/2 – 3.3.2/1 – 3.3.3/1 – 3.3.3/2 – 3.4.1/1 - 3.4.1/2 – 3.4.2/1 – 3.4.2/2 – 3.5.1/1 – 3.5.2/1 – 3.6.1/2 – 3.7.1/1 – 3.7.1/2 – 3.7.1/3 – 5.1.2/1
Gminy	1.2.2/1 – 3.6.1/1 – 3.6.2/1 – 3.6.2/2 – 6.2.1/1 – 6.2.1/2
Służba Administracji Podatkowej (SAR)	3.5.2/1 – 3.5.3/1 – 6.1.1/1 – 6.2.2/1 – 6.2.3/1 – 6.3.1/1
Instytut Własności (IP)	1.1.1/1 – 1.1.2/1 – 2.1.1/1
Ministerstwo Zatrudnienia i Zabezpieczenia Społecznego (STSS)	4.1.1/1 – 4.1.2/1 – 4.2.1/1
Ministerstwo Energii, Zasobów Naturalnych, Środowiska i Kopalń (MiAmbiente)	3.6.2/1 – 3.6.2/2
Krajowy Instytut Rolnictwa (INA)	2.1.1/2
Ministerstwo Rolnictwa i Zwierząt Gospodarskich (SAG)	5.1.3/1
Poddyrekcja ds. Przychodów z Ceł (DARA)	5.1.1/1
Honduraska Instytucja Zabezpieczenia Społecznego (IHSS)	4.3.1/1

3. Wykaz instrumentów prawnych uwzględnionych w matrycach legalności

Wykaz sporządzono z uwzględnieniem kolejności aktów prawnych przywołanych w matrycach legalności, począwszy od zasady I.

1. Dekret nr 082-2004, ustawa o prawie własności.

2. Dekret nr 098-2007, ustawa o leśnictwie, obszarach chronionych oraz dzikiej faunie i florze.

3. Postanowienie ICF nr 027-2015 dotyczące gospodarki leśnej na obszarach gminnych (ejido) w kontekście leśnictwa wspólnotowego.

4. Dekret nr 026-94, ratyfikacja Konwencji nr 169 MOP.

5. Postanowienie nr 003-2010, rozporządzenie wykonawcze do ustawy o prawie własności.

6. Dekret z mocą ustawy nr 170 o reformie rolnej zmieniony dekretem nr 031-92 o modernizacji i rozwoju sektora rolnego.

7. Dekret nr 61-2013 upoważniający ICF do udzielania odpowiedzi na wnioski o tytuły własności dotyczące obszarów gminnych i międzygminnych złożone przez organizacje ludów tubylczych i potomków Afrykanów zamieszkujących w Hondurasie.

8. Postanowienie ICF nr 031-2012 dotyczące procedury wydawania tytułów własności do ziemi przodków ludów tubylczych i potomków Afrykanów zamieszkujących w Hondurasie i żyjących w biosferze Río Plátano.

9. Postanowienie ICF nr 010-2015, instrukcje dotyczące stosowania standardów technicznych w zakresie specjalnych planów dotyczących systemów rolno-leśnych (specjalnych planów zarządzania dla systemów rolno-leśnych) w odniesieniu do obszarów o powierzchni poniżej 100 ha.

10. Postanowienie nr 031-2010, ogólne rozporządzenie wykonawcze do ustawy o leśnictwie, obszarach chronionych oraz dzikiej faunie i florze.

11. Instrukcje dotyczące stosowania postanowienia nr 045 A-2013 o opłatach za usługi świadczone przez przedsiębiorstwa wytwarzające produkty leśne, zajmujące się obróbką pierwotną i wtórną, oraz składy drewna.

12. Okólnik ICF nr DE-ICF-001-2013, wytyczne administracyjne dotyczące planów pozyskiwania drewna w lasach sosnowych.

13. Dekret nr 073, ustawa o obowiązkowym członkostwie w stowarzyszeniu zawodowym.

14. Postanowienie ICF nr 050-2012 dotyczące norm technicznych i wytycznych w zakresie sporządzania planów urządzenia lasu i planów operacyjnych dla lasów liściastych.

15. Postanowienie ICF nr 030-2013, zatwierdzenie planów ratowania.

16. Rezolucja ICF nr DE-MP-071-2010, podręcznik zawierający zasady wydawania certyfikatów dla plantacji leśnych.

17. Rezolucja ICF nr DE-MP-285-2010, wytyczne i normy dotyczące lepszej gospodarki leśnej.

18. Zarządzenie nr 189-2014, rozporządzenie wykonawcze dotyczące systemu fakturowania, z późniejszymi zmianami.

19. Postanowienie nr 018-93, ogólne rozporządzenie wykonawcze do ustawy o gminach.

20. Dekret nr 104-93, ustawa ogólna o środowisku naturalnym.

21. Postanowienie nr 008-2015, rozporządzenie wykonawcze w sprawie krajowego systemu oceny oddziaływania na środowisko.

22. Dekret nr 181-2007, nowelizacja ustawy ogólnej o środowisku naturalnym.

23. Dekret nr 134-90, ustawa o gminach.

24. Dekret nr 189-1959, kodeks pracy.

25. Dekret nr 178-2016, ustawa o inspekcji pracy.

26. Dekret nr 103, ustawa o płacy minimalnej, zatwierdzona w dniu 3 czerwca 1971 r., z późniejszymi zmianami.

27. Postanowienie nr 053-04, ogólne rozporządzenie wykonawcze w sprawie środków zapobiegania wypadkom przy pracy i chorobom zawodowym.

28. Dekret nr 140-1959, ustawa o zabezpieczeniu społecznym, oraz dekret nr 080-2001 z dnia 1 czerwca 2001 r., który zawiera nowelizację tej ustawy.

29. Rezolucja nr 224-2008 (COMIECO-XLIX), rozporządzenie wykonawcze w sprawie Jednolitego Kodeksu Celnego Ameryki Środkowej (RECAUCA).

30. Postanowienie SAG nr 936-13, regulamin wdrażania Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES).

31. Dekret z mocą ustawy nr 102-1974, ustawa o krajowym rejestrze podatkowym.

32. Dekret nr 051-2003, ustawa o sprawiedliwym opodatkowaniu.

33. Dekret nr 25-1963, ustawa o podatku dochodowym.

34. Dekret nr 017-2010, ustawa o zwiększaniu dochodów, równości społecznej i racjonalizacji wydatków publicznych.

ZAŁĄCZNIK III

Warunki regulujące dopuszczenie do obrotu w Unii
produktów z drewna
wywiezionych z Hondurasu i objętych zezwoleniem FLEGT

RAMY

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2173/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia systemu zezwoleń na przywóz drewna do Wspólnoty Europejskiej FLEGT[1] oraz rozporządzenie wykonawcze[2] do niego regulują warunki wprowadzania na rynek Unii drewna i produktów z drewna pochodzących z Hondurasu i objętych zezwoleniem FLEGT.

[1] Dz.U. UE L 347 z 30.12.2005, s. 1.

[2] Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1024/2008 z dnia 17 października 2008 r. ustanawiające szczegółowe środki dla wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 2173/2005 w sprawie ustanowienia systemu zezwoleń na przywóz drewna do Wspólnoty Europejskiej FLEGT (Dz.U. UE L 277 z 18.10.2008, s. 23).

Rozporządzenia te przewidują dostosowanie ustanowionych w nich procedur do warunków krajowych, w szczególności do możliwości, aby właściwymi organami odpowiedzialnymi za uznawanie zezwoleń FLEGT przy wprowadzaniu na terytorium Unii mogły być organy celne lub inny organ administracyjny. Z tego względu w opisie procesu podzielono weryfikację na dwa etapy: 1) kontrole dokumentów zezwolenia oraz 2) kontrole fizyczne mające na celu zapewnienie zgodności faktycznej przesyłki z zezwoleniem.

Procedura ta ma uzupełniać kontrole przeprowadzane w Hondurasie i ma służyć sprawdzeniu, czy zezwolenia FLEGT okazywane w momencie wprowadzenia na terytorium Unii są faktycznie zezwoleniami należycie wystawionymi i zarejestrowanymi przez honduraski organ wydający zezwolenia FLEGT oraz czy obejmują one przesyłki zgodnie z założeniem władz honduraskich. Właściwe organy mogą kierować swoje pytania dotyczące systemu zapewniania legalności i ważności zezwoleń FLEGT wydanych w Hondurasie do wspólnego komitetu ds. wdrażania umowy (wspólny komitet) zgodnie z art. 9, 11, 19 i 24 niniejszej Umowy, z zastrzeżeniem procedur składania wniosków o informacje przez właściwe organy określonych w art. 3 niniejszego załącznika.

ARTYKUŁ 1

Przetwarzanie zezwoleń FLEGT

1. Zezwolenie FLEGT przedkłada się właściwym organom państwa członkowskiego, w którym przesyłka objęta tym zezwoleniem FLEGT jest zgłaszana do dopuszczenia do obrotu[1]. Można tego dokonać drogą elektroniczną lub inną szybką metodą.

2. Niezwłocznie po uznaniu zezwolenia FLEGT właściwe organy, o których mowa w art. 1 ust. 1, powiadamiają organy celne zgodnie z odpowiednimi procedurami krajowymi.

[1] Dopuszczenie do obrotu jest unijną procedurą celną. Zgodnie z art. 201 ust. 2 i 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny dopuszczenie do obrotu wymaga: a) pobrania wszelkich należnych należności celnych przywozowych; b) pobrania – w stosownych przypadkach – innych należności zgodnie z właściwymi obowiązującymi przepisami dotyczącymi pobierania tych należności; c) zastosowania środków polityki handlowej oraz zakazów i ograniczeń, jeżeli nie musiały one być stosowane na wcześniejszym etapie (w tym konkretnym przypadku sprawdza się istnienie zezwolenia FLEGT); oraz d) załatwienia pozostałych formalności wymaganych przy przywozie danych towarów. Dopuszczenie do obrotu nadaje towarom nieunijnym unijny status celny.

ARTYKUŁ 2

Kontrole ważności dokumentów związanych z zezwoleniami FLEGT

1. Zezwolenia FLEGT w formie papierowej są zgodne z wzorem opisanym w załączniku IV. Każde zezwolenie FLEGT, które nie spełnia wymogów i specyfikacji określonych w załączniku IV, jest nieważne.

2. Zezwolenie FLEGT uznaje się za nieważne, jeżeli zostanie złożone po wskazanej w nim dacie wygaśnięcia.

3. Wszelkie skreślenia lub zmiany na zezwoleniu FLEGT nie są uznawane, chyba że zostały zatwierdzone przez organ wydający zezwolenia.

4. Przedłużenie ważności zezwolenia FLEGT nie jest uznawane, chyba że zostało zatwierdzone przez organ wydający zezwolenia.

5. Duplikaty zezwoleń FLEGT lub zezwolenia zastępcze FLEGT nie są uznawane, chyba że zostały wydane i zatwierdzone przez organ wydający zezwolenia.

ARTYKUŁ 3

Wniosek o przekazanie dodatkowych informacji

1. W razie wątpliwości dotyczących ważności lub autentyczności zezwolenia FLEGT, duplikatu zezwolenia FLEGT lub zezwolenia zastępczego FLEGT właściwy organ może wystąpić do organu wydającego zezwolenia o dodatkowe informacje.

2. Do wniosku można załączyć kopię zezwolenia FLEGT, duplikatu zezwolenia lub zezwolenia zastępczego FLEGT.

3. W razie konieczności organ wydający zezwolenia FLEGT wycofuje zezwolenie i wydaje skorygowany egzemplarz, który zostaje uwierzytelniony opieczętowaną adnotacją „Duplikat” i przekazany właściwemu organowi.

ARTYKUŁ 4

Weryfikacja zgodności zezwolenia FLEGT z przesyłką

1. Jeżeli uznano, że konieczna jest dodatkowa weryfikacja przesyłki, zanim właściwe organy będą mogły zdecydować, czy uznać zezwolenie FLEGT, można przeprowadzić kontrole mające na celu ustalenie, czy przedmiotowa przesyłka odpowiada informacjom przedstawionym w zezwoleniu FLEGT oraz zapisom dotyczącym danego zezwolenia, będącym w posiadaniu organu wydającego zezwolenia.

2. W przypadku gdy objętość lub masa produktów z drewna w przesyłce zgłoszonej do dopuszczenia do obrotu nie różni się o więcej niż 10 % od objętości lub masy wskazanej w odnośnym zezwoleniu FLEGT, uznaje się, że przesyłka odpowiada informacjom przedstawionym w zezwoleniu FLEGT odnośnie do objętości lub masy.

3. W przypadku wątpliwości co do zgodności przesyłki z zezwoleniem FLEGT właściwy organ może zwrócić się o dalsze wyjaśnienia do organu wydającego zezwolenia.

4. Organ wydający zezwolenia może zwrócić się do właściwego organu o przesłanie kopii przedmiotowego zezwolenia FLEGT lub zastępczego zezwolenia FLEGT.

5. W razie konieczności organ wydający zezwolenia wycofuje zezwolenie FLEGT i wydaje skorygowany egzemplarz, który zostaje uwierzytelniony opieczętowaną adnotacją „Duplikat” i przekazany właściwemu organowi.

6. Jeżeli właściwy organ nie otrzyma odpowiedzi w terminie 21 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku o dalsze wyjaśnienia, zgodnie z art. 9 niniejszej Umowy, właściwy organ odrzuca zezwolenie FLEGT i działa zgodnie z obowiązującymi przepisami i procedurami.

7. Zezwolenie FLEGT nie zostaje uznane, jeżeli po przekazaniu dodatkowych informacji zgodnie z art. 3 niniejszego załącznika lub po dodatkowej weryfikacji zgodnie z niniejszym artykułem stwierdzono, że zezwolenie FLEGT nie odpowiada przesyłce.

ARTYKUŁ 5

Weryfikacja przed przybyciem przesyłki

1. Zezwolenie FLEGT można złożyć przed przybyciem przesyłki nim objętej.

2. Zezwolenie FLEGT zostaje uznane, jeżeli spełnia wszystkie wymogi określone w załączniku IV i nie uznano za konieczne przeprowadzenia dalszej weryfikacji zgodnie z art. 2, 3 i 4 niniejszego załącznika.

ARTYKUŁ 6

Inne kwestie

1. Koszty poniesione w trakcie przeprowadzania weryfikacji obciążają importera, z wyjątkiem przypadków gdy obowiązujące ustawodawstwo i procedury zainteresowanego państwa członkowskiego Unii przewidują inaczej.

2. Jeżeli w ramach weryfikacji zezwoleń FLEGT pojawiają się stałe rozbieżności lub trudności, dana kwestia może zostać skierowana do wspólnego komitetu.

ARTYKUŁ 7

Dopuszczenie do obrotu

1. W polu 44 jednolitego dokumentu administracyjnego, za pomocą którego dokonywane jest zgłoszenie celne o dopuszczenie do obrotu, należy wpisać numer zezwolenia obejmującego produkty z drewna podlegające zgłoszeniu.

2. Jeżeli zgłoszenie celne jest dokonywane drogą elektroniczną, wskazanie takie wpisuje się w odpowiednim polu.

3. Drewno i produkty z drewna są dopuszczone do obrotu dopiero po zakończeniu procedur opisanych w niniejszym załączniku.

ZAŁĄCZNIK IV

Procedura wydawania zezwoleń FLEGT

ARTYKUŁ 1

Wymogi ogólne dotyczące zezwoleń FLEGT

1. Produkty z drewna z Hondurasu wymienione w załączniku I do niniejszej Umowy wymagają zezwolenia FLEGT w celu wprowadzenia na terytorium Unii.

2. „Zezwolenie FLEGT" jest wydawane przez Instituto de Conservación y Desarrollo Forestal, Áreas Protegidas y Vida Silvestre (ICF) i potwierdza ono, że przesyłka produktów z drewna przeznaczonych na wywóz do Unii została legalnie wyprodukowana i zweryfikowana zgodnie z kryteriami i procedurami określonymi w niniejszej Umowie.

3. Zezwolenia FLEGT będą wydawane w formie papierowej lub elektronicznej.

4. Zezwolenie FLEGT zostanie wydane dla każdej przesyłki każdego eksportera do pierwszego punktu wprowadzenia w Unii.

5. Zezwolenia FLEGT w formie papierowej i elektronicznej będą zawierały informacje określone w dodatku 1, które należy uzupełnić zgodnie z instrukcjami zawartymi w dodatku 2.

6. Przed odprawą celną wnioskodawca przedłoży organowi celnemu zezwolenie FLEGT na wywóz do Unii lub zezwolenie na wywóz do innych miejsc przeznaczenia (H-Legal), załączając pozostałe wymagane dokumenty. Procedury wydawania zezwolenia FLEGT lub zezwolenia H-Legal oraz ich związek z jednolitym zgłoszeniem celnym (DUA) zostaną opracowane na etapie przygotowywania i organizacji niniejszej Umowy.

7. Po wygaśnięciu zezwolenie FLEGT będzie uważane za nieważne.

8. W przypadku braku możliwości podania wszystkich informacji określonych we wzorze 1 (dodatek 1) w odniesieniu do przesyłek obejmujących różne rodzaje produktów z drewna do zezwolenia FLEGT można dołączyć zatwierdzony załącznik zawierający informacje ilościowe i jakościowe określone we wzorze 2 (dodatek 1) do niniejszego załącznika.

9. Zatwierdzony załącznik zgodnie z pkt 8 będzie zawierał informacje dotyczące opisu przesyłki, które nie mieszczą się w odpowiednich polach we wzorze 1.

10. W przypadku podania informacji jakościowych w załączniku (dodatkowe strony) odpowiednie pola w zezwoleniu FLEGT nie będą zawierały informacji na temat przesyłki, lecz odniesienie do załącznika (dodatkowych stron).

11. Wymogi i procedury dotyczące przedłużania ważności i definiowania wycofania i zastąpienia zezwoleń FLEGT oraz zarządzania tymi zezwoleniami zostaną opracowane na etapie przygotowywania i organizacji niniejszej Umowy. Procedury wydawania zezwoleń FLEGT zostaną podane do publicznej wiadomości.

12. Rząd Hondurasu dostarczy Unii uwierzytelniony wzór zezwolenia FLEGT, przykłady pieczęci organu wydającego zezwolenia i podpisy upoważnionych pracowników.

13. Oryginały zezwoleń FLEGT, ich duplikaty i zezwolenia zastępcze nie zostaną uznane za ważne i nie będą uznawane w przypadku zmiany lub modyfikacji trybu ich wydawania określonego w niniejszym załączniku.

14. W przypadku wszystkich zatwierdzonych zezwoleń FLEGT oryginał i wszystkie rodzaje kopii zostaną wydane eksporterowi zgodnie z odpowiednimi postanowieniami niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 2

Odpowiedzialność organu wydającego zezwolenia FLEGT

1. Organem wydającym zezwolenia w Hondurasie jest ICF za pośrednictwem działu wydającego zezwolenia FLEGT. Dział ds. weryfikacji legalności ICF jest odpowiedzialny za weryfikację zgodności z prawem.

2. Organ wydający zezwolenia odpowiada za wymianę informacji między Hondurasem a właściwymi organami państw członkowskich Unii oraz innymi honduraskimi organami odpowiedzialnymi za kwestie związane z zezwoleniami FLEGT.

3. Organ wydający zezwolenia może przedłużyć okres ważności (jednokrotnie) do trzech (3) miesięcy na wniosek eksportera. Po przedłużeniu okresu ważności zezwolenia FLEGT organ wydający zezwolenia wprowadzi i zatwierdzi nową datę wygaśnięcia.

4. Organ wydający zezwolenia zastosuje metodę zabezpieczającą przed sfałszowaniem, aby zapewnić autentyczność zezwoleń FLEGT oraz uniknąć skreśleń lub zmian.

5. Organ wydający zezwolenia stworzy systemy umożliwiające prowadzenie ewidencji zezwoleń w formie papierowej i elektronicznej w celu odpowiedzi na wniosek eksportera z uwzględnieniem jego położenia geograficznego. System zezwoleń FLEGT zostanie stopniowo połączony z honduraskim systemem punktów kompleksowej obsługi w zakresie handlu zagranicznego (Sistema de Ventanilla Única de Comercio Exterior de Honduras, VUCEH), o ile pozwolą na to warunki.

6. W każdym przypadku, tj. w przypadku przedłużenia ważności zezwolenia FLEGT bądź wycofania lub zastąpienia zezwolenia, organ wydający zezwolenia poinformuje o tym właściwy organ odpowiedniego państwa członkowskiego Unii.

7. Organ wydający zezwolenia będzie zarządzał bazą danych otrzymanych wniosków, wydanych zezwoleń FLEGT oraz odrzuconych wniosków.

ARTYKUŁ 3

Procedura wydawania zezwoleń FLEGT

1. Procedura mająca na celu zapewnienie legalności produktów – zgodnie z załącznikiem V – zostanie przeprowadzona przed wydaniem zezwolenia FLEGT. Poniżej opisano etapy zarządzania zezwoleniami FLEGT (zob. wykres 1).

   a) Aby uzyskać zezwolenie FLEGT, eksporter przedstawi:

      – wniosek o zezwolenie FLEGT; oraz

      – fakturę wywozową zatwierdzoną przez Służbę Administracji Podatkowej (SAR).

   b) Po otrzymaniu wniosku dział wydający zezwolenia FLEGT:

      (i) sprawdzi w dziale ds. weryfikacji legalności, czy zainteresowana strona (eksporter) spełnia wymagania w zakresie wskaźników określonych w definicji legalności;

      (ii) sprawdzi, czy wymóg legalności został spełniony w łańcuchu dostaw tej przesyłki.

c) Na podstawie zgromadzonych informacji na temat zgodności ze wszystkimi obowiązującymi wskaźnikami ujętymi w matrycach legalności oraz z wymogami dotyczącymi łańcucha dostaw dział ds. weryfikacji legalności stwierdzi, czy wymogi legalności zostały spełnione, i dostarczy działowi wydającemu zezwolenia FLEGT następujące dokumenty:

(i) jeżeli podmiot nie spełnia wymogów legalności – opinię zawierającą wyjaśnienie przyczyn tej sytuacji, która umożliwi działowi wydającemu zezwolenia FLEGT poinformowanie wnioskodawcy o odrzuceniu jego wniosku;

(ii) jeżeli podmiot spełnia wymogi legalności – decyzję o niewnoszeniu zastrzeżeń w celu jej wykorzystania przez dział wydający zezwolenia FLEGT.

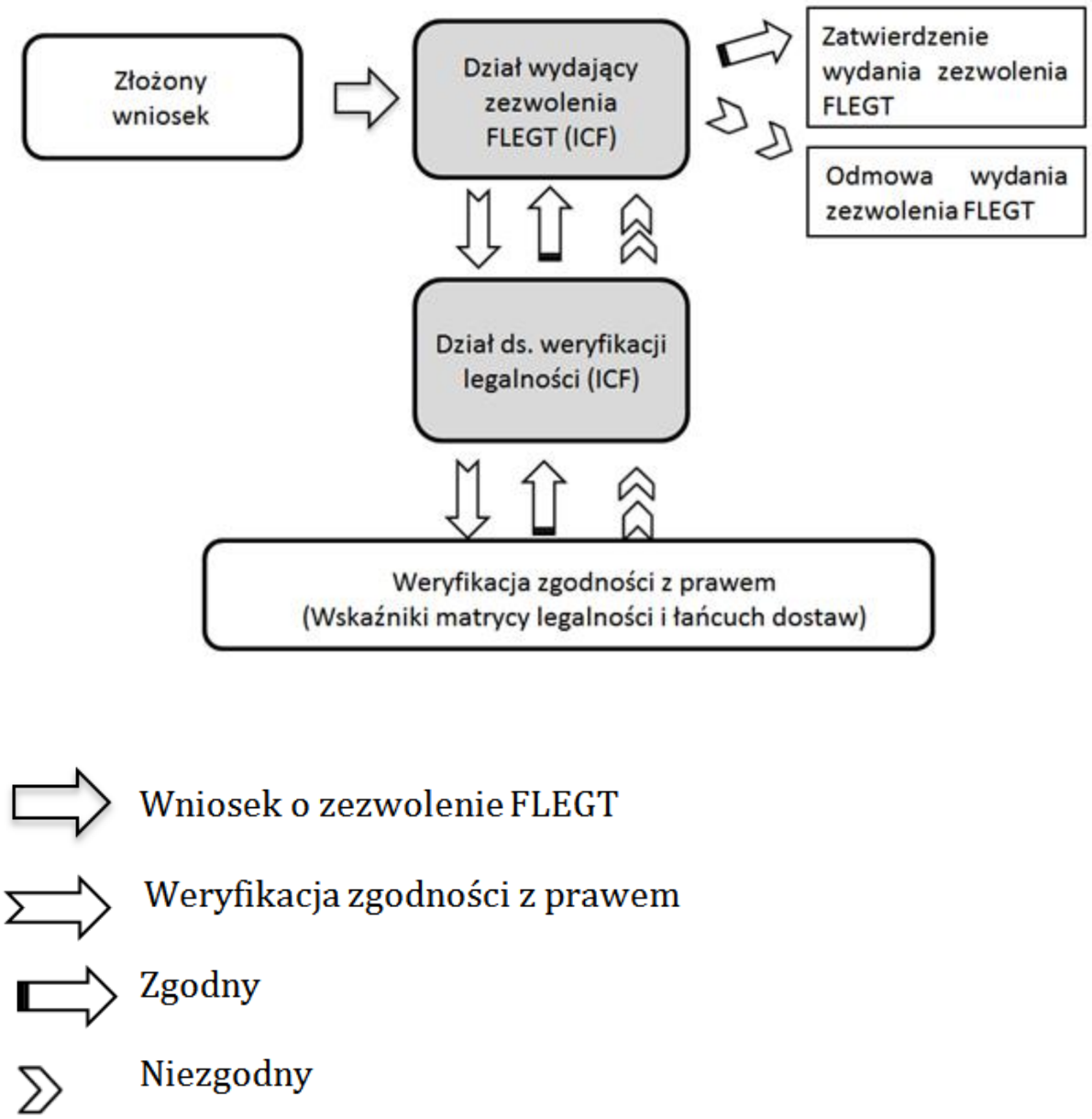
d) Na podstawie wniosku, dokumentów potwierdzających i decyzji w sprawie zgodności z prawem wydanej przez dział ds. weryfikacji legalności dział wydający zezwolenia FLEGT wyda zezwolenie FLEGT lub odmówi jego wydania.

e) Wszystkie informacje dotyczące udzielenia zezwolenia FLEGT zostaną wprowadzone do specjalnej bazy danych.

2. Wszystkie produkty z drewna, o których mowa w załączniku I, w tym próbki i produkty demonstracyjne, podlegają systemowi zezwoleń FLEGT w przypadku wywozu na rynek unijny.

Wykres 1

Schemat przedstawiający procedurę wydawania zezwoleń FLEGT

ARTYKUŁ 4

Specyfikacje techniczne dotyczące zezwoleń FLEGT w formie papierowej

1. Zezwolenia FLEGT w formie papierowej muszą być zgodne ze wzorem określonym w dodatku 1 do niniejszego załącznika.

2. Papier będzie miał rozmiar formatu A4. Oprócz pieczęci papier będzie opatrzony znakami wodnymi przedstawiającymi różne logo, w tym godło lub emblemat Hondurasu.

3. Zezwolenia FLEGT będą wypełniane komputerowo lub pismem maszynowym. W razie konieczności zezwolenia mogą być wypełnione odręcznie.

4. Organ wydający zezwolenia FLEGT będzie stosował metalową pieczęć, najlepiej wykonaną ze stali. Organ wydający zezwolenia FLEGT może jednak wykorzystać wytłoczony odcisk zawierający zarówno litery, jak i cyfry, uzyskane przez perforację.

5. Organ wydający zezwolenia FLEGT stosuje metodę zabezpieczającą przed sfałszowaniem, zapisując ilości wprowadzone za pomocą cyfr i liter, w sposób uniemożliwiający wstawienie cyfr lub adnotacji.

6. Formularz nie będzie zawierał żadnych skreśleń ani zmian, chyba że te skreślenia lub zmiany zostały uwierzytelnione za pomocą pieczęci i podpisu organu wydającego zezwolenia FLEGT.

7. Zezwolenia FLEGT będą wypełniane i drukowane w języku hiszpańskim.

ARTYKUŁ 5

Format wydawania zezwoleń FLEGT

1. Zezwolenia FLEGT mogą być wydawane za pomocą skomputeryzowanego systemu opracowanego w ramach honduraskiego systemu zapewnienia legalności produktów z drewna (LAS).

2. W państwach członkowskich Unii niepołączonych ze skomputeryzowanym systemem udostępnione zostanie zezwolenie FLEGT w wersji papierowej.

ARTYKUŁ 6

Kopie zezwolenia FLEGT

1. Zezwolenie FLEGT obejmuje jeden oryginał oraz pięć kopii.

2. Oryginał zostanie przekazany posiadaczowi zezwolenia FLEGT.

3. Wspomnianych pięć ponumerowanych kopii zostanie wykorzystanych w następujący sposób:

a) kopia 1:zostanie zachowana przez organ wydający zezwolenia FLEGT do celów przyszłej weryfikacji;

b) kopia 2: zostanie dołączona do przesyłki. Zostanie przekazana posiadaczowi zezwolenia FLEGT w celu wysyłki do nabywcy produktu wraz z przesyłką, aby przedłożył je on organowi celnemu państwa członkowskiego, do którego przybywa przesyłka objęta zezwoleniem, celem dopuszczenia do obrotu;

c) kopia 3: zostanie przekazana posiadaczowi zezwolenia FLEGT w celu wysyłki do nabywcy, aby przedłożył je on właściwym organom odpowiadającym za zezwolenia FLEGT państwa członkowskiego, do którego przybywa przesyłka objęta zezwoleniem, celem dopuszczenia do obrotu;

d) kopia 4: przeznaczona jest dla honduraskich organów celnych do celów kontroli wywozu;

e) kopia 5: przeznaczona jest do celów ewidencji posiadacza zezwolenia FLEGT.

ARTYKUŁ 7

Ważność, wycofanie i zastąpienie zezwolenia FLEGT

1. Ważność zezwolenia FLEGT i jej przedłużanie

Zezwolenia FLEGT będą ważne od dnia ich wydania przez sześć (6) miesięcy od tego dnia. Data wygaśnięcia zostanie wskazana w zezwoleniu FLEGT.

2. Wycofanie zezwolenia FLEGT

2.1 Zezwolenia FLEGT utracą ważność i powinny zostać odesłane organowi wydającemu zezwolenia, jeżeli produkty z drewna objęte tym zezwoleniem zostały utracone lub zniszczone podczas dostawy przed dotarciem do Unii.

2.2 Zezwolenie FLEGT zostanie wycofane w następujących okolicznościach:

a) jeżeli eksporter dopuści się jakiegokolwiek naruszenia w związku z przesyłką i zostanie ono wykryte po wydaniu zezwolenia FLEGT;

b) jeżeli nie dokonano wywozu, a osoba, której przyznano zezwolenie, nie wniosła o przedłużenie jego ważności.

2.3 Eksporter może również dobrowolnie zwrócić zezwolenie, jeżeli postanowi, że nie będzie z niego korzystał.

3. Zastąpienie zezwolenia FLEGT

3.1 W przypadku utraty, kradzieży lub zniszczenia oryginału lub kopii zezwolenia dla właściwych organów unijnych posiadacz zezwolenia FLEGT lub jego upoważniony przedstawiciel mogą zwrócić się do organu wydającego zezwolenia o egzemplarz zastępczy po przedstawieniu dowodu utraty, kradzieży lub zniszczenia oryginału lub kopii.

3.2 Organ wydający zezwolenia wyda zezwolenie FLEGT po otrzymaniu i rozpatrzeniu wniosku posiadacza zezwolenia.

3.3 Rząd Hondurasu dostarczy Unii uwierzytelniony wzór zezwolenia FLEGT, przykłady pieczęci organu wydającego zezwolenia i podpisy upoważnionych pracowników.

3.4 Zezwolenie zastępcze będzie zawierało informacje i wpisy znajdujące się na oryginalnym zezwoleniu FLEGT, w tym numer zezwolenia. Zastępcze zezwolenie FLEGT będą zawierały adnotację „zezwolenie zastępcze”.

3.5 W przypadku odzyskania utraconego lub skradzionego zezwolenia FLEGT nie wolno z niego korzystać, lecz należy je zwrócić do organu wydającego zezwolenia.

ARTYKUŁ 8

Postępowanie w przypadku naruszeń związanych z wydawaniem zezwoleń FLEGT

W przypadku jakiegokolwiek naruszenia lub podania nieprawdziwych informacji dotyczących produktów z drewna, jakiegokolwiek sfałszowania, jakiejkolwiek zmiany lub modyfikacji informacji zawartych w zezwoleniu FLEGT bądź naruszenia przepisów dotyczących systemu zezwoleń FLEGT zastosowane zostaną środki administracyjne lub prawne stosownie do powagi naruszenia oraz zgodnie z prawem honduraskim.

ARTYKUŁ 9

Wątpliwości co do ważności i autentyczności
zezwolenia FLEGT

1. W razie wątpliwości dotyczących ważności lub autentyczności zezwolenia FLEGT, jego kopii lub zezwolenia zastępczego właściwy organ unijny może przeprowadzić czynności sprawdzające w systemie lub wystąpić do organu wydającego zezwolenia FLEGT o dodatkowe informacje. Wyłącznie organ wydający zezwolenia FLEGT będzie odpowiedzialny za udzielanie informacji dotyczących ważności lub autentyczności zezwolenia oraz uprawniony do udzielania tego rodzaju informacji.

2. W razie konieczności organ wydający zezwolenia może zwrócić się do właściwych organów państwa członkowskiego Unii o przesłanie kopii przedmiotowego zezwolenia FLEGT lub dokumentu zastępczego.

3. W razie konieczności organ wydający zezwolenia FLEGT wycofa zezwolenie i wyda skorygowany egzemplarz uwierzytelniony opieczętowaną adnotacją „Duplikat” oraz przekaże go właściwemu organowi państwa członkowskiego Unii.

4. W przypadku potwierdzenia ważności zezwolenia FLEGT organ wydający zezwolenia niezwłocznie powiadomi o tym właściwy organ Unii drogą elektroniczną. Odesłane kopie zostaną uwierzytelnione we właściwy sposób przez organ wydający zezwolenia FLEGT.

5. W przypadku nieważności zezwolenia FLEGT organ wydający zezwolenia powiadomi o tym właściwy organ państwa członkowskiego Unii, najlepiej drogą elektroniczną.

6. W przypadku jakichkolwiek wątpliwości co do autentyczności lub ważności zezwolenia FLEGT organ wydający zezwolenia jest zobowiązany do udzielenia odpowiedzi na pytania zadane przez właściwe organy unijne i inne organy honduraskie oraz – na wniosek – do udzielenia dodatkowych informacji oraz wyjaśnień.

Dodatek 1

1. Wzór zezwolenia FLEGT

1	1. Organ wydający zezwolenia Nazwa: Adres:	2. Importer Nazwa: Adres:	
ORYGINAŁ	3. Numer zezwolenia FLEGT	4. Data wygaśnięcia	
	5. Państwo wywozu	7. Środek transportu	
	6. Kod ISO		
	8. Posiadacz zezwolenia FLEGT (imię i nazwisko lub nazwa oraz adres)		
	9. Opis handlowy drewna lub produktów z drewna	10. Kody HS	
1	11. Nazwy pospolite i botaniczne	12. Państwo pozyskania	13. Kody ISO
	14. Objętość (m^3)	15. Masa netto (kg)	16. Liczba sztuk
	17. Oznakowanie odróżniające		
	18. Podpis i pieczęć organu wydającego zezwolenie FLEGT Miejscowość i data		

2. Informacje dodatkowe dotyczące przesyłek

Poniższe informacje dotyczą zezwolenia FLEGT.

Lp.	Opis handlowy drewna lub produktów z drewna	Kod HS	Nazwy pospolite i botaniczne	Państwo pozyskania	Kod ISO państwa pozyskania	Objętość (m^3)	Masa (kg)	Liczba sztuk
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								
10								

Miejsce wystawienia	Data (dzień/miesiąc/rok)	Podpis i pieczęć organu wydającego zezwolenia FLEGT				

Dodatek 2

Instrukcje dotyczące wypełniania formularza

Instrukcje ogólne

— Wypełnić pismem drukowanym.

— Kody ISO krajów odpowiadają standardowemu dwuliterowemu kodowi danego kraju, zgodnie z normą międzynarodową.

Pole 1	Organ wydający zezwolenia FLEGT	Podać nazwę i adres organu wydającego zezwolenia FLEGT.
Pole 2	Importer	Imię i nazwisko lub nazwa i adres importera.
Pole 3	Numer zezwolenia FLEGT	Podać numer wydania.
Pole 4	Data wygaśnięcia	Okres ważności zezwolenia FLEGT
Pole 5	Państwo wywozu	Oznacza kraj partnerski, z którego produkty z drewna wywieziono do Unii.
Pole 6	Kod ISO	Podać dwucyfrowy kod kraju partnerskiego wskazany w polu 5.
Pole 7	Środek transportu	Podać środek transportu do punktu wywozu.

Pole 8	Posiadacz zezwolenia FLEGT	Podać imię i nazwisko lub nazwę oraz adres eksportera.
Pole 9	Opis handlowy drewna lub produktów z drewna	Podać opis handlowy produktu lub produktów z drewna.
Pole 10	Kody HS	Podać cztero- lub sześciocyfrowy kod produktu ustalony zgodnie ze zharmonizowanym system oznaczania i kodowania towarów.
Pole 11	Nazwy pospolite i botaniczne	Podać nazwy pospolite i botaniczne kategorii drewna użytych w produkcie. W przypadku gdy na produkt składa się kilka kategorii, należy wpisać każdą z nich w osobnym wierszu. Można pominąć tę informację w przypadku produktów złożonych lub komponentów składających się z więcej niż jednej kategorii niemożliwej do zidentyfikowania (np. płyt wiórowych).
Pole 12	Państwo pozyskania	Wskazać państwa, w których pozyskano kategorie drewna, o których mowa w polu 10. W przypadku gdy na produkt składa się kilka kategorii, należy podać wszystkie źródła wykorzystanego drewna. Można pominąć tę informację w przypadku produktów złożonych lub komponentów składających się z więcej niż jednej kategorii niemożliwej do zidentyfikowania (np. płyt wiórowych).

Pole 13	Kody ISO	Podać kody ISO państw, o których mowa w polu 12. Można pominąć tę informację w przypadku produktów złożonych lub komponentów składających się z więcej niż jednej kategorii niemożliwej do zidentyfikowania (np. płyt wiórowych).
Pole 14	Objętość (m^3)	Podać łączną objętość w m^3. Można pominąć tę informację, chyba że pominięto informacje, o których mowa w polu 15.
Pole 15	Masa netto (kg)	Podać całkowitą masę w kg, tj. masę netto produktów z drewna bez masy opakowań bezpośrednich oraz innych opakowań innych niż wsporniki, przekładki, naklejki itd. Można pominąć, tę informację, chyba że pominięto informacje, o których mowa w polu 14.
Pole 16	Liczba sztuk	Podać liczbę sztuk, jeżeli stanowi ona najlepszy wyznacznik ilości wytworzonego produktu. Można pominąć tę informację.
Pole 17	Oznakowanie odróżniające	W stosownych przypadkach wskazać oznakowanie odróżniające, np. numer partii, numer konosamentu. Można pominąć tę informację.
Pole 18	Podpis i pieczęć organu wydającego zezwolenia FLEGT	W polu tym należy umieścić podpis upoważnionego urzędnika i urzędową pieczęć organu wydającego zezwolenia FLEGT. Należy również podać miejsce i datę.

ZAŁĄCZNIK V

Honduraski system zapewniania legalności (LAS) produktów z drewna

Spis treści

1. WPROWADZENIE.....
   1.1 Kontekst ogólny .....
   1.2 Cel systemu zapewnienia legalności .....
   1.3 Nowe narzędzia i elementy służące poprawie gospodarki leśnej .....
2. RAMY PRAWNE HONDURASU MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO SYSTEMU ZAPEWNIANIA LEGALNOŚCI .....
   2.1 Międzynarodowe konwencje i traktaty .....
   2.2 Regionalne konwencje i traktaty .....
   2.3 Przepisy krajowe dotyczące zrównoważonej gospodarki zasobami naturalnymi.....
   2.4 Przepisy krajowe dotyczące rynku pracy .....
   2.5 Przepisy krajowe dotyczące płacenia podatków państwowych i gminnych z tytułu wywozu produktów z drewna .....
   2.6 Przepisy krajowe dotyczące procedur administracyjnych, mechanizmów przejrzystości i udziału społeczeństwa.....
   2.7 Przepisy krajowe stosowane przez urzędników sądowych.....

3. ELEMENTY SYSTEMU ZAPEWNIENIA LEGALNOŚCI .....
3.1 Definicja legalności.....
3.2 Weryfikacja zgodności z definicją legalności.....
3.3 Kontrole łańcucha dostaw.....
3.4 Proces wydawania zezwoleń FLEGT i zezwoleń H-Legal.....
3.5 Niezależny audyt.....
4. RAMY INSTYTUCJONALNE I ROLA PODMIOTÓW ZAANAGAŻOWANYCH WE WDRAŻANIE SYSTEMU ZAPEWNIENIA LEGALNOŚCI.....
4.1 Podmioty zaangażowane we wdrażanie systemu zapewnienia legalności .....
4.2 Instytucje państwowe.....
4.2.1 Krajowy Instytut Ochrony i Rozwoju Leśnictwa, Obszarów Chronionych oraz Dzikiej Fauny i Flory (ICF) .....
4.2.2 Służba Administracji Podatkowej (SAR) .....
4.2.3 Gminy .....
4.2.4 Instytut Własności (IP) .....
4.2.5 Ministerstwo Zatrudnienia i Zabezpieczenia Społecznego (STSS).....
4.2.6 Honduraska Instytucja Zabezpieczenia Społecznego (IHSS).....

4.2.7 Ministerstwo Energii, Zasobów Naturalnych, Środowiska i Kopalń (MiAmbiente) .....
4.2.8 Krajowy Instytut Rolnictwa (INA) .....
4.2.9 Ministerstwo Rolnictwa i Zwierząt Gospodarskich (SAG) .....
4.2.10 Poddyrekcja ds. Przychodów z Ceł (DARA) .....
4.2.11 Instytucje rządowe zaangażowane pośrednio .....
4.3 Prywatny sektor leśny .....
4.4 Organizacje społeczeństwa obywatelskiego .....
4.4.1 Organizacje lokalne .....
4.4.2 Organizacje pozarządowe działające na rzecz rozwoju .....
4.5 Ludy tubylcze i potomkowie Afrykanów zamieszkujący w Hondurasie .....
4.6 Budowanie zdolności .....
5. ZASIĘG SYSTEMU ZAPEWNIENIA LEGALNOŚCI .....
5.1 Produkty z drewna objęte systemem zapewnienia legalności .....
5.2 Rynki objęte systemem zapewnienia legalności .....
5.3 Źródła drewna objęte systemem zapewnienia legalności .....
5.3.1 Drewno pozyskane w Hondurasie .....
5.3.2 Drewno przywożone .....
5.3.3 Drewno nieobjęte niniejszą Umową .....
5.4 Zakres podmiotów objętych systemem zapewnienia legalności .....

6. WERYFIKACJA ZGODNOŚCI Z DEFINICJĄ LEGALNOŚCI .....
6.1 Zasady weryfikacji legalności .....
6.1.1 Instytucje zaangażowane w weryfikację legalności .....
6.1.2 Procedury weryfikacji oparte na matrycach legalności .....
6.1.3 Przechowywanie środków weryfikacji legalności .....
6.1.4 Systemy informacyjne i funkcje weryfikacji .....
6.1.5 Zasada zarządzania ryzykiem .....
6.1.6 Audyt legalności skutkujący wydaniem świadectwa zgodności prawnej .....
6.2 Obowiązki podmiotów w zakresie weryfikacji legalności .....
7. WERYFIKACJA ŁAŃCUCHA DOSTAW DREWNA I PRODUKTÓW Z DREWNA .....
7.1 Zasady weryfikacji łańcucha dostaw .....
7.2 Identyfikacja produktów z drewna .....
7.3 Zgłoszenie informacji na temat łańcucha dostaw przez podmioty .....
7.4 Weryfikacja przywożonych produktów z drewna .....
7.5 Weryfikacja produktów z drewna przywożonych w tranzycie .....
7.6 Weryfikacja skonfiskowanych produktów z drewna .....
7.7 Weryfikacja produktów z drewna pochodzących z terenów podlegających zmianie użytkowania .....
8. UZNANIE CERTYFIKACJI PRYWATNEJ .....
9. POSTĘPOWANIE W PRZYPADKACH NIEZGODNOŚCI Z SYSTEMEM ZAPEWNIENIA LEGALNOŚCI .....

10. MECHANIZMY ROZPATRYWANIA SKARG .....
10.1 Wprowadzenie.....
10.2 Cele .....
10.3 Rodzaje mechanizmów rozpatrywania skarg.....
10.4 Ustanowienie mechanizmów rozpatrywania skarg i zasad regulujących .....
11. MECHANIZMY KONSULTACJI, UCZESTNICTWA I KOORDYNACJI DOTYCZĄCE WDRAŻANIA SYSTEMU ZAPEWNIENIA LEGALNOŚCI .....
11.1 Wspólny komitet ds. wdrażania umowy .....
11.2 Komitet techniczny .....
11.3 Międzyinstytucjonalny sekretariat ds. wdrażania dobrowolnej umowy o partnerstwie .....
11.4 Krajowa strategia zwalczania nielegalnego pozyskiwania drewna oraz jej powiązania z dobrowolną umową o partnerstwie .....
12. ŚRODKI ZACHĘCAJĄCE, PROMOCYJNE, OCHRONNE I ŁAGODZĄCE MAJĄCE NA CELU ZAANGAŻOWANIE RÓŻNYCH PODMIOTÓW SEKTORA WE WDRAŻANIE SYSTEMU ZAPEWNIENIA LEGALNOŚCI.....
Dodatek 1 Ogniwa łańcucha dostaw (las sosnowy).....
Dodatek 2 Ogniwa łańcucha dostaw (las liściasty).....

1. WPROWADZENIE

1.1 Kontekst ogólny

Ameryka Łacińska ma najwyższy wskaźnik wylesiania na świecie, a Honduras ma jeden z najwyższych rocznych wskaźników wylesiania w regionie. Istnieje wiele przyczyn wylesiania i degradacji lasów, z których główne to: rozpowszechnianie ekstensywnej hodowli bydła i monokultur (takich jak palma olejowa), nielegalne pozyskiwanie drewna w formie wycinki, pożary lasów i niezrównoważone pozyskiwanie drewna.

Konsekwencje i negatywne skutki wylesiania, takie jak niszczenie lasów i pogarszanie się ich stanu spowodowane nielegalnym pozyskiwaniem drewna oraz przekształcaniem lasów deszczowych w grunty uprawne, prowadzą do zmniejszenia różnorodności biologicznej oraz ograniczenia lub utraty naturalnej odporności ekosystemów leśnych. Występują również straty finansowe wynikające z nieuiszczania opłat i uchylania się od opodatkowania.

1.2 Cel honduraskiego systemu zapewnienia legalności w odniesieniu do produktów z drewna (system zapewnienia legalności)

Celem systemu zapewnienia legalności jest poprawa zarządzania w krajowym sektorze leśnym, gwarantująca ścisłe przestrzeganie przepisów przez wszystkie podmioty w łańcuchu dostaw w sektorze leśnym.

Cel ten obejmuje przydzielanie praw do użytkowania lasów, pozyskiwanie surowców, przewóz drewna, obróbkę pierwotną, obróbkę wtórną oraz handel produktami z drewna zarówno na rynkach krajowych, jak i międzynarodowych, w oparciu o stosowanie i egzekwowanie obowiązujących przepisów oraz poprawę istniejących rządowych systemów kontroli.

1.3 Nowe narzędzia i elementy służące poprawie gospodarki leśnej

Chociaż wydawanie zezwoleń na legalne drewno w ramach FLEGT jest kluczowym celem procesu negocjacji i wdrażania dobrowolnej umowy o partnerstwie, nie jest to jedyny oczekiwany wynik. Aby zezwolenia te mogły zostać wydane oraz aby spełnić oczekiwania Hondurasu i UE w zakresie poprawy gospodarki leśnej i propagowania handlu legalnym drewnem, konieczne jest opracowanie nowych narzędzi w celu wzmocnienia weryfikacji legalności. Z tego powodu w Umowie zaproponowano szereg nowych i innowacyjnych elementów, które zgodnie z oczekiwaniami mają wywrzeć pozytywny wpływ na zarządzanie sektorem leśnym. Ten zbiór elementów, które zostały lub mają zostać opracowane, składa się na honduraski system zapewniania legalności produktów z drewna. Do elementów tych, zarówno na szczeblu organizacyjnym, jak i instytucjonalnym, należą w szczególności:

Definicja legalnego drewna

a) Ustanowienie wymogów prawnych, zawartych w matrycach legalności, w odniesieniu do wszystkich źródeł drewna zaopatrujących rynek krajowy oraz wywozu do dowolnego miejsca, w tym w odniesieniu do drewna przywożonego.

Kontrole łańcucha dostaw

b) Ważny etap wdrażania niniejszej Umowy: opracowanie i wdrożenie systemu informatycznego umożliwiającego śledzenie drewna (SIRMA): ulepszone weryfikacje i kontrole objętości drewna w całym łańcuchu dostaw, dzięki połączeniu z innymi systemami informatycznymi (zarówno wewnętrznym systemem ICF, jak i systemami stosowanymi w innych instytucjach) i wymianie informacji z innymi państwami (perspektywa średnioterminowa).

c) Wymiana informacji i wzajemne powiązania między systemem SIRMA a automatycznym systemem przychodów celnych Hondurasu (SARAH) (perspektywa średnioterminowa).

d) Ważny etap wdrażania niniejszej Umowy: wprowadzenie wymogów należytej staranności w odniesieniu do wszystkich podmiotów. Włączenie do ram prawnych obowiązku, który ogranicza do minimum ryzyko nieprzestrzegania przepisów przez dany podmiot, niezależnie od tego, czy produkt pochodzi ze źródeł lokalnych czy zagranicznych (perspektywa średnioterminowa).

Procedury weryfikacji

e) Bardziej rygorystyczne stosowanie wszystkich przepisów zawartych w matrycach legalności (perspektywa długoterminowa).

f) Wzmocnienie kontroli pozyskiwania drewna na obszarach leśnych objętych planami ratowania i odbudowy, w szczególności tam, gdzie konieczne jest zwiększenie starań w zakresie monitorowania wzdłuż całego łańcucha dostaw (perspektywa długoterminowa).

g) Konsolidacja krajowego systemu informacyjnego w dziedzinie leśnictwa (SNIF) w celu stworzenia skutecznego i odpowiedniego połączenia z innymi odpowiednimi instytucjami, a także w celu umożliwienia użytkownikom dostępu do informacji, którymi są zainteresowane (perspektywa średnioterminowa).

h) Ważny etap wdrażania niniejszej Umowy: utworzenie bazy danych na temat stopnia nieprzestrzegania przez podmioty wymogów systemu zapewniania legalności i zarządzanie tą bazą danych (perspektywa średnioterminowa).

i) Ważny etap wdrażania niniejszej Umowy: wdrożenie audytu legalności opartego na analizie ryzyka jako sposobu na sprawdzenie, czy wszystkie podmioty przestrzegają wskaźników i wymogów systemu zapewnienia legalności (perspektywa średnioterminowa).

j) Ważny etap wdrażania niniejszej Umowy: utworzenie świadectwa zgodności prawnej – będącego wynikiem audytu legalności – jako dowodu na przestrzeganie wymogów systemu zapewnienia legalności (perspektywa średnioterminowa).

k) Uznawanie dobrowolnej certyfikacji prywatnej, z zastrzeżeniem równoważności z matrycami legalności. Mając na uwadze procedury określone w sekcji 8 niniejszego załącznika, świadectwa dotyczące legalności, gospodarki leśnej lub łańcucha kontroli pochodzenia produktu wydane przez akredytowane organy certyfikujące mogą być uznawane za dowód częściowego lub całkowitego przestrzegania wskaźników legalności w celu uniknięcia powielania prac oraz jako sposób uproszczenia tej weryfikacji (perspektywa średnioterminowa).

Procedury wydawania zezwoleń FLEGT

l) Wydawanie zezwoleń FLEGT, zapewniających zgodność wszystkich dostaw drewna do UE z wymogami systemu zapewnienia legalności. W przypadku drewna wywożonego do innych państw muszą być również spełnione wymogi dotyczące wydawania zezwoleń H-Legal (perspektywa średnioterminowa).

Niezależny audyt

m) Niezależny audyt systemu mający na celu zapewnienie wiarygodności wszystkich elementów systemu zapewnienia legalności i zaproponowanie poprawek służących zaradzeniu wszelkim zidentyfikowanym słabościom (perspektywa średnioterminowa).

n) Ważny etap wdrażania niniejszej Umowy: utworzenie międzyinstytucjonalnego sekretariatu ds. wdrażania dobrowolnej umowy o partnerstwie (SIIAVA) odpowiedzialnego za koordynowanie działań i wkładu poszczególnych instytucji rządowych zaangażowanych w rozwój i wdrażanie systemu zapewniania legalności. Organ ten będzie tworzył przestrzeń do dialogu i koordynacji w celu zapewnienia, wspólnie z innymi organami takimi jak komitet techniczny, skutecznego wdrożenia niniejszej Umowy w sposób interaktywny i przemyślany, tak aby wszystkie zainteresowane strony były zaangażowane, świadome i zobowiązane do poprawy gospodarki leśnej (perspektywa krótkoterminowa).

o) Ważny etap wdrażania niniejszej Umowy: wdrożenie dobrowolnej, uprzedniej i świadomej zgody w sektorze leśnym, na mocy przepisów odpowiedniej ustawy po jej wejściu w życie (perspektywa średnioterminowa).

p) Zwiększenie wysiłków na rzecz oddania gruntów leśnych bez tytułów własności w ręce państwa, ze szczególnym uwzględnieniem legalizacji (*regularización* i *saneamiento jurídico*) gruntów niebędących własnością państwa i objętych umowami o urządzeniu lasów wspólnotowych wydanymi przez ICF (perspektywa długoterminowa).

q) Zwiększenie wysiłków na rzecz zalegalizowania praw własności ludów tubylczych i potomków Afrykanów zamieszkujących w Hondurasie do ziem przodków (perspektywa długoterminowa).

r) Wzmocnienie zdolności instytucjonalnej Ministerstwa Zatrudnienia i Zabezpieczenia Społecznego (STSS) oraz Honduraskiej Instytucji Zabezpieczenia Społecznego (IHSS) przez zapewnienie im środków niezbędnych do skutecznego usprawniania i nadzorowania wskaźników i środków weryfikacji matryc legalności (perspektywa długoterminowa).

s) Budowanie zdolności podmiotów rzemieślniczych w sektorze pod względem zgodności prawnej (perspektywa długoterminowa).

2. RAMY PRAWNE HONDURASU MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO SYSTEMU ZAPEWNIANIA LEGALNOŚCI

Honduraskie ramy prawne dotyczące produktów z drewna zawierają różne elementy obejmujące międzynarodowe konwencje i traktaty (regionalne i ponadregionalne), konstytucję republiki, przepisy wtórne, regulacje i inne normy stosowane przez poszczególne instytucje rządowe w zależności od obszaru ich kompetencji. Instytucje zaangażowane w system zapewnienia legalności współpracują ze sobą w celu zweryfikowania legalności honduraskich produktów z drewna.

Matryce legalności określone w załączniku II i poniżej opisują kluczowe instrumenty prawne odnoszące się do poszczególnych elementów legalności i systemu zapewnienia legalności, które będą weryfikowane przed wydaniem każdego zezwolenia FLEGT.

2.1 Międzynarodowe konwencje i traktaty

- Konwencja nr 169 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotycząca ludności tubylczej i plemiennej w krajach niezależnych.

- Konwencja o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem.

- Konferencja Narodów Zjednoczonych „Środowisko i Rozwój".

- Ramowa konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, w szczególności porozumienie paryskie z 2015 r., które stało się głównym międzynarodowym instrumentem walki ze zmianą klimatu.

2.2 Regionalne konwencje i traktaty

- Konwencja o ochronie różnorodności biologicznej i ochronie obszarów naturalnych w Ameryce Środkowej. Celem tej konwencji jest zachowanie w jak największym stopniu lądowej i morskiej różnorodności biologicznej w regionie Ameryki Środkowej. Została podpisana w Managui, Nikaragua, w 1992 r. przez prezydentów Republiki Kostaryki, Salwadoru, Gwatemali, Hondurasu, Nikaragui i Panamy.

– Stowarzyszenie Ameryki Środkowej na rzecz Zrównoważonego Rozwoju. Jest to regionalna strategia na rzecz koordynacji i uzgadniania interesów, inicjatyw rozwojowych, obowiązków i ujednolicenia praw, podpisana w 1994 r. przez prezydentów i przedstawicieli Belize oraz Republik Kostaryki, Salwadoru, Gwatemali, Hondurasu, Nikaragui i Panamy.

– Regionalna konwencja na rzecz zarządzania naturalnymi ekosystemami leśnymi i ich ochrony oraz na rzecz rozwoju plantacji leśnych. Celem tej konwencji jest propagowanie krajowych i regionalnych mechanizmów pozwalających uniknąć zmian w wykorzystaniu obszarów z pokrywą leśną znajdujących się na terenach o potencjale leśnym oraz umożliwiających odtworzenie obszarów wylesiania. Została podpisana w Gwatemali, Gwatemala, w 1993 r. przez ministrów spraw zagranicznych Republik Kostaryki, Salwadoru, Gwatemali, Hondurasu, Nikaragui i Panamy.

2.3 Przepisy krajowe dotyczące zrównoważonej gospodarki zasobami naturalnymi

– Dekret nr 131-1982, konstytucja Republiki Hondurasu.

– Dekret nr 181-2009, ustawa ogólna o wodach.

2.4 Przepisy krajowe dotyczące kwestii rynku pracy

- Postanowienie nr 101-JD-71, rozporządzenie wykonawcze do ustawy o zabezpieczeniu społecznym.

2.5 Przepisy krajowe dotyczące płacenia podatków państwowych i gminnych z tytułu wywozu produktów z drewna

- Dekret nr 170-2016, kodeks podatkowy.

- Dekret nr 194-2002, ustawa o równowadze finansowej i ochronie socjalnej.

- Rezolucja nr 223-2008 w sprawie Jednolitego Kodeksu Celnego Ameryki Środkowej (CAUCA).

- Postanowienie nr 0630 Ministerstwa Finansów, rozporządzenie wykonawcze do ustawy o walutowych przychodach z wywozu.

2.6 Przepisy krajowe dotyczące procedur administracyjnych, mechanizmów przejrzystości i udziału społeczeństwa

- Dekret nr 170-2006, ustawa o przejrzystości i dostępie do informacji publicznych.

– Dekret nr 152-1987, ustawa o procedurach administracyjnych i rozporządzenie wykonawcze do niej.

2.7 Przepisy krajowe stosowane przez urzędników sądowych

– Dekret nr 144-1983, kodeks karny Hondurasu.

3. ELEMENTY SYSTEMU ZAPEWNIENIA LEGALNOŚCI

System zapewnienia legalności obejmuje następujące elementy:

1) definicję legalnego drewna, która jasno określa aspekty prawa, w odniesieniu do których honduraski system zapewnienia legalności produktów z drewna będzie systematycznie poszukiwał dowodów zgodności, niezależnie od rynku, na który mają trafić produkty;

2) kontrole łańcucha dostaw mające na celu śledzenie drewna od miejsca pozyskiwania drewna lub punktu przywozu do ostatniego ogniwa łańcucha dostaw;

3) procedury weryfikacji mające na celu zapewnienie i udokumentowanie zgodności ze wszystkimi elementami definicji legalności i kontroli łańcucha dostaw;

4) procedury wydawania zezwoleń FLEGT na produkty z drewna przeznaczone do Unii;

5) niezależne audyty mające na celu zapewnienie skutecznego i wydajnego systemu według uzgodnień Stron.

3.1 Definicja legalności

Legalność drewna w ramach niniejszej Umowy określono w załączniku II. Załącznik ten jest ściśle związany z pozostałymi załącznikami w ramach honduraskiego systemu zapewnienia legalności produktów z drewna. Zawiera on definicję wymogów prawnych stosowanych w ramach dobrowolnej umowy o partnerstwie, które są związane z wyzwaniami w zakresie gospodarki leśnej określonymi przez podmioty działające w sektorze w ramach dialogu krajowego.

Szczegółowa definicja legalności ujęta w matrycach legalności zapewnia podstawę do sprawdzania przestrzegania przez poszczególne podmioty łańcucha dostaw wskaźników, środków weryfikacji i wymogów identyfikowalności oraz do odpowiedniego monitorowania i prowadzenia kontroli przez odnośne instytucje. Niezależne audyty zapewniają, aby system był na tyle skuteczny i wydajny, na ile powinien być.

3.2 Weryfikacja zgodności z definicją legalności

Weryfikacja legalności:

– zapewnia legalność produktów z drewna. Oznacza to sprawdzenie, czy wszystkie wskaźniki zawarte w matrycach legalności zostały osiągnięte przez podmioty w obszarze ich uprawnień w sektorze leśnym;

– zapewnia rozpatrywanie przypadków niezgodności i stosowanie środków naprawczych lub zapobiegawczych;

– wymaga jednoznacznego dowodu na to, że produkty z drewna i powiązane działania spełniają wymogi określone w definicji legalności;

– wykazuje zgodność za pomocą kontroli fizycznych i kontroli dokumentów, a także za pomocą kontroli systematycznie gromadzonych informacji i danych weryfikowanych w różnych punktach łańcucha dostaw;

– dokumentuje procedury i dostarcza dowodów umożliwiających organowi wydającemu zezwolenia ocenienie legalności dostawy przed wystawieniem zezwolenia FLEGT lub zezwolenia H-Legal oraz

– jasno określa i dokumentuje role i obowiązki wszystkich instytucji zaangażowanych w proces weryfikacji.

Państwo Honduras, za pośrednictwem swoich wyspecjalizowanych instytucji oraz podręcznika weryfikacji zatwierdzonego przez wspólny komitet ds. wdrażania umowy (wspólny komitet), będzie dysponowało metodami i środkami umożliwiającymi sprawdzenie zgodności z wymogami prawnymi przez różne podmioty i różnych uczestników sektora. Metody te i środki weryfikacji wprowadzono w sekcji 6.1.4 niniejszego załącznika.

System przewiduje wykrywanie wszelkich uchybień i przypadków nieprzestrzegania, nakładanie kar w stosownych przypadkach, proponowanie niezbędnych środków naprawczych w stosownych przypadkach oraz zapewnienie wprowadzenia środków w celu usunięcia tych uchybień.

Instytucje zaangażowane w system zapewnienia legalności dysponują narzędziami informatycznymi i protokołami służącymi do weryfikacji zgodności ze wskaźnikami matryc legalności, które opisano bardziej szczegółowo w sekcji 4 niniejszego załącznika.

Weryfikacja legalności obejmuje działania w terenie, takie jak inspekcje nadzorcze i audyty techniczne, a także rutynowe inspekcje mające na celu sprawdzenie zgodności z normami technicznymi i administracyjnymi, prowadzone przez odpowiednie organy w zależności od rodzaju danego wskaźnika.

Kontrole na poboczach dróg i w punktach kontrolnych są również prowadzone przy wsparciu ze strony urzędników sądowych[1] oraz we współpracy z organami ścigania (honduraskimi siłami zbrojnymi, krajową policją prewencyjną, MP, PGR) w celu sprawdzenia zgodności transportu produktów z drewna z prawem oraz na bieżąco informowane są właściwe organy, jeśli konieczne jest podjęcie niezbędnych działań.

Organizacje społeczeństwa obywatelskiego (tj. Komitety Doradcze ds. Leśnictwa)[2] wspólnie sprawują nadzór społeczny w celu zapewnienia zgodności z przepisami technicznymi i administracyjnymi regulującymi realizację planów urządzenia lasu, planów operacyjnych i innych zezwoleń na pozyskiwanie drewna. Komitety Doradcze ds. Leśnictwa mogą przedstawiać swoje ustalenia i zalecenia SIIAVA, wspólnemu komitetowi ds. wdrażania dobrowolnej umowy o partnerstwie lub jego oddziałom technicznym, niezależnemu działowi audytu niniejszej Umowy i społeczeństwu.

[1] Urzędnicy sądowi to urzędnicy służby cywilnej państwa, którzy interweniują w systemie sądowym i pełnią funkcje niezbędne do poszanowania i zagwarantowania praw obywateli. Zgodnie z art. 314 konstytucji organy sądowe są odpowiedzialne za stosowanie prawa w indywidualnych przypadkach oraz za wydawanie i wykonywanie orzeczeń; w stosownych przypadkach mogą one wymagać wsparcia organów ścigania.

[2] Komitety doradcze ds. leśnictwa, obszarów chronionych oraz dzikiej fauny i flory są organami angażującymi społeczeństwo, które doradzają i wspierają ICF oraz działają na szczeblu kraju, regionu, gminy i społeczności (art. 21–28 ustawy o leśnictwie).

Częstotliwość weryfikacji zostanie ustalona za pomocą podejścia opartego na analizie ryzyka, przy uwzględnieniu kompetencji i obowiązków instytucji publicznych zaangażowanych w łańcuch dostaw oraz dokumentacji administracyjnej (grzywien, skarg i innych) sugerujących wystąpienie ryzyka niezgodności z prawem. Wspomniane czynniki ryzyka wzięto pod uwagę w odniesieniu do podmiotów działających w leśnictwie, a także do samych usługodawców. Częstotliwość weryfikacji przeprowadzanych przez poszczególne instytucje publiczne zostanie opisana w podręczniku weryfikacji legalności wprowadzonym w sekcji 6.1 niniejszego załącznika.

Instytucje odpowiedzialne za weryfikację legalności będą przechowywały akta dotyczące środków weryfikacji, które to akta zawierają zarówno dokumenty cyfrowe, jak i papierowe (obrazy dokumentów, informacje geograficzne itp.). Akta te będą zawierać udokumentowane fakty w kolejności chronologicznej. Do celów bezpieczeństwa instytucje rządowe będą przechowywać cyfrową kopię tych akt jako kopię bezpieczeństwa. Wszystkie te akta, zgodnie z załącznikiem IX, są aktami publicznymi w zakresie, w jakim w ustawie o przejrzystości i dostępie do informacji publicznych uznano je za informacje publiczne.

Kontrola zgodności prawnej jest kluczowym etapem wywozu produktów z drewna, obejmującym wydanie zezwoleń FLEGT i zezwoleń H-Legal, ponieważ zapewnia dowód zgodności z przepisami.

3.3 Kontrole łańcucha dostaw

Identyfikowalność drewna stanowi jeden z wymogów systemu zapewnienia legalności zgodnie z ramami prawnymi Hondurasu. ICF posiada narzędzia monitorowania łańcucha dostaw, m.in. SNIF i SIRMA. Oba systemy są już w użyciu, ale planuje się wprowadzenie nowych modułów, zgodnie z wymogami ustanowionymi na mocy niniejszej Umowy. Uznaje się je zatem za opracowywane, a opracowanie niektórych funkcji uwzględniono w środkach uzupełniających w załączniku VIII.

Punktem wyjścia monitorowania łańcucha dostaw jest zezwolenie na pozyskiwanie drewna ścinanego w Hondurasie oraz jednolite zgłoszenie celne dotyczące drewna przywożonego do Hondurasu.

Zezwolenie na pozyskiwanie drewna, zezwolenie na transport i listy przewozowe, sprawozdania z produkcji, produkty wprowadzane i otrzymywane oraz sprawozdania z doręczenia na potrzeby faktur zatwierdzonych przez SAR, a także jednolite zgłoszenia celne stanowią najważniejsze dokumenty umożliwiające monitorowanie przepływów produktów z drewna w ramach systemu zapewnienia legalności. Dokumenty te zostaną zarejestrowane w SNIF i SIRMA, gdy tylko oba systemy zostaną w pełni dopracowane, co umożliwi obliczenie objętości drewna znajdującego się w obrocie na każdym etapie łańcucha dostaw, jak opisano w sekcji 7.1.

Organy stosują dwa sposoby weryfikacji danych: zatwierdzanie i uzgadnianie. Zatwierdzanie polega na porównaniu i skontrastowaniu danych wygenerowanych przez podmiot z danymi zgromadzonymi przez przedstawicieli rządu, jak przedstawiono w kolumnie 3.1 dodatków 1 i 2 do niniejszego załącznika.

Uzgadnianie danych polega na porównaniu i analizie danych przekazanych między jednym etapem łańcucha dostaw a kolejnym w celu wykrycia różnic wskazujących na występowanie niekontrolowanego lub nielegalnego drewna. Uzgadnianie danych przedstawiono w kolumnie 3.2 dodatków 1 i 2 do niniejszego załącznika.

Właściwy nadzór oraz stosowanie jasno określonych procedur zatwierdzania i uzgadniania na każdym etapie łańcucha dostaw odgrywa decydującą rolę w zapewnianiu, by drewno przewożone z jednego miejsca do drugiego było legalne, a tym samym pozwala uniknąć zanieczyszczenia drewna znajdującego się w legalnym obrocie drewnem pochodzącym z niekontrolowanych lub nielegalnych źródeł.

3.4 Proces wydawania zezwoleń FLEGT i zezwoleń H-Legal

Wydawanie zezwoleń FLEGT i zezwoleń H-Legal następuje po pozytywnej i rozstrzygającej weryfikacji zgodności ze wszystkimi wymogami dotyczącymi definicji legalności i monitorowania łańcucha dostaw produktów z drewna.

Zezwolenie FLEGT stanowi ostateczny obowiązkowy wymóg dotyczący produktów z drewna znajdujących się w wykazie produktów uzgodnionym między stronami, jak określono w załączniku I do niniejszej Umowy, które mają zostać wywiezione z Hondurasu do jakiegokolwiek państwa w Unii. W odniesieniu do wywozu do krajów poza Unią przeprowadza się taką samą weryfikację legalności. Różnica dotyczy wymogu posiadania zezwolenia H-Legal zamiast zezwolenia FLEGT.

W załączniku IV opisano procedurę wydawania zezwoleń FLEGT. Eksporter przedstawia, wraz z pozostałą dokumentacją wymaganą przez organ celny, zezwolenie FLEGT przy odprawie celnej w przypadku wywozu do Unii, a zezwolenie H-Legal w przypadku wywozu na rynki poza Unią.

3.5 Niezależny audyt

Niezależny audyt stanowi niezbędny element systemu zapewnienia legalności, ponieważ podtrzymuje wiarygodność systemu. Podczas niezależnego audytu sprawdza się, czy mechanizmy wdrażane w ramach systemu zapewnienia legalności w celu wykazania legalności wszystkich etapów łańcucha dostaw produktów z drewna (uwzględniając pozyskanie drewna, transport, obróbkę pierwotną, obróbkę wtórną i obrót) funkcjonują oraz spełniają w pełni wszystkie wymogi dotyczące łańcucha dostaw oraz przepisy ustanowione przez organ wydający zezwolenia FLEGT i zezwolenia H-Legal.

Niezależny audyt jest częścią systemu zapewnienia legalności i należy go przeprowadzić przed rozpoczęciem wydawania zezwoleń FLEGT. Procedury kontroli oraz ich przeprowadzania zostaną określone bardziej szczegółowo na etapie przygotowywania i organizacji niniejszej Umowy.

Zakres i zasady audytów określono w zakresie zadań dotyczącym niezależnych audytów w załączniku VI.

4. RAMY INSTYTUCJONALNE I ROLA PODMIOTÓW ZAANAGAŻOWANYCH WE WDRAŻANIE SYSTEMU ZAPEWNIENIA LEGALNOŚCI

W niniejszej sekcji opisano rolę poszczególnych podmiotów zaangażowanych we wdrażanie systemu zapewnienia legalności. Opisano w niej sposób, w jaki – zgodnie ze swoimi odpowiednimi obowiązkami – wspierają one lub wdrażają w praktyce wymogi niniejszej Umowy lub przeprowadzają konieczną weryfikację w celu zapewnienia zgodności z tymi wymogami, oraz sposób, w jaki współpracują ze sobą i uzupełniają się, aby zapewnić legalność produktów z drewna.

Na etapie przygotowywania i organizacji niniejszej Umowy instytucje, podmioty sektora prywatnego i społeczeństwo obywatelskie, w tym organizacje rolno-leśne i przedstawiciele ludów tubylczych i potomków Afrykanów zamieszkujących w Hondurasie, muszą przeprowadzić krytyczny przegląd swoich zdolności w świetle obowiązków dotyczących weryfikacji legalności i zgodności. Załącznik VIII dotyczy wszystkich aspektów wzmacniania technicznych i instytucjonalnych zdolności, o których mowa w niniejszej sekcji.

Wiedza i właściwe zarządzanie całym procesem koniecznym do wdrożenia systemu zapewnienia legalności, instytucjonalne cele uczestnictwa i dobre praktyki, odpowiedzialność każdego zaangażowanego podmiotu i właściwa koordynacja międzyinstytucjonalna wymagają wysokiego poziomu szkolenia i budowania zdolności. Dlatego też w załączniku VIII zawarto środki uzupełniające umożliwiające budowanie zdolności podmiotów zaangażowanych w niniejszą Umowę.

W sekcji 11 niniejszego załącznika określono organy koordynujące, takie jak międzyinstytucjonalny sekretariat ds. wdrażania dobrowolnej umowy o partnerstwie, który zostanie stworzony lub zachowany w celu wdrożenia systemu zapewnienia legalności. W celu potwierdzenia porozumień instytucjonalnych dotyczących wdrażania niniejszej Umowy zawarty zostanie co najmniej jeden protokół ustaleń między instytucjami sektora publicznego, obejmującymi przynajmniej: Krajowy Instytut Ochrony i Rozwoju Leśnictwa, Obszarów Chronionych oraz Dzikiej Fauny i Flory (ICF); Służbę Administracji Podatkowej (SAR); Stowarzyszenie Honduraskich Gmin (AMHON); Instytut Własności (IP); Krajowy Instytut Rolnictwa (INA); Sekretariat ds. Zatrudnienia i Zabezpieczenia Społecznego (STSS); Honduraską Instytucję Zabezpieczenia Społecznego (IHSS); Sekretariat Stanu w Ministerstwie Energii, Zasobów Naturalnych, Środowiska i Kopalń (MiAmbiente); Sekretariat Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Zwierząt Gospodarskich (SAG); Poddyrekcję ds. Przychodów z Ceł (DARA); krajową policję prewencyjną podlegającą Sekretariatowi Stanu w Ministerstwie Bezpieczeństwa (SSN); prokuraturę (MP); Prokuraturę Generalną (PGR); Sąd Najwyższy (CSJ); siły zbrojne Hondurasu podlegające Sekretariatowi Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej (SEDENA); Krajową Dyrekcję ds. Ludności Tubylczej i Ludności Hondurasu Pochodzenia Afrykańskiego (DINAFROH); Instytut ds. Dostępu do Informacji Publicznych (IAIP); oraz Krajową Komisję Praw Człowieka (CONADEH).

Aby zapewnić odpowiednią koordynację działań między tymi instytucjami, ustanowione zostaną również umowy o współpracy na podstawie i na wzór obowiązujących umów takich jak porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie legalizacji i własności gruntów, podpisane przez INA, IP i ICF w październiku 2015 r.

Biorąc pod uwagę, że brak określonej własności jest jedną z podstawowych przyczyn powszechnego słabego zarządzania stwierdzonego w sektorze leśnym, objęte niniejszą Umową kwestie dotyczące własności i legalizacji gruntów omówiono zarówno w załączniku II dotyczącym matryc legalności, w którym wymieniono konkretne wskaźniki w tym zakresie, jak i w załączniku VIII dotyczącym środków uzupełniających i środków wsparcia, na mocy którego ustanowiono specjalny plan legalizacji gruntów, uzgodniony pomiędzy Stronami w celu przyspieszenia legalizacji zgodnie z priorytetami określonymi w niniejszej Umowie.

Specjalny plan legalizacji gruntów dotyczy głównie własności obszarów lasów państwowych i obszarów chronionych. W przypadku obszarów chronionych plan ten dotyczy wyłącznie stref buforowych, w których pozyskiwanie drewna dla państwa jest dozwolone, aby zapewnić niezbędną pewność prawa oraz ustanowić podstawę umów o urządzeniu lasów wspólnotowych, które podpisano lub które planuje się podpisać ze społecznościami zamieszkującymi te obszary. Plan ten zapewnia również zawarcie umów o użytkowanie z użytkownikami tych gruntów lub zajmującymi je osobami. Umowa o użytkowanie jest instrumentem prawnym, który przy zachowaniu własności gruntu przez państwo, zapewnia osobom zajmującym dany obszar pewność prawa w celu otrzymania finansowych, ekologicznych i społecznych korzyści, które polepszają jakość życia, oraz racjonalną eksploatację zasobów naturalnych zgodnie z obowiązującymi przepisami. Działania te mają na celu wzmocnienie gospodarki leśnej i planowania przestrzennego.

Jeżeli chodzi o kwestie własności gruntu, proces legalizacji i wiodącą rolę trzech wspomnianych instytucji – INA, IP i ICF – należy położyć nacisk na koordynację między nimi a Honduraskim Instytutem ds. Kawy (IHCAFE), którego celem jest zwiększenie społeczno-gospodarczego zwrotu generowanego przez honduraskich plantatorów kawy dzięki zwiększeniu konkurencyjności łańcucha produkcji kawy.

Koordynacja między tymi czterema instytucjami musi być ukierunkowana na osiągnięcie zrozumienia procesu wydawania tytułów własności producentom kawy na obszarach lasów krajowych przy poszanowaniu gruntów leśnych, obszarów chronionych i zlewni, aby zapobiec wydawaniu nowych tytułów własności powodujących dalsze niszczenie i pogarszanie stanu lasów i środowiska.

4.1 Podmioty zaangażowane we wdrażanie systemu zapewnienia legalności

Spośród instytucji rządowych zaangażowanych bezpośrednio we wdrażanie systemu zapewnienia legalności, w porządku odpowiadającym ich znaczeniu, ICF – jako leader procesu – pełni rolę instytucji nadzorującej leśnictwo działającej jako wykonawca krajowej polityki w zakresie ochrony i rozwoju lasów, obszarów chronionych oraz dzikiej fauny i flory. W swojej działalności ICF skupia się na administrowaniu i zarządzaniu zasobami leśnymi, obszarami chronionymi oraz dziką fauną i florą, w tym ich ochronie, odtwarzaniu, pozyskiwaniu, zachowaniu i propagowaniu, aby zachęcać do zrównoważonego rozwoju i tym samym wspierać interesy społeczne, gospodarcze, środowiskowe i kulturowe kraju.

Pozostałe instytucje zaangażowane bezpośrednio we wdrażanie systemu zapewnienia legalności wymieniono w sekcji 4.2, w kolejności zgodnej z liczbą wskaźników i środków weryfikacji, za które są one odpowiedzialne w ramach matryc legalności pod względem m.in. rejestracji i kontroli podatków, praw własności, zabezpieczenia społecznego i środowiska. Opis roli poszczególnych instytucji i wskaźniki matryc legalności, za które każda instytucja jest odpowiedzialna, oraz zasoby niezbędne każdej z nich zostaną przedstawione w podręczniku weryfikacji zatwierdzonym przez wspólny komitet, jak ustalono w załączniku II.

W system zapewnienia legalności zaangażowane są również następujące instytucje i podmioty:

urzędnicy sądowi (CSJ) oraz organy ścigania (krajowa policja prewencyjna, siły zbrojne Hondurasu, PGR i MP) odpowiadają za działania prewencyjne, kontrolę i ściganie przestępstw. IAIP zajmuje się kwestiami dotyczącym informacji publicznych i przejrzystości.

Krajowa Dyrekcja ds. Ludności Tubylczej i Ludności Hondurasu Pochodzenia Afrykańskiego (DINAFROH) podlega Ministerstwu Włączenia Społecznego (SEDIS) i dąży do polepszenia jakości życia ludności tubylczej i ludności pochodzenia afrykańskiego zamieszkującej Honduras za pośrednictwem produktywnego rozwoju gospodarczego, kulturowego, politycznego i społecznego.

Prywatne podmioty działające w leśnictwie to operatorzy przeprowadzający działania wzdłuż całego łańcucha dostaw drewna, którzy przestrzegają wskaźników matryc legalności i składają niezbędne dokumenty potwierdzające. Podmioty te przeprowadzają niezbędne i odpowiednie kontrole, aby zapewnić legalność drewna, które przetwarzają, oraz podlegają mechanizmom weryfikacji legalności wdrażanym przez poszczególne instytucje państwowe, w zależności od ich kompetencji. Ta grupa podmiotów obejmuje osoby fizyczne i prawne będące właścicielami lasów; mikro-, małe, średnie i duże przedsiębiorstwa leśne; przemysłowi gospodarze lasu; prywatne jednostki certyfikujące; grupy środowiskowe itp. Podmioty te muszą również wyrazić zgodę na społeczny nadzór ze strony organizacji społeczeństwa obywatelskiego za pośrednictwem Komitetów Doradczych ds. Leśnictwa wraz instytucjami państwowymi.

Organizacje społeczeństwa obywatelskiego obejmują, do celów niniejszej Umowy, Komitety Doradcze ds. Leśnictwa działające na poziomie wspólnotowym, gminnym, regionalnym i krajowym, organizacje pozarządowe działające na rzecz rozwoju i inne organizacje, które są czynnymi uczestnikami nadzoru zasobów leśnych i ich wpływu na populację oraz które sprawują społeczny nadzór na działaniami zarówno władz, jak i podmiotów. W tym celu organizacje te stosują procedury i protokoły, aby rozpatrywać skargi opisane w sekcji 10.3 niniejszego załącznika.

Ludy tubylcze i potomkowie Afrykanów zamieszkujący w Hondurasie za pośrednictwem swoich organów i organizacji zarządzających są zaangażowani w nadzór społeczny i wdrażanie mechanizmów i procedur w zakresie dobrowolnej, uprzedniej i świadomej zgody. Są oni beneficjentami procesów legalizacji gruntów leśnych przeprowadzanych przez specjalistyczne instytucje rządowe w celu uznania ich roszczeń do gruntów zasiedlonych przez ich przodków. Kiedy ludy tubylcze i potomkowie Afrykanów zamieszkujący w Hondurasie biorą udział w komercyjnej działalności leśnej jako podmioty, podlegają procedurom systemu zapewnienia legalności.

4.2 Instytucje państwowe

Dziesięć instytucji rządowych jest bezpośrednio zaangażowanych w matryce legalności określone w niniejszej Umowie. Aby ułatwić wydawanie świadectw zgodności prawnej wszystkim podmiotom przestrzegającym wskaźników matryc legalności oraz spełniającym wymogi systemu zapewnienia legalności, wszystkie instytucje zaangażowane we wdrażanie niniejszej Umowy będą przekazywać działowi ds. weryfikacji legalności ICF informacje dotyczące zgodności ze wskaźnikami, za które odpowiadają. Obowiązek ten ma również zastosowanie do poszczególnych organów ICF.

Poniżej zamieszczono prezentację każdej z instytucji zaangażowanych w matryce legalności w podziale na liczbę wskaźników i środków weryfikacji, za które odpowiadają.

4.2.1 Krajowy Instytut Ochrony i Rozwoju Leśnictwa, Obszarów Chronionych oraz Dzikiej Fauny i Flory (ICF)

ICF jest instytucją nadzorującą sektor leśny; działa jako wykonawca krajowej polityki w zakresie ochrony i rozwoju lasów, obszarów chronionych oraz dzikiej fauny i flory oraz posiada uprawnienia do formułowania programów, projektów i planów oraz tworzenia technicznych i operacyjnych jednostek administracyjnych niezbędnych, aby osiągnąć cel i założenia ustawy o leśnictwie Hondurasu. Pełni również funkcje dotyczące egzekwowania innych przepisów, w tym w sprawie własności, wody i środowiska.

Działalność ICF skupia się na administrowaniu i zarządzaniu zasobami leśnymi, obszarami chronionymi oraz dziką fauną i florą, w tym ich ochronie, odtwarzaniu, produktywnym wykorzystywaniu, zachowaniu i propagowaniu, a tym samym wspiera zrównoważony rozwój odpowiedni dla interesów społecznych, gospodarczych, środowiskowych i kulturowych kraju.

4.2.2 Służba Administracji Podatkowej (SAR)

Do celów rejestracji i kontroli podatków Służba Administracji Podatkowej (SAR) pracuje w scentralizowanej koordynacji z ICF w celu zapewnienia, by podmioty biorące udział w łańcuchu produkcji leśnej wywiązywały się ze swoich obowiązków podatkowych.

Zgodnie z matrycami legalności główne uprawnienia SAR – która zastąpiła Radę Zarządzającą ds. Dochodu (DEI) – dotyczą weryfikacji zgodności z krajowymi i międzynarodowymi przepisami podatkowymi i ich egzekwowania oraz zarządzania poborem ceł i należności ustalonych na mocy różnych przepisów prawa.

4.2.3 Gminy

Organami gminnymi są organy zarządzające i organy administracji poszczególnych gmin, a ich zadaniem jest zapewnienie dobrostanu lokalnych mieszkańców, propagowanie integralnego rozwoju i ochrona środowiska.

Gminy odgrywają podwójną rolę w systemie zapewnienia legalności: po pierwsze wypełniają swoje obowiązki określone w matrycach legalności jako właściciele gminnych obszarów leśnych, a po drugie – jako organy samorządu terytorialnego – opracowują i egzekwują podatki gminne. Gminy posiadają system administracji podatkowej i finansowej (SAFT), tj. narzędzie, które poza ułatwianiem procesu wewnętrznej kontroli zapewnia również kompletne informacje na temat finansów gminy.

4.2.4 Instytut Własności (IP)

IP to zdecentralizowana instytucja rządowa posiadająca uprawnienia w zakresie rejestracji i identyfikacji nieruchomości oraz właścicieli nieruchomości w całym kraju; w związku z tym instytucja ta prowadzi krajowy rejestr wszystkich dokumentów i aktów dotyczących rejestracji nieruchomości i własności, uwzględniając sporządzanie wykazu, uznawanie, przenoszenie, przekazanie, zmianę, opodatkowanie i unieważnienie praw własności.

4.2.5 Ministerstwo Zatrudnienia i Zabezpieczenia Społecznego (STSS)

Na STSS spoczywa ogólna odpowiedzialność za politykę zatrudnienia i systemy ochrony socjalnej z myślą o zapewnieniu dobrostanu i zabezpieczenia społecznego pracownikom i pracodawcom.

4.2.6 Honduraska Instytucja Zabezpieczenia Społecznego (IHSS)

Honduraska Instytucja Zabezpieczenia Społecznego jest autonomicznym podmiotem posiadającym osobowość prawną oraz swoje własne aktywa, niezależnym od krajowego organu podatkowego. Od momentu powstania Instytucja odpowiada za ukierunkowywanie usług zabezpieczenia społecznego, kierowanie i zarządzanie tymi usługami oraz ich świadczenie na rzecz pracującej ludności Hondurasu. Zgodnie z konstytucją republiki rząd, pracodawcy i pracownicy mają obowiązek wnosić wkład w finansowanie, udoskonalanie i rozwój systemu zabezpieczenia społecznego.

W Hondurasie zabezpieczenie społeczne klasy robotniczej opiera się głównie na świadczeniach zapewnianych przez IHSS, przez co ma ona istotny wpływ na zarządzanie w kwestiach dotyczących opieki zdrowotnej i zabezpieczenia społecznego. Poza głównymi miastami w kraju (Tegucigalpa, San Pedro Sula, La Ceiba i Puerto Cortés), w których zlokalizowane są największe podmioty sektora leśnego, IHSS nie jest reprezentowana w pozostałych ośrodkach miejskich w kraju, a tym bardziej na obszarach wiejskich, na których działalność prowadzi większość operatorów sektora leśnego.

4.2.7 Ministerstwo Energii, Zasobów Naturalnych, Środowiska i Kopalń (MiAmbiente)

MiAmbiente odpowiada za formułowanie, koordynację, wykonanie i ocenę strategii dotyczących środowiska naturalnego, ekosystemów, ochrony i użytkowania zasobów wodnych, koordynacji, ochrony flory i fauny oraz zgodności z oceną oddziaływania na środowisko przedsiębiorstw wytwarzających produkty leśne, zajmujących się obróbką pierwotną i wtórną.

4.2.8 Krajowy Instytut Rolnictwa (INA)

W związku z tym, że trwa proces restrukturyzacji instytucjonalnej INA, obecnie nie wiadomo jeszcze, gdzie będzie zlokalizowana siedziba Instytutu, a jego obecne funkcje mogą się zmienić w przyszłości. Jeżeli jakiekolwiek funkcje obecnie pełnione przez INA i istotne z punktu widzenia systemu zapewnienia legalności zostaną w przyszłości przydzielone innym instytucjom, wówczas do celów niniejszej Umowy zostanie formalnie odnotowane, że takie nowe instytucje zastępują INA.

INA to organ quasi-autonomiczny, który odpowiada za realizację krajowej polityki rolnej, wydaje tytuły własności gruntów pod systemy rolno-leśne i udziela pomocy technicznej zainteresowanym stronom na obszarach wiejskich oraz ludom tubylczym i potomkom Afrykanów zamieszkującym w Hondurasie, angażując ludność wiejską w integralny rozwój państwa. INA odpowiada za rejestrację własności gruntów rolnych, w porozumieniu z ICF i IP, w ramach procesów legalizacji własności gruntów. W szczególnym przypadku wniosków dotyczących własności krajowych gruntów leśnych INA będzie działać w porozumieniu z ICF, aby utrzymać przeznaczenie leśne takich gruntów. Rolą INA nie jest rejestrowanie własności gruntów leśnych. Przyznanie własności obszarów leśnych zawsze wymaga wydania przez ICF pozytywnej opinii technicznej.

4.2.9 Ministerstwo Rolnictwa i Zwierząt Gospodarskich (SAG)

Ministerstwo Rolnictwa i Zwierząt Gospodarskich koordynuje kwestie związane ze strategiami sektorowymi realizowanymi przez instytucje tworzące publiczny sektor rolny, w szczególności kwestie dotyczące dzierżawy gruntów, finansowania obszarów wiejskich, handlu, leśnictwa, upraw oraz hodowli zwierząt gospodarskich, a także rozwoju obszarów wiejskich i lasów.

Ministerstwo to odpowiada za regulację międzynarodowego handlu dziką fauną i florą przez stosowanie Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem. W kontekście niniejszej Umowy dotyczy to produktów z drewna pochodzącego z gatunków objętych zakresem stosowania CITES.

4.2.10 Poddyrekcja ds. Przychodów z Ceł (DARA)

Dekretem wykonawczym nr PCM-083-2016 ustanawia się Komisję Prezydencką ds. Kompleksowej Reformy Systemu Celnego i Stowarzyszeń Branżowych (COPRISAO). Obecnie w czasie przeprowadzania kompleksowej reformy systemu celnego i stowarzyszeń branżowych Poddyrekcja ds. Przychodów z Ceł (DARA) będzie bezpośrednio podlegać tej komisji.

W ramach systemu zapewnienia legalności Poddyrekcja ds. Przychodów z Ceł bierze udział w kontroli i weryfikacji wywożonych i przywożonych produktów z drewna oraz produktów z drewna przewożonych w tranzycie. Na etapie przygotowywania i organizacji niniejszej Umowy należy przeprowadzić szczegółowy przegląd procedur celnych związanych z wywozem, które mogą mieć wpływ na metodykę weryfikacji, aby zidentyfikować ewentualne braki i wąskie gardła.

4.2.11 Instytucje rządowe zaangażowane pośrednio

Poniżej znajduje się opis instytucji rządowych pośrednio związanych z systemem zapewnienia legalności. Pośrednie zaangażowanie tych instytucji oznacza, że nie ponoszą one pełnej lub bezpośredniej odpowiedzialności ani współodpowiedzialności za weryfikację wskaźników matryc legalności, pełnią natomiast rolę rządowych organów kontrolnych, których funkcje są istotne dla zapewnienia skutecznego funkcjonowania instytucji rządowych na szczeblu centralnym oraz organów gminnych w odniesieniu do systemu zapewnienia legalności.

Jednostki specjalne, takie jak Krajowe Międzyinstytucjonalne Siły Bezpieczeństwa (FUSINA-FFAA) i Międzyinstytucjonalna Grupa Zadaniowa ds. Zwalczania Przestępstw Przeciwko Środowisku (FTIA), to organy operacyjne zajmujące się ściganiem przestępstw przeciwko środowisku w ramach ENCTI. Organy te, utworzone przez rząd tymczasowo, umożliwiają koordynację międzyinstytucjonalną w celu powstrzymania nielegalnych działań i egzekwowania przepisów prawa ochrony środowiska. W szczególności w skład FTIA wchodzą przedstawiciele ICF, MiAmbiente, urzędnicy sądowi i funkcjonariusze organów ścigania (MP, PGR, PNP i FFAAH). Grupa działa pod przewodnictwem ICF i pełni rolę mechanizmu koordynacji międzyinstytucjonalnej zajmującego się dochodzeniami, sankcjami i monitorowaniem, szczególnie w zakresie przestępstw mających poważny wpływ na środowisko. Doświadczenie zyskane przez te organy posłuży jako za wzór, jeżeli miałby zostać utworzony stały, długoterminowy mechanizm. FUSINA funkcjonuje natomiast pod kierownictwem FFAA i podejmuje działania na podstawie orzeczeń sądowych.

4.2.11.1 Krajowa policja prewencyjna (PNP)

Krajowa policja prewencyjna ma zapewniać możliwość swobodnego korzystania z praw i wolności przez mieszkańców Hondurasu przez egzekwowanie przepisów ustawowych i wykonawczych dotyczących ochrony życia, walorów przyrodniczych i środowiska zarówno na obszarach miejskich, jak i wiejskich.

W ramach systemu zapewnienia legalności PNP udziela pomocy przy kontrolach transportu produktów z drewna we współpracy z ICF, urzędnikami sądowymi i wszystkimi pozostałymi organami ścigania. Na przykład PNP we współpracy z ICF i SAR (zielone punkty kontroli) prowadzi działania w punktach kontroli produktów przewożonych w tranzycie.

4.2.11.2 Prokuratura (MP)

Prokuratura reprezentuje społeczeństwo i wszczyna sprawy przed sądami w interesie publicznym. Jedną z funkcji prokuratury jest badanie przestępstw przeciwko środowisku zgodnie z obecnie obowiązującymi instrumentami prawnymi – karzącymi działania środowiskowe stanowiące przestępstwa przeciwko środowisku w Hondurasie – oraz z traktatami międzynarodowymi.

W sektorze leśnym prokuratura działa za pośrednictwem Specjalnej Służby Ścigania Przestępstw przeciwko Środowisku (FEMA). Głównym zadaniem tych służb jako przedstawiciela społeczeństwa Hondurasu jest badanie, dokumentowanie i stawianie zarzutów przed honduraskimi sądami w postępowaniach karnych wszczynanych w związku z czynami powodującymi szkodę w środowisku, ekosystemach, zasobach naturalnych i zdrowiu publicznym.

4.2.11.3 Prokuratura generalna (PGR)

Zadaniem Prokuratury Generalnej jest propagowanie, reprezentowanie i ochrona praw państwa we wszystkich postępowaniach sądowych, w których państwo występuje jako strona.

4.2.11.4 Sąd Najwyższy (CSJ)

Sądy Republiki mają wyłączne prawo wydawania i wykonywania orzeczeń. Wymierzanie sprawiedliwości należy do niezawisłych sędziów (*magistrados* i *jueces*).

4.2.11.5 Siły zbrojne Hondurasu

Siły zbrojne to instytucja państwowa, której główną funkcją jest obrona integralności terytorialnej i suwerenności Hondurasu, utrzymanie pokoju i porządku publicznego oraz stanie na straży konstytucji.

W 2006 r. siłom zbrojnym powierzono zadanie wspierania prac prowadzonych w celu ochrony lasów i ekosystemów na terytorium kraju. Zadanie to wykonuje *Dirección de Apoyo al Manejo de Ecosistemas y Ambiente* (Dyrekcja ds. Wsparcia Zarządzania Ekosystemami i Środowiskiem) (C-9).

4.2.11.6 Krajowa Dyrekcja ds. Ludności Tubylczej i Ludności Hondurasu Pochodzenia Afrykańskiego (DINAFROH)

Jest to dział Ministerstwa Włączenia Społecznego, którego zadaniem jest poprawa jakości życia ludów tubylczych i potomków Afrykanów zamieszkujących w Hondurasie w drodze produktywnego rozwoju gospodarczego, kulturowego, politycznego i społecznego. Rząd Hondurasu – przy koordynacji ze strony STSS i wsparciu przez DINAFROH – angażuje się obecnie w proces konsultacji, na podstawie których zostanie sporządzone i przyjęte prawo dotyczące dobrowolnej, uprzedniej i świadomej zgody ze wszystkimi organizacjami reprezentującymi dziewięć ludów tubylczych i potomków Afrykanów zamieszkujących w Hondurasie, przy wsparciu ze strony UNDP i specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. praw ludów tubylczych.

4.2.11.7 Instytut ds. Dostępu do Informacji Publicznych (IAIP)

IAIP to zdecentralizowany organ rządowy odpowiedzialny za propagowanie i ułatwianie dostępu obywateli do informacji publicznych oraz za regulowanie i nadzorowanie procedur instytucjonalnych w zakresie ochrony, klasyfikacji i przechowywania informacji publicznych.

W ramach systemu zapewnienia legalności do obowiązków IAIP należy zapewnienie, aby obywatele mogli korzystać z przysługującego im prawa do uczestnictwa w zarządzaniu sprawami publicznymi, a sprawowanie funkcji publicznych i stosunki łączące państwo i osoby fizyczne opierały się na przejrzystych zasadach. Informacje na temat sektora leśnego są publikowane na jednym portalu IAIP dotyczącym przejrzystości i na portalu ICF, a ich szczegółowy opis znajduje się na portalu każdej instytucji. Ponadto w załączniku VIII określono środek uzupełniający polegający na stworzeniu systemu zarządzania obejmującego informacje przeznaczone do wiadomości publicznej.

4.2.11.8 Krajowa Komisja Praw Człowieka (CONADEH)

CONADEH monitoruje przestrzeganie praw i gwarancji określonych w konstytucji republiki, Powszechnej deklaracji praw człowieka i innych traktatach i konwencjach ratyfikowanych przez Honduras.

4.2.11.9 Krajowy System Badań w Dziedzinie Lasów, Obszarów Chronionych oraz Dzikiej Fauny i Flory (SINFOR)

SINFOR to publiczno-prywatna platforma międzyinstytucjonalna utworzona na mocy ustawy o leśnictwie z 2007 r., która organizuje, wspiera i promuje badania naukowe między innymi w dziedzinie sektora leśnego, obszarów chronionych, dzikiej fauny i flory, a także zachęca do transferu wiedzy eksperckiej i technologii w Hondurasie.

Jej rolą jest zapewnianie aktualnych informacji na potrzeby formułowania strategii, zasad i regulacji gwarantujących zrównoważony charakter sektora i zarządzanie nim. W ramach prac w zakresie planowania i wspierania badań w dziedzinie lasów, obszarów chronionych oraz dzikiej fauny i flory priorytetem SINFOR jest poszukiwanie możliwości badawczych, które można określić w krajowych planach i strategiach – takich jak krajowa strategia zwalczania nielegalnego pozyskiwania drewna oraz kontroli handlu produktami leśnymi (ENCTI) – oraz strategicznych planów dotyczących poszczególnych instytucji członkowskich i innych inicjatyw związanych z sektorem.

4.3 Prywatny sektor leśny

W ramach systemu zapewnienia legalności do podmiotów prywatnego sektora leśnego zaliczają się podmioty, które za wynagrodzeniem zajmują się zarządzaniem surowcem lub jego wytwarzaniem, pozyskiwaniem z lasu, transportem, przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu, a także uczestniczą w jego wywozie i przywozie.

Ze względu na różnorodność zaangażowanych organizacji i zakres ich działalności handlowej wprowadzono podział na kilka kategorii. Kodeks podatkowy wyróżnia następujące kategorie: (i) osoby fizyczne, (ii) osoby prawne, w tym: spółki cywilne i handlowe, spółdzielnie i stowarzyszenia producentów oraz ogólnie stowarzyszenia lub podmioty posiadające status osoby prawnej na mocy prawa publicznego lub prywatnego, oraz (iii) podmioty, wspólnoty, organizacje (ludy tubylcze i potomkowie Afrykanów zamieszkujących w Hondurasie, grupy środowiskowe) lub podmioty, które stanowią jednostki funkcjonalne lub składnik aktywów, nawet jeżeli nie posiadają osobowości prawnej.

Kolejny podział opiera się na liczbie pracowników zatrudnionych w danym przedsiębiorstwie: mikroprzedsiębiorstwa leśne, z których większość to przedsiębiorstwa rodzinne, zatrudniają maksymalnie cztery osoby, małe przedsiębiorstwa leśne zatrudniają 5–10 osób, średnie przedsiębiorstwa leśne zatrudniają 11–100 osób, natomiast duże przedsiębiorstwa leśne liczą ponad 100 pracowników.

W ustawie o leśnictwie ustanawia się trzy kategorie przedsiębiorstw: przedsiębiorstwo wytwarzające produkty leśne, zajmujące się obróbką pierwotną, zajmuje się wstępnym przetwórstwem drewna okrągłego lub dowolnego innego rodzaju drewna lub surowca innego niż drewno pochodzące z lasu; przedsiębiorstwo wytwarzające lub przetwarzające produkty leśne, zajmujące się obróbką wtórną, przetwarza produkty pochodzące od przedsiębiorstwa wytwarzającego produkty leśne, zajmującego się obróbką pierwotną; oraz składy drewna lub produktów z drewna, które wprowadzają różne produkty z drewna do obrotu.

Należy zauważyć, że powyższy opis dotyczy wyłącznie przemysłu wykorzystującego drewno sosnowe. W przypadku drewna drzew liściastych na dzień wejścia w życie niniejszej Umowy żadne przedsiębiorstwa wytwarzające produkty leśne, zajmujące się obróbką pierwotną, nie są zarejestrowane ani nie prowadzą działalności w Hondurasie. Ponadto drewno pozyskiwane z lasu zasadniczo ma formę drewna zgrubnie obrobionego a nie drewna okrągłego, ponieważ zostaje ono zgrubnie obrobione w lesie i przyciągnięte do punktów zbiórki do dalszego transportu pojazdami silnikowymi do zakładów przemysłu przetwórczego lub do składu drewna na sprzedaż. Składowiska lub miejsca gromadzenia to z definicji miejsca, w których produkty z drewna są składowane do celów dalszego przekazania, gdzie nie dochodzi do przeniesienia ich własności. Z kolei składy drewna to miejsca, w których właściciele składów kupują produkty z drewna od dostawców i sprzedają je klientom.

W ramach rutynowych kontroli oraz na podstawie sprawozdań z nadzoru społecznego sporządzanych przez Komitety Doradcze ds. Leśnictwa ICF będzie regularnie monitorować wszelkie zmiany w łańcuchu produkcji leśnej, obejmującym lasy sosnowe i liściaste, obszary zalesiania lub pojedyncze drzewa poza lasami, aby zapobiegać występowaniu jakiejkolwiek działalności leśnej nieobjętej systemem zapewnienia legalności. Jeżeli w przyszłości na skutek przeglądu stosowania ram prawnych w organizacji sektora leśnego wprowadzone zostaną zmiany, system zapewnienia legalności zostanie dostosowany, aby zapewnić uwzględnienie wszystkich źródeł drewna.

To właśnie te podmioty przeprowadzają procesy produkcji, przez co to właśnie one muszą zapewnić zgodność ze wskaźnikami i środkami weryfikacji w granicach posiadanych kompetencji. W tym celu stosują prawidłowe i odpowiednie kontrole wewnętrzne dotyczące zezwoleń na pozyskiwanie i produkcję drewna, zgodne z obowiązkami takich podmiotów w kwestiach związanych z zatrudnieniem, środowiskiem naturalnym, podatkami (zarówno na szczeblu krajowym, jak i gminnym), transportem, handlem oraz we wszelkich innych kwestiach określonych w ramach różnych wskaźników. Podmioty te są również zobowiązane do prowadzenia odpowiedniej dokumentacji obejmującej wymagane dokumenty potwierdzające i określone środki weryfikacji.

Podobnie organizacje prywatnego sektora leśnego podlegają mechanizmom weryfikacji zgodności z prawem realizowanym przez instytucje państwowe w granicach swoich kompetencji.

4.4 Organizacje społeczeństwa obywatelskiego

W ramach prawnych Hondurasu obywatelom państwa powierza się prawo i obowiązek uczestnictwa w sprawowaniu kontroli społecznej nad działaniami podejmowanymi przez władze. Do sektora leśnego należą różnego rodzaju organizacje społeczeństwa obywatelskiego działające na rzecz egzekwowania prawa, które wnoszą aktywny i skuteczny wkład w środki weryfikacji. Organizacje te obejmują:

4.4.1 Organizacje lokalne

Ustawa o leśnictwie ustanawia organy odpowiedzialne za udział społeczeństwa, konsultacje publiczne i wsparcie dla ICF, takie jak komitety doradcze ds. leśnictwa, obszarów chronionych i dzikiej fauny i flory (CCF), zorganizowane i działające na szczeblu lokalnym lub wspólnotowym w oparciu o struktury gminne, regionalne lub centralne. W krajowej strategii zwalczania nielegalnego pozyskiwania drewna (ENCTI) wskazuje się na znaczenie takich podmiotów w sprawowaniu kontroli społecznej, szczególnie na szczeblu gminnym i wspólnotowym, wspieraniu weryfikacji planów urządzenia lasu, rocznych planów operacyjnych lub innego rodzaju pozwoleń, a także promowaniu używania legalnego drewna. Cel ten osiąga się w porozumieniu z instytucjami państwowymi, w szczególności z ICF.

4.4.2 Organizacje pozarządowe działające na rzecz rozwoju

Działania w sektorze leśnym, zarówno na szczeblu instytucjonalnym, jak i terytorialnym, wspiera wiele krajowych i międzynarodowych organizacji pozarządowych działających na rzecz rozwoju[1]. Zakres działalności takich organizacji obejmuje między innymi następujące kwestie: organizację, budowanie zdolności organów odpowiedzialnych za udział społeczeństwa na szczeblu gminnym i wspólnotowym, wpływ polityczny, kontrolę społeczną, wsparcie techniczne i prawa człowieka.

Na etapie przygotowywania i organizacji niniejszej Umowy organizacje pozarządowe działające na rzecz rozwoju opracują własną metodę realizacji działań w zakresie nadzoru społecznego. Sprawozdania z takiego nadzoru społecznego będą składane między innymi do wspólnego komitetu ds. wdrażania umowy do celów podjęcia odpowiedniego działania. W ten sposób utworzony zostanie system partycypacyjny, który przyczyni się do ciągłego udoskonalania procedur zarządzania ustanowionych niniejszą Umową.

Co więcej, ustanowiony zostanie również system rozpatrywania skarg wspomagający wykonywanie funkcji nadzoru społecznego, opisany w sekcjach 10 i 11 niniejszego załącznika.

[1] Ley Especial de Fomento para las Organizaciones No Gubernamentales de Desarrollo (specjalna ustawa dotycząca promowania organizacji pozarządowych działających na rzecz rozwoju), dekret nr 32-2011.

4.5 Ludy tubylcze i potomkowie Afrykanów zamieszkujący w Hondurasie

Honduras jest zamieszkały przez dziewięć ludów tubylczych oraz potomków Afrykanów. Większość tych ludów zamieszkuje rozległe obszary leśne, na których występują zarówno obszary chronione, jak i lasy produkcyjne. Ludy te są następujące: Pech, Tawahkas, Lencas, Maya, Tolupanes, Chortís, Miskitu, Nahuas, Garífunas oraz anglojęzyczny lud pochodzenia afrykańskiego. Ludy te posiadają reprezentujące je organizacje. Jedną z takich organizacji jest Konfederacja Ludów Tubylczych Hondurasu (CONPAH).

Ludy te są podmiotami uczestniczącymi we wdrażaniu systemu zapewnienia legalności, w tym w ramach zasady 2 przewidzianej matrycach legalności: „Honduras przestrzega praw ludów tubylczych i potomków Afrykanów zamieszkujących w Hondurasie na obszarach leśnych".

W sektorze leśnym ludy tubylcze i potomkowie Afrykanów zamieszkujący w Hondurasie pełnią następujące role:

– są beneficjentami procesów legalizacyjnych i respektowania terenów, które należą do nich w drodze dziedziczenia po przodkach,

– angażują się we wdrażanie mechanizmów i procedur dobrowolnej, uprzedniej i świadomej zgody ustanowionych na potrzeby poszanowania prawa do samostanowienia i autonomii zgodnie z konwencją nr 169 MOP i Deklaracją praw ludów tubylczych przyjętą przez ONZ, oraz

– prowadzą działalność handlową na obszarach lasów produkcyjnych zgodnie z matrycami legalności i mającymi zastosowanie wymogami systemu zapewnienia legalności.

4.6 Budowanie zdolności

Opis budowania zdolności celem zapewnienia skutecznego działania systemu i legalności produktów z drewna znajduje się w załączniku VIII. Każdy środek będzie formułowany z uwzględnieniem przeglądu zdolności, jakie muszą posiadać wszystkie podmioty zaangażowane we wdrażanie systemu zapewnienia legalności.

5. ZASIĘG SYSTEMU ZAPEWNIENIA LEGALNOŚCI

Całe drewno i wszystkie produkty z drewna pochodzące z Hondurasu, objęte systemem zapewnienia legalności, muszą pochodzić z prywatnych, gminnych lub krajowych lasów (czy to naturalnych, czy zasadzonych) zarządzanych w oparciu o administracyjne i techniczne kryteria zakładające maksymalną wydajność, różnorodne wykorzystanie i równość społeczną, co ma służyć zapewnieniu zrównoważonego charakteru ekosystemów oraz ich potencjału produkcyjnego, ochronnego i środowiskowego.

System zapewnienia legalności będzie również obejmował swoim zasięgiem drewno z innych państw, jeżeli jego importerzy mogą dowieść, że drewno pochodzi z legalnych źródeł i zostało przywiezione zgodnie zarówno z prawem kraju pochodzenia, jak i z prawem Hondurasu. Wszystkie podmioty będą podlegać systemowi zapewnienia legalności, w tym podmioty posiadające własne prywatne certyfikaty gospodarki leśnej i łańcuch kontroli pochodzenia produktu oraz podmioty posiadające plantacje leśne do celów handlowych.

5.1 Produkty z drewna objęte systemem zapewnienia legalności

System zapewnienia legalności obejmuje wszystkie produkty określone w załączniku I do niniejszej Umowy. Art. 102 honduraskiej ustawy o leśnictwie zawiera zakaz wywozu niektórych produktów z drewna, stanowi bowiem, że drewno z gatunków liściastych pochodzących z lasów naturalnych może być wywożone wyłącznie jako drewno przetworzone. Wywóz drewna okrągłego lub drewna zgrubnie obrobionego tych gatunków nie jest zatem dozwolony.

Chociaż drewno okrągłe lub drewno zgrubnie obrobione tych gatunków nie może być wywożone, jest ono objęte przez system zapewnienia legalności, niezależnie od stopnia, w jakim zostało przetworzone.

Produkty z drewna niewymienione w załączniku I do niniejszej Umowy nie podlegają procedurze wydawania zezwoleń FLEGT, jeżeli są wywożone do Unii. W tym przypadku unijni importerzy tych produktów z Hondurasu muszą zachować należytą staranność zgodnie z unijnym rozporządzeniem w sprawie drewna w celu wykazania, że są one legalne.

5.2 Rynki objęte systemem zapewnienia legalności

System zapewnienia legalności będzie miał zastosowanie do produktów z drewna wprowadzonych na wszystkie rynki, zarówno eksportowe, jak i krajowe. Wysiłki ukierunkowane na wzmocnienie systemu zapewnienia legalności będą jednak traktowane priorytetowo przez rozróżnienie rynków w następujący sposób:

– rynek unijny: weryfikacja legalności produktów wywożonych na rynek Unii będzie miała zastosowanie zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy, która uznaje zezwolenie FLEGT za warunek konieczny, gdy tylko zostanie potwierdzone, że system jest gotowy do wydawania zezwoleń FLEGT zgodnie z procedurą określoną w załączniku VII;

– inne rynki międzynarodowe: weryfikacja legalności wywożonych produktów będzie miała zastosowanie zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy, niezależnie od kraju przeznaczenia wywozu, a ich legalność będzie potwierdzona zezwoleniem H-Legal;

– rynek krajowy: weryfikacja legalności produktów wprowadzonych na rynek krajowy również będzie miała zastosowanie zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy, a legalność podmiotów będących właścicielami tych produktów będzie wykazywana za pomocą świadectw zgodności prawnej.

Na wszystkich tych etapach wdrażania systemu zapewnienia legalności, zostaną przyjęte środki zapobiegające wprowadzaniu do łańcucha dostaw w sektorze leśnym drewna o nieznanym lub nielegalnym pochodzeniu. Zdolność do wdrożenia systemu zapewnienia legalności zostanie zwiększona przez zastosowanie środków określonych w załączniku VIII.

5.3 Źródła drewna objęte systemem zapewnienia legalności

Źródła drewna objęte systemem zapewnienia legalności dzieli się w następujący sposób:

5.3.1 Drewno pozyskane na terytorium krajowym

Drewno pozyskane na terytorium krajowym pochodzi z następujących źródeł:

1. lasy, zarówno naturalne, jak i plantacje;

2. obszary, na których ustanowiono systemy rolno-leśne, tj. drzewa naturalne lub posadzone, połączone z innymi gatunkami takimi jak kawa, kakao lub inne uprawy rolne;

3. drzewa iglaste lub liściaste rozproszone poza lasami.

Drewno może być pozyskiwane w lasach liściastych albo sosnowych, niezależnie od tego kto jest właścicielem gruntu. Pozyskiwanie może odbywać się w jeden z następujących sposobów:

– zgodnie z planem urządzenia lasu i jego rocznymi planami operacyjnymi zatwierdzonymi przez ICF w odniesieniu do:

  – beneficjentów wspólnotowych, którzy zawarli grupowe umowy o urządzeniu lasów wspólnotowych (umowy o urządzeniu lasów wspólnotowych);

  – indywidualnych beneficjentów umów o urządzeniu lasów; oraz

  – właścicieli lasów prywatnych, gminnych (ejido), krajowych i państwowych;

– zgodnie z specjalnym planem dotyczącym systemów rolno-leśnych i rocznym planem ścinki dla właścicieli systemów rolno-leśnych na gruncie prywatnym i gminnym (ejido);

– zgodnie z planem ratowania dotyczącym pozyskiwania drewna z lasów dotkniętych klęskami żywiołowymi, szkodnikami lub chorobami, publicznymi lub prywatnymi robotami budowlanymi oraz zmianą roślinności na gruntach rolnych. Plany ratowania na terenach, na których mają być prowadzone publiczne lub prywatne roboty budowlane lub ma dojść do zmiany roślinności na gruncie rolnym, wymagają przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przed wydaniem przez MiAmbiente zezwolenia środowiskowego. Plany ratowania związane ze zmianą roślinności tymczasowych lub stałych upraw rolnych mają zastosowanie wyłącznie do gruntów rolnych. Art. 93 ustawy o leśnictwie stanowi, że naturalne użytkowanie gruntów leśnych musi być zachowane i przestrzegane zgodnie z polityką i przepisami prawnymi dotyczącymi planowania przestrzennego. Podobnie w art. 294 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o leśnictwie zakazuje się zmian roślinności w lasach produkcyjnych, dla których istnieją plany urządzenia lasu, oraz na gruntach o wysokim potencjale leśnym. Sekcja 7.7 niniejszego załącznika zawiera szczegółowy opis weryfikacji produktów z drewna powstałych w wyniku zmiany użytkowania gruntów;

– zgodnie z planem odbudowy w zakresie pozyskiwania leśnych produktów ubocznych objętych wcześniejszym pozwoleniem (roczny plan operacyjny, roczny plan ścinki, zezwolenia na pozyskiwanie drewna z certyfikowanych plantacji oraz plany ratowania);

– zgodnie z zezwoleniem na pozyskiwanie drewna z certyfikowanych plantacji w celu pozyskania drewna z plantacji leśnych certyfikowanych przez ICF.

Rozproszone drzewa poza lasami, znajdujące się głównie na terenach mieszkalnych i terenach gospodarstw hodowlanych, były tradycyjnie głównym źródłem dostaw drewna dla stolarni. Honduras nie posiada jednak jeszcze przepisów regulujących komercyjne pozyskiwanie tych drzew, dlatego też w załączniku VIII zawarto środek uzupełniający dotyczący tej kwestii. Po wejściu w życie tych przepisów zostaną one włączone do odpowiedniego wskaźnika matryc legalności zgodnie z procedurą przewidzianą w sekcji zatytułowanej „Zmiany w ramach regulacyjnych, administracyjnych i instytucjonalnych Hondurasu" w załączniku II.

Przed aktualizacją matryc legalności to źródło drewna zostanie już włączone do systemu zapewnienia legalności, a podmioty sektora leśnego pozyskujące drewno z tego źródła muszą stosować wszystkie pozostałe wymogi systemu zapewnienia jakości.

5.3.2 Drewno przywożone

Zarówno osoby fizyczne, jak i prawne, które przywożą drewno, muszą wdrożyć procedury należytej staranności, aby udowodnić, że ryzyko nielegalnego postępowania w odniesieniu do drewna przywożonego jest znikome i że eksporterzy z państwa pozyskania przestrzegają prawa. Zakres tej procedury należytej staranności zostanie określony na etapie przygotowywania i organizacji niniejszej Umowy; w załączniku VIII zawarto środek uzupełniający dotyczący wdrażania procedur należytej staranności w Hondurasie.

5.3.3 Drewno nieobjęte niniejszą Umową

Następujące dwa rodzaje drewna nie są objęte systemem zapewnienia legalności i nie będą podlegać systemowi zezwoleń FLEGT:

– Drewno przewożone w tranzycie

Drewno przewożone w tranzycie to drewno pochodzące z państw trzecich lub drewno, które jest tymczasowo wprowadzane na terytorium Hondurasu w ramach jednego zgłoszenia tranzytowego, a którego ostatecznym miejscem przeznaczenia jest inne państwo. Musi być ono identyfikowane i przechowywane oddzielnie od łańcucha dostaw drewna wyprodukowanego w Hondurasie lub drewna przywożonego. Drewno przewożone w tranzycie nie będzie objęte systemem zapewnienia legalności i dlatego nie można dla niego wydać zezwolenia FLEGT ani zezwolenia H-Legal.

W sekcji 7.5 niniejszego załącznika wyjaśniono, w jaki sposób będą działać mechanizmy kontroli tranzytu tych produktów, aby zagwarantować, że nie zostaną one wprowadzone do krajowego łańcucha dostaw.

– Drewno skonfiskowane

Produkty z drewna skonfiskowane w związku z naruszeniem przepisów prawa Hondurasu lub niedopełnieniem obowiązku zachowania należytej staranności w przypadku drewna przywożonego są wyłączone z systemu zapewnienia legalności. ICF i siły bezpieczeństwa są upoważnione do prowadzenia niezbędnych dochodzeń w celu ścigania spraw za pośrednictwem prokuratury. W sekcji 7.6 niniejszego załącznika wyjaśniono, co dzieje się z drewnem zajętym lub skonfiskowanym.

5.4 Zakres podmiotów objętych systemem zapewnienia legalności

Zgodnie z niniejszą Umową „podmiotem" jest każda osoba fizyczna lub prawna, która podejmuje działania w łańcuchu produkcji leśnej. Zakres działań podejmowanych przez podmioty, objętych system zapewnienia legalności opisano w tabeli 1.

Tabela 1.

Zakres działalności podmiotów sektora leśnego.

Podmiot	Zakres działania w ramach systemu zapewnienia legalności
1. Właściciel prywatnego obszaru leśnego (w tym społeczności tubylcze z tytułem własności ziemi) i wspólnego gruntu (gminy)	Występuje z wnioskiem o przyznanie prawa własności gruntu lub dostarcza dowody potwierdzające prawo własności. Przed rozpoczęciem działań związanych z pozyskaniem drewna zwraca się do ICF o zatwierdzenie planu urządzenia lasu i związanych z nim rocznych planów operacyjnych, planu ratowania lub planu odbudowy. Występuje z wnioskiem do ICF o zezwolenia na transport pozyskanego drewna oraz zgłasza wykorzystane zezwolenia na transport, które są wprowadzane do bazy danych SIRMA. Przedstawia dowody na to, że zasady dotyczące dobrowolnej, uprzedniej i świadomej zgody były przestrzegane, w stosownych przypadkach.
2. Właściciel obszaru z systemem rolno-leśnym	Występuje z wnioskiem o zatwierdzenie specjalnego planu dotyczącego systemów rolno-leśnych i rocznego planu ścinki na potrzeby pozyskania drewna w ramach systemu rolno-leśnego. Występuje z wnioskiem do ICF o zezwolenia na transport pozyskanego drewna oraz zgłasza wykorzystane zezwolenia na transport, które są wprowadzane do bazy danych SIRMA.
3. Właściciel plantacji leśnej	Występuje z wnioskiem do ICF o wydanie certyfikatu plantacji leśnej i zezwolenia na pozyskiwanie drewna z certyfikowanej plantacji. Występuje z wnioskiem do ICF o zezwolenia na transport pozyskanego drewna oraz zgłasza wykorzystane zezwolenia na transport, które są wprowadzane do bazy danych SIRMA.

Podmiot	Zakres działania w ramach systemu zapewnienia legalności
4. Użytkownik / osoba zajmująca dany obszar	Uzyskuje umowę użytkowania w wyniku procedur legalizacji gruntów, która umożliwia użytkownikowi / osobie zajmującej dany obszar prowadzenie działalności w zakresie gospodarki leśnej. Wymogi, które muszą spełnić prywatni beneficjenci legalizacji krajowych obszarów leśnych określono w ustawie o leśnictwie. Występuje z wnioskiem do ICF o zezwolenie na ponowne zalesienie nieruchomości lub prowadzenie innej działalności w zakresie leśnictwa/ochrony środowiska. Występuje z wnioskiem o certyfikację plantacji, a następnie o zezwolenie na pozyskiwanie drewna z tej plantacji.
5. Użytkownik obszarów leśnych (w tym grupy środowiskowe)	Aby prowadzić działalności w zakresie gospodarki leśnej, ubiega się o podpisanie umowy o urządzeniu lasu; a w celu pozyskania drewna z obszaru leśnego występuje do ICF z wnioskiem o zatwierdzenie planu urządzenia lasu, planu ratowania lub planu odbudowy.
6. Wykonawca	Wynajęty przez właściciela lasu, gdy ten nie pozyskuje bezpośrednio drewna z zasobów własnych. Pozyskuje, załadowuje i transportuje drewno z lasu do przedsiębiorstw wytwarzających produkty leśne, zajmujących się obróbką pierwotną, lub składów drewna oraz może je również sprzedawać. Zgłasza regionalnemu biuru leśnictwa, że jest zarejestrowany, oraz sporządza wykaz sprzętu i kluczowych pracowników, których zatrudnia do pozyskiwania i transportu drewna. Jest odpowiedzialny za korzystanie z zezwolenia na transport (zatwierdzonego ICF) i listu przewozowego (zatwierdzonego przez SAR). Beneficjent lub posiadacz zezwolenia na pozyskiwanie drewna, który zleca podwykonawstwo jest odpowiedzialny za zapewnienie zgodności z obowiązującymi przepisami.

Podmiot	Zakres działania w ramach systemu zapewnienia legalności
7. Przewoźnik	Świadczy usługi transportowe w odniesieniu do towarów, w tym przypadku drewna, niezależnie od tego, czy jest to transport drewna okrągłego z miejsca pozyskania do przedsiębiorstwa wytwarzającego produkty leśne lub składu drewna, czy też transport produktów z drewna poddanego obróbce z przedsiębiorstwa wytwarzającego produkty leśne do ostatecznego miejsca przeznaczenia. Ogólnie rzecz biorąc, z tego rodzaju usługi korzysta właściciel lasu, wykonawca lub przedsiębiorstwo wytwarzające produkty leśne. W przypadku lasów liściastych w dniu wejścia w życie niniejszej Umowy przewoźnik jest zaangażowany od momentu, w którym drewno zgrubnie obrobione pochodzące z lasu zostało zgromadzone poza nim w punkcie zbiórki, a pojazdy są wykorzystywane do transportowania drewna z tego punktu do przedsiębiorstw leśnych lub składów drewna. Przedkłada organom dokumenty, które potwierdzają legalność transportowanych produktów (zezwolenie na transport, faktura zatwierdzona przez SAR oraz list przewozowy lub faktura w stosownych przypadkach).
8. Wykwalifikowany technik leśny (TFC)	Sporządza plany urządzenia lasu, specjalne plany dla systemów rolno-leśnych oraz związane z nimi plany roczne, plany ratowania i plany odbudowy w imieniu właściciela lasu. (Ponosi wyłączną odpowiedzialność za zarządzanie realizacją rocznych planów operacyjnych opracowanych dla planów urządzenia lasu. W tym celu przedkłada ICF w imieniu właściciela lasu protokół powołania i zatwierdzenia oraz staje się administratorem rocznego planu operacyjnego.) Jest odpowiedzialny za zgodność z normami technicznymi regulującymi poszczególne sposoby pozyskiwania drewna, którym zarządza. Jest również odpowiedzialny za składanie miesięcznych sprawozdań z postępów w zakresie zezwoleń na transport wykorzystywanych w lesie, w których podaje szczegółowe informacje na temat pozyskanego drewna, poparte kopiami wykorzystanych zezwoleń.

Podmiot	Zakres działania w ramach systemu zapewnienia legalności
9. Niezależny technik leśny (TFI)	Sporządza plany urządzenia lasu, specjalne plany dla systemów rolno-leśnych oraz związane z nimi plany roczne, plany ratowania i plany odbudowy. Jest odpowiedzialny za zgodność z normami technicznymi regulującymi poszczególne sposoby pozyskiwania drewna, którym zarządza. Jest również odpowiedzialny za składanie miesięcznych sprawozdań z postępów w zakresie zezwoleń na transport wykorzystywanych w lesie, w których podaje szczegółowe informacje na temat pozyskanego drewna, poparte kopiami wykorzystanych zezwoleń.
10. Eksporter	Występuje do ICF z wnioskiem o wydanie zezwolenia FLEGT (dla Unii) lub zezwolenia H-Legal (dla innych miejsc przeznaczenia) w zależności od tego, gdzie mają być wysłane dostawy. Zwraca się do organu celnego o zezwolenia na wywóz, w tym handlową fakturę przywozu, jednolite zgłoszenie celne i inne dokumenty potwierdzające legalność wywożonych produktów, które dotyczą zarówno ograniczeń w zakresie zdrowia publicznego, jak i przepisów taryfowych i pozataryfowych, w tym świadectw CITES w stosownych przypadkach.
11. Importer	Zwraca się do organu celnego o zezwolenia na przywóz, w tym handlową fakturę przywozu, jednolite zgłoszenie celne i inne dokumenty potwierdzające legalność przywożonych produktów, które dotyczą zarówno ograniczeń w zakresie zdrowia publicznego, jak i przepisów taryfowych i pozataryfowych, w tym świadectw CITES w stosownych przypadkach. Wdraża mechanizmy należytej staranności w celu weryfikacji legalności nabywanych produktów z drewna.

Podmiot	Zakres działania w ramach systemu zapewnienia legalności
12. Właściciel przedsiębiorstwa wytwarzającego produkty leśne, zajmującego się obróbką pierwotną	Prowadzi aktualny rejestr produktów wprowadzanych i otrzymywanych oraz przedkłada ICF miesięczne sprawozdania z produkcji, do których załącza zatwierdzone faktury sprzedaży. Zwraca się o wystawienie faktur oraz przedkłada SAR miesięczne i roczne deklaracje sprzedaży, wraz z załączonymi odpowiednimi zatwierdzonymi fakturami sprzedaży i listami przewozowymi. Wdraża mechanizmy należytej staranności w celu weryfikacji legalności nabywanych produktów. W przypadku lasów liściastych nie istnieją obecnie przedsiębiorstwa wytwarzające produkty leśne, zajmujące się obróbką pierwotną, ponieważ drewno jest zgrubnie obrobione przed opuszczeniem lasu i wprowadzane do obrotu za pośrednictwem przedsiębiorstw wytwarzających produkty leśne, zajmujących się obróbką wtórną, lub składów drewna.
13. Właściciel przedsiębiorstwa wytwarzającego produkty leśne, zajmującego się obróbką wtórną (w tym stolarnie i inne mikroprzedsiębiorstwa oraz małe i średnie przedsiębiorstwa (MiPyME))	Prowadzi aktualny rejestr produktów wprowadzanych i otrzymywanych oraz przedkłada ICF miesięczne sprawozdania z produkcji, do których załącza zatwierdzone faktury sprzedaży. Zwraca się o wystawienie faktur oraz przedkłada SAR miesięczne i roczne deklaracje sprzedaży, wraz z załączonymi odpowiednimi zatwierdzonymi fakturami sprzedaży i listami przewozowymi. Wdraża mechanizmy należytej staranności w celu weryfikacji legalności nabywanych produktów.

Podmiot	Zakres działania w ramach systemu zapewnienia legalności
14. Właściciel składu drewna	Prowadzi aktualny rejestr produktów wprowadzanych i otrzymywanych oraz przedkłada ICF miesięczne sprawozdania z produkcji, do których załącza zatwierdzone faktury sprzedaży. Zwraca się o wystawienie faktur oraz przedkłada SAR miesięczne i roczne deklaracje sprzedaży, wraz z załączonymi odpowiednimi zatwierdzonymi fakturami sprzedaży i listami przewozowymi. Wdraża mechanizmy należytej staranności w celu weryfikacji legalności nabywanych produktów.
15. Pracodawca (każdego przedsiębiorstwa należącego do powyższych kategorii podmiotów)	Rejestruje pracowników w Honduraskiej Instytucji Zabezpieczenia Społecznego i przestrzega prawa pracy.

6. WERYFIKACJA ZGODNOŚCI Z DEFINICJĄ LEGALNOŚCI

Honduraskie produkty z drewna uznaje się za legalne na podstawie ich definicji przedstawionej w załączniku II.

Weryfikację przeprowadzają agencje rządowe (w stosownych przypadkach wykorzystując dane wejściowe dostarczone przez uznane prywatne mechanizmy certyfikacji zgodnie z sekcją 8 niniejszego załącznika) i polega ona na przeprowadzeniu odpowiednich kontroli w celu zapewnienia legalności produktów z drewna.

Musi być wystarczająco solidna i skuteczna, aby zapewnić identyfikację wszelkich przypadków nieprzestrzegania wymogów określonych w matrycach legalności przedstawionych w załączniku II, na różnych etapach łańcucha dostaw na rynku krajowym. Legalność drewna przywożonego i wprowadzanego do krajowego łańcucha dostaw musi również zostać poddana weryfikacji.

6.1 Zasady weryfikacji legalności

Na etapie przygotowywania i organizacji niniejszej Umowy Strony, za pośrednictwem wspólnego komitetu, zaktualizują i zatwierdzą podręcznik weryfikacji opisujący metodykę weryfikacji, która musi być stosowana, aby sprawdzić zgodność z prawem w przypadku każdego wskaźnika i środka weryfikacji zidentyfikowanych jako kluczowe elementy dla ustanowienia matryc legalności. Każdy ze wskaźników określa organ lub jednostkę w każdej instytucji odpowiedzialne za weryfikację oraz dokumenty podlegające weryfikacji. Ponadto określona zostanie częstotliwość z jaką sprawdzane są wskaźniki, a także wskazane zostanie miejsce przechowywania rejestrów zawierających informacje i dokumenty (zarówno w formie papierowej, jak i cyfrowej) przechowywane w różnych instytucjach zgodnie z zakresem ich odpowiedzialności.

6.1.1 Instytucje zaangażowane w weryfikację legalności

Weryfikację przeprowadzają jasno określone instytucje dysponujące odpowiednimi zasobami, systemami zarządzania, przeszkolonym personelem oraz rygorystycznymi i skutecznymi mechanizmami kontroli konfliktu interesów. Cały personel odpowiedzialny za weryfikację w poszczególnych instytucjach posiada umiejętności i doświadczenie niezbędne do wykonywania swojej pracy i jest odpowiednio nadzorowany.

ICF i pozostałe instytucje będące częścią systemu zapewnienia legalności posiadają strukturę organizacyjną i funkcjonalną umożliwiającą sprawdzenie, czy wszystkie podmioty przestrzegają wskaźników legalności. Biorąc pod uwagę ilość informacji, która powstanie w wyniku weryfikacji podmiotów przeprowadzonych przez każdą instytucję, oraz konieczność rejestrowania i aktualizowania tych informacji, wyniki weryfikacji zostaną dodane do bazy danych dostępnej dla działu ds. weryfikacji legalności ICF. Dzięki temu dział ds. weryfikacji będzie na bieżąco otrzymywać wszystkie informacje niezbędne do wydawania świadectw zgodności prawnej podmiotów i przeglądu ich ważności. Aby możliwe było gromadzenie i aktualizowanie danych, konieczna jest koordynacja instytucji opisana w sekcji 11 niniejszego załącznika.

Na poniższym wykresie przedstawiono przepływ danych między poszczególnymi podmiotami systemu zapewnienia legalności w celu weryfikacji zgodności z prawem:

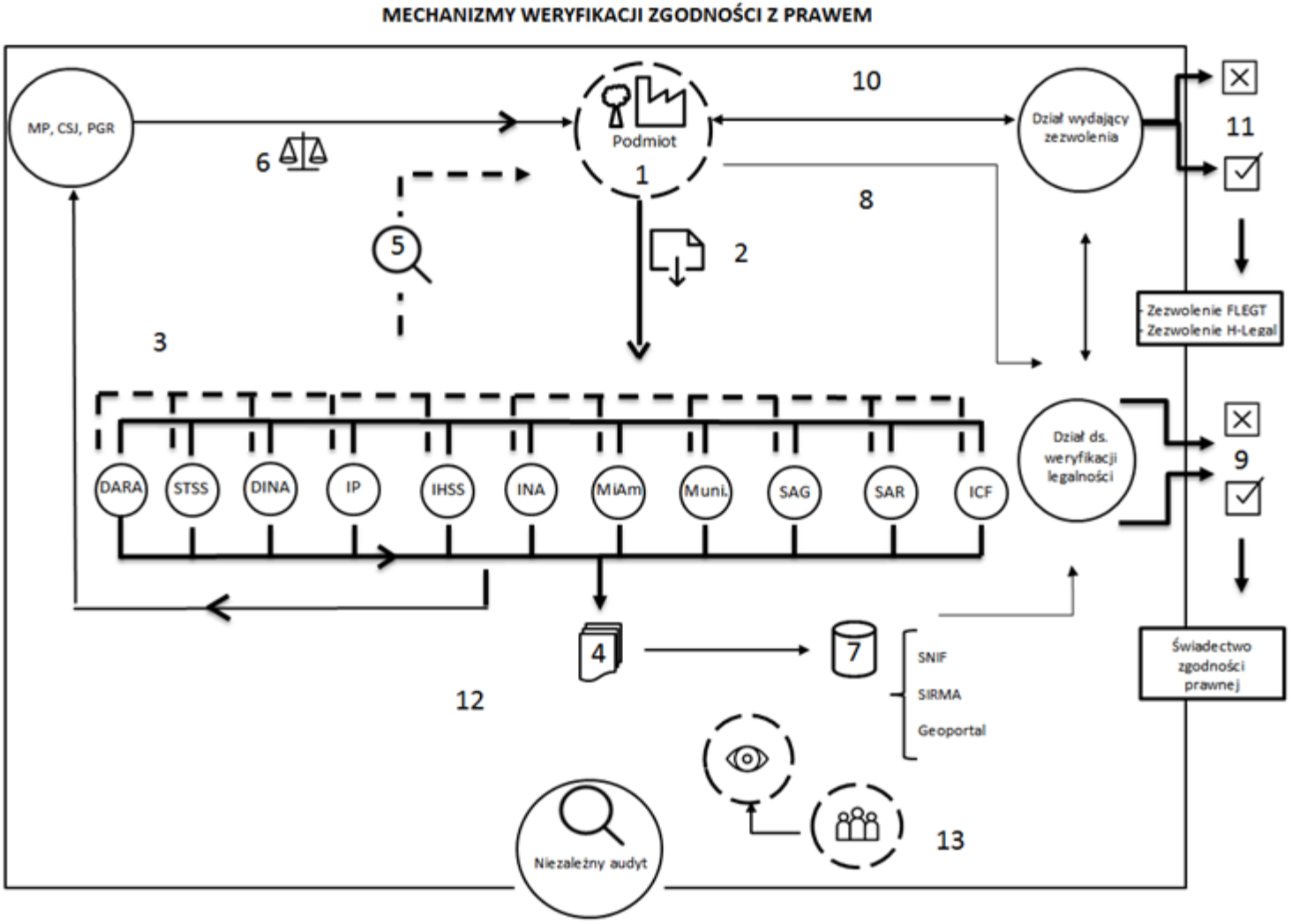

MECHANIZMY WERYFIKACJI ZGODNOŚCI Z PRAWEM
MP, CSJ, PGR
Podmiot
1
10
Dział wydający zezwolenia
11
6
5
2
8
3
Zezwolenie FLEGT
Zezwolenie H-Legal
DARA
STSS
DINA
IP
IHSS
INA
MiAm
Muni.
SAG
SAR
ICF
Dział ds. weryfikacji legalności
9
4
7
SNIF
SIRMA
Geoportal
Świadectwo zgodności prawnej
12
13
Niezależny audyt

Tabela 2 opisuje mechanizmy weryfikacji zgodności z prawem przedstawione na poprzednim wykresie.

Tabela 2.

Opis mechanizmów weryfikacji zgodności z prawem.

Lp.	Opis
1	Podmiot sektora leśnego: osoba fizyczna lub prawna prowadząca działalność w łańcuchu dostaw produktów leśnych.
2	Wniosek o środki weryfikacji (załącznik II).
3	Metoda opracowywania środków weryfikacji przez każdą instytucję. Niektóre środki weryfikacji opracowuje się tylko raz, a inne – okresowo.
4	Utworzenie fizycznych lub elektronicznych środków weryfikacji (załącznik II).
5	Metodyka weryfikacji. Po zidentyfikowaniu przypadku niezgodności każda instytucja wdraża procedury dokumentowania, przetwarzania, monitorowania i wprowadzania informacji do bazy danych działu ds. weryfikacji legalności.
6	Działanie naprawcze lub karne związane z nieprzestrzeganiem prawa wynikającym z działania administracyjnego lub działania z urzędu (załącznik V, sekcja 9).
7	Zestawienie wspólnych danych z weryfikacji zgodności z prawem przez wszystkie instytucje za pomocą narzędzi takich jak SIRMA, SNIF, geoportal ICF i innych narzędzi tych instytucji (załącznik V, sekcje 6 i 7).
8	Wniosek do działu ds. weryfikacji legalności o wystawienie świadectwa zgodności prawnej potwierdzającego legalność podmiotu (załącznik V, sekcja 6 i 7).

Lp.	Opis
9	Zestawienie danych działu ds. weryfikacji legalności, aby podmiot mógł dokonać oceny zgodności z matrycami legalności i przeprowadzić kontrolę łańcucha dostaw. Jeżeli wynik jest pozytywny, dział ds. weryfikacji legalności wystawia świadectwo zgodności prawnej, które stanowi dla nabywców na rynku krajowym gwarancję, że podmioty spełniły wymogi systemu zapewnienia legalności (załącznik V, sekcja 6 i 7).
10	Wniosek skierowany do jednostki wydającej zezwolenia FLEG lub zezwolenia H-Legal potwierdzające legalność działalności podmiotu, tak aby mógł wywozić swoje produkty na dowolny rynek (załącznik IV).
11	Decyzja jednostki wydającej zezwolenia o tym, czy dany podmiot działa zgodnie z prawem. Jeżeli wniosek działu ds. weryfikacji jest pozytywny (tj. dany podmiot spełnia wszystkie wymogi systemu zapewnienia legalności), wystawia on zezwolenie FLEGT (rynek unijny) albo zezwolenie H-Legal (inne rynki), stanowiące dowód dla klientów na rynku międzynarodowym, że dany podmiot spełnia wymogi systemu zapewnienia legalności. Jeżeli decyzja jest negatywna, dział wydający zezwolenia powiadamia o tym wnioskodawcę (podmiot) (załącznik IV).
12	Sporządzanie przez niezależnych audytorów systemu zapewnienia legalności sprawozdań ze swoich ustaleń, zawierających wnioski i zalecenia dla wspólnego komitetu ds. wdrażania umowy, który jest odpowiedzialny za regularne publikowanie tych sprawozdań z audytu (załącznik VI).
13	Sporządzanie przez organizacje społeczeństwa obywatelskiego sprawozdań z weryfikacji dotyczących zezwoleń na pozyskiwanie drewna i ogólnie sektora leśnego, które są udostępnianie wspólnemu komitetowi (załącznik V, sekcja 4.4.2).

6.1.2 Procedury weryfikacji oparte na matrycach legalności

Podręcznik uzgodniony przez Strony za pośrednictwem wspólnego komitetu będzie zawierał opis metody stosowanej przez zaangażowane instytucje, których zadaniem jest weryfikacja całego wskaźnika lub jego części. W podręczniku określony zostanie organ lub urząd odpowiedzialny za weryfikację oraz podejmowane przez niego działania w celu wykonania tego zadania. Podręcznik będzie również zawierał odniesienie do „częstotliwości weryfikacji", określające kiedy zweryfikowane zostaną środki weryfikacji; zostanie w nim również wskazany organ lub urząd, który będzie przechowywał kopie tych informacji w formie papierowej lub cyfrowej.

6.1.3 Przechowywanie środków weryfikacji legalności

Kopie w formie papierowej i pliki cyfrowe dokumentów dla każdego środka weryfikacji są przechowywane w każdej instytucji odpowiedzialnej za tworzenie powiązanych środków. Te „instytucjonalne" rejestry są przechowywane przez co najmniej 10 lat, zgodnie z wymogami ustawy o przejrzystości i dostępie do informacji publicznych. Ustawa ustanawia także procedurę przetwarzania informacji (art. 30, 31 i 32), określa co oznacza termin „informacje publiczne" (art. 3) oraz co należy uznać za poufne dane osobowe (art. 7) lub informacje niejawne (art. 8).

Biorąc pod uwagę znaczenie legalności i autentyczności środków weryfikacji, odpowiedzialne instytucje zapewniają prowadzenie rejestrów fizycznych i cyfrowych dla każdego środka weryfikacji. W interesie przejrzystości i skuteczności zarządzania informacjami instytucje zaangażowane w weryfikację w odniesieniu do poszczególnych środków muszą zapewnić, aby informacje zawarte w ich rejestrach były udostępniane innym organizacjom – w tym działowi ds. weryfikacji legalności ICF – skutecznie i w terminie, kiedy jest to wymagane. Podobnie każda instytucja związana z weryfikacją powinna korzystać z przepisów ustawowych, wykonawczych i procedur, które mają zastosowanie w obszarze jej kompetencji, w celu uzyskania niezbędnych informacji od podmiotów i przechowywania ich w swoich rejestrach.

6.1.4 Systemy informacyjne i funkcje weryfikacji

Systemy komputerowe, narzędzia i protokoły, które już istnieją i zostaną opracowane w celu weryfikacji zgodności ze wskaźnikami matryc legalności, umożliwią zgromadzenie zbioru dokumentów i weryfikacji w terenie oraz uzgodnienie danych w całym łańcuchu dostaw drewna. W sekcji 3.2 niniejszego załącznika określono główne narzędzia komputerowe i protokoły stosowane przez instytucje zaangażowane w system zapewnienia legalności. W poniższych punktach zawarto krótki opis obecnie działających systemów informatycznych wspierających instytucje w wykonywaniu ich zadań.

W ICF:

– Krajowy system informacyjny w dziedzinie leśnictwa (SNIF)

  To narzędzie komputerowe może być wykorzystywane do prowadzenia dynamicznych baz danych dotyczących dokumentacji potwierdzającej własność lasów prywatnych, krajowych i gminnych oraz przedsiębiorstw wytwarzających produkty leśne i składów drewna. System zawiera informacje na temat wszystkich zezwoleń na pozyskiwanie drewna, w tym planów urządzenia, planów operacyjnych, planów ratowania, planów odbudowy, specjalnych planów dotyczących systemów rolno-leśnych oraz pozyskiwania drewna z plantacji certyfikowanych przez ICF. SNIF umożliwia monitorowanie drewna transportowanego między podmiotami pozyskującymi drewno za pośrednictwem łańcucha dostaw.

– System informatyczny umożliwiający śledzenie drewna (SIRMA)

  To narzędzie komputerowe umożliwia monitorowanie pozyskiwania i transportu drewna na podstawie zapisu zezwoleń na transport wykorzystywanych przy każdym zezwoleniu na pozyskiwanie drewna. System wykorzystuje informacje ze SNIF do prowadzenia rejestru zezwoleń na transport. System ten zestawia informacje na temat zezwoleń zarejestrowanych na transport z lasu do przedsiębiorstw wytwarzających produkty leśne z informacjami na temat produktów wprowadzanych i otrzymywanych w każdym ogniwie łańcucha za pomocą miesięcznych sprawozdań składanych przez każdy podmiot. Informacje przechowywane w rejestrach umożliwiają monitorowanie produkcji, dystrybucji lub sprzedaży oraz zapasów.

– Geoportal

Ta wirtualna platforma zawierająca mapę honduraskich lasów pokazuje położenie geograficzne i powierzchnię obszarów chronionych, obszarów przydzielonych w ramach umów dotyczących gospodarki leśnej, zadeklarowanych mikrozlewni, infrastruktury drogowej, planów urządzenia lasu i map referencyjnych. Geoportal jest powiązany ze SNIF. Informacje te wykorzystuje się do wyznaczania tras przepływu drewna oraz ułatwiają one planowanie punktów kontrolnych do celów weryfikacji na autostradach i we wrażliwych punktach sieci drogowej. W miarę powstawania modułów SNIF będą tworzone powiązania między nimi a Geoportalem: rejestr m.in. planów ratowania, specjalnych planów dotyczących systemów rolno-leśnych, certyfikowanych plantacji leśnych i przedsiębiorstw wytwarzających produkty leśne.

W SAR:

– Elektroniczny System Skarbu Państwa (e-opodatkowanie)

Portal ten udostępnia podatnikom drukowane formularze do składania deklaracji podatkowych. System ten pozwala np. na krzyżowe sprawdzanie informacji pomiędzy miesięcznymi deklaracjami podatników, tj. podatkami dochodowymi, a miesięcznymi sprawozdaniami przedkładanymi ICF przez podmioty.

– System administracji podatkowej i finansowej (SAFT)

System ten zwiększa wydajność, skuteczność, terminowość i przejrzystość gminnej administracji finansowej przez zautomatyzowane i zintegrowane zarządzanie procedurami administracyjnymi i finansowymi na podstawie przepisów krajowych. System ułatwia wdrażanie kontroli wewnętrznych, przetwarza gminne informacje finansowe w sposób zintegrowany oraz może być połączony z innymi programami do generowania danych statystycznych i map cyfrowych.

– Krajowy Rejestr Podatkowy (RTN)

Osoby fizyczne i prawne oraz organizacje lub podmioty, które nie posiadają osobowości prawnej, ale prowadzą działalność, w związku z czym są zobowiązani do płacenia podatków, muszą zarejestrować się w krajowym rejestrze podatkowym prowadzonym przez organy podatkowe zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami.

W przypadku osób fizycznych ich numer w Krajowym Rejestrze Podatkowym jest taki sam jak numer w Krajowym Rejestrze Osób (RNP), z jedną dodatkową cyfrą, i pozostaje bez zmian przez całe życie. Osoby prawne należy wpisać do Krajowego Rejestru Podatkowego w momencie zarejestrowania lub utworzenia.

W IP:

– Honduraski Krajowy System Zarządzania Nieruchomościami (SINAP)

Jest to system informatyczny wykorzystywany jako oficjalna platforma rządowa Hondurasu do zarządzania informacjami na temat praw własności. SINAP zawiera podsystemy, które obejmują SURE:

– Honduraski Jednolity System Rejestracji (SURE)

Jest to system informacyjny zaprojektowany w celu stopniowej modernizacji procedury rejestrowania praw własności i gruntów w całym państwie.

W IHSS:

– Honduraski System Zabezpieczenia Społecznego

IHSS obsługuje System Informacyjny dotyczący Członków (SICA), który prowadzi rejestr pracodawców i pracowników zarejestrowanych przedsiębiorstw. System IHSS ma ogólnokrajowy zakres geograficzny z przedstawicielami i biurami we wszystkich głównych miastach kraju.

W MiAmbiente:

– Uproszczony system zarządzania zezwoleniami środowiskowymi (SLAS)

  Narzędzie to zostało zaprojektowane w celu zapewnienia przedsiębiorstwom elastycznego mechanizmu umożliwiającego im natychmiastowe rozpoczęcie projektu przez dostarczenie szybkiej analizy aspektów prawnych, które zakazują realizacji projektów lub je wykluczają w dowolnym miejscu w kraju, mechanizmu, który dogłębnie bada charakterystykę ilorazu oddziaływania na środowisko dla każdego rodzaju projektu oraz automatycznie określa środki ograniczające ryzyko wymagane przez dany projekt we współrzędnych geograficznych podanych dla miejsca jego lokalizacji.

W INA:

– Krajowy rejestr rolny (RAN)

  W przypadku krajowego rejestru rolnego INA posiada rejestr dokumentów i geograficzne bazy danych, które umożliwiają jej monitorowanie obszarów z tytułami własności. Obecnie nie posiada systemu informatycznego ani architektury relacyjnej bazy danych, które umożliwiłyby interakcję z innymi systemami.

W DARA:

– Automatyczny system przychodów celnych Hondurasu (SARAH)

  System ten wykorzystuje najnowocześniejsze technologie bazujące na standardach otwartych, które zapewniają wysoce dostępne usługi w zakresie odprawy celnej online przy użyciu standardowej przeglądarki i usług internetowych. Posiada również dodatkowe zastosowania wspierające zarządzanie celne i umożliwiające ustanowienie kontroli przy jednoczesnym ułatwieniu handlu międzynarodowego.

– Honduraski elektroniczny system handlu zagranicznego (SECEH) i jego internetowy moduł autoryzacji zgłoszeń wywozowych

  SECEH wspiera sektor wywozu, umożliwiając uzyskanie w trybie online dokumentów wywozowych potrzebnych do odprawy celnej towarów.

– System międzynarodowego tranzytu towarów (TIM)

  Ten system informatyczny ułatwia prowadzenie ujednoliconych procedur celnych na granicach Ameryki Środkowej w celu optymalizacji formalności migracyjnych, celnych i związanych z kwarantanną za pomocą jednolitego dokumentu: jednolity dokument dotyczący międzynarodowego tranzytu towarów.

– Zintegrowany system handlu zagranicznego (SICE)

System ten dostarcza użytkownikom w Centralnym Banku Hondurasu (BCH) danych statystycznych na temat handlu zagranicznego oraz wyświetla informacje zgodnie z Systemem Taryfowym Ameryki Środkowej, czyniąc to w sposób wiarygodny, ponieważ informacje są najpierw weryfikowane za pośrednictwem kilku źródeł informacji.

Na etapie przygotowywania i organizacji niniejszej Umowy opracowane zostaną następujące narzędzia informatyczne:

– Utworzenie systemu zarządzania informacjami udokumentowanymi w ICF

Ta wirtualna biblioteka umożliwi ICF organizowanie, monitorowanie i przechowywanie udokumentowanych informacji związanych z sektorem leśnym, takich jak m.in. przepisy, strategia instytucji rządowych na szczeblu centralnym i dokumenty programowe oraz badania, umowy, zapytania, sprawozdania, konwencje i kopie zapasowe dokumentów technicznych. System ten musi być zaprojektowany w taki sposób, aby spełniał cele związane z utrzymaniem obszaru internetowego, w którym można składać zapytania, a podmioty mają dostęp do informacji zawartych w dokumentacji, co ułatwia im podejmowanie decyzji. Utworzenie tego systemu ułatwi ICF prowadzenie procedur weryfikacji, co jest jednym z kluczowych elementów systemu zapewnienia legalności. Celem jest zatem opracowanie tego systemu w perspektywie krótkoterminowej na etapie przygotowywania i organizacji niniejszej Umowy.

– Utworzenie bazy danych dla działu ds. weryfikacji legalności

Aby móc zweryfikować, czy podmioty przestrzegają wskaźników matryc legalności i wymogów systemu zapewnienia legalności, dział ds. weryfikacji legalności będzie potrzebował narzędzia do otrzymywania i aktualizowania informacji, które zapewniają dostęp do podmiotów zaangażowanych w system zapewnienia legalności, przez połączenie z bazami danych systemów informacyjnych instytucji zaangażowanych we wdrażanie systemu zapewnienia legalności. Utworzenie tej bazy danych ułatwi prowadzenie procedur weryfikacji łańcucha dostaw i procedur kontroli, co jest jednym z kluczowych elementów systemu zapewnienia legalności. Celem jest zatem opracowanie tej bazy danych w perspektywie średnioterminowej na etapie przygotowywania i organizacji niniejszej Umowy.

– Utworzenie informatycznego systemu rejestrowania lasów, zarządzania lasami i ich kontroli (SIRACOF)

  System ten został uwzględniony w wynikach krajowej strategii zwalczania nielegalnego pozyskiwania drewna (ENCTI) jako narzędzie komputerowe zwiększające efektywność przetwarzania formalności, przejrzystość procedur administracyjnych oraz jakość informacji zawartych w rejestrach oraz jako narzędzie wspierające mechanizmy kontroli w łańcuchu wartości opartym na leśnictwie, od lasu do ośrodków przetwarzania i wprowadzania produktów na rynek. Poczyniono znaczne postępy w rozwoju SIRACOF przez utworzenie i ciągłe ulepszanie systemów, które stanowią jego podstawę, ponieważ zarządzają informacjami i je przetwarzają, tak jak SNIF, SIRMA i Geoportal.

– Utworzenie systemu prowadzenia dokumentacji w STSS

  STSS będzie potrzebował systemu, który umożliwi mu sprawdzenie, czy podmioty przestrzegają wskaźników związanych z zakresem jego odpowiedzialności.

Etap przygotowywania i organizacji niniejszej Umowy umożliwi identyfikację innych modułów i systemów informacyjnych w celu dalszego ułatwiania generowania, przekazywania, łączenia informacji na temat weryfikacji zgodności prawnej i zarządzania tymi informacjami w sposób zgodny z dostępnymi możliwościami finansowymi, technicznymi i ludzkimi. Wymogi i możliwości będą analizowane bardziej szczegółowo w celu określenia, jaki jest najbardziej odpowiedni stopień komputeryzacji systemu w każdym przypadku. Oznacza to, że lista systemów informacyjnych służących do weryfikacji zgodności prawnej będzie stale ewaluować.

6.1.5 Zasada zarządzania ryzykiem w przypadku braku zgodności z systemem zapewnienia legalności

Ograniczenie stosowania praktyk niezgodnych z prawem stanowi największe wyzwanie przy wdrażaniu systemu zapewnienia legalności. Wymaga to wdrożenia kompleksowego mechanizmu zarządzania ryzykiem w całym łańcuchu dostaw. W przypadkach, w których organy nie dysponują zasobami niezbędnymi do zapewnienia skutecznej weryfikacji na wszystkich obszarach z jednakową intensywnością i częstotliwością, weryfikacja legalności oparta na ocenie ryzyka jest okazją do przezwyciężenia tego ograniczenia.

Zarządzanie ryzykiem w ramach wdrażania systemu zapewnienia legalności polega na ocenie prawdopodobieństwa wystąpienia każdego z rodzajów ryzyka i ich wpływu na legalność drewna. W ocenie tej uwzględnione zostaną wyniki badania podstawowego dotyczącego poziomu zgodności podmiotów, które znajduje się w załączniku VIII. Charakter ryzyka zmienia się w zależności od tego, gdzie i kiedy powstaje. Z tego powodu proces podejmowania decyzji opiera się na obiektywnej i zintegrowanej metodzie stosowanej przez ICF i pozostałe agencje rządowe oraz rozpoczyna się od kategoryzacji ryzyka i ustanowienia kryteriów podejmowania decyzji zgodnie z okolicznościami.

Podręcznik weryfikacji, za który odpowiada wspólny komitet, będzie zawierał podstawowe zasady kategoryzacji rodzajów ryzyka, które posłużą jako podstawa do podjęcia decyzji o sposobie podejścia do weryfikacji legalności; następnie zostanie przedstawiona analiza ryzyka nielegalnych praktyk, które mogą wystąpić w trakcie wdrażania systemu zapewnienia legalności.

Procedury zarządzania ryzykiem w całym łańcuchu dostaw będą uwzględniać następujące nielegalne praktyki:

– materiał z nieznanych źródeł i materiał pozyskany bez legalnych praw do pozyskiwania drewna w dowolnym punkcie łańcucha;

– przypadki, w których ilość produktu o określonych cechach charakterystycznych jest większa niż udział oryginalnego produktu lub ilość surowca o takich samym cechach, pochodzącego z legalnych źródeł, wykorzystywanego w procesie produkcji lub sprzedaży tego rodzaju produktu.

Równolegle procedury zarządzania ryzykiem będą uwzględniać dokumenty potwierdzające legalność podmiotów i ich drewna, takie jak uznane certyfikaty z zatwierdzonych prywatnych systemów certyfikacji określone w sekcji 8 niniejszego załącznika.

Działania podejmowane w celu kontroli i weryfikacji zgodności z prawem będą opierały się na tych kategoriach ryzyka. Określone zostaną wspólne działania międzyinstytucjonalne w celu zwiększenia skuteczności zarządzania w terenie przez interakcję między istniejącymi krajowymi systemami informatycznymi.

W ten sposób zarządzanie ryzykiem ułatwia formułowanie krajowych celów strategicznych i celów ogólnych, aby umożliwić sprostanie wyzwaniom wymagającym szczególnej uwagi w zakresie gospodarki leśnej. Pomaga również ocenić, czy instytucje odpowiedzialne za weryfikację legalności w łańcuchu dostaw drewna dysponują odpowiednimi zasobami, w przeciwnym razie pomaga opracować działania mające na celu przezwyciężenie słabości.

Jeżeli chodzi o zarządzanie ryzykiem w odniesieniu do przywozu, kontrole celne mogą być przeprowadzane na przejściach granicznych lub w ramach procedur kontrolnych zakończonych po odprawie celnej zgodnie z poziomem ryzyka. Kontrola po odprawie celnej może być stosowana wobec przesyłek przywożonych, które zawierają drewno. Zgodnie z prawem celnym organ celny będzie stosować metody zarządzania ryzykiem w celu podjęcia decyzji w sprawie zakresu, treści i metody kontroli przywożonych dostaw po odprawie celnej.

Kontrola dokumentacji celnej i zwolnionych towarów po odprawie celnej musi zostać przeprowadzona w ciągu maksymalnie pięciu lat od daty rejestracji zgłoszenia celnego. Istnieje ścisła koordynacja między organem celnym a ICF w zakresie monitorowania i kontroli przywozu drewna, w tym regularnych i systematycznych kontroli granicznych i odpraw celnych oraz w przypadkach podejrzenia wystąpienia ryzyka.

Zarządzanie ryzykiem przy wdrażaniu systemu zapewnienia legalności będzie miało również zastosowanie do systemów zasad należytej staranności podmiotów prywatnych, w szczególności importerów, w celu zminimalizowania ryzyka wprowadzenia nielegalnego drewna lub produktów z drewna na rynek krajowy.

Jak określono w sekcji 6.2 niniejszego załącznika, drugim kluczowym elementem systemów zasad należytej staranności będzie przeprowadzenie przez każdy podmiot oceny ryzyka wystąpienia nielegalnego drewna w jego łańcuchu dostaw, w oparciu o informacje zebrane na temat dostawców drewna i z uwzględnieniem kryteriów określonych w procedurach opracowanych na etapie przygotowywania i organizacji niniejszej Umowy.

Wdrażanie zasad należytej staranności przez podmioty prywatne oraz opartych na analizie ryzyka procedur kontroli instytucji publicznych ujęto w środkach uzupełniających w załączniku VIII. Wspólny komitet opracuje, zastosuje i zatwierdzi procedury niezbędne, aby je wdrożyć przed wydaniem pierwszego zezwolenia FLEGT.

6.1.6 Audyt legalności skutkujący wydaniem świadectwa zgodności prawnej

ICF, za pośrednictwem działu ds. weryfikacji legalności, przeprowadzi weryfikację zgodności prawnej każdego podmiotu pod względem wskaźników legalności ustanowionych w załączniku II, wymogów dotyczących łańcucha dostaw określonych w niniejszym załączniku, które mają zastosowanie do każdego podmiotu, na podstawie procedur umożliwiających wydanie świadectwa zgodności prawnej każdemu podmiotowi sektora leśnego.

Procedury w ramach audytów legalności i wydawania świadectw zgodności prawnej muszą wykazać, że:

– produkty z drewna wytworzono w sposób, który spełnia wszystkie wymogi zawarte w definicji legalności. Wskaźniki i środki weryfikacji tej definicji muszą być spełnione zgodnie z prawem i muszą potwierdzać legalność podmiotu; nie może występować żaden dowód jakiegokolwiek obecnego naruszenia;

– kontrole przeprowadzane przez zaangażowane instytucje dają pewność, że produkty obejmują wyłącznie drewno pochodzące z legalnych działań;

– audyt legalności przeprowadzają instytucje zaangażowane na podstawie środków kontroli w terenie dotyczących podmiotów, a audyty obejmują kontrolę dokumentów i weryfikację dostępnych baz danych;

– pisemne sprawozdanie z tego procesu weryfikacji i zatwierdzenia przechowuje się w aktach zgodnie z procedurami określonymi na etapie przygotowywania i organizacji niniejszej Umowy.

Ten proces weryfikacji doprowadzi do wydania świadectwa zgodności prawnej, które zostanie dostarczone wnioskodawcy, i będzie obejmował następujące etapy:

Metodyka sporządzania:

1. Podmiot składa wniosek do działu ds. weryfikacji legalności ICF o wydanie świadectwa zgodności prawnej.

2. Na podstawie rocznego harmonogramu audytów legalności SIIAVA każda instytucja weryfikuje zgodność prawną podmiotu zgodnie z obowiązującymi przepisami w ramach jej odpowiedzialności i powiadamia dział ds. weryfikacji legalności ICF o wyniku.

3. Dział ds. weryfikacji legalności ICF przeprowadza analizę środków weryfikacji, jakimi dysponuje, wraz ze sprawozdaniami z weryfikacji zaangażowanych instytucji.

4. Dział ds. weryfikacji legalności ocenia, czy podmiot spełnia wszystkie wskaźniki matryc legalności oraz wymogi systemu zapewnienia legalności.

5. Jeżeli podmiot spełnia wszystkie wymogi, dział ds. weryfikacji legalności kończy audyt legalności podmiotu, wydając świadectwo zgodności prawnej.

Metodyka weryfikacji:

Na wniosek ICF lub dowolnej innej zainteresowanej instytucji dział ds. weryfikacji legalności przeszukuje systemy SIRMA, SNIF lub inny system informacyjny, który zostanie określony na etapie przygotowywania i organizacji niniejszej Umowy, aby sprawdzić, czy podmiot posiada ważne świadectwo zgodności prawnej. Podobnie istnienie ważnego świadectwa zostanie sprawdzone za każdym razem, gdy podmiot wnosi do działu ds. weryfikacji legalności o odnowienie jego świadectwa zgodności prawnej.

Przed upływem okresu ważności świadectwa zgodności prawnej podmiot musi złożyć wniosek o jego odnowienie lub przedłużenie jego ważności, w zależności od przypadku. Przy ubieganiu się o przedłużenie okresu ważności wnioskodawca musi dołączyć dokumenty potwierdzające uzasadniające potrzebę przedłużenia (np. jeżeli czeka na otrzymanie środka weryfikacji z instytucji) w przypadku terminowego złożenia wniosku oraz zgodnie z metodyką sporządzania określoną w podręczniku, która zostanie zatwierdzona przez Strony za pośrednictwem wspólnego komitetu. Dział ds. weryfikacji legalności przeprowadzi analizę dokumentów potwierdzających i określi, czy właściwe jest wydanie nowego świadectwa zgodności, czy też odnowienie lub przedłużenie ważności obecnego świadectwa.

Jak określono w sekcji 8 niniejszego załącznika, procedura wydawania świadectw zgodności prawnej będzie obejmować wszelkie uznawane świadectwa wydane w ramach systemów prywatnej certyfikacji zatwierdzonych przez państwo w kontekście niniejszej Umowy. Może to w praktyce skrócić długość audytu niezbędnego do ustalenia uprawnienia do świadectwa zgodności prawnej.

Procedury wydawania, odnawiania i przedłużania ważności świadectw zgodności prawnej, w tym określanie dokumentów administracyjnych, funkcjonowanie systemu uzgadniania danych z poszczególnych zaangażowanych instytucji i procedura odnowienia świadectw zgodności prawnej, zostaną określone w szczegółowych przepisach wykonawczych ICF na etapie przygotowywania i organizacji niniejszej Umowy oraz zostaną przesłane wspólnemu komitetowi do zatwierdzenia.

6.2 Obowiązki podmiotów w zakresie weryfikacji legalności

Podmioty działające w leśnictwie w ramach całego łańcucha dostaw będą odpowiedzialne za weryfikację legalności produktów, które kupują, przez stosowanie badania due diligence, jak określono w sekcji 7.4 niniejszego załącznika.

Badanie *due diligence* należy przeprowadzić w odniesieniu do nabywanego drewna, zarówno w odniesieniu do produktów nabytych na rynku krajowym, jak i produktów przywożonych. Chociaż weryfikacja legalności będzie stosowana wobec każdego podmiotu, weryfikacja ta musi wykazać, że każdy dostawca drewna również weryfikuje i dokumentuje zgodność prawną drewna, które nabywa. Informacje uznane za poufne, takie jak dane księgowe lub inne dane, można wyłączyć z badania *due diligence*, co zostanie określone w odniesieniu do procedur należytej staranności na etapie przygotowywania i organizacji niniejszej Umowy.

Dla każdego zakupu drewna na każdym etapie łańcucha dostaw kontrole przeprowadzane przez podmioty pociągają za sobą weryfikację ważności drewna, jego autentyczności i zgodności ze wskaźnikami mającymi zastosowanie do odpowiedniego dostawcy, w tym współzależności właściwości fizycznych drewna (obejmujących gatunek i wymiary) w celu zagwarantowania, że drewno pochodzi z legalnego źródła. Jeżeli istnieje jakiekolwiek podejrzenie zagrożenia, że drewno może być nielegalne, przed nabyciem produktów z drewna podmioty muszą przyjąć środki zmniejszające ryzyko, jak określono w sekcji 7.1 niniejszego załącznika.

Jeżeli dostawca posiada ważne świadectwo zgodności prawnej należycie wydane przez dział ds. weryfikacji legalności ICF, badanie *due diligence* można ograniczyć do wystąpienia o kopię tego świadectwa. Podmiot musi jednak sprawdzić ważność i autentyczność świadectwa zgodności prawnej za pomocą specjalnego narzędzia działu ds. weryfikacji legalności, które zostanie opracowane na etapie przygotowywania i organizacji niniejszej Umowy.

Po zgromadzeniu informacji dotyczących zgodności prawnej swoich dostawców podmioty są odpowiedzialne za aktualizację tych informacji.

Weryfikacja zgodności podmiotów działających w leśnictwie przy zastosowaniu procesu należytej staranności musi wykazać, że:

– Produkty wytworzono w sposób, który spełnia wszystkie wymogi zawarte w definicji legalności; oraz że

– przeprowadzono wystarczające kontrole zapewniające, by produkty obejmowały wyłącznie drewno pochodzące z legalnych działań.

7. WERYFIKACJA ŁAŃCUCHA DOSTAW DREWNA I PRODUKTÓW Z DREWNA

Weryfikacja łańcucha dostaw drewna i produktów z drewna objętych niniejszą Umową jest jednym z obowiązków ICF, który pracuje za pośrednictwem SIIAVA w celu koordynacji pozostałych instytucji zaangażowanych w system zapewnienia legalności.

Łańcuch dostaw, który obejmuje zarządzanie drewnem i produktami z drewna zarówno z gatunków sosny, jak i z gatunków liściastych, ich produkcję i przepływ, składa się z następujących punktów krytycznych, które opisano szczegółowo w dodatkach 1 i 2 do niniejszego załącznika:

- Przywóz produktów z drewna
- Tranzyt produktów z drewna
- Inwentaryzacja stanu lasu
- Pozyskiwanie drewna z drzew, produkcję drewna okrągłego lub tarcicy i składowanie w lesie lub miejscach gromadzenia
- W odniesieniu do lasów sosnowych:
    - Transport drewna okrągłego z lasu do przedsiębiorstw zajmujących się produkcją podstawową produktów leśnych.
- W odniesieniu do lasów liściastych:
    - Transport tarcicy z lasu do tymczasowych miejsc gromadzenia

- Składowanie drewna w tymczasowych miejscach gromadzenia

- Transport tarcicy z tymczasowych miejsc gromadzenia do przedsiębiorstw wytwarzających produkty leśne, zajmujących się obróbką pierwotną

- Przedsiębiorstwa wytwarzające produkty leśne, zajmujące się obróbką pierwotną

- Transport produktów z drewna poddanego obróbce

- Przedsiębiorstwa wytwarzające produkty leśne, zajmujące się obróbką wtórną

- Składy drewna

- Wydawanie zezwoleń FLEGT i zezwoleń H-Legal

- Wywóz produktów z drewna

- Konfiskata produktów z drewna

W dniu wejścia w życie niniejszej Umowy powiązania w łańcuchu dotyczącym lasów liściastych są w dużej mierze takie same jak związki w łańcuchu dotyczącym lasów sosnowych. Istniejące różnice opisano w dodatkach 1 i 2 do niniejszego załącznika.

7.1 Zasady weryfikacji łańcucha dostaw

Kontrola łańcucha dostaw dotyczy wszystkich produktów objętych niniejszą Umową niezależnie od ich przeznaczenia do krajowej lub międzynarodowej konsumpcji i obejmuje wszystkie powiązania w łańcuchu dostaw, od inwentaryzacji stanu lasu i planu urządzenia lasu, przez pozyskiwanie, transport, obróbkę, po przywóz i dystrybucję drewna, zarówno na rynku krajowym, jak i na rynkach zewnętrznych, w tym w Unii.

Aby przeprowadzić kontrolę łańcucha dostaw, ICF i inne zaangażowane instytucje będą miały do dyspozycji szereg zautomatyzowanych systemów informacji, z których niektóre już istnieją, a inne zostaną opracowane, które to systemy umożliwią gromadzenie, organizowanie, otrzymywanie i przekazywanie informacji, zarówno w ramach administracji leśnej, jak i wszystkich pozostałych zaangażowanych instytucji i podmiotów.

Te systemy informacji będą zawierać narzędzia zatwierdzania i uzgadniania informacji, do których wszystkie zaangażowane instytucje będą miały dostęp i które to informacje instytucje będą wykorzystywać, aby zweryfikować legalność drewna na każdym etapie łańcucha dostaw.

Weryfikacja łańcucha dostaw w ramach systemu zapewnienia legalności opiera się na następujących dwóch działaniach:

a) Kontroli zgodności prawnej drewna nabywanego od podmiotów prywatnych

Sektor prywatny odgrywa najważniejszą rolę w ograniczaniu ryzyka występowania nielegalnych praktyk podczas wdrażania systemu zapewnienia legalności. Zaangażowanie sektora prywatnego dotyczy głównie przyjęcia mechanizmu należytej staranności w celu wykazania legalności nabywanych produktów. W ramach systemu zapewnienia legalności należyta staranność będzie stanowić regulowany obowiązek weryfikacji dla podmiotów prywatnych w celu otrzymania informacji na temat zgodności prawnej źródeł pochodzenia nabywanego drewna, niezależnie od krajowego lub międzynarodowego pochodzenia produktu, oraz będzie zakładać analizę potencjalnych zagrożeń i wdrażanie środków łagodzących odpowiednich dla określonego ryzyka.

Informacje, które należy uzyskać, dotyczące zgodności prawnej drewna mogą obejmować dokumenty potwierdzające zgodność zarówno drewna przywożonego, jak i drewna nabytego w Hondurasie, takie jak świadectwa wydane przez uznane systemy prywatnej certyfikacji (zgodnie z procedurą opisaną w sekcji 8) w Hondurasie w przypadku drewna krajowego lub zezwolenia FLEGT z kraju pochodzenia w przypadku drewna przywożonego. Drewno objęte takimi świadectwami i zezwoleniami zostanie automatycznie uznane za niestwarzające potencjalnego ryzyka niezgodności z prawem.

ICF zweryfikuje zgodność podmiotów z wymogami należytej staranności, przeprowadzając audyty legalności, które doprowadzą do wydania świadectwa zgodności prawnej, w przypadku gdy dany podmiot działa zgodnie z prawem. W tym zakresie środki uzupełniające określone w załączniku VIII obejmują stworzenie procedur i instrumentów prawnych w celu wprowadzenia zasad należytej staranności zarówno w odniesieniu do rynku krajowego, jak i rynku przywozowego.

b) Zatwierdzania i uzgadniania danych na potrzeby kontroli łańcucha dostaw przeprowadzanej przez ICF

Aby zapewnić skuteczną kontrolę łańcucha dostaw, informacje z istniejących systemów komputerowych ICF (SNIF, SIRMA i Geoportal) oraz SAR (RTN i SARAH), które są wdrażane i które się uzupełniają, jak opisano w sekcji 6.1.4 niniejszego załącznika, będą wykorzystywane w sposób zintegrowany. Połączone funkcje tych systemów muszą umożliwiać przeprowadzanie analizy przez uzgadnianie i zatwierdzanie danych jakościowych i ilościowych w następujący sposób:

– dane przedstawiane przez podmioty działające w leśnictwie i dane z kontroli w terenie wprowadzone przez ICF i inne instytucje (zatwierdzanie danych); oraz

– dane ilościowe pochodzące z poszczególnych etapów łańcucha dostaw, jak określono w dodatkach 1 i 2 do niniejszego załącznika (uzgadnianie danych).

Te funkcje uzgadniania i zatwierdzania będą przeprowadzane na każdym etapie łańcucha dostaw zgodnie z już wprowadzonymi procedurami lub należy dokonać ich przeglądu lub opracować je przed wydaniem pierwszego zezwolenia FLEGT.

W każdym z tych systemów informacyjnych uzgadnianie informacji umożliwia określenie możliwych nieprawidłowości i przeprowadzanie audytów lasów, przedsiębiorstw wytwarzających produkty leśne i składów drewna, których dotyczą te nieprawidłowości. W tych przypadkach ICF otwiera akta do celów dochodzenia i kary administracyjnej, w stosownych przypadkach, chociaż może również zgłosić problem do prokuratury, jeżeli istnieją dowody uzasadniające odpowiedzialność karną.

7.2 Identyfikacja produktów z drewna

Identyfikacja produktów z drewna ułatwia monitorowanie ich przemieszczania się wzdłuż łańcucha dostaw. Stosuje się różne podejścia do identyfikacji produktów pochodzących z lasów sosnowych i produktów pochodzących z lasów liściastych. Z uwagi na ich fizyczne właściwości identyfikacja sosnowych kłód tartacznych odbywa się głównie w formie identyfikacji dokumentu na podstawie zezwoleń na pozyskiwanie drewna i zezwoleń na transport. Kłody tartaczne z gatunków liściastych objętych rocznymi planami operacyjnymi identyfikuje się natomiast przez ponumerowanie i opisanie każdego pierwotnego drzewa i pojedynczych otrzymanych kłód tartacznych. W dodatkach 1 i 2 do niniejszego załącznika opisano szczegółowo rodzaj identyfikacji w ramach całego łańcucha dostaw.

7.3 Przekazanie informacji na temat łańcucha dostaw przez podmioty

Łańcuch dostaw drewna składa się z kilku rodzajów podmiotów odpowiedzialnych za przekazywanie niezbędnych informacji właściwemu organowi, jako dowodu zgodności prawnej każdego ogniwa łańcucha. Informacje, które musi przekazać każdy rodzaj podmiotu, podsumowano w tabeli 1 w sekcji 5.4, a ich szczegóły przestawiono w dodatkach 1 i 2 do niniejszego załącznika.

7.4 Weryfikacja przywożonych produktów z drewna

Weryfikacja legalnego pochodzenia przywożonych produktów z drewna w kraju pozyskania ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia integralności łańcucha dostaw systemu zapewnienia legalności. Weryfikacja legalności produktów z drewna przywożonych do Hondurasu opiera się na badaniu *due diligence*, które obejmuje:

a) Zakaz przywożenia nielegalnego drewna do Hondurasu na podstawie państwowych ram prawnych kraju lub krajów pochodzenia.

b) Odpowiedzialność importera za zapewnienie legalności przywożonych produktów z drewna przez podejmowanie następujących działań:

(i) Gromadzenie informacji na temat legalności źródła pochodzenia drewna w kraju lub krajach pozyskania i obróbki;

(ii) Analizę ryzyka wystąpienia postępowania niezgodnego z prawem na podstawie zgromadzonych informacji, o których mowa w ppkt (i); oraz

(iii) Ograniczanie ryzyka określonego na podstawie ppkt (ii).

c) Uprawnienia organu celnego do przeprowadzania kontroli legalności drewna przywożonego na przejściu granicznym, przez które wprowadza się produkty lub, jeżeli taki przypadek ma miejsce, w formie weryfikacji a posteriori po wprowadzeniu przywożonych produktów na teren Hondurasu.

Przed wydaniem pierwszego zezwolenia FLEGT zostaną opracowane szczegółowe przepisy dotyczące weryfikacji przywożonych produktów z drewna wraz ze szczegółowymi procedurami w zakresie przeprowadzania przez podmioty prywatne badania *due diligence* przywozu produktów z drewna.

7.5 Weryfikacja produktów z drewna przywożonych w tranzycie

Należy zidentyfikować i zinwentaryzować produkty z drewna przewożone przez Honduras w tranzycie oraz przechowywać je oddzielnie od łańcucha dostaw drewna wyprodukowanego w Hondurasie lub przywiezionego, a także należy poddać to drewno ustanowionym procedurom kontroli celnej. Produkty z drewna przewożone w tranzycie nie będą częścią systemu zapewnienia legalności, a zatem nie będą mogły otrzymać zezwolenia FLEGT na wywóz z Hondurasu.

Honduraski organ celny musi zbadać produkty z drewna przewożone w tranzycie, jeżeli przewozi się je w tranzycie w ramach klasyfikacji „międzynarodowego tranzytu towarów", która jest połączona z systemem SARAH. Należy wyraźnie określić kraj pochodzenia, tj. kraj, na którego terytorium ścięto i pozyskano drewno, w listach przewozowych i innych dokumentach przewozowych.

Do produktów z drewna przewożonych w międzynarodowym tranzycie należy dołączyć jedno oświadczenie, a w każdym organie celnym, jaki produkty te przekroczyły podczas tranzytu, musi istnieć dokumentacja na potrzeby identyfikowalności, przy czym oba te dokumenty muszą zawierać informacje na temat wprowadzenia produktów na teren Hondurasu oraz wywozu produktów do kraju przeznaczenia.

Honduras określi dokumenty prawne i inne szczególne kontrole celne, które będą miały zastosowanie do produktów z drewna przewożonych w tranzycie na etapie przygotowywania i organizacji niniejszej Umowy. Przed wydaniem pierwszego zezwolenia FLEGT udostępnione zostaną szczegółowe procedury dotyczące sposobu postępowania z drewnem.

7.6 Weryfikacja skonfiskowanych produktów z drewna

Na mocy ustawy o leśnictwie skonfiskowane produkty z drewna podlegają rejestracji w systemie zapewnienia legalności, ale nie mogą ponownie trafić do łańcucha dostaw, o ile nie wykorzystuje się ich wyłącznie do celów społecznych, w szczególności do produkcji mebli szkolnych.

Na podstawie art. 106 ustawy o leśnictwie, z późniejszymi zmianami, ICF i inne właściwe organy (prokuratura, krajowa policja prewencyjna i honduraskie siły zbrojne) są upoważnione do zajmowania produktów z drewna lub produktów ubocznych, które pozyskano lub przewieziono z naruszeniem obowiązujących przepisów prawnych.

Pod warunkiem uzyskania ekspertyzy i wydania przez prokuraturę dokumentu dotyczącego dopuszczenia produktu ICF przydziela skonfiskowane produkty z drewna lub produkty uboczne krajowym więzieniom lub instytutom technicznym w danym departamencie, które muszą wykorzystać drewno wyłącznie do produkcji mebli szkolnych, które po wykończeniu należy dostarczyć Ministerstwu Edukacji.

ICF zarejestruje każdą konfiskatę w systemie zapewnienia legalności, wprowadzając szczegóły dotyczące miejsca konfiskaty, miejsca pochodzenia drewna, nazwy podmiotu naruszającego, objętości według rodzaju zajętego drewna i adresata dostawy. W tym względzie w załączniku VIII zawarto środek uzupełniający w celu opracowania nowych szczegółowych modułów systemu SIRMA.

7.7 Weryfikacja produktów z drewna pochodzących z terenów podlegających zmianie użytkowania

Produkty z drewna pochodzące z terenów podlegających należycie zatwierdzonej zmianie użytkowania mogą zostać wprowadzone do łańcucha dostaw. Zezwolenie na wycięcie lub ścinkę wszystkich drzew na danym obszarze można przyznać w następujących przypadkach:

a) lasy dotknięte klęskami żywiołowymi, szkodnikami lub chorobami. Plan ratowania można zatwierdzić wyłącznie w przypadku, gdy takie drzewa ścięto z przyczyn naturalnych lub gdy zostały one poważnie zaatakowane przez szkodniki lub obumarły w rezultacie takiego zaatakowania;

b) budowania publicznej lub prywatnej infrastruktury; wycięcie lub ścinka drzew, które należy usunąć w celu wybudowania energetycznych linii przesyłowych, akweduktów lub przeprowadzenia innych publicznych lub prywatnych robót leżących w interesie publicznym, wymaga przeprowadzenia przez MiAmbiente oceny oddziaływania na środowisko przed udzieleniem przez ICF pozwolenia na ścinkę drzew;

c) drzew rosnących na gruntach rolnych, w odniesieniu do których właściciel wnioskuje o zmianę roślinności, ścinkę i pozyskanie drewna w celu wykorzystania obszaru do prowadzenia chowu zwierząt gospodarskich lub w celu założenia upraw tymczasowych lub trwałych. Działania te wymagają przeprowadzenia przez MiAmbiente oceny oddziaływania na środowisko przed udzieleniem przez ICF pozwolenia na wycięcie drzew. Takie pozwolenie na ścinkę drzew związane ze zmianą roślinności tymczasowych lub trwałych upraw rolnych ma zastosowanie wyłącznie do gruntów rolnych. Art. 93 ustawy o leśnictwie stanowi, że naturalne użytkowanie gruntów leśnych musi być zachowane i przestrzegane zgodnie z polityką i przepisami prawnymi dotyczącymi planowania przestrzennego. W art. 294 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o leśnictwie również zakazuje się zmian roślinności na gruntach o wysokim potencjale leśnym.

Regionalne biura leśnictwa kontrolują, czy wniosek dotyczący zmiany użytkowania nie dotyczy obszarów, na których pozyskiwanie drewna jest zakazane na podstawie art. 157 ogólnego rozporządzenia regulującego ustawę o leśnictwie. Jeżeli wniosek o zmianę użytkowania nie dotyczy takiego obszaru, ICF zatwierdza ścinkę drzew i pozyskiwanie drewna przez wydanie zezwolenia na pozyskiwanie drewna w ramach „planu ratowania". Procedurę tę zawarto jako wskaźnik 3.3.2 w matrycach legalności. Podmioty sektora leśnego muszą posiadać ten plan ratowania wydany przez ICF przed wycinką drzew, niezależnie od tego, czy właściciel zamierza pozyskać drewno do celów handlowych.

Po wycięciu drzew w ramach planu ratowania można zatwierdzić plan odbudowy w celu usunięcia pozostawionych drzew na danym obszarze. Na ogół produkty uboczne takie jak drewno opałowe i węgiel drzewny otrzymuje się w ramach tych planów odbudowy. W rzadkich przypadkach uzyskuje się niewielkie kawałki tarcicy. Takie produkty z drewna można również wprowadzić do łańcucha dostaw.

Na mocy prawa ICF nie wydaje zezwoleń na pozyskiwanie drewna z obszarów już oczyszczonych, przy czym jedyny wyjątek stanowi przypadek planów ratowania dotyczących drewna zaatakowanego przez szkodniki. W przypadku odkrycia oczyszczonego obszaru, dla którego nie wydano planu ratowania objętego zezwoleniem w przypadku innym niż szczególny przypadek szkodników, sprawa zostanie zgłoszona do prokuratury jako naruszenie przepisów w zakresie działalności leśnej. W takim przypadku drewna nie można wprowadzić do łańcucha dostaw.

8. UZNANIE CERTYFIKACJI PRYWATNEJ

W Hondurasie ustanowiono mechanizmy prywatnej certyfikacji w odniesieniu do gospodarki lasami liściastymi i sosnowymi oraz systemy kontroli pochodzenia produktu. Jeżeli rząd uzna i zatwierdzi te mechanizmy i systemy na mocy niniejszej Umowy, właściwe jest, aby takie systemy certyfikacji gospodarki leśnej, łańcuch kontroli pochodzenia produktu i wszelkie inne systemy, które mogą powstać – czy to międzynarodowe, czy krajowe – za pomocą świadectw wydanych przez niezależne akredytowane organizacje, były uznawane za dowody zgodności prawnej certyfikowanych podmiotów w celu uniknięcia powielania wysiłków w zakresie weryfikacji oraz przyspieszenia wydawania świadectw zgodności prawnej tym podmiotom.

Aby rząd udzielił takiego uznania, musi istnieć gwarancja, że mechanizmy wykorzystywane przez systemy prywatnej certyfikacji obejmują wszystkie wymogi określone w matrycach legalności niniejszej Umowy, a także wymogi łańcucha kontroli pochodzenia produktu ustanowione w systemie zapewnienia legalności. Jeżeli mechanizmy wykorzystywane przez systemy prywatnej certyfikacji obejmują wyłącznie podzbiór wskaźników i środków weryfikacji, które określono w matrycach legalności niniejszej Umowy, rząd uzna i zatwierdzi wyłącznie taki podzbiór wskaźników i środków weryfikacji. Kontrole pochodzenia produktu przeprowadzane w ramach systemu prywatnej certyfikacji muszą być również wystarczająco spójne z przepisami systemu zapewnienia legalności, aby zapewnić ich zgodność prawną.

Procedura i rodzaj uznania zostaną określone na etapie przygotowywania i organizacji niniejszej Umowy, a wspólny komitet zatwierdzi je przed ich wdrożeniem, niezależnie od tego, czy dotyczą wszystkich matryc legalności czy wyłącznie części z nich lub systemu kontroli pochodzenia produktu przewidzianego w systemie zapewnienia legalności bądź dowolnej innej możliwej kombinacji.

Główne wytyczne, które będą obowiązywać, można podsumować w następujący sposób:

1. Ocena prywatnych standardów certyfikacji

   Rząd Hondurasu, za pośrednictwem ICF, uzna prywatne świadectwa legalności, zrównoważonej gospodarki leśnej i pochodzenia produktu po przeanalizowaniu zastosowanych wytycznych i kryteriów oraz procedur weryfikacji wdrożonych przez niezależne organizacje prywatnej certyfikacji, które same posiadają akredytację systemów prywatnej certyfikacji, aby zapewnić faktyczne uwzględnienie przez te organizacje wszystkich wymogów ustanowionych w matrycach legalności i systemie zapewnienia legalności.

   Na wniosek systemu prywatnej certyfikacji ICF przeprowadzi ocenę wytycznych, kryteriów i procedur stosowanych przez ten system w celu określenia, czy są one zgodne z matrycami legalności systemu zapewnienia legalności.

Podczas oceny oceniona zostanie również, między innymi, zdolność każdego systemu certyfikacji do zapewnienia systematycznej kontroli podmiotów za pośrednictwem niezależnych akredytowanych organizacji, a ocena obejmować będzie bardziej ogólne aspekty jakości systemu, takie jak jego przejrzystość w zakresie przedstawiania informacji i danych, publiczny dostęp do wniosków z audytu oraz dostępność aktualnych baz danych posiadaczy prywatnych świadectw.

W następstwie tej oceny opracowane zostanie sprawozdanie, które zostanie opublikowane i będzie publicznie dostępne.

2. Zatwierdzenie przez państwo systemów prywatnej certyfikacji

Jeżeli wynik oceny opisanej w pkt 1 tej sekcji jest pomyślny, dyrektor wykonawczy ICF w imieniu Hondurasu ogłosi publicznie zatwierdzenie systemu prywatnej certyfikacji, precyzując, w stosownych przypadkach, uznany podzbiór wskaźników i środków weryfikacji.

3. Uznawanie przez państwo podmiotów posiadających świadectwo

Podmioty posiadające świadectwo otrzymane z zatwierdzonego systemu prywatnej certyfikacji zostaną uznane przez państwo w odniesieniu do działań objętych świadectwem. W odniesieniu do innych działań, których nie obejmuje świadectwo, każdy podmiot musi przestrzegać pozostałych obowiązków ustanowionych w matrycach legalności i systemie zapewnienia legalności. Państwo uzna elementy systemu prywatnej certyfikacji, czy to dotyczące legalności, gospodarki leśnej czy pochodzenia produktu, które oceniono jako zgodne z przepisami załącznika II i niniejszego załącznika, jak opisano w pkt 1 i 2 niniejszej sekcji. Uznawanie będzie również podlegać analizie wyników przedstawionych w sprawozdaniach z okresowego audytu prywatnej jednostki certyfikującej dotyczącego wnioskującego podmiotu.

4. Wydawanie świadectw zgodności prawnej podmiotom posiadającym uznane prywatne świadectwa

Podmioty, których uznane prywatne świadectwo obejmuje wszystkie działania, a także wszystkie wskaźniki matryc legalności, automatycznie otrzymają świadectwo zgodności prawnej wydane przez dział ds. weryfikacji legalności ICF. Świadectwo zgodności prawnej zostanie wydane po zbadaniu ważności ważnego świadectwa zgodności prawnej, które wkrótce wygaśnie (w przypadku podmiotów, które posiadają już takie świadectwo), a także po zbadaniu ważności i autentyczności uznanego prywatnego świadectwa oraz zbadaniu sprawozdań z okresowego audytu uznanej prywatnej jednostki certyfikującej, które potwierdzają zgodność prawną podmiotu.

Jeżeli prywatne świadectwo podmiotu wydał uznany mechanizm prywatnej certyfikacji, który nie obejmuje wszystkich wymogów matryc legalności, świadectwo zgodności prawnej zostanie wydane wyłącznie wówczas, gdy spełnione są jednocześnie oba poniższe warunki:

a) Sprawozdania z okresowego audytu prywatnej jednostki certyfikującej stanowią dowód przestrzegania przez podmiot wymogów prawnych wspólnych dla systemu prywatnej certyfikacji i matryc legalności.

b) Instytucje uczestniczące w systemie prywatnej certyfikacji przeprowadziły weryfikację zgodności podmiotu ze wskaźnikami matryc legalności oraz z wymogami systemu zapewnienia legalności, których nie obejmuje system prywatnej certyfikacji.

W przypadku gdy podmiot posiadający uznane prawne świadectwo angażuje się w inne działania wykraczające poza zakres świadectwa, ale wchodzące w zakres niniejszej Umowy, świadectwo zgodności prawnej zostanie wydane wyłącznie wówczas, gdy instytucje uczestniczące w systemie zapewnienia legalności przeprowadzą weryfikację zgodności prawnej działań podmiotu nieobjętych świadectwem.

W ten sposób świadectwa zgodności prawnej można wydać podmiotom posiadającym świadectwa wydane przez zatwierdzony system prywatnej certyfikacji, bez konieczności przeprowadzania szczególnej misji weryfikacyjnej, aby uniknąć powielania weryfikacji legalności podmiotu lub zminimalizować je w przypadku częściowego uznania.

5. Złożenie sprawozdań z audytu prywatnej certyfikacji

Podmioty posiadające uznane prywatne świadectwa muszą złożyć w dziale ds. weryfikacji legalności ICF wszystkie sprawozdania z audytu sporządzone przez system prywatnej certyfikacji, w tym informacje dotyczące wszelkich zmian ważności lub zakresu ich świadectw, oraz w szczególności wszelkie przypadki zawieszenia lub cofnięcia świadectw. Powinno to umożliwić zapewnienie monitorowania zgodności prawnej tych podmiotów, co pozwoli na odnowienie świadectw zgodności prawnej danych podmiotów w przyszłości.

Z kolei uznane organizacje prywatnej certyfikacji prześlą do systemu SNIF wszystkie sprawozdania z audytu dotyczącego podmiotów, którym wydają świadectwa. Sprawozdania te wyda dział ds. weryfikacji legalności do celów uzgadniania informacji.

Procedury i wytyczne dotyczące oceny, zatwierdzania i uznawania systemów prywatnej certyfikacji oraz podmiotów, którym wydały one świadectwa, zostaną sporządzone na etapie przygotowywania i organizacji niniejszej Umowy. Procedury monitorowania tego uznawania przez dział ds. weryfikacji legalności, w tym monitorowania ważności świadectw i traktowania środków naprawczych na podstawie systemów certyfikacji również zostaną sporządzane na tym etapie niniejszej Umowy. Wszystkie te dokumenty będą publicznie dostępne.

9. POSTĘPOWANIE W PRZYPADKACH NIEZGODNOŚCI Z SYSTEMEM ZAPEWNIENIA LEGALNOŚCI

W ramach systemu zapewnienia legalności ustanowiono szczególne środki identyfikacji i rejestracji przypadków niezgodności podmiotów sektora leśnego z jego przepisami oraz postępowania w takich przypadkach. Niezgodność oznacza przypadki, w których podmioty w łańcuchu dostaw nie działają zgodnie z matrycami legalności i wymogami systemu zapewnienia legalności, a także przypadki, w których organy uczestniczące w systemie zapewnienia legalności nie przestrzegają procedur tworzenia i weryfikacji.

Jeżeli podczas weryfikacji dokumentów lub weryfikacji na miejscu instytucja zidentyfikuje przypadek niezgodności podmiotu z systemem zapewnienia legalności, instytucja ta przeprowadzi ocenę w celu określenia, czy niezgodność stanowi naruszenie lub przestępstwo. Instytucja ta zajmie się popełnionym czynem niezgodnym z prawem, w stosownych przypadkach, przekazując informacje odpowiedniej właściwej instytucji, aby nałożyła właściwe kary. Jednocześnie właściwa instytucja powiadomi dział ds. weryfikacji legalności ICF, aby dział ten mógł zawiesić albo przywrócić ważność świadectwa zgodności prawnej, w stosownych przypadkach.

Wszystkie przypadki niezgodności zostaną wprowadzone do bazy danych działu ds. weryfikacji legalności, która będzie działać jako scentralizowane archiwum służące do przechowywania informacji na temat niezgodności podmiotu z wymogami systemu zapewnienia legalności oraz działań naprawczych lub kar związanych z rozwiązaniem tych przypadków niezgodności i dokumentacji w tym zakresie. Wszystkie instytucje związane z wymogami systemu zapewnienia legalności będą wprowadzać do tej bazy danych informacje oraz aktualizować ją zgodnie ze swoimi obowiązkami i zakresem kompetencji.

W przypadku zaklasyfikowania niezgodności jako przestępstwa nie zostanie wydane świadectwo zgodności prawnej, zezwolenie FLEGT ani zezwolenie H-Legal w odniesieniu do podmiotu i powiązanych dostaw produktów z drewna, a postępowanie w sprawie będzie prowadzić prokuratura. W przypadku naruszeń odpowiedzialne instytucje będą stosować kary administracyjne (tymczasowe zawieszenie pozwoleń, grzywny lub naprawianie szkód), które mogą również uniemożliwiać wydanie świadectwa zgodności prawnej, zezwolenia FLEGT lub zezwoleń H-Legal, co najmniej do momentu naprawienia naruszeń przez działania podjęte w celu zapewnienia rozwiązania. Wszystkie przypadki niezgodności, które dotyczą konkretnego ładunku należy rozwiązać, za pomocą usunięcia przypadku niezgodności i uiszczenia stosownej grzywny, przed zatwierdzeniem ładunku przeznaczonego na wywóz, niezależnie od miejsca przeznaczenia wywozu.

Na etapie przygotowywania i organizacji niniejszej Umowy, przed wydaniem pierwszego zezwolenia FLEGT, wszystkie instytucje uczestniczące w systemie zapewnienia legalności określą poszczególne kategorie niezgodności z systemem zapewnienia legalności i ich odpowiedni wpływ na wydanie i ważność świadectwa zgodności prawnej bądź zezwolenia FLEGT lub zezwolenia H-Legal. Wspólny komitet zatwierdzi tę kategoryzację zanim będzie ona stosowana. Każda instytucja, które nie posiada jeszcze mechanizmów postępowania w przypadkach niezgodności z systemem zapewnienia legalności, ustanowi również niezbędne szczegółowe wytyczne w sprawie postępowania w takich przypadkach, w tym możliwe nakładanie kar.

Aby zapewnić koordynację informacji dotyczących przypadków niezgodności, które są dostępne w poszczególnych instytucjach, opracowana zostanie również baza danych działu ds. weryfikacji legalności mająca na celu przechowywanie informacji dotyczących takich przypadków. Informacje zawarte w tej bazie danych, które będą publicznie dostępne, oraz sposób osiągnięcia tego założenia zostaną określone na późniejszym etapie.

10. MECHANIZMY ROZPATRYWANIA SKARG

10.1 Wprowadzenie

Mechanizmy rozpatrywania skarg będą przejrzyste, skuteczne, dostępne i wdrażane przez ograny, które działają niezależnie od organów wdrażających procedury tworzenia i weryfikacji określone w matrycach legalności i systemie zapewnienia legalności. Mechanizmy już istniejące lub które zostaną ustanowione na etapie przygotowywania i organizacji niniejszej Umowy umożliwią zapewnienie, by skargi dotyczące wdrażania i działania systemu zapewnienia legalności i organizacji w nim uczestniczących rozpatrywano i analizowano zgodnie z zasadami określonymi w sekcji 10.4 niniejszego załącznika.

W ramach tych mechanizmów termin „skargi" obejmuje: skargi, spory, rozbieżności, konflikty lub wszelkie inne synonimy, angażujące podmioty bezpośrednio uczestniczące we wdrażaniu systemu zapewnienia legalności, a także wszystkie podmioty, których mogą dotyczyć działania lub decyzje podjęte na mocy niniejszej Umowy.

10.2 Cele

Cele mechanizmów rozpatrywania skarg są następujące:

- dokumentowanie, analiza oraz skuteczne i zgodne z ustalonymi wcześniej opublikowanymi metodami rozwiązywanie wszystkich skarg wniesionych przez zainteresowane strony;

- zapewnianie poszkodowanym stronom środków umożliwiających zwrócenie się do danych instytucji z prośbą o skorygowanie błędów lub pominięć;

- przyczynianie się do poprawy i wzmacnianie skuteczności procedur administracyjnych; oraz

- wzmacnianie wiarygodności i zaufania wobec funkcjonowania systemu zapewnienia legalności wśród podmiotów i społeczeństwa.

Zakres każdego z tych mechanizmów zostanie opracowany na etapie przygotowywania i organizacji niniejszej Umowy. Procedury przyjmowania, archiwizowania i rozpatrywania skarg zostaną opracowane na etapie przygotowywania i organizacji niniejszej Umowy na podstawie zasad opisanych w sekcji 10.4 niniejszego załącznika.

10.3 Rodzaje mechanizmów rozpatrywania skarg

W niniejszej Umowie definiuje się co najmniej cztery rodzaje mechanizmów rozpatrywania skarg, które różnią się w zależności od odpowiednich podmiotów i zakresów.

1. Mechanizmy rozpatrywania skarg wszystkich instytucji uczestniczących w systemie zapewnienia legalności

   Każda instytucja uczestnicząca w systemie zapewnienia legalności otrzyma, za pośrednictwem już istniejących mechanizmów rozpatrywania skarg lub mechanizmów, których opracowanie jest planowane, skargi dotyczące aspektów wdrażania systemu zapewnienia legalności i zachowania podmiotów lub postępowania działów, służb lub jednostek będących częścią każdej z instytucji. W szczególności mechanizmy wszystkich instytucji muszą rozpatrywać skargi dotyczące funkcji pełnionych przez te instytucje i podejmowanych przez nie decyzji.

   W przypadku gdy skarga otrzymana za pośrednictwem tego mechanizmu nie zostanie rozpatrzona w ustalonym wcześniej terminie lub jej rozstrzygnięcie nie spełnia oczekiwań skarżącego, skarżący może wnieść odwołanie do SIIAVA.

2. Mechanizm rozpatrywania skarg działu wydającego zezwolenia FLEGT

ICF ustanowi, poza mechanizmem rozpatrywania skarg, o którym mowa w części 1 niniejszej sekcji, drugi mechanizmy rozpatrywania skarg w dziale wydającym zezwolenia FLEGT. W ramach tego mechanizmu rozpatrywane będą skargi dotyczące zezwoleń FLEGT i zezwoleń H-Legal, które wymagają szybkiej odpowiedzi, takie jak zaskarżane decyzje, nieuzasadnione opóźnienia i inne.

W przypadku gdy skarga otrzymana za pośrednictwem tego mechanizmu nie zostanie rozpatrzona w ustalonym wcześniej terminie lub jej rozstrzygnięcie nie spełnia oczekiwań skarżącego, skarżący może wnieść odwołanie do SIIAVA.

3. Mechanizm rozpatrywania skarg dotyczących niezależnych audytów

Niezależny audyt uwzględni mechanizm dotyczący otrzymywania i rozpatrywania skarg dotyczących jego działań i ustaleń oraz funkcjonowania systemu zapewnienia legalności (metodyka weryfikacji, system wydawania zezwoleń itp.).

W przypadku gdy skarga otrzymana za pośrednictwem tego mechanizmu nie zostanie rozpatrzona w ustalonym wcześniej terminie lub jej rozstrzygnięcie nie spełnia oczekiwań skarżącego, skarżący może wnieść odwołanie do wspólnego komitetu. Wszystkie skargi dotyczące audytu lub funkcjonowania systemu zapewnienia legalności zostaną przekazane wspólnemu komitetowi w celu ich uznania, przeanalizowania i rejestracji oraz w celu określenia odpowiednich środków rozstrzygających.

4. Mechanizm rozpatrywania skarg wspólnego komitetu

Wspólny komitet będzie stosować mechanizm rozpatrywania skarg w celu rozpatrywania problemów określonych przez zainteresowane strony, w szczególności dotyczących ogólnych zobowiązań wynikających z niniejszej Umowy takich jak przejrzystość, dostęp do informacji publicznych, poprawa zarządzania i wpływ niniejszej Umowy na sektor leśny.

W ramach mechanizmu rozpatrywania skarg wspólnego komitetu rozpatrywane będą również odwołania wniesione w odniesieniu do skarg dotyczących postępowania instytucji działających w ramach systemu zapewnienia legalności, działu wydającego zezwolenia FLEGT i niezależnego audytu w przypadku, gdy nie zostały one rozstrzygnięte na ich odpowiednich poziomach.

5. Udział społeczeństwa obywatelskiego w mechanizmach rozpatrywania skarg

Komitety Doradcze ds. Leśnictwa i organizacje społeczeństwa obywatelskiego będą sprawować nadzór społeczny nad systemem zapewnienia legalności i nad funkcjonowaniem niniejszej Umowy w ujęciu ogólnym. Jednocześnie skierują i złożą wniesione przez poszczególne podmioty formalne i inne skargi dotyczące funkcjonowania systemu zapewnienia legalności. W tym celu Komitety Doradcze ds. Leśnictwa i organizacje społeczeństwa obywatelskiego będą mieć dostęp do informacji niezbędnych do przeprowadzenia odpowiednich dochodzeń, przy czym będą przestrzegać poufności i tajemnicy służbowej w odniesieniu do tych informacji. Aby zapewnić prawidłową koordynację, jednostki te zawrą umowy o współpracy z ICF. Ustalenia i zalecenia wynikające z kontroli społecznej oraz skargi formalne i inne będą uznawane i rozpatrywane na właściwym szczeblu, a ostatecznie przekazane wspólnemu komitetowi w celu ich uznania i rozpatrzenia.

6. Udział CONADEH w systemie zapewnienia legalności

Zgodnie z ustawą organiczną wdrożoną przez Krajową Komisję Praw Człowieka (CONADEH) wszystkie organy publiczne i inne instytucje rządowe mają obowiązek wspierać prowadzone przez Komisję dochodzenia lub inspekcje w trybie priorytetowym i pilnym. W związku z tym CONADEH może przyjmować skargi dotyczące funkcjonowania niniejszej Umowy i będzie mieć dostęp do mechanizmów rozpatrywania skarg, które wdrażają instytucje zaangażowane w system zapewnienia legalności i ogólnie w tę Umowę.

10.4 Ustanowienie mechanizmów rozpatrywania skarg i zasad regulujących

W celu ustanowienia procedur i wdrożenia mechanizmów rozpatrywania skarg organizacje przyjmujące skargi i wspólny komitet muszą przestrzegać następujących zasad i odzwierciedlić je w zakresie zadań:

1. wszystkie osoby fizyczne i organizacje mają – jako podmioty lub zainteresowane strony sektora leśnego bądź ich przedstawiciele prawni – prawo do składania skarg;

2. procedury składania skarg muszą być jasne, zrozumiałe i publiczne;

3. mechanizmy wdrażane przez instytucje muszą być łatwo dostępne i właściwie obejmować dany obszar za pośrednictwem urzędów, stron internetowych lub innych odpowiednich środków;

4. formularze skarg muszą być łatwe do wypełnienia i należy w nich właściwie uwzględnić zasoby i umiejętności poszczególnych wnioskodawców (umiejętność czytania i pisania, dostęp do internetu itd.);

5. w skardze należy wskazać przynajmniej podstawę skargi oraz – w stosownych przypadkach – miejsce, datę, instytucję i podmiot, których skarga dotyczy;

6. jeżeli jest to uzasadnione ze względu na sytuację, skargi można rejestrować anonimowo, gwarantując tym samym zachowanie tożsamości wnioskodawcy w poufności;

7. w ramach mechanizmów należy w możliwie największym zakresie unikać stosowania ograniczeń czasowych co do terminu, w którym należy złożyć skargę;

8. w ramach mechanizmów należy zapewnić, że skargi będą rozpatrywane niezwłocznie po ich wniesieniu przez wnioskodawcę;

9. mechanizmy muszą być przejrzyste w zakresie uznawania skarg i prowadzenia w związku z nimi działań następczych; należy również zapewnić, że skargi są rozpatrywane szybko i właściwie;

10. w ramach audytów wewnętrznych każdej zaangażowanej instytucji należy zapewnić, by skargi były rozpatrywane w odpowiedni sposób i nie były ignorowane;

11. nie należy publicznie komentować dokumentacji skargi do czasu podjęcia decyzji i powiadomienia o niej wszystkich stron zaangażowanych w sprawę, w tym organizacji społeczeństwa obywatelskiego, które zapewniają tym stronom wsparcie;

12. przed publikacją dokumentacji skargi należy uwzględnić bezpieczeństwo wnioskodawcy, w tym – w stosownych przypadkach – możliwość zachowania anonimowości wnioskodawcy;

13. w ramach mechanizmów stosowanych przez instytucje należy dokumentować skargi i zapewnić, by były one przekazywane urzędnikom innym niż urzędnicy, którzy brali bezpośredni udział w podejmowaniu pierwotnej decyzji, niezależnymi od tych urzędników i niebędącymi ich podwładnymi. Instytucje muszą również chronić urzędników przed możliwymi represaliami;

14. należy odpowiadać na wnioski wnioskodawcy lub właściwie z nimi postępować. W razie odrzucenia należy należycie uzasadnić przyczyny takiej decyzji;

15. jeżeli skarga zostanie odrzucona lub nie można jej rozpatrzyć na pierwszym szczeblu, dana strona może zwrócić się do instytucji wyższego szczebla, jak określono w sekcji 10.3 niniejszego załącznika, a ostatecznie skierować sprawę do właściwego sądu.

Jeżeli skarga wynika z niezgodności z systemem zapewnienia legalności, zastosowanie mają zasady podane w sekcji 9 niniejszego załącznika. Jak wyjaśniono w sekcji 10.2 niniejszego załącznika, procedury przyjmowania, składania i rozpatrywania skarg zostaną opracowane na etapie przygotowywania i organizacji niniejszej Umowy na podstawie zasad opisanych w tej sekcji. W ramach tych procedur określone zostaną m.in. terminy odpowiedzi na skargi i kryteria przejrzystości, które będą miały zastosowanie do tych mechanizmów. Protokoły i wytyczne dotyczące mechanizmów rozpatrywania skarg i informacje na temat podjętych działań będą przekazywane do wspólnego komitetu.

W ramach opisanych powyżej mechanizmów rozpatrywania skarg każda otrzymana skarga będzie systematycznie dokumentowana i analizowana. ICF i pozostałe zaangażowane instytucje opracują specjalną bazę danych do celów dokumentowania i monitorowania skarg, które wchodzą w ich zakres kompetencji. Ta baza danych zostanie połączona z centralną bazą skarg w ICF, jak określono w sekcji 9 niniejszego załącznika.

Mechanizmy rozpatrywania skarg będą się opierać na ścisłej współpracy wszystkich zainteresowanych stron, a w szczególności z instytucją, której dotyczy skarga. W tym celu ICF podpisze umowy o współpracy z instytucjami publicznymi, które są zaangażowane w realizację niniejszej Umowy, aby ułatwić wymianę informacji, współpracę, rozpatrywanie skarg i związane z nimi działania następcze, a w szczególności przekazywanie informacji, jeżeli skarga nie została od razu skierowana do właściwej instytucji.

ICF podpisze również umowy o współpracy z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego zainteresowanymi funkcjonowaniem mechanizmu, który ICF stosuje w celu rozpatrywania skarg, podejmowania w związku z nimi działań następczych i publikowania sprawozdań końcowych z dochodzeń prowadzonych w związku ze skargą w sposób skoordynowany, który uzupełnia pracę ICF i pozostałych instytucji publicznych uczestniczących w systemie zapewnienia legalności.

Procedury, wytyczne, wymogi i oceny mechanizmów rozpatrywania skarg oraz wspomniane powyżej umowy o współpracy zostaną opracowane i wdrożone przed wydaniem pierwszego zezwolenia FLEGT.

11. MECHANIZMY KONSULTACJI, UCZESTNICTWA I KOORDYNACJI DOTYCZĄCE WDRAŻANIA SYSTEMU ZAPEWNIENIA LEGALNOŚCI

Wdrożenie systemu zapewnienia legalności produktów z drewna wymaga uczestnictwa wszystkich zaangażowanych podmiotów i wyraźnego zdefiniowania ich ról i obowiązków zgodnie z zakresem kompetencji, który przyznano im na mocy przepisów, aby można było w pełni wykorzystać ich specjalizacje i komplementarność.

Aby zapewnić skuteczną koordynację, konsultacje i uczestnictwo podmiotów, zainteresowanych stron, państwa, sektora prywatnego, społeczeństwa obywatelskiego oraz ludów tubylczych i potomków Afrykanów zamieszkujących w Hondurasie, grupy te uzgadniają, że będą dążyć do osiągnięcia konsensusu w kwestiach fundamentalnych, które wykraczają poza ich różne zakresy obowiązków i kompetencji.

Koordynację tę można osiągnąć na dwóch uzupełniających się szczeblach: strategicznym i operacyjnym. Szczebel strategiczny umożliwia określenie wspólnych procedur weryfikacji, zaś szczebel operacyjny pozwala na praktyczne wdrożenie tych procedur, w których różne podmioty mogą uczestniczyć bez ograniczeń.

11.1 Wspólny komitet ds. wdrażania umowy

Jest to najwyższy organ ds. koordynacji Hondurasu i Unii, który – zgodnie z art. 19 i załącznikiem X do niniejszej Umowy – będzie odpowiadał za nadzorowanie i monitorowanie stosowania Umowy, w tym zarządzanie niezależnym audytem. Wspólny komitet ułatwia także dialog i wymianę informacji między Stronami.

Udział honduraskich zainteresowanych stron we wspólnym komitecie będzie odzwierciedlać różnorodność grup zainteresowanych stron w sektorze leśnym Hondurasu: sektor publiczny i prywatny, społeczeństwo obywatelskie, ludy tubylcze i potomkowie Afrykanów zamieszkujący w Hondurasie, społeczności lokalne i inne grupy, w stosownych przypadkach.

Jeżeli chodzi o wdrażanie systemu zapewnienia legalności, wspólny komitet będzie odpowiadał za opracowywanie, zatwierdzanie i nadzorowanie wszystkich dokumentów i procedur do celów weryfikacji, o których mowa w niniejszym załączniku i które Strony zidentyfikowały na etapie przygotowywania i organizacji oraz na etapie wdrażania niniejszej Umowy.

Zgodnie z art. 14 niniejszej Umowy Strony uzgodnią również – za pośrednictwem wspólnego komitetu – harmonogram jej wdrażania. Poza terminarzem wdrażania środków uzupełniających i środków wsparcia, o których mowa w niniejszym załączniku, w harmonogramie wyszczególnione zostaną również etapy wdrażania niniejszej Umowy, które uzgodniły ze sobą Strony, aż do wydania pierwszego zezwolenia FLEGT.

11.2 Komitet techniczny

Jest to najwyższy organ koordynujący w Hondurasie, w skład którego wchodzą wszystkie zainteresowane strony: instytucje publiczne, sektor prywatny, społeczeństwo obywatelskie oraz ludy tubylcze i potomkowie Afrykanów zamieszkujący w Hondurasie. Komitet techniczny odpowiada za:

– zapewnienie strategicznego wkładu w prace wspólnego komitetu, aby ułatwić proces decyzyjny w celu wsparcia skutecznego wdrożenia niniejszej Umowy;

– monitorowanie procesu wdrażania niniejszej Umowy w oparciu o terminarz ustalony przez Strony;

– monitorowanie zgodności ze środkami uzupełniającymi, które określono w załączniku VIII;

– ułatwianie dialogu i osiągania porozumienia, zapewnianie udziału wszystkich podmiotów, które mają związek z niniejszą Umową;

– wpływanie na instytucje publiczne i inne podmioty, aby przyspieszyć proces decyzyjny związany z przestrzeganiem niniejszej Umowy.

11.3 Międzyinstytucjonalny sekretariat ds. wdrażania dobrowolnej umowy o partnerstwie (SIIAVA)

Na szczeblu strategicznym państwo honduraskie utworzy, korzystając z odpowiedniego instrumentu prawnego, międzyinstytucjonalny sekretariat ds. wdrażania dobrowolnej umowy o partnerstwie (SIIAVA), w skład którego wchodzą przedstawiciele podmiotów sektora publicznego związanych z systemem zapewnienia legalności. Organ ten zapewni platformę dialogu i koordynacji, która umożliwi wdrażanie systemu zapewnienia legalności.

W ramach SIIAVA instytucje publiczne będą koordynować swoje działania, aby wdrożyć mechanizmy określone w załącznikach II i V do niniejszej Umowy, a tym samym zapewnić stosowanie prawa w poszczególnych obszarach, które wpisują się w definicję legalności i w system zapewnienia legalności.

Instytucje te muszą mieć zdolności, zasoby i środki niezbędne do monitorowania i wdrażania systemu zapewnienia legalności, w związku z czym muszą budować zdolności pracowników w tych działach instytucji i organów rządowych, które odpowiadają za stosowanie tego systemu. W związku z tym w załączniku VIII określono szczególny środek uzupełniający w odniesieniu do SIIAVA.

Aby zweryfikować przestrzeganie wskaźników matryc legalności i wymogów systemu zapewniania legalności oraz aby monitorować stosowanie zarówno tych wskaźników, jak i tych wymogów, instytucje wchodzące w skład SIIAVA będą składać do SIIAVA i komitetu technicznego, stosownie do przypadku, okresowe sprawozdania z przebiegu prac na systemem zapewnienia legalności i jego wdrażania oraz z napotkanych problemów. SIIAVA uwzględni te okresowe sprawozdania sporządzane przez instytucje, które uczestniczą w systemie zapewnienia legalności, a także dane i informacje na temat systemu zapewnienia legalności, które są przekazywane z różnych jednostek i systemów informatycznych tych instytucji.

Aby rozwiązać problem systemowej niezgodności z wymogami określonymi w załącznikach II i V do niniejszej Umowy, która to niezgodność jest przyczyną przestępstw przeciwko środowisku, SIIAVA przeanalizuje wyniki działania innych mechanizmów stosowanych w ICF i innych instytucjach uczestniczących w systemie zapewnienia legalności. Mechanizmy te obejmują jednostki mobilne i stałe punkty kontroli, Krajowe Międzyinstytucjonalne Siły Bezpieczeństwa (FUSINA) i Międzyinstytucjonalną Grupę Zadaniową ds. Zwalczania Przestępstw Przeciwko Środowisku (FTIA), które będą otrzymywać wsparcie ze strony m.in. krajowej policji prewencyjnej, Specjalnej Służby Ochrony Środowiska, Prokuratury Generalnej i honduraskich sił zbrojnych.

Ponadto SIIAVA będzie otrzymywać i brać pod uwagę sprawozdania z kontroli społecznej, sporządzane przez CONADEH, CCF i społeczeństwo obywatelskie, a także skargi dotyczące funkcjonowania systemu zapewniania legalności, składane przez różne podmioty i nierozpatrzone przez instytucje publiczne, które uczestniczą w systemie zapewnienia legalności, jak określono w sekcji 10 niniejszego załącznika. Skargi te będą rozpatrywane bez zwłoki i z zachowaniem należytej staranności, a odpowiedź zostanie przekazana jak najszybciej.

SIIAVA przekaże wspólnemu komitetowi i komitetowi technicznemu informacje od należących do niego przedstawicieli sektora publicznego jako wkład w przygotowywanie, organizowanie i wdrażanie niniejszej Umowy. Procedury funkcjonowania SIIAVA zostaną określone szczegółowo na etapie przygotowywania i organizacji niniejszej Umowy.

11.4 Krajowa strategia zwalczania nielegalnego pozyskiwania drewna (ENCTI) oraz jej powiązania z niniejszą Umową

Zgodnie z art. 18 ust. 22 ustawy o leśnictwie ICF musi opracować i wdrożyć krajową strategię zwalczania nielegalnego pozyskiwania drewna i kontroli transportu produktów leśnych (ENCTI). ICF musi również „koordynować i organizować działalność podmiotów, które reprezentują sektor leśny lub są związane z obszarami chronionymi i dziką fauną i florą, promując zdecentralizowane zarządzanie, które sprzyja uczestnictwu wielu stron” (art. 18 ust. 5).

ICF wezwie do czynnego udziału we wdrażaniu ENCTI również wszystkie inne podmioty instytucjonalne, a także organizacje społeczeństwa obywatelskiego, właścicieli lasów, podmioty branży leśnej o różnych zdolnościach i poziomach wartości dodanej, społeczności lokalne, rady terytorialne, komitety doradcze szczebla regionalnego, gminnego i lokalnego oraz przedstawicieli innych sektorów gospodarki, które działają w sektorze leśnictwa.

W kontekście niniejszej Umowy wdrożenie ENCTI pomoże w walce z nielegalną ścinką i transportem produktów leśnych i zapewni ICF instrument wykonawczy. ICF będzie przekazywał wyniki i zalecenia wypracowane w ramach ENCTI do SIIAVA, organu, w ramach którego podmioty uczestniczące w obu procesach podejmują wspólne działania i łączą siły oraz uzupełniają się wzajemnie i tworzą synergie, aby walczyć z nielegalnymi działaniami w sektorze leśnym. Szczególnie istotny będzie wkład Specjalnej Służby Ścigania Przestępstw przeciwko Środowisku (FEMA), Prokuratury Generalnej, policji krajowej, honduraskich sił zbrojnych, wymiaru sprawiedliwości, gmin i Krajowej Komisji Praw Człowieka w Hondurasie.

Pełniąc funkcję koordynatora między instytucjami zaangażowanymi w realizację niniejszej Umowy, SIIAVA przeanalizuje przekazane przez ICF wyniki wdrażania ENCTI, aby rozwiązać problem regularnych przestępstw przeciwko środowisku oraz przypisać obowiązki i zlecić działania zaangażowanym instytucjom. Będzie również udostępniać informacje na temat funkcjonowania jednostek mobilnych i stałych punktów kontroli oraz wyniki uzyskane przez Krajowe Międzyinstytucjonalne Siły Bezpieczeństwa i Międzyinstytucjonalną Grupę Zadaniową ds. Zwalczania Przestępstw Przeciwko Środowisku.

12. ŚRODKI ZACHĘCAJĄCE, PROMOCYJNE, OCHRONNE I ŁAGODZĄCE MAJĄCE NA CELU ZAANGAŻOWANIE RÓŻNYCH PODMIOTÓW SEKTORA WE WDRAŻANIE SYSTEMU ZAPEWNIENIA LEGALNOŚCI

Zarządzanie krajowym sektorem leśnym wiąże się z szeregiem problemów, które wynikają m.in. z trudności w zapewnienia legalności działań wielu podmiotów sektora leśnego, w tym małych przedsiębiorstw. W tym zakresie wdrożenie systemu zapewnienia legalności umożliwi rozwiązanie tych problemów przez udział podmiotów w łańcuchu dostaw na szczeblu krajowym oraz przez określenie szczegółowych środków, które wzmocnią i podniosą stopień przestrzegania prawa przez wszystkie podmioty, co ułatwi wdrażanie niniejszej Umowy.

System zapewnienia legalności będzie wdrażany stopniowo na etapie przygotowywania i organizacji dobrowolnej umowy o partnerstwie, z uwzględnieniem pierwszeństwa środków, które są niezbędne, aby zapewnić legalność produktów przeznaczonych na wywóz. Wynika to z tego, że wiele podmiotów, w szczególności tych małych, które prowadzą produkcję na rynek krajowy, pracuje w sposób nieformalny i prawdopodobnie będzie potrzebowało więcej czasu na zapewnienie pełnej zgodności z krajowymi wymogami legalności i systemu zapewnienia legalności.

Chociaż wdrażanie systemu zapewnienia legalności będzie skalowane, zaplanowane działania, o których mowa w załączniku VIII i które skupiają się na rynku krajowym, zostaną rozpoczęte równocześnie z etapem przygotowywania i organizacji niniejszej Umowy, aby ułatwić wszystkim podmiotom wytwarzającym produkty z drewna w Hondurasie stopniowe zapewnienie zgodności z prawem. Działania te obejmują środki uzupełniające określone w załączniku VIII, których celem jest określenie wąskich gardeł w zakresie zgodności i wzmocnienie zdolności podmiotów sektora leśnego.

W dokumencie, za którego opracowanie odpowiada wspólny komitet, opisane zostaną te środku uzupełniające, które SIIAVA i wspólny komitet będą uznawać za promujące udział różnych podmiotów we wdrażaniu systemu zapewnienia legalności.

Dodatek 1

Ogniwa łańcucha dostaw (las sosnowy)

	1 Identyfikacja produktu	2 Deklaracja danych		3 Weryfikacja danych	
		2.1 Działalność i odpowiedzialność	2.2 Dane, które należy zadeklarować	3.1 Zatwierdzanie	3.2 Uzgodnienie
1. Przywóz produktów z drewna	Produkt zostaje zidentyfikowany w jednolitym zgłoszeniu celnym (SCD) i w szczegółowych informacjach na temat produktu zamieszczonych na fakturze przywozowej.	Importer, za pośrednictwem SCD i faktury przywozowej dla każdej dostawy.	W odniesieniu do każdej dostawy faktura przywozowa i SCD zawierają następujące informacje: – numer zamknięcia celnego; – pochodzenie; – szczegółowe dane importera; – opis produktu (gatunek); – ilość (masa lub objętość); – pozycja taryfowa; – zastosowana procedura celna; – kod transportowy.	Organ celny systematycznie weryfikuje dokumenty uzupełniające dostawy i może przeprowadzić fizyczną kontrolę towarów pod kątem dokumentacji (SCD i faktury) zgodnie z określonym poziomem ryzyka.	Przywóz produktów z drewna jest jednym z pierwszych ogniw łańcucha dostaw; porównanie danych jest niemożliwe bez przeprowadzenia wcześniejszych etapów.
Uwagi: – ustanowione zostaną właściwe procedury weryfikacji i kontroli przywozów produktów z drewna w ramach CITES (w porozumieniu z organem celnym, SAF i ICF); – zastosowana procedura celna: określa miejsce docelowe towarów i zostaje ustanowiona przez importera (np. wolny obszar celny, skład celny, tranzyt, konsumpcja bezpośrednia lub bezpośrednie użycie); – kod transportowy: określa środek transportu (rodzaj, nośność itd.).					

	1 Identyfikacja produktu	2 Deklaracja danych		3 Weryfikacja danych	
		2.1 Działalność i odpowiedzialność	2.2 Dane, które należy zadeklarować	3.1 Zatwierdzanie	3.2 Uzgodnienie
2. Tranzyt produktów z drewna	Produkt zostaje zidentyfikowany w jednolitym zgłoszeniu tranzytowym i w szczegółowych informacjach na temat produktu zamieszczonych na fakturze.	Importer, za pośrednictwem jednolitego zgłoszenia tranzytowego i faktury dla każdej dostawy.	W odniesieniu do każdej dostawy faktura i jednolite zgłoszenie tranzytowe zawierają następujące informacje: – numer zamknięcia celnego; – pochodzenie; – szczegółowe dane importera; – opis produktu (gatunek); – ilość (masa lub objętość); – pozycja taryfowa; – zastosowana procedura celna; – kod transportowy.	Organ celny systematycznie weryfikuje dokumenty uzupełniające dostawy i może przeprowadzić fizyczną kontrolę środka transportu pod kątem dokumentacji (jednolitego zgłoszenia tranzytowego i faktury) zgodnie z określonym poziomem ryzyka.	Organ celny uzgadnia informacje zawarte w jednolitym zgłoszeniu tranzytowym i wpisane przy wprowadzeniu z informacjami zawartymi w jednolitym zgłoszeniu tranzytowym przy wyprowadzeniu, wykorzystując narzędzie informatyczne systemu międzynarodowego tranzytu towarów (TIM).
Uwagi: – produkty z drewna przewożone w tranzycie nie mogą zostać wprowadzone do łańcucha dostaw; – ustanowione zostaną właściwe procedury weryfikacji i kontroli przywozów produktów z drewna w ramach CITES (w porozumieniu z organem celnym, SAF i ICF); – zastosowana procedura celna: określa miejsce docelowe towarów i zostaje ustanowiona przez importera (np. wolny obszar celny, skład celny, tranzyt, konsumpcja bezpośrednia lub bezpośrednie użycie); – kod transportowy: określa zastosowany środek transportu.					

	1 Identyfikacja produktu	2 Deklaracja danych		3 Weryfikacja danych	
		2.1 Działalność i odpowiedzialność	2.2 Dane, które należy zadeklarować	3.1 Zatwierdzanie	3.2 Uzgodnienie
3. Inwentaryzacja stanu lasu (W przypadku obszarów lasów krajowych, które są przyporządkowane grupom środowiskowym, właścicielem gruntów jest państwo Hondurasu, a posiadaczem planu urządzenia lasu jest dana grupa środowiskowa.)					
3.1 Inwentaryzacja stanu lasu w rocznych planach operacyjnych w ramach planów urządzenia lasu	Inwentaryzacja stanu lasu w odniesieniu do każdego miejsca ścinki ujętego w rocznym planie operacyjnym. W terenie każde drzewo przeznaczone do ścinki identyfikuje się na podstawie znaków namalowanych u podstawy drzewa i na jego pniu.	Posiadacz planu urządzenia lasu składa do ICF wniosek o zatwierdzenie rocznego planu operacyjnego, który zawiera inwentaryzację stanu lasu.	Inwentaryzacja stanu lasu w rocznym planie operacyjnym obejmuje: – położenie geograficzne i obszar każdego miejsca ścinki, – liczbę drzew przeznaczonych do ścinki, – objętość drewna do pozyskania.	W ramach kontroli w terenie ICF podejmuje czynności w zakresie: – weryfikacji oznaczeń granic w terenie, porównując je z opisem geograficznym każdego miejsca ścinki wyszczególnionego w rocznym planie operacyjnym; – badania wyrywkowego drzew do pozyskania i oszacowania objętości w jednym miejscu ścinki, porównując je z danymi z terenu, które podano we wniosku dotyczącym rocznego planu operacyjnego.	ICF uzgadnia dane, które podano we wniosku dotyczącym rocznego planu operacyjnego, z danymi, które znajdują się w harmonogramie ścinki w ramach zatwierdzonego planu urządzenia lasu.

	1 Identyfikacja produktu	2 Deklaracja danych		3 Weryfikacja danych	
		2.1 Działalność i odpowiedzialność	2.2 Dane, które należy zadeklarować	3.1 Zatwierdzanie	3.2 Uzgodnienie
Uwagi: – roczne plany operacyjne sporządza się dla obszarów, dla których obowiązuje plan urządzenia lasu; – miejsca ścinki są jednostkami administracyjnymi, które wchodzą w zakres rocznego planu operacyjnego.					
3.2 Inwentaryzacja stanu lasu w rocznych planach ścinki w ramach specjalnych planów dotyczących systemów rolno-leśnych	Inwentaryzacja stanu lasu określona w rocznym planie ścinki wraz ze szczegółowymi danymi na temat objętości drewna do pozyskania z podziałem na gatunki. W terenie każde drzewo przeznaczone do ścinki identyfikuje się na podstawie znaków namalowanych u podstawy drzewa i na jego pniu.	Posiadacz specjalnego planu dotyczącego systemów rolno-leśnych składa do ICF wniosek o zatwierdzenie rocznego planu ścinki, który zawiera inwentaryzację stanu lasu.	Inwentaryzacja stanu lasu w rocznym planie ścinki obejmuje: – położenie geograficzne i obszar objęty rocznym planem ścinki, – liczbę drzew przeznaczonych do ścinki z podziałem na gatunki, – objętość drewna do pozyskania z podziałem na gatunki.	Wyniki kontroli w terenie przeprowadzonej przez ICF porównuje się z wnioskiem dotyczącym rocznego planu ścinki, aby sprawdzić: – oznaczenie granic obszaru objętego rocznym planem ścinki, – liczbę drzew przeznaczonych do ścinki z podziałem na gatunki, – objętość drewna do pozyskania z podziałem na gatunki.	ICF uzgadnia dane, które podano we wniosku dotyczącym rocznego planu ścinki, z danymi, które znajdują się w zatwierdzonym specjalnym planie dotyczącym systemów rolno-leśnych.
Uwagi: roczne plany ścinki sporządza się dla obszarów, dla których obowiązuje specjalny plan dotyczący systemów rolno-leśnych.					

	1 Identyfikacja produktu	2 Deklaracja danych		3 Weryfikacja danych	
		2.1 Działalność i odpowiedzialność	2.2 Dane, które należy zadeklarować	3.1 Zatwierdzanie	3.2 Uzgodnienie
3.3 Inwentaryzacja stanu lasu w planach ratowania	Każde drzewo przeznaczone do ścinki identyfikuje się na podstawie znaków namalowanych u podstawy drzewa i na jego pniu.	Wnioskodawca przedstawia inwentaryzację stanu lasu we wniosku o zatwierdzenie planu ratowania przez ICF.	Inwentaryzacja stanu lasu w planie ratowania obejmuje następujące informacje w odniesieniu do każdego drzewa: – położenie geograficzne, – objętość, – gatunek.	Wyniki kontroli w terenie przeprowadzonej przez ICF porównuje się z informacjami, które podano we wniosku dotyczącym planu ratowania, aby sprawdzić: 1) uzasadnioną przyczynę ratowania; 2) dla każdego drzewa zidentyfikowanego w badaniu wyrywkowym: – położenie geograficzne, – objętość, – gatunek.	Inwentaryzacja stanu lasu jest jednym z pierwszych ogniw łańcucha dostaw; porównanie danych jest niemożliwe bez przeprowadzenia wcześniejszych etapów.
Uwagi: – Plan ratowania: zezwolenie na ścinkę drzew dotkniętych klęskami żywiołowymi, szkodnikami lub chorobami, bądź w przypadkach gdy konieczne jest przeprowadzenie robót budowlanych; – zdolność ICF do przeprowadzenia kontroli w odniesieniu do wszystkich wniosków dotyczących planów ratowania w razie pojawu szkodników zostanie rozszerzona. W związku z tym w załączniku VIII zawarto środek uzupełniający.					

	1 Identyfikacja produktu	2 Deklaracja danych		3 Weryfikacja danych	
		2.1 Działalność i odpowiedzialność	2.2 Dane, które należy zadeklarować	3.1 Zatwierdzanie	3.2 Uzgodnienie
3.4 Inwentaryzacja stanu lasu w planach odbudowy.	Identyfikacja pozostałości drzew, które obejmuje uprzednie zezwolenie na pozyskiwanie drewna.	Posiadacz uprzedniego zezwolenia na pozyskiwanie drewna przedkłada wniosek dotyczący planu odbudowy do ICF.	Inwentaryzacja stanu lasu w planie odbudowy obejmuje: – położenie geograficzne obszaru, który odpowiada uprzedniemu zezwoleniu, – szacowaną objętość produktów do pozyskania, – gatunek.	Wyniki kontroli w terenie przeprowadzonej przez ICF porównuje się z informacjami, które podano we wniosku dotyczącym planu odbudowy, aby sprawdzić: 1) uzasadnioną przyczynę odbudowy; 2) położenie geograficzne obszaru, który odpowiada uprzedniemu zezwoleniu; 3) szacowaną objętość produktów do pozyskania; 4) gatunek.	ICF uzgadnia dane, które podano we wniosku dotyczącym planu odbudowy, z danymi, które znajdują się w uprzednim zezwoleniu na pozyskiwanie drewna.
Uwagi: – Plan odbudowy: zezwolenie na pozyskanie pozostałości drzew lub produktów ubocznych na podstawie zezwoleń w odniesieniu do: rocznego planu operacyjnego, rocznego planu ścinki, certyfikatów plantacji i planów ratowania.					

	1 Identyfikacja produktu	2 Deklaracja danych		3 Weryfikacja danych	
		2.1 Działalność i odpowiedzialność	2.2 Dane, które należy zadeklarować	3.1 Zatwierdzanie	3.2 Uzgodnienie
3.5 Inwentaryzacja stanu lasu do celów pozyskiwania drewna z plantacji leśnych certyfikowanych przez ICF	Ogólna inwentaryzacja drzew przeznaczonych do ścinki na certyfikowanej plantacji z podziałem na gatunki. Każde drzewo przeznaczone do ścinki identyfikuje się na podstawie znaków namalowanych u podstawy drzewa i na jego pniu.	Posiadacz certyfikatu plantacji leśnej przedstawia inwentaryzację stanu lasu we wniosku dotyczącym pozyskiwania drewna, który wysyła się do ICF.	Inwentaryzacja stanu lasu dla certyfikowanej plantacji obejmuje: – położenie geograficzne certyfikowanej plantacji, – liczbę drzew do ścinki z podziałem na gatunki, – objętość drewna do pozyskania z podziałem na gatunki.	Wyniki kontroli w terenie przeprowadzonej przez ICF porównuje się z informacjami, które podano we wniosku dotyczącym pozyskiwania drewna z certyfikowanej plantacji, aby sprawdzić: 1) rodzaj certyfikatu; 2) oznaczenie granic certyfikowanej plantacji; 3) drzewa przeznaczone do ścinki z podziałem na gatunki; 4) objętość drewna do pozyskania z podziałem na gatunki.	ICF uzgadnia informacje zawarte w złożonym wniosku z informacjami, które znajdują się na zatwierdzonym certyfikacie plantacji leśnej.
Uwagi: – istnieją dwa rodzaje certyfikatu plantacji: CPROTE (do celów ochrony) i CPLANTA (do celów pozyskania); – w załączniku VIII zawarto środek uzupełniający w celu uregulowania pozyskiwania drewna z certyfikowanych plantacji.					

	1 Identyfikacja produktu	2 Deklaracja danych		3 Weryfikacja danych	
		2.1 Działalność i odpowiedzialność	2.2 Dane, które należy zadeklarować	3.1 Zatwierdzanie	3.2 Uzgodnienie
4. Ścinka drzew, produkcja kłód i składowanie w lesie lub w miejscach gromadzenia	Oznaczenie granic miejsca pozyskiwania drewna i przedstawienie informacji na temat drzew przeznaczonych do ścinki we wniosku dotyczącym pozyskiwania drewna.	Posiadacz rocznego planu operacyjnego, rocznego planu ścinki, planu ratowania, planu odbudowy lub certyfikatu plantacji składa wniosek dotyczący pozyskiwania drewna do ICF.	We wniosku dotyczącym pozyskiwania drewna określa się: – położenie geograficzne danego miejsca, – liczbę drzew przeznaczonych do ścinki, – objętość drewna do pozyskania, – sieć drogową, – umiejscowienie składowisk lub miejsc gromadzenia.	Wyniki kontroli w terenie przeprowadzonej przez ICF porównuje się z informacjami, które podano we wniosku dotyczącym pozyskiwania drewna, aby sprawdzić: 1) położenie geograficzne danego miejsca pozyskiwania drewna, 2) sieć drogową; 3) umiejscowienie składowisk lub miejsc gromadzenia; 4) badanie wyrywkowe ścinanych drzew (pniaków).	ICF stopniowo uzgadnia pozyskaną objętość z objętością zatwierdzoną w zezwoleniach na transport, zgłaszaną za pomocą narzędzi uzgadniania zapewnionych przez system informatyczny umożliwiający śledzenie drewna (SIRMA).
Uwagi: – w odniesieniu do każdego rodzaju obszaru leśnego podlegającego inwentaryzacji stanu lasu pozyskiwanie drewna z drzew wymaga złożenia stosownego wniosku przez posiadacza i zatwierdzenia przez ICF; – składowisko lub miejsce gromadzenia: miejsce, w którym składuje się produkty z drewna w celu ich późniejszego przekazania.					

	1 Identyfikacja produktu	2 Deklaracja danych		3 Weryfikacja danych	
		2.1 Działalność i odpowiedzialność	2.2 Dane, które należy zadeklarować	3.1 Zatwierdzanie	3.2 Uzgodnienie
5. Transport drewna okrągłego z lasu do przedsiębiorstw wytwarzających produkty leśne, zajmujących się obróbką pierwotną	Wymiary, liczbę sztuk i objętość na jeden pojazd są wyszczególnione w zezwoleniu na transport.	Posiadacz zezwolenia na pozyskiwanie drewna deklaruje informacje dotyczące produktów, które są przeznaczone do transportu, w zezwoleniu na transport.	W zezwoleniu na transport deklaruje się następujące informacje: – datę transportu; – pochodzenie; – miejsce przeznaczenia i odbiorcę; – numer identyfikacyjny zezwolenia na pozyskiwanie drewna; – liczbę sztuk; – objętość całkowitą; – przewoźnika; oraz – numer rejestracyjny pojazdu.	W trakcie kontroli drogowych funkcjonariusze organów ścigania sprawdzają, czy zawartość ładunku zgadza się ze szczegółowymi informacjami podanymi w zezwoleniu na transport.	ICF stopniowo uzgadnia zezwolenia na transport, które zadeklarował posiadacz zezwolenia na pozyskiwanie drewna, z zezwoleniami na transport, które zadeklarowały przedsiębiorstwa wytwarzające produkty leśne i składy drewna, za pomocą narzędzi uzgadniania zapewnionych przez SIRMA.
Uwagi: – w kontrolach drogowych uczestniczą zarówno ICF, policja, Prokuratura Generalna, jak i siły zbrojne Hondurasu.					

	1 Identyfikacja produktu	2 Deklaracja danych		3 Weryfikacja danych	
		2.1 Działalność i odpowiedzialność	2.2 Dane, które należy zadeklarować	3.1 Zatwierdzanie	3.2 Uzgodnienie
6. Przedsiębiorstwa wytwarzające produkty leśne, zajmujące się obróbką pierwotną	Dzienne ilości zapisuje się w podziale na rodzaj produktu w rejestrze objętości produkcji.	Właściciel przedsiębiorstwa wytwarzającego produkty leśne, zajmującego się obróbką pierwotną, za pośrednictwem miesięcznych sprawozdań z produkcji sporządzanych na podstawie objętości produkcji.	Miesięczne sprawozdanie z produkcji zawiera następujące informacje: (i) wstępną inwentaryzację drewna okrągłego i produktów z drewna, (ii) wprowadzane drewno okrągłe i produkty z drewna, (iii) objętość produkcji w podziale na produkty z drewna, (iv) produkty otrzymywane (sprzedaż lub przekazanie), (v) ostateczną inwentaryzację drewna okrągłego i produktów z drewna.	Podczas kontroli w terenie ICF sprawdza informacje, które znajdują się w miesięcznym sprawozdaniu z produkcji przedsiębiorstwa wytwarzającego produkty leśne, w porównaniu z następującymi zgromadzonymi informacjami: 1) obliczenie wydajności produkcji; 2) porównanie inwentaryzacji istniejących objętości z danymi z audytu.	Za pośrednictwem SIRMA ICF uzgadnia dane na temat wprowadzonego drewna okrągłego i produktów z drewna, które zadeklarowano w miesięcznym sprawozdaniu, z danymi z zezwoleń na transport, które zadeklarowali posiadacze zezwoleń na pozyskiwanie drewna.

	1 Identyfikacja produktu	2 Deklaracja danych		3 Weryfikacja danych	
		2.1 Działalność i odpowiedzialność	2.2 Dane, które należy zadeklarować	3.1 Zatwierdzanie	3.2 Uzgodnienie
7. Transport produktów z drewna poddanego obróbce	W liście przewozowym wyszczególnia się produkty do transportu dla każdego pojazdu.	Przewoźnik, za pośrednictwem listu przewozowego dla każdego pojazdu.	W liście przewozowym dla każdego pojazdu określa się: – numer listu przewozowego; – datę transportu; – pochodzenie; – miejsce przeznaczenia i odbiorcę; – liczbę sztuk; – objętość całkowitą; – przewoźnika; – numer rejestracyjny pojazdu; – gatunek.	W trakcie kontroli drogowych funkcjonariusze organów ścigania sprawdzają, czy zawartość ładunku zgadza się ze szczegółowymi informacjami podanymi w liście przewozowym dla każdego pojazdu.	ICF stopniowo uzgadnia listy przewozowe dla każdego pojazdu, które zadeklarował sprzedawca, z listami przewozowymi dla każdego pojazdu, które zadeklarował nabywca, za pomocą narzędzi uzgadniania zapewnionych przez SIRMA.
Uwagi: – list przewozowy zostaje uprzednio zatwierdzony w systemie administracji podatkowej (SAR); – w kontrolach drogowych uczestniczą zarówno ICF, policja, Prokuratura Generalna, jak i siły zbrojne Hondurasu.					

	1 Identyfikacja produktu	2 Deklaracja danych		3 Weryfikacja danych	
		2.1 Działalność i odpowiedzialność	2.2 Dane, które należy zadeklarować	3.1 Zatwierdzanie	3.2 Uzgodnienie
8. Przedsiębiorstwa wytwarzające produkty leśne, zajmujące się obróbką wtórną	Obróbkę produktów z drewna zapisuje się w rejestrze objętości produkcji.	Właściciel przedsiębiorstwa wytwarzającego produkty leśne, które zajmuje się obróbką wtórną, za pośrednictwem miesięcznych sprawozdań z produkcji sporządzanych na podstawie objętości produkcji.	Miesięczne sprawozdanie z produkcji zawiera następujące informacje: (i) wstępną inwentaryzację produktów z drewna, (ii) wprowadzone produkty z drewna, (iii) produkcję (produktów z drewna), (iv) produkty otrzymywane (sprzedaż lub przekazanie), oraz (v) ostateczną inwentaryzację produktów z drewna.	Podczas kontroli w terenie ICF sprawdza informacje, które znajdują się w miesięcznym sprawozdaniu z produkcji przedsiębiorstwa wytwarzającego produkty leśne, które zajmuje się obróbką wtórną, w porównaniu z następującymi zgromadzonymi informacjami: 1) przegląd dokumentacji na temat wprowadzonych produktów, objętości produkcji i sprzedaży; 2) inwentaryzacja istniejących objętości.	Za pośrednictwem SIRMA ICF uzgadnia dane z miesięcznego sprawozdania z produkcji przedsiębiorstwa wytwarzającego produkty leśne z danymi ze sprawozdań ze składania zatwierdzonych faktur i listów przewozowych, które złożyli sprzedawcy. Jeżeli produkty z drewna pochodzą bezpośrednio z lasu, ICF uzgadnia dane z miesięcznego sprawozdania z produkcji przedsiębiorstwa wytwarzającego produkty leśne z danymi z zezwoleń na transport, które zadeklarował posiadacz zezwolenia na pozyskiwanie drewna.
Uwagi: – fakturę zatwierdzoną w SAR wydaje się podczas sprzedaży produktów z drewna i jest ona przewożona wraz z listem przewozowym przez cały transport produktów z drewna, od jednego ogniwa łańcucha do następnego.					

	1 Identyfikacja produktu	2 Deklaracja danych		3 Weryfikacja danych	
		2.1 Działalność i odpowiedzialność	2.2 Dane, które należy zadeklarować	3.1 Zatwierdzanie	3.2 Uzgodnienie
9. Skład drewna	Czynności polegające na przeniesieniu produktów z drewna zapisuje się w rejestrze produktów wprowadzanych i otrzymywanych.	Właściciel składu drewna, za pośrednictwem miesięcznych sprawozdań dotyczących produktów wprowadzanych i otrzymywanych na podstawie rejestru produktów wprowadzanych i otrzymywanych.	W miesięcznym sprawozdaniu na temat produktów wprowadzanych i otrzymywanych określa się: (i) wstępną inwentaryzację produktów z drewna, (ii) wprowadzone produkty z drewna, (iii) produkty otrzymywane (sprzedaż lub przekazanie), oraz (iv) ostateczną inwentaryzację produktów z drewna.	Podczas kontroli w terenie ICF sprawdza informacje, które znajdują się w miesięcznym sprawozdaniu składu drewna na temat produktów wprowadzanych i otrzymywanych, w porównaniu z następującymi zgromadzonymi informacjami: 1) przegląd rejestru produktów wprowadzanych i otrzymywanych; 2) inwentaryzacja istniejących objętości.	Za pośrednictwem SIRMA ICF uzgadnia dane z miesięcznego sprawozdania na temat produktów wprowadzanych i otrzymywanych na składzie drewna z danymi ze sprawozdań ze składania zatwierdzonych w SAR faktur i listów przewozowych, które złożyli sprzedawcy. Jeżeli produkty z drewna pochodzą bezpośrednio z lasu, ICF uzgadnia dane z miesięcznego sprawozdania składu drewna na temat produktów wprowadzanych i otrzymywanych z danymi z zezwoleń na transport, które zadeklarował posiadacz zezwolenia na pozyskiwanie drewna.

	1 Identyfikacja produktu	2 Deklaracja danych		3 Weryfikacja danych	
		2.1 Działalność i odpowiedzialność	2.2 Dane, które należy zadeklarować	3.1 Zatwierdzanie	3.2 Uzgodnienie
Uwagi: – fakturę zatwierdzoną w SAR wydaje się podczas sprzedaży produktów z drewna i jest ona przewożona wraz z listem przewozowym przez cały transport produktów z drewna, od jednego ogniwa łańcucha do następnego.					
10. Wydawanie zezwoleń FLEGT i zezwoleń H-Legal	Deklaracja towarów we wnioskach o wydanie zezwoleń FLEGT i zezwoleń H-Legal.	Eksporter składa wniosek o wydanie zezwolenia FLEGT lub zezwolenia H-Legal i świadectwo zgodności prawnej do działu wydającego zezwolenia ICF.	Dokument z wnioskiem zawiera szczegółowe informacje na temat produktów z drewna, które są przeznaczone na wywóz: – opis handlowy drewna lub produktów z drewna; – kody HS; – nazwę zwyczajową i systematyczną gatunku; – objętość (m^3) i masę netto (kg); – liczbę sztuk; oraz – oznakowanie odróżniające.	Dział wydający zezwolenia zleca działowi ds. weryfikacji sprawdzenie w SIRMA lub w innym systemie, czy podmiot gospodarczy i wszystkie produkty w dostawie spełniają wymogi systemu zapewnienia legalności.	ICF uzgadnia informacje zadeklarowane we wnioskach o wydanie zezwoleń FLEGT i zezwoleń H-Legal: – przez przedsiębiorstwa wytwarzające produkty leśne, zajmujące się obróbką pierwotną lub wtórną, z danymi z miesięcznych sprawozdań z produkcji, zezwoleń na transport i listów przewozowych, – przez skład drewna z danymi z miesięcznych sprawozdań na temat produktów wprowadzanych i otrzymywanych, zezwoleń na transport i listów przewozowych.
Uwagi: – w SIRMA będą opracowywane narzędzia uzgadniające, których celem jest sprawdzenie wniosków o wydanie zezwoleń FLEGT na rynek unijny i wniosków o wydanie zezwoleń H-Legal na inne rynki.					

	1 Identyfikacja produktu	2 Deklaracja danych		3 Weryfikacja danych	
		2.1 Działalność i odpowiedzialność	2.2 Dane, które należy zadeklarować	3.1 Zatwierdzanie	3.2 Uzgodnienie
11. Wywóz produktów z drewna	Produkt zostaje zidentyfikowany w jednolitym zgłoszeniu celnym (SCD) i w szczegółowych informacjach, które znajdują się w zatwierdzonej w SAR fakturze wywozowej i w zgłoszeniu wywozowym BCH.	Eksporter, za pośrednictwem agenta celnego, przekazuje SCD zatwierdzoną w SAR fakturę wywozową i zgłoszenie wywozowe BCH dla każdej dostawy.	Dokumentacja dotycząca wniosku zawiera następujące elementy w odniesieniu do każdej dostawy: – fakturę wywozową zatwierdzoną w SAR; – SCD; – zgłoszenie wywozowe BCH; – zezwolenie FLEGT – w przypadku wywozu do Unii; – zezwolenie H-Legal wydane przez dział wydający zezwolenia w przypadku wywozu poza Unię.	Organ celny systematycznie sprawdza, czy dokumenty zawarte we wniosku wywozowym są ze sobą zgodne.	Organ celny sprawdza autentyczność dokumentu (zezwolenia FLEGT lub zezwolenia H-Legal) w systemach informatycznych (SIRMA i TIM).
Uwagi: – zostaną opracowane narzędzia w celu uzgadniania danych między systemem międzynarodowego tranzytu towarów a systemem informatycznym umożliwiającym śledzenie drewna, aby zweryfikować wydawanie zezwoleń FLEGT na rynek europejski i wydawanie zezwoleń H-Legal na inne rynki.					

	1 Identyfikacja produktu	2 Deklaracja danych		3 Weryfikacja danych	
		2.1 Działalność i odpowiedzialność	2.2 Dane, które należy zadeklarować	3.1 Zatwierdzanie	3.2 Uzgodnienie
12. Konfiskata produktów z drewna	Nakaz konfiskaty wydawany przez prokuraturę, wraz z ekspertyzą zawierającą szczegółowe informacje na temat produktu z drewna.	Produkty z drewna konfiskuje ICF, przy wsparciu ze strony sił bezpieczeństwa (krajowej policji prewencyjnej i sił zbrojnych Hondurasu). Korzystając z pomocy technicznej ICF, prokuratura bezzwłocznie przygotowuje wstępny materiał dowodowy i wydaje ekspertyzę.	Ekspertyza zawiera informacje na temat: – wartości handlowej produktu z drewna; – właściwości produktu z drewna; – miejsca pochodzenia, jeżeli jest znane; oraz – jakości lub stanu produktu z drewna. Nakaz konfiskaty wydany przez prokuraturę zawiera następujące informacje: – nazwę sprawcy; – ilość (masę lub objętość); – gatunek; oraz – rodzaj produktu z drewna.	ICF sprawdza dostarczone produkty z drewna pod kątem ekspertyzy wydanej przez prokuraturę.	Za pomocą narzędzi uzgadniających zapewnionych przez SIRMA ICF uzgadnia informacje zadeklarowane w nakazie konfiskaty z przekazanymi informacjami i innymi informacjami dotyczącymi właściciela i pochodzenia.
Uwagi: – skonfiskowane produkty z drewna nie mogą zostać wprowadzone do łańcucha dostaw; – SIRMA zawiera moduł, dzięki któremu użytkownicy mogą rejestrować zezwolenia na transport skonfiskowanego drewna; – w sekcji 7.6 niniejszego załącznika opisano sposób postępowania ze skonfiskowanymi produktami z drewna.					

Dodatek 2

Ogniwa łańcucha dostaw (las liściasty)

0 Punkty kontroli krytycznej	1 Identyfikacja produktu	2 Deklaracja danych		3 Weryfikacja danych	
		2.1 Działalność i odpowiedzialność	2.2 Dane, które należy zadeklarować	3.1 Zatwierdzanie	3.2 Uzgodnienie
1. Przywóz produktów z drewna	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.
2. Tranzyt produktów z drewna	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.
3. Inwentaryzacja stanu lasu (W przypadku obszarów lasów krajowych, które są przyporządkowane grupom środowiskowym, właścicielem gruntów jest państwo Hondurasu, a posiadaczem planu urządzenia lasu jest dana grupa środowiskowa.)					

0 Punkty kontroli krytycznej	1 Identyfikacja produktu	2 Deklaracja danych		3 Weryfikacja danych	
		2.1 Działalność i odpowiedzialność	2.2 Dane, które należy zadeklarować	3.1 Zatwierdzanie	3.2 Uzgodnienie
3.1 Inwentaryzacja stanu lasu w rocznych planach operacyjnych w ramach planów urządzenia lasu	Inwentaryzacja stanu lasu w odniesieniu do każdego rocznego miejsca ścinki ujętego w rocznym planie operacyjnym. W terenie każde drzewo przeznaczone do ścinki numeruje się i identyfikuje na podstawie znaków namalowanych u podstawy drzewa i na jego pniu.	Posiadacz planu urządzenia lasu składa do ICF wniosek o zatwierdzenie rocznego planu operacyjnego, który zawiera inwentaryzację stanu lasu obejmującą wszystkie drzewa przeznaczone do ścinki z każdego rocznego miejsca ścinki.	Inwentaryzacja stanu lasu w rocznym planie operacyjnym zawiera matrycę objętości, w której wskazuje się następujące informacje w odniesieniu do każdego drzewa: – numer drzewa, – objętość, – gatunek.	Podczas kontroli w terenie ICF wybiera próbę drzew oznaczonych w terenie i sprawdza je pod kątem wniosku dotyczącego rocznego planu operacyjnego. Dla każdego zidentyfikowanego drzewa ICF sprawdza następujące informacje: – numer, – objętość, – gatunek.	ICF uzgadnia dane, które podano we wniosku dotyczącym rocznego planu operacyjnego, z danymi, które znajdują się w harmonogramie ścinki w ramach zatwierdzonego planu urządzenia lasu.
Uwagi: – roczne plany operacyjne sporządza się dla obszarów, dla których obowiązuje plan urządzenia lasu; – miejsca ścinki są jednostkami administracyjnymi, które wchodzą w zakres rocznego planu operacyjnego.					

0 Punkty kontroli krytycznej	1 Identyfikacja produktu	2 Deklaracja danych		3 Weryfikacja danych	
		2.1 Działalność i odpowiedzialność	2.2 Dane, które należy zadeklarować	3.1 Zatwierdzanie	3.2 Uzgodnienie
3.2 Inwentaryzacja stanu lasu w rocznych planach ścinki w ramach specjalnych planów dotyczących systemów rolno-leśnych	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.
Uwagi: – roczne plany ścinki sporządza się dla obszarów, dla których obowiązuje specjalny plan dotyczący systemów rolno-leśnych.					
3.3 Inwentaryzacja stanu lasu w planach ratowania	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.
Uwagi: – Plan ratowania: zezwolenie na ścinkę drzew dotkniętych klęskami żywiołowymi, szkodnikami lub chorobami, bądź w przypadkach gdy konieczne jest przeprowadzenie robót budowlanych;					
3.4 Inwentaryzacja stanu lasu w planach odbudowy.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.
Uwagi: – Plan odbudowy: zezwolenie na pozyskanie pozostałości drzew lub produktów ubocznych na podstawie zezwoleń w odniesieniu do: – rocznego planu operacyjnego, rocznego planu ścinki, certyfikatów plantacji i planów ratowania.					

0 Punkty kontroli krytycznej	1 Identyfikacja produktu	2 Deklaracja danych		3 Weryfikacja danych	
		2.1 Działalność i odpowiedzialność	2.2 Dane, które należy zadeklarować	3.1 Zatwierdzanie	3.2 Uzgodnienie
3.5 Inwentaryzacja stanu lasu do celów pozyskiwania drewna z plantacji leśnych certyfikowanych przez ICF	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.
Uwagi: – istnieją dwa rodzaje certyfikatu plantacji: CPROTE (do celów ochrony) i CPLANTA (do celów pozyskania); – w załączniku VIII zawarto środek uzupełniający w celu uregulowania pozyskiwania drewna z certyfikowanych plantacji.					
4. Pozyskiwanie drewna z drzew oraz produkcja drewna okrągłego i tarcicy	Oznaczenie granic miejsca pozyskiwania drewna i przedstawienie informacji na temat drzew przeznaczonych do ścinki we wniosku dotyczącym pozyskiwania drewna.	Posiadacz rocznego planu operacyjnego, rocznego planu ścinki, planu ratowania, planu odbudowy lub certyfikatu plantacji składa wniosek dotyczący pozyskiwania drewna do ICF.	We wniosku dotyczącym pozyskiwania drewna określa się: – położenie geograficzne danego miejsca, – współrzędne geograficzne drzew, z których ma zostać pozyskane drewno, – liczbę drzew przeznaczonych do ścinki, – objętość drewna do pozyskania, – położenie geograficzne składowisk.	ICF porównuje informacje z wizyt w terenie z informacjami przedstawionymi we wniosku dotyczącym pozyskiwania drewna: 1) położenie geograficzne danego miejsca pozyskiwania drewna, 2) próbka pozyskanego drewna (liczba, gatunek).	ICF stopniowo uzgadnia pozyskaną objętość z objętością zatwierdzoną w zezwoleniach na transport, zgłaszaną za pomocą narzędzi uzgadniania zapewnionych przez system informatyczny umożliwiający śledzenie drewna (SIRMA).

0 Punkty kontroli krytycznej	1 Identyfikacja produktu	2 Deklaracja danych		3 Weryfikacja danych	
		2.1 Działalność i odpowiedzialność	2.2 Dane, które należy zadeklarować	3.1 Zatwierdzanie	3.2 Uzgodnienie
Uwagi: – W odniesieniu do każdego rodzaju obszaru leśnego podlegającego inwentaryzacji pozyskiwanie drewna z drzew wymaga złożenia stosownego wniosku przez posiadacza i zatwierdzenia przez ICF. – Aby pozyskać drewno z mahoniowca właściwego i cedru, należy przestrzegać postanowień zarządzenia ministerialnego ICF-047-2011 wdrażającego łańcuch kontroli pochodzenia produktu w odniesieniu do mahoniowca właściwego i cedru pozyskiwanych z lasów naturalnych.					
5. Transport tarcicy z lasu do tymczasowych miejsc gromadzenia	Ze względu na brak dróg odpowiednich do ruchu pojazdów niektóre podmioty pozyskujące drewno transportują tarcicę z miejsca pozyskania do tymczasowych miejsc gromadzenia, wykorzystując w tym celu dostępne lokalnie systemy transportu (np. ludzi, rzeki lub zwierzęta).			Środek uzupełniający określony w załączniku VIII przewiduje się specjalne rozporządzenie regulujące transport (rzeczny, z wykorzystaniem mułów itp.) z lasu do miejsca gromadzenia.	
6. Składowanie drewna w miejscach gromadzenia	Transportowane drewno przechowuje się w miejscu gromadzenia, gdzie objętość drewna każdego gatunku jest rejestrowana. To właśnie te informacje należy podać we wnioskach dotyczących zezwoleń na transport składanych do ICF.			Środek uzupełniający określony w załączniku VIII przewiduje specjalne rozporządzenie regulujące składowanie w miejscu gromadzenia.	
7. Transport drewna okrągłego i tarcicy z tymczasowych miejsc gromadzenia	Podobnie jak w przypadku ogniwa 5.	Podobnie jak w przypadku ogniwa 5.	Podobnie jak w przypadku ogniwa 5.	Podobnie jak w przypadku ogniwa 5.	Podobnie jak w przypadku ogniwa 5.

0 Punkty kontroli krytycznej	1 Identyfikacja produktu	2 Deklaracja danych		3 Weryfikacja danych	
		2.1 Działalność i odpowiedzialność	2.2 Dane, które należy zadeklarować	3.1 Zatwierdzanie	3.2 Uzgodnienie
Uwagi: – w kontrolach drogowych uczestniczą zarówno ICF, policja, Prokuratura Generalna, jak i siły zbrojne Hondurasu; – tarcicę transportowaną z tymczasowych miejsc gromadzenia lub składowisk leśnych uznaje się za surowiec, a jej transport odbywa się na podstawie zezwolenia na transport tarcicy; – jest to ostatnie ogniwo łańcucha dostaw, jeżeli drewno okrągłe lub tarcica zostają nabyte przez konsumenta końcowego; – w załączniku VIII określono środek uzupełniający w celu określenia specjalnego rozporządzenia ustanawiającego mechanizmy kontroli transportu (rzecznego, z wykorzystaniem mułów itp.) z lasu do miejsca gromadzenia oraz składowania w takich miejscach; – tymczasowe miejsca gromadzenia są usytuowane w lesie albo poza jego obszarem w sposób strategiczny, aby można było do nich dotrzeć drogą lub rzeką.					
8. Przedsiębiorstwa wytwarzające produkty leśne, zajmujące się obróbką pierwotną	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.
9. Transport produktów z drewna poddanego obróbce	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.
Uwagi: – list przewozowy zostaje uprzednio zatwierdzony w systemie administracji podatkowej (SAR); – w kontrolach drogowych uczestniczą zarówno ICF, policja, Prokuratura Generalna, jak i siły zbrojne Hondurasu; – drewno przetworzone oznacza drewno poddane obróbce przez przedsiębiorstwo wytwarzające produkty leśne i nie obejmuje tarcicy składowanej w tymczasowych miejscach gromadzenia lub składowiskach leśnych.					

0 Punkty kontroli krytycznej	1 Identyfikacja produktu	2 Deklaracja danych		3 Weryfikacja danych	
		2.1 Działalność i odpowiedzialność	2.2 Dane, które należy zadeklarować	3.1 Zatwierdzanie	3.2 Uzgodnienie
10. Przedsiębiorstwa wytwarzające produkty leśne, zajmujące się obróbką wtórną	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.
11. Skład drewna	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.
12. Wydawanie zezwoleń FLEGT i zezwoleń H-Legal	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.
13. Wywóz produktów z drewna	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.
14. Konfiskata produktów z drewna	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.	Podobnie jak w przypadku lasu sosnowego.

ZAŁĄCZNIK VI

Niezależne audyty

1. WPROWADZENIE

Niniejszy załącznik zawiera opis procedury przeprowadzania niezależnego audytu[1] honduraskiego systemu zapewnienia legalności produktów leśnych – LAS (Sistema para Asegurar la Legalidad de los Productos Forestales de Honduras) na podstawie niniejszej Umowy.

Podczas niezależnego audytu sprawdzi się, czy mechanizmy wdrażane w ramach systemu zapewnienia legalności w celu wykazania legalności pozyskania drewna, przywozu, obróbki, transportu i handlu produktami leśnymi funkcjonują oraz spełniają wymogi dotyczące łańcucha dostaw oraz przepisy ustanowione przez organ wydający zezwolenia FLEGT.

Niniejszy załącznik zawiera wykaz zadań i protokół dotyczący pozyskiwania informacji i sprawozdawczości. Zawarto w nim również opis kwalifikacji wymaganych od niezależnego audytora oraz wykaz głównych źródeł informacji.

[1] Niezależny audyt niniejszej Umowy przeprowadzany jest odrębnie od niezależnego monitorowania lasów i może uzupełniać prace innych podmiotów sprawujących nadzór społeczny w kraju.

2. CELE

Niezależny audyt ma następujące cele:

a) ocena efektywności i skuteczności systemu zapewnienia legalności; oraz

b) przedstawienie propozycji potencjalnych niezbędnych poprawek we wdrażaniu systemu zapewnienia legalności.

3. ZADANIA

Niezależny audyt będzie obejmował ocenę zgodności prawnej z wszystkimi aspektami, o których mowa w załącznikach II, IV i V (system zapewnienia legalności).

Kluczowe znaczenie mają kontrole w celu zapewnienia przestrzegania definicji legalności w praktyce, identyfikowalności produktów w łańcuchu wartości oraz przeprowadzenia weryfikacji przed wydaniem zezwolenia FLEGT. Metoda będzie oparta na dowodach i będzie obejmowała kontrole dokumentów oraz wizyty kontrolne.

Do szczegółowych zadań niezależnego audytu należą:

a) sprawdzenie, czy systemy działają skutecznie, a drewno pozyskane, przetransportowane, przetworzone i znajdujące się w obrocie, w tym drewna przywożone, jest zgodne z wymogami tych systemów. Zadanie to obejmuje wymogi prawne dotyczące zatwierdzania pozyskiwania drewna, ochrony praw ludów tubylczych i potomków Afrykanów zamieszkujących w Hondurasie, przestrzegania obowiązków pracowniczych i obowiązków w zakresie bezpieczeństwa, transportu, przetwarzania, handlu oraz uiszczania podatków, opłat i taryf;

b) weryfikacja, czy identyfikowalność, czyli kluczowy składnik systemu zapewnienia legalności, jest skuteczna i funkcjonuje w sposób zadowalający, potwierdzająca, że spełnione są wymogi, począwszy od działań przed pozyskaniem po wywóz lub sprzedaż na rynku krajowym;

c) ocena działania i skuteczności należącej do struktur ICF działu ds. weryfikacji legalności – w zakresie funkcji, jaką pełni w ramach weryfikacji legalności – oraz powiązanych agencji rządowych zaangażowanych w proces weryfikacji w celu zagwarantowania zgodności z wymogami systemu zapewnienia legalności;

d) ocena systemu utworzonego w celu zapewnienia, aby należący do struktur ICF dział wydający zezwolenia FLEGT wydawał zezwolenia FLEGT lub zezwolenia H-Legal jedynie w odniesieniu do partii towarów produkowanych, przetwarzanych, transportowanych i wywożonych z zachowaniem pełnej zgodności z mającymi zastosowanie wskaźnikami matryc legalności i systemem zapewnienia legalności;

e) ocena procesu stwierdzania ważności zezwoleń FLEGT i zezwoleń H-Legal w celu zapewnienia, aby system weryfikacji zezwoleń był efektywny i nadmiernie nie opóźniał ani nie obciążał posiadacza zezwolenia;

f) ocena sposobu i prawidłowości postępowania właściwych organów w przypadku zgłaszanych naruszeń;

g) ocena skuteczności wszelkich środków podejmowanych w celu rozwiązania zidentyfikowanych problemów dotyczących tego procesu;

h) identyfikacja braków i słabych punktów w ogólnym systemie zapewnienia legalności, w drodze badania funkcjonowania jego elementów – systemu identyfikowalności, weryfikacji zgodności prawnej i weryfikacji wydawania zezwoleń FLEGT i zezwoleń H-Legal – wraz z ich wpływem na wiarygodność systemu zapewnienia legalności;

i) sprawdzanie i ocena wdrożenia środków ochronnych opisanych w systemie zapewnienia legalności lub innych, później przyjętych środków oraz formułowanie zaleceń;

j) sporządzanie sprawozdań zawierających ustalenia, w tym wnioski i zalecenia dla wspólnego komitetu ds. wdrażania umowy (wspólny komitet), który odpowiada za regularną publikację takich sprawozdań z niezależnego audytu.

4. METODYKA: METODY GROMADZENIA I OCENY INFORMACJI ORAZ SPRAWOZDAWCZOŚCI

Przeprowadzenie niezależnego audytu będzie należało do niezależnego podmiotu o udokumentowanych kompetencjach zawodowych i uczciwości zawodowej w wykonywaniu obowiązków. Podmiot audytowy sporządzi podręcznik procedur określający metody gromadzenia danych, oceny dowodów i sporządzania sprawozdań. Zaproponowany podręcznik zostanie poddany analizie i zatwierdzeniu przez wspólny komitet.

Podmiot audytowy musi stosować procedury określone w podręczniku podczas prowadzenia różnych czynności, w tym wizyty w terenie i dochodzenia, pozyskiwania informacji zwrotnych od zainteresowanych stron, dokumentowania swoich ustaleń i zaleceń oraz sporządzania sprawozdań dla wspólnego komitetu do późniejszej publikacji.

4.1 Program prac

a) W pierwszym roku działania systemu zezwoleń FLEGT niezależny podmiot audytowy przeprowadzi etapowy interaktywny audyt;

b) W ciągu kolejnych dwóch lat podmiot audytowy przeprowadzi co najmniej jeden audyt roczny systemu zapewnienia legalności. Po tym czasie strony ocenią, czy należy utrzymać częstotliwość roczną;

c) Podmiot audytowy może również przeprowadzać doraźne audyty i kontrole na miejscu lub przeprowadzać je na wniosek jednej ze stron.

4.2 Zakres prac

a) Działania niezależnego podmiotu audytowego będą obejmować wszystkie aspekty systemu zapewnienia legalności, w tym: zgodność z definicją legalności, system identyfikowalności, weryfikację i wydawanie zezwoleń, a także wszelkie systemy certyfikacji, które zgodnie z zatwierdzeniem rządu wykazują zgodność z systemem zapewnienia legalności.

b) Podmiot audytowy przeprowadzi audyt zgodności ze wskaźnikami w instytucjach publicznych i prywatnych przedsiębiorstwach odpowiedzialnych za różne aspekty systemu zapewnienia legalności.

c) Niezależny podmiot audytowy musi kontrolować systemy wdrożone przez właściwe organy Unii w celu weryfikacji zezwoleń FLEGT wydawanych przez Honduras.

4.3 Gromadzenie dowodów

W podręczniku procedur niezależnego audytu będą określone procedury i praktyki w zakresie gromadzenia dowodów, które będą obejmować: kontrole na miejscu, dochodzenia, wywiady, dokumentację oraz sposób rozpatrywania skarg przez niezależnego audytora.

4.4 Ocena

W trakcie dochodzeń niezależny podmiot audytowy zapewni, aby dowody były oceniane zgodnie z normą ISO 19011 lub normą równoważną uzgodnioną przez wspólny komitet.

4.5 Systemy audytu

W ramach sporządzania dokumentacji dowodów audytowych w celu diagnozowania braków i naruszeń w którejkolwiek części systemu zapewnienia legalności oraz kontynuowania wszelkich podjętych działań naprawczych niezależny audytor musi:

a) prowadzić odpowiednią ewidencję dowodów audytowych szczegółowo opisującą wykonanie wymogów systemu zapewnienia legalności, zgodność z nimi, niewykonanie tych wymogów i niezgodność z nimi;

b) rejestrować i oceniać wybraną na podstawie oceny ryzyka próbę w punkcie, w którym stwierdzono niewykonanie dowolnego aspektu systemu zapewnienia legalności lub niezgodność z dowolnym aspektem systemu zapewnienia legalności, co dotyczy między innymi wymogów w zakresie wydawania zezwoleń FLEGT, a także działania podjęte w związku z tymi przypadkami niewykonania lub niezgodności;

c) rejestrować braki i słabe punkty systemu zapewnienia legalności, identyfikując obszary wymagające poprawy i udoskonalenia;

d) rejestrować i oceniać skuteczność wszystkich środków naprawczych wdrożonych przez zainteresowane strony, w tym ICF i inne organy publiczne oraz podmioty prywatne odpowiedzialne za inne aspekty systemu zapewnienia legalności.

e) oceniać wdrożenie i przestrzeganie środków ochronnych.

5. SPRAWOZDANIA I ROZPOWSZECHNIANIE INFORMACJI

5.1 Niezależny podmiot audytowy będzie sporządzać sprawozdania z zachowaniem formatu i protokołu uzgodnionego ze wspólnym komitetem. Musi on:

a) składać sprawozdania z działalności zgodnie z programem prac uzgodnionym ze wspólnym komitetem;

b) sporządzać sprawozdania zgodnie z przyjętymi międzynarodowymi zasadami audytu, określonymi w porozumieniu ze wspólnym komitetem;

c) przedkładać wszystkie sprawozdania wspólnemu komitetowi, który przedstawi uwagi dotyczące tych sprawozdań;

d) sporządzać sprawozdania końcowe uwzględniające uwagi wspólnego komitetu.

5.2 Sprawozdania zatwierdzone przez wspólny komitet będą uznawane za dokumenty urzędowe i muszą być publikowane na stronach internetowych stron.

6. ŹRÓDŁA INFORMACJI

Do głównych źródeł informacji będą należeć: przeglądy dokumentów, wizyty kontrolne i konsultacje/spotkania z istotnymi zainteresowanymi stronami wymienionymi w matrycach legalności (załącznik II).

Rząd Hondurasu i Unia zapewnią, aby podmiot audytowy miał dostęp do wszystkich niezbędnych informacji, w tym dokumentów i baz danych, które uzna za istotne, w szczególności tych, które są potrzebne do oceny efektywności systemów utworzonych w celu weryfikacji zgodności z systemem zapewnienia legalności. Należy uwzględnić tu dostęp do informacji sporządzonych lub posiadanych przez oddziały i agencje organów publicznych, a także podmioty prywatne zaangażowane przez te organy publiczne.

Podmiot audytowy musi mieć również pełny dostęp do wszelkich obszarów gospodarki leśnej przed pozyskiwaniem drewna, w jego trakcie i po nim. Dotyczy to dostępu do lasów objętych zezwoleniami na pozyskiwanie drewna, przemysłu pozyskiwania i przetwarzania drewna, składów drewna i punktów wywozu. Tak szeroki dostęp ma umożliwić niezależnemu audytorowi wykrywanie wszelkich słabych punktów w całym systemie zapewnienia legalności.

W szczególności podmiot audytowy musi mieć dostęp do agencji rządowych i innych organów wyznaczonych lub zaangażowanych przez rząd w celu wykonywania funkcji związanych z dowolną częścią systemu zapewnienia legalności oraz innych stron, które mogą przekazać istotne informacje. Do podmiotów tych zalicza się:

6.1 rząd Hondurasu i podmioty przez niego wyznaczone

a) ICF za pośrednictwem departamentów regulacyjnych, o których mowa w załączniku V; Sekretariat Generalny oraz regionalne i lokalne biura leśnictwa ICF zajmujące się różnymi aspektami działalności leśnej wchodzącej w zakres stosowania niniejszej Umowy;

b) niezależny podmiot specjalizujący się w monitorowaniu lasów (IM), który wydaje sprawozdania z działalności w zakresie monitorowania różnych części łańcucha produkcji, którą prowadzi na szczeblu krajowym;

c) instytucje publiczne i podlegające im podmioty zaangażowane we wdrażanie systemu zapewnienia legalności i ściganie przestępstw, o których mowa w załączniku V, takie jak: MiAmbiente, SAG, prokuratura i Trybunał Obrachunkowy, w tym między innymi dział audytu wewnętrznego ICF, SEFIN, INA, IP, SAR, IHSS i STSS;

6.2 społeczeństwo obywatelskie, społeczności lokalne oraz ludy tubylcze i potomkowie Afrykanów zamieszkujący w Hondurasie

a) lokalne, krajowe, regionalne i międzynarodowe organizacje społeczeństwa obywatelskiego zaangażowane w monitorowanie działalności leśnej w Hondurasie,

b) wspólnoty lokalne i osoby fizyczne zaangażowane w zarządzanie działalnością leśną,

c) wspólnotowe podmioty ds. gospodarki leśnej, takie jak odpowiednie komitety doradcze na poziomie kraju, działu, gminy i wspólnoty, oraz inne podmioty zajmujące się różnymi aspektami sektora leśnego;

d) organizacje ludów tubylczych i potomków Afrykanów zamieszkujących w Hondurasie;

6.3 Inne źródła

- przedsiębiorstwa leśne,
- grupy rolno-leśne,
- właściciele lasów,
- instytucje naukowe,
- samorządy terytorialne (gminy, zarządy gospodarki wodnej, fundusze powiernicze itp.),
- prywatne podmioty zajmujące się certyfikacją w dziedzinie leśnictwa oraz ustalenia określone w sprawozdaniach z procesów certyfikacji prywatnej,

– Krajowe Stowarzyszenie w Dziedzinie Leśnictwa,

– importerzy i eksporterzy produktów leśnych,

– zainteresowane strony, które zarejestrują skargę lub wnoszą o przeprowadzenie doraźnego audytu określonych aspektów systemu zapewnienia legalności,

– Pozostałe źródła, które niezależny audytor uznaje za istotne.

7. WYMAGANE KWALIFIKACJE

Kandydujący niezależny podmiot audytowy musi cechować się uczciwością, mieć udokumentowane doświadczenie w zakresie prowadzenia podobnych audytów i mieć kompetencje w zakresie prowadzenia systematycznej analizy. Podmiot audytowy musi być wiarygodny i niezależny od honduraskich podmiotów i instytucji, które pełnią funkcje komercyjne lub regulacyjne w sektorze leśnym.

Do zadań kandydującego podmiotu audytowego należy zapewnienie, aby jego pracownicy zgłaszali wszelkie potencjalne konflikty interesów i, w przypadku ich wystąpienia, określenie, jakie podejmie środki w celu usunięcia takich konfliktów. Oprócz tego kandydujący podmiot audytowy musi również spełnić następujące wymogi:

a) posiada udokumentowany wewnętrzny system zarządzania jakością, który spełnia wymogi normy ISO 17021[1] lub norm równoważnych, i przeprowadza audyty zgodnie z procedurami spełniającymi wymogi normy ISO 19011[2] lub norm równoważnych;

b) ma doświadczenie w prowadzeniu audytów systemów zarządzania;

c) posiada metodę i mechanizm przejrzystego rozpatrywania skarg lub zażaleń;

d) oprócz prowadzenia audytu ma szeroki wachlarz kompetencji, najlepiej w zakresie gospodarki leśnej, i wystarczającą wiedzę fachową i doświadczenie w realizacji podobnych zadań w innych częściach świata, najlepiej w Ameryce Łacińskiej;

[1] ISO/CEI 17021:2006. Ocena zgodności – Wymagania dotyczące jednostek prowadzących audyt i certyfikację systemów zarządzania.

[2] ISO 19011:2002. Wytyczne dotyczące audytowania systemów zarządzania jakością lub zarządzania środowiskowego

e) wykazuje, że w jego zespole znajdują się eksperci z doświadczeniem w Hondurasie lub innych częściach Ameryki Łacińskiej. Oprócz zaangażowania ekspertów międzynarodowych należy wspierać zaangażowanie ekspertów z regionu;

f) ma gruntowną wiedzę o komercyjnym sektorze leśnym, najlepiej w Ameryce Łacińskiej;

g) dysponuje pracownikami posiadającymi wiedzę fachową z różnych dziedzin leśnictwa, w tym w zakresie gospodarki leśnej, przetwarzania, identyfikowalności i międzynarodowego handlu drewnem i produktami z drewna.

Niezależny audytor może brać pod uwagę partnerstwo lub spółkę joint venture z organizacją honduraską.

8. PROCES WYBORU I USTALENIA INSTYTUCJONALNE

Kandydujący podmiot audytowy zostanie wybrany w drodze przetargu konkurencyjnego otwartego dla jednostek krajowych i międzynarodowych zgodnie z prawem Hondurasu. Oprócz wyżej wspomnianego zakresu zadań, w zależności od potrzeb postępowania przetargowego, wspólny komitet może opracować bardziej szczegółowy zakres zadań. Proces rekrutacji i wyboru podmiotu mającego przeprowadzić niezależny audyt uruchamia rząd Hondurasu w oparciu o zalecenia wspólnego komitetu.

Ocena ofert musi być przejrzysta, a wszystkie zainteresowane strony muszą zostać poinformowane o kryteriach, które zostaną zastosowane. Jednostka wyznaczona przez Honduras, będąca członkiem wspólnego komitetu, po konsultacjach z Unią, udzieli zamówienia podmiotowi wybranemu do przeprowadzenia niezależnego audytu systemu zapewnienia legalności. Do wiadomości publicznej zostanie podane badanie *due diligence* przeprowadzone wobec podmiotów konkurujących oraz sprawozdanie z oceny ofert.

9. INNE OBOWIĄZKI

Niniejsza sekcja dotyczy następujących dodatkowych obowiązków podmiotu wybranego do przeprowadzenia niezależnego audytu.

9.1 Dostępność

Oczekuje się, że podmiot, któremu zlecone zostanie przeprowadzenie niezależnego audytu, będzie miał punkt kontaktowy lub przedstawiciela w Hondurasie, z którym istnieje możliwość kontaktowania się dostępna dla rządu, sektora prywatnego, organizacji społeczeństwa obywatelskiego, ludów tubylczych i potomków Afrykanów zamieszkujących w Hondurasie oraz pozostałych zainteresowanych stron.

9.2 Budowanie zdolności i trwałość działań

Ponadto podmiot, któremu zlecono przeprowadzenie niezależnego audytu, musi:

a) nawiązywać kontakty z agencjami rządowymi, sektorem prywatnym, społeczeństwem obywatelskim oraz ludami tubylczymi i potomkami Afrykanów zamieszkujących w Hondurasie w taki sposób, aby Honduranie mieli jasne wyobrażenie, na czym polega praca niezależnego audytora. W tym celu można na przykład organizować warsztaty lub sesje informacyjne,

b) rekrutować wykwalifikowany personel z Hondurasu i budować jego indywidualną zdolność do przeprowadzania niezależnych audytów systemu zapewnienia legalności.

ZAŁĄCZNIK VII

Kryteria oceny
honduraskiego systemu zapewniania legalności (LAS)
produktów z drewna

Niniejsza Umowa przewiduje opracowanie i wdrożenie honduraskiego systemu zapewniania legalności produktów z drewna w celu zagwarantowania, że wszystkie produkty z drewna określone w załączniku I i wywożone z Hondurasu do Unii Europejskiej lub sprzedawane na innych rynkach eksportowych lub krajowych wyprodukowano legalnie. System zapewnienia legalności powinien obejmować następujące elementy:

1) definicja drewna legalnego i wyprodukowanych legalnie produktów z drewna przedstawiona w matrycach legalności w załączniku II w celu wskazania przepisów ustawowych i wykonawczych, których należy przestrzegać podczas wydawania świadectwa zgodności prawnej, zezwolenia FLEGT lub zezwolenia H-Legal;

2) kontrole łańcucha dostaw mające na celu śledzenie drewna od miejsca prowadzenia działań leśnych lub punktu przywozu do końcowego rynku krajowego lub punktu wywozu;

3) procedury weryfikacji mające na celu zapewnienie i udokumentowanie zgodności ze wszystkimi aspektami matryc legalności i kontroli łańcucha dostaw;

4) procedury weryfikacji legalności podczas wydawania świadectwa zgodności prawnej dotyczącego rynku krajowego, zezwoleń FLEGT lub zezwoleń H-Legal w odniesieniu do rynków eksportowych;

5) niezależne audyty w celu zapewnienia, by system był na tyle skuteczny i wydajny, na ile powinien być.

System zapewnienia legalności będzie podlegał niezależnemu audytowi, zanim system zezwoleń osiągnie pełną operacyjność; Strony ustalą wspólnie zakres jego zadań za pośrednictwem wspólnego komitetu ds. wdrażania umowy. Niniejsze kryteria oceny określają spodziewane rezultaty zastosowania systemu zapewnienia legalności i stworzą podstawę zakresu zadań na potrzeby audytu w celu:

(i) dokonania przeglądu opisu systemu ze szczególnym uwzględnieniem wszelkich zmian, które zostaną wprowadzone po podpisaniu niniejszej Umowy,

(ii) zbadania funkcjonowania systemu w praktyce oraz

(iii) przeprowadzenia analizy zdolności podmiotów i organów publicznych do wdrożenia systemu zapewnienia legalności.

SEKCJA 1

DEFINICJA LEGALNOŚCI

Do celów niniejszej Umowy stosuje się definicję legalnego drewna zawartą w załączniku II.

Legalne drewno zdefiniowano na podstawie przepisów i instrumentów prawnych obowiązujących w Hondurasie w chwili wydania zezwoleń FLEGT. Stosowana definicja musi być jednoznaczna, obiektywnie weryfikowalna i możliwa do zastosowania pod względem operacyjnym co najmniej w odniesieniu do przepisów regulujących następujące obszary:

prawa do ścinki i pozyskiwania drewna: nadawanie praw do ścinki i pozyskiwania/uzyskiwania drewna na wyznaczonym prawnie obszarze objętym zezwoleniem ICF (Instytutu Ochrony Leśnictwa).

działalność leśna: zgodność z wymogami prawnymi w zakresie gospodarki leśnej, w szczególności zgodność z odpowiednimi przepisami w zakresie środowiska i przepisami prawa pracy na wszystkich etapach łańcucha dostaw produktów leśnych.

należności i podatki: uiszczanie ustanowionych zgodnie z prawem należności i podatków od przywozu drewna, na poziomie gminy i państwa, jako warunek wstępny otrzymania praw do ścinki, pozyskiwania, transportu, produkcji na dużą skalę, obróbki i wprowadzania na rynek drewna.

inni użytkownicy: poszanowanie posiadania gruntu przez inne strony lub praw tych stron do użytkowania gruntu i innych zasobów naturalnych, w przypadku gdy inne strony, na które może wpłynąć ścinka oraz pozyskiwanie drewna i innych zasobów naturalnych, powołują się na takie prawa.

handel i cła: zgodność z wymogami prawnymi oraz procedurami handlowymi i celnymi, w tym uiszczanie należności celnych przywozowych na produkty leśne i należności celnych wywozowych.

Audyt systemu zapewnienia legalności powinien obejmować następujące pytania:

1.1 Czy można wyraźnie wskazać instrument prawny, który stanowi podstawę każdego elementu matryc legalności?

1.2 Czy można wyraźnie wskazać instrument prawny i szczegółowe przepisy, które stanowią uzasadnienie każdej zasady, każdego kryterium i wskaźnika w matrycach legalności?

1.3 Czy określono kryteria i wskaźniki, które należy zastosować w celu zbadania zgodności z każdym określonym elementem matryc legalności?

1.4 Czy środki stosowane w celu sprawdzenia, czy zachowano zgodność z każdą zasadą, z każdym kryterium i wskaźnikiem w matrycach legalności, opierają się na udokumentowanych i ważnych instrumentach prawnych?

1.5 Czy kryteria i wskaźniki są jasne, obiektywne i możliwe do zastosowania pod względem operacyjnym?

1.6 Czy kryteria i wskaźniki oraz metodyka ich ustanawiania i kontrolowania jasno określają role i obowiązki poszczególnych zainteresowanych stron? Czy kontrole można wykorzystać do przeprowadzenia oceny wyników wszystkich zainteresowanych stron?

1.7 Czy matryce legalności obejmują główne obszary istniejącego prawa (prawa do ścinki i pozyskiwania drewna, działalność leśna, należności i podatki, inni użytkownicy, handel i cła)? Jeżeli nie, dlaczego w matrycach legalności pominięto niektóre obszary prawa?

1.8 Czy matryce legalności obejmują wszystkie możliwe źródła drewna wprowadzanego do łańcucha dostaw? Czy opracowano odpowiednie wskaźniki poszczególnych procedur przydziału zasobów lub praw?

1.9 Czy podczas opracowywania matryc legalności zainteresowane strony wzięły pod uwagę wszystkie główne obszary obowiązującego prawa?

1.10 Czy system zapewniania legalności obejmuje główne przepisy prawne określone podczas dyskusji między zainteresowanymi stronami?

1.11 Czy od chwili wejścia w życie dobrowolnej umowy o partnerstwie pomiędzy Unią Europejską a Republiką Hondurasu dotyczącej egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa zmieniono matryce legalności i matrycę egzekwowania? Czy opracowano kryteria i wskaźniki, aby zapewnić kontrolę tych zmian?

Jeżeli matryce legalności zmieniono po wejściu w życie niniejszej Umowy, należy zadać również następujące kluczowe pytania:

1.12 Czy przeprowadzono konsultacje z odpowiednimi zainteresowanymi stronami dotyczące zmian w dobrowolnej umowie o partnerstwie oraz czy wzięto pod uwagę ich uwagi i zalecenia?

1.13 Czy można wyraźnie wskazać instrument prawny, który stanowi podstawę każdego nowego elementu matryc legalności? Czy określono kryteria i wskaźniki, które należy zastosować w celu zbadania zgodności z każdym określonym elementem matryc legalności?

1.14 Czy kryteria i wskaźniki są jasne, obiektywne i możliwe do zastosowania pod względem operacyjnym?

1.15 Czy opracowano wskaźniki i kryteria w celu zapewnienia kontroli tych zmian? Czy wskaźniki i kryteria jasno określają role i obowiązki poszczególnych zainteresowanych stron?

SEKCJA 2

KONTROLE ŁAŃCUCHA DOSTAW

Systemy mające na celu kontrolę łańcucha dostaw muszą gwarantować wiarygodność identyfikowalności produktów z drewna w całym łańcuchu dostaw, od punktu pozyskiwania lub legalnego przywozu do punktu wywozu lub sprzedaży na rynku krajowym. Utrzymanie fizycznej identyfikowalności kłód drewna, ładunku kłód lub produktów z drewna od punktu wywozu lub sprzedaży do lasu, z którego pochodzą, nie zawsze jest konieczne, ale zawsze konieczne jest zapewnienie identyfikowalności między lasem a pierwszym punktem mieszania (np. miejscem gromadzenia drewna, przedsiębiorstwami wytwarzającymi produkty leśne, zajmującymi się obróbką pierwotną i wtórną, i składami drewna).

2.1 Prawa do pozyskiwania drewna

Istnieje wyraźne ograniczenie obszarów lub terenów, w odniesieniu do których przyznano prawa do zasobów leśnych, a posiadacze tych praw zostali określeni.

2.1.1 Czy system kontroli gwarantuje, że tylko drewno pochodzące z obszaru lasu lub terenu o ważnych i zatwierdzonych prawach do pozyskiwania drewna trafia do łańcucha dostaw?

2.1.2 Czy system kontroli gwarantuje przyznanie odpowiednich praw do pozyskiwania drewna na danych obszarach lub terenach leśnych przedsiębiorstwom przeprowadzającym działania mające na celu pozyskiwanie drewna?

2.1.3 Czy opublikowano procedury dotyczące wydawania praw do pozyskiwania drewna oraz informacje na temat wydanych praw do pozyskiwania drewna i posiadaczy tych praw?

2.2 Systemy kontroli łańcucha dostaw

Istnieją skuteczne mechanizmy śledzenia drewna w ramach całego łańcucha dostaw od punktu pozyskiwania do punktu sprzedaży na rynkach krajowych i eksportowych.

Metoda identyfikacji drewna może się różnić, począwszy od stosowania oznakowań poszczególnych artykułów do korzystania z dokumentacji towarzyszącej ładunkowi lub partii. Wybrana metoda powinna uwzględniać pochodzenie, rodzaj i wartość drewna oraz ryzyko łączenia z nielegalnym lub niezweryfikowanym drewnem.

2.2.1 Czy w systemie kontroli określono i opisano wszystkie ogniwa i podmioty w łańcuchu dostaw?

2.2.2 Czy w systemie kontroli określono i opisano wszystkie etapy łańcucha dostaw?

2.2.3 Czy ustanowiono i udokumentowano metody w celu: a) określenia pochodzenia produktu i b) zapobieżenia łączenia z drewnem z nieznanych źródeł na następujących etapach łańcucha dostaw:

- drewno w lesie,
- podczas transportu między elementami łańcucha dostaw,
- w miejscach czasowego składowania,
- w chwili przybycia do zakładów obróbki pierwotnej,
- w chwili przybycia do zakładów obróbki wtórnej,
- w chwili przybycia do składów drewna lub miejsc czasowego składowania oraz
- w chwili przybycia do punktu wywozu?

2.2.4 Które organizacje lub organy są odpowiedzialne za kontrolę przepływów drewna? Czy dysponują one odpowiednimi i wystarczającymi zasobami ludzkimi i innymi zasobami, aby przeprowadzać działania kontrolne?

2.2.5 Czy istnieje protokół weryfikacji wyników opracowanych i stosowanych procedur kontroli?

2.2.6 Czy wyraźnie ustanowiono procedury kontroli łańcucha dostaw i przekazano je wszystkim zainteresowanym stronom?

2.3 Ilości

Istnieją solidne i skuteczne mechanizmy mierzenia i zapisywania ilości drewna lub produktów z drewna na każdym etapie łańcucha dostaw, w tym dokonywania – przed rozpoczęciem pozyskiwania drewna – wiarygodnych i dokładnych szacunków ilości drzewostanu na każdym obszarze, terenie lub w każdym bloku ścinki lub pozyskiwania drewna.

2.3.1 Czy system kontroli zapewnia dane ilościowe dotyczące produktów wprowadzanych i otrzymywanych na następujących etapach łańcucha dostaw:

– drzewostan,

– kłody tartaczne w lesie,

– drewno przewożone i składowane,

– drewno wprowadzane do tartaku/zakładu,

– wejście na linie produkcyjne lub do zakładów obróbki,

– zejście z linii produkcyjnych lub wyjście z zakładów obróbki,

– wyjście z tartaku lub zakładu,

– przybycie do lokalnych składów drewna i opuszczenie tych składów,

– przybycie do punktu wywozu?

2.3.2 Które organizacje lub organy są odpowiedzialne za wprowadzanie danych ilościowych do systemu kontroli? Jakie są powiązania między tymi organizacjami lub organami? Jeżeli odpowiedzialne są różne organizacje lub organy, w jaki sposób zapewniono, by wszystkie organizacje przeprowadzały działania kontrole i zarządzanie danymi we właściwy sposób i według tych samych standardów?

2.3.3 Czy personel tych organizacji lub organów przechodzi standardowe szkolenie w zakresie zarządzania danymi? Czy te organizacje lub organy dysponują odpowiednimi zasobami w zakresie personelu i wyposażenia?

2.3.4 W jaki sposób kontroluje się jakość danych?

2.4 Uzgodnienie

Wszystkie dane zapisuje się w taki sposób, aby w odpowiednim czasie można było je uzgodnić z danymi dotyczącymi wcześniejszych i kolejnych etapów łańcucha dostaw.

2.4.1 Czy wiarygodne uzgadnianie przeprowadza się w odniesieniu do całego łańcucha dostaw?

2.4.2 Czy wszystkie dane ilościowe zapisuje w taki sposób, by w odpowiednim czasie można było uzgodnić ilości z ilościami dotyczącymi wcześniejszych i kolejnych etapów łańcucha dostaw?

2.4.3 Czy opracowano metody oceny spójności między wprowadzanymi surowcami a opuszczającymi przetworzonymi produktami w tartakach i innych zakładach obróbki?

2.4.4 Czy możliwe jest przeprowadzenie wiarygodnego uzgadniania poszczególnych artykułów lub partii produktów z drewna w ramach całego łańcucha dostaw?

2.4.5 Jakie systemy i technologie informacyjne stosuje się w celu przechowywania i uzgadniania danych oraz do celów sprawozdawczości? Czy istnieją solidne systemy zabezpieczania danych?

2.4.6 Która organizacja lub który organ odpowiada za uzgadnianie danych? Czy dana organizacja lub dany organ dysponuje odpowiednimi zasobami ludzkimi i innymi zasobami do celów zarządzania danymi?

2.4.7 Które informacje dotyczące kontroli łańcucha dostaw są publikowane? W jaki sposób zainteresowane strony mogą uzyskać dostęp do tych informacji?

2.4.8 Czy w stosownych przypadkach system kontroli umożliwia uzgadnianie danych ilościowych zgodnie z normami krajowymi lub międzynarodowymi?

2.5 Łączenie drewna zweryfikowanego pod względem legalności z innym zatwierdzonym drewnem:

Jeżeli dopuszcza się łączenia drewna ze zweryfikowanych legalnych źródeł z drewnem z innych źródeł,

2.5.1 czy istnieją wystarczające kontrole pozwalające wykluczyć materiał z nieznanych źródeł lub materiał, który pozyskano bez legalnych praw do pozyskiwania drewna?

2.5.2 Czy w ramach systemu kontroli zezwala się na łączenie drewna zweryfikowanego z innym niezatwierdzonym drewnem (np. z drewnem przywożonym lub drewnem pochodzącym z obszaru lub terenu leśnego, w odniesieniu do którego przyznano legalne prawa do pozyskiwania drewna, ale nadal nieobjętego całym procesem weryfikacji)?

2.5.3 Jakie środki kontroli stosuje się w tych przypadkach? Czy kontrole zapewniają na przykład, by zgłoszony i zweryfikowany produkt otrzymywany nie przekraczał zweryfikowanego na każdym etapie produktu wprowadzanego?

2.6 Przywożone produkty z drewna

Istnieją odpowiednie przepisy, procedury i kontrole mające zagwarantować, że przywożone produkty z drewna przywieziono legalnie.

2.6.1 W jaki sposób wykazuje się legalność przywożonego drewna i przywożonych produktów z drewna?

2.6.2 Jakich dowodów wymaga się w celu wykazania, że przywożone produkty pochodzą z drzew z legalnego wyrębu w państwie trzecim?

2.6.3 Czy w ramach systemu zapewnienia legalności identyfikuje się przywożone drewno i produkty z drewna w całym łańcuchu dostaw?

2.6.4 Czy w przypadku wykorzystywania drewna przywożonego istnieje możliwość określenia na podstawie zezwolenia FLEGT kraju pochodzenia, w tym kraju pochodzenia komponentów produktów złożonych?

2.6.5 Czy istnieje jakiś mechanizm weryfikacji przeprowadzenia przez importerów niezbędnego badania due diligence, w tym udokumentowania przez nich pochodzenia prawnego w kraju pozyskiwania, przeprowadzenia analizy ryzyka wystąpienia działań nielegalnych i, w stosownych przypadkach, wdrożenia odpowiednich środków łagodzących?

2.6.6 Czy podejście systemu zapewnienia legalności do oceny legalności przywożonego drewna oparte na badaniu due diligence i analizie ryzyka działa efektywnie?

2.6.7 Jaki jest sposób koordynacji organizacji odpowiedzialnych za zapewnianie, by do Hondurasu przywożono wyłącznie legalne drewno? Czy organizacje te posiadają wystarczające zasoby?

SEKCJA 3

WERYFIKACJA

Weryfikacja polega na przeprowadzeniu odpowiednich kontroli w celu zagwarantowania legalności drewna. Weryfikacja musi być wystarczająco rygorystyczna i skuteczna, aby zapewniać wykrycie wszelkich niezgodności z wymogami, czy to w lesie, czy też w łańcuchu dostaw, oraz na podjęcie działań naprawczych w odpowiednim terminie.

3.1 Organizacja

Weryfikację przeprowadza rząd, organizacja będąca osobą trzecią, lub rząd i organizacja łącznie, przy czym dysponują one odpowiednimi zasobami, systemami zarządzania oraz wykwalifikowanym i wyszkolonym personelem, a także solidnymi i skutecznymi mechanizmami kontroli konfliktów interesów.

3.1.1 Czy rząd wyznaczył organizację lub organizacje odpowiedzialne za działania weryfikacyjne? Czy zakres ich zadań (w tym powiązane obowiązki) jest jasny i ogólnie dostępny?

3.1.2 Czy organizacja odpowiedzialna za weryfikację posiada odpowiednie zasoby, aby przeprowadzić weryfikację legalności drewna i systemów kontroli łańcucha dostaw drewna?

3.1.3 Czy ICF posiada odpowiednie zasoby na wszystkich poziomach, aby przeprowadzić weryfikację legalności drewna?

3.1.4 Czy inne instytucje państwowe zaangażowane w system zapewnienia legalności posiadają odpowiednie zasoby na wszystkich poziomach, aby przeprowadzać szczególne aspekty weryfikacji legalności drewna?

3.1.5 Czy organizacja odpowiedzialna za weryfikację posiada system zarządzania, który spełnia następujące wymogi:

- otrzymał zezwolenia na przeprowadzanie koniecznych kontroli na miejscu w celu zapewnienia wysoce skutecznego i wiarygodnego systemu,

- dostępne są odpowiednie zasoby umożliwiające przeprowadzanie koniecznych kontroli na miejscu w celu zapewnienia wysoce skutecznego i wiarygodnego systemu,

- cały personel odbył niezbędne szkolenie i posiada umiejętności w celu zapewnienia skutecznej weryfikacji,

- wdrożono mechanizmy umożliwiające kontrolę konfliktów interesów,

– zapewniono przejrzysty system zgodnie z dobrowolną umową o partnerstwie,

– system rozpatrywania skarg jest publicznie dostępny,

– opracowano i zastosowano metodykę weryfikacji,

– zakres zadań organizacji odpowiedzialnych za weryfikację jest jasny i dostępny publicznie?

3.2 Weryfikacja legalności

Metoda weryfikacji jest udokumentowana, co gwarantuje, że proces jest systematyczny, przejrzysty i oparty na dowodach oraz przeprowadzany regularnie i obejmuje wszystkie elementy zawarte w matrycach legalności.

3.2.1 Czy istnieje jasna definicja określająca, co należy zweryfikować?

3.2.2 Czy metodyka weryfikacji obejmuje wszystkie elementy matryc legalności i obejmuje sprawdzenie zgodności ze wszystkimi określonymi wskaźnikami?

Czy weryfikacja wymaga:

– kontroli dokumentów, rejestrów pozyskiwania drewna i działań w terenie (w tym niezapowiedzianych),

– gromadzenia informacji przez zewnętrzne zainteresowane strony,

– zapisywania działań weryfikacyjnych, co umożliwia przeprowadzanie kontroli przez audytorów wewnętrznych i niezależnego audytora?

3.2.3 Czy role i obowiązki instytucjonalne są jasno określone i stosowane?

3.2.4 Czy wyniki weryfikacji w odniesieniu do matryc legalności są publicznie dostępne? W jaki sposób zainteresowane strony mogą uzyskać dostęp do tych informacji?

3.3 Świadectwo zgodności prawnej

Na rynku krajowym podmioty, które spełniają wszystkie wymogi systemu zapewnienia legalności, otrzymują świadectwo zgodności prawnej.

3.3.1 Organizacja

3.3.1.1 Jakiemu organowi powierzono odpowiedzialność za wydawanie świadectw zgodności prawnej?

3.3.1.2 Czy role tego organu oraz jego personelu w odniesieniu do wydawania świadectw zgodności prawnej są jasno określone i publicznie dostępne?

3.3.1.3 Czy określono wymogi w zakresie kompetencji i ustanowiono kontrole wewnętrzne w odniesieniu do personelu tego organu?

3.3.1.4 Czy organ ten posiada odpowiednie zasoby do wykonywania swojego zadania związanego z wydawaniem świadectw zgodności prawnej?

3.3.2 Wydawanie świadectw zgodności prawnej

3.3.2.1 Czy organ ten posiada udokumentowane procedury wydawania świadectw zgodności prawnej? Czy procedury te, w tym należne opłaty, są publicznie dostępne?

3.3.2.2 Jakie istnieją dowody na to, że procedury te są prawidłowo stosowane w praktyce?

3.3.2.3 Czy dostępna jest odpowiednia ewidencja wydanych świadectw zgodności prawnej i odrzuconych wniosków o wydanie tych świadectw? Czy ewidencja jasno wskazuje dowody, na podstawie których wydaje się świadectwa zgodności prawnej?

3.3.2.4 Czy wymogi dotyczące wydawania świadectw zgodności prawnej są jasno określone i dostępne dla podmiotów?

3.3.2.5 Które informacje dotyczące wydanych świadectw zgodności prawnej podaje się do wiadomości publicznej i jak często?

3.4 Weryfikacja systemów kontroli łańcucha dostaw

Wyraźnie określono obowiązkowy zakres weryfikacji, który obejmuje cały łańcuch dostaw, od wycinki drzewa do rynków krajowych i eksportowych. Metodyka weryfikacji zakłada dokumentowanie procesu i zapewnianie, by był systematyczny i przejrzysty; oparty na dowodach oraz przeprowadzany regularnie, by obejmował wszystkie elementy wchodzące w jego zakres, takie jak regularne i terminowe porównywanie i uzgadnianie danych na każdym etapie łańcucha.

3.4.1 Czy metodyka weryfikacji w pełni obejmuje weryfikacje kontroli łańcucha dostaw?

3.4.2 Czy w metodyce weryfikacji jasno określono łańcuch dostaw?

3.4.3 Jakie dowody wykazują, że rzeczywiście przeprowadzono weryfikacje kontroli łańcucha dostaw?

3.4.4 Czy role i obowiązki instytucjonalne są jasno określone i stosowane? Czy odpowiedzialna organizacja dysponuje personelem i zasobami niezbędnymi, aby przeprowadzać kontrole łańcucha dostaw?

3.4.5 Czy wyniki weryfikacji kontroli łańcucha dostaw są publicznie dostępne? W jaki sposób zainteresowane strony mogą uzyskać dostęp do tych informacji?

3.4.6 Czy podejście systemu zapewnienia legalności oparte na ocenie ryzyka pomaga w skutecznej kontroli drewna w całym łańcuchu dostaw?

3.4.7 Jakiego systemu informatycznego używa się do przechowywania, weryfikowania i rejestracji danych? Czy istnieje system zabezpieczania i dostępu do danych?

3.5 Uznawanie dobrowolnych systemów certyfikacji

Istnieją procedury uznawania dobrowolnych systemów certyfikacji zatwierdzone przez wspólny komitet. Procedury uznawania obejmują weryfikację systemu zapewnienia legalności w oparciu o analizę ryzyka.

3.5.1 Czy procedury uznawania dobrowolnych systemów certyfikacji są aktualne? Czy są one udostępniane ogółowi społeczeństwa?

3.5.2 Czy uznano już jakiekolwiek dobrowolne systemy certyfikacji? Czy sposób, w jaki uznaje się systemy weryfikacji przywozu, pomaga zapewnić legalność?

3.6 Przypadki niezgodności

Istnieje skuteczny i funkcjonujący mechanizm służący domaganiu się i egzekwowaniu odpowiednich działań naprawczych w przypadku identyfikacji niezgodności.

3.6.1 Czy system weryfikacji przewiduje powyższy wymóg?

3.6.2 Czy opracowano mechanizm postępowania w przypadkach niezgodności, mający wpływ na zezwolenia FLEGT i świadectwa zgodności prawnej oraz czy jest on stosowany w praktyce?

3.6.3 Czy system weryfikacji jest w stanie właściwie zidentyfikować przypadki niezgodności?

3.6.4 Czy są dostępne odpowiednie rejestry zidentyfikowanych przypadków niezgodności i podjętych działań naprawczych? Czy ocenia się skuteczność działań naprawczych?

3.6.5 Czy informacje zebrane przez inne zainteresowane strony są brane pod uwagę w celu identyfikacji i oceny przypadków niezgodności?

3.6.6 Które informacje dotyczące zidentyfikowanych przypadków niezgodności podaje się do wiadomości publicznej?

3.7 Mechanizmy rozpatrywania skarg

3.7.1 Czy istnieje system rozpatrywania skarg i czy jest on dostępny dla wszystkich zainteresowanych stron?

3.7.2 Czy organy odpowiedzialne za weryfikację dysponują mechanizmami do rejestrowania skarg złożonych przez zainteresowane strony lub niezależnych audytorów i reagowania na nie?

3.7.3 Czy organy odpowiedzialne za weryfikację dysponują mechanizmami rejestrowania informacji o wykroczeniach / naruszeniach stwierdzonych przez urzędników państwowych i reagowania na nie?

3.7.4 Czy jasne jest, w jaki sposób skargi są otrzymywane, rejestrowane, przekazywane na kolejny poziom (w razie potrzeby) i w jaki sposób się na nie odpowiada?

SEKCJA 4

ZEZWOLENIA FLEGT

Honduras powierzył organowi wydającemu zezwolenia pełną odpowiedzialność za wydawanie zezwoleń FLEGT. Zezwolenia FLEGT wydaje się w oparciu o poszczególne przesyłki lub zatwierdzone podmioty.

4.1 Organizacja

4.1.1 Jakiemu organowi powierzono odpowiedzialność za wydawanie zezwoleń FLEGT?

4.1.2 Czy role organu wydającego zezwolenia FLEGT i jego personelu w zakresie wydawania zezwoleń FLEGT są jasno określone i podane do wiadomości publicznej?

4.1.3 Czy określono wymogi w zakresie umiejętności personelu zatrudnianego przez organ wydający zezwolenia FLEGT oraz czy ustanowiono kontrole wewnętrzne?

4.1.4 Czy organ wydający zezwolenia FLEGT posiada odpowiednie zasoby do wykonywania swoich zadań?

4.2 Wydawanie zezwoleń FLEGT

4.2.1 Czy organ wydający zezwolenia stosuje udokumentowane procedury wydawania zezwoleń? Czy procedury te, w tym należne opłaty, są publicznie dostępne?

4.2.2 Jakie istnieją dowody na to, że procedury te są prawidłowo stosowane w praktyce?

4.2.3 Czy dostępna jest odpowiednia ewidencja wydanych i odrzuconych zezwoleń FLEGT? Czy ewidencja jasno wskazuje dowody, na podstawie których wydaje się zezwolenia FLEGT?

4.2.4 Czy wymogi dotyczące wydawania zezwoleń FLEGT są jasno określone i dostępne dla eksporterów?

4.2.5 Które informacje dotyczące wydanych zezwoleń FLEGT podaje się do wiadomości publicznej i jak często?

4.3 Zezwolenia FLEGT oparte na przesyłkach

4.3.1 Czy wydawanie zezwoleń FLEGT odbywa się na podstawie poszczególnych przesyłek?

4.3.2 Czy legalność przesyłki wywozowej można wykazać za pomocą rządowych systemów weryfikacji i identyfikowalności?

4.4 Zapytania w sprawie wydanych zezwoleń FLEGT

Czy istnieje odpowiedni mechanizm rozpatrywania zapytań właściwych organów państw członkowskich Unii w sprawie zezwoleń FLEGT zgodnie z załącznikiem III niniejszej Umowy? Kluczowe pytania obejmują:

4.4.1 Czy właściwe organy z państw członkowskich Unii mogą uzyskać wyjaśnienia dotyczące zezwoleń FLEGT wydanych w Hondurasie?

4.4.2 Czy istnieją jasne procedury komunikacji między właściwymi organami państw członkowskich Unii a organem wydającym zezwolenia FLEGT w Hondurasie?

4.4.3 Czy istnieją kanały, w ramach których inne krajowe lub międzynarodowe zainteresowane strony mogą składać zapytania w sprawie wydanych zezwoleń FLEGT?

SEKCJA 5

INSTRUKCJE DOTYCZĄCE NIEZALEŻNEGO AUDYTU SYSTEMU ZAPEWNIENIA LEGALNOŚCI

Niezależny audyt systemu zapewnienia legalności jest funkcją niezależną od organów regulacyjnych sektora leśnego Hondurasu. Ma na celu zapewnienie wiarygodności systemu wydawania zezwoleń FLEGT przez kontrolowanie, czy wszystkie aspekty systemu zapewnienia legalności działają zgodnie z założeniami.

5.1 Rozwiązania instytucjonalne

Wyznaczenie organu: Honduras formalnie wyznaczył organ do przeprowadzania niezależnego audytu systemu zapewnienia legalności, który działa skutecznie i przejrzyście.

Niezależność od innych funkcji systemu zapewnienia legalności: istnieje jasny podział pomiędzy organizacjami i osobami biorącymi udział w zarządzaniu zasobami leśnymi lub ich regulowaniu a organizacjami i osobami biorącymi udział w niezależnym audycie.

5.1.1 Czy rząd udokumentował wymogi dotyczące niezależności niezależnego audytora?

5.1.2 Czy przewiduje się, że organizacje lub osoby gospodarczo związane lub pełniące instytucjonalną rolę w sektorze leśnym Hondurasu mogą nie postępować jak niezależny audytor?

Wyznaczenie niezależnego audytora: organizację działającą jako niezależny audytor wyznaczono na podstawie przejrzystego mechanizmu i istnieją jasne i podane do wiadomości publicznej zasady dotyczące jego działań.

5.1.3 Czy rząd podał do wiadomości publicznej zakres zadań organizacji działającej jako niezależny audytor systemu zapewnienia legalności?

5.1.4 Czy rząd udokumentował i podał do wiadomości publicznej procedury wyznaczania organizacji działającej jako niezależny audytor systemu zapewnienia legalności?

Ustanowienie mechanizmu rozpatrywania skarg: istnieje mechanizm rozpatrywania skarg i sporów, które mogą wynikać z ustaleń niezależnego audytu. Mechanizm ten pozwala na rozpatrzenie wszelkich skarg dotyczących funkcjonowania systemu wydawania zezwoleń FLEGT.

5.1.5 Czy istnieje udokumentowany mechanizm rozpatrywania skarg, który jest dostępny dla wszystkich zainteresowanych stron?

5.1.6 Czy jasne jest, w jaki sposób skargi są otrzymywane, udokumentowane, przekazywane na kolejny poziom (w razie potrzeby) i w jaki sposób się na nie odpowiada?

5.2 Organizacja działająca jako niezależny audytor systemu zapewnienia legalności

Wymogi organizacyjne i techniczne: organizacja działająca jako niezależny audytor systemu zapewnienia legalności jest niezależna od innych części systemu zapewniania legalności i działa zgodnie z udokumentowaną strukturą kierowniczą, obszarami polityki i procedurami, które są zgodne z przyjętymi na szczeblu międzynarodowym najlepszymi praktykami.

5.2.1 Czy organizacja działająca jako niezależny audytor systemu zapewnienia legalności działa w oparciu o udokumentowany system zarządzania, który spełnia wymogi normy ISO 17021 i 17065 lub podobnych norm?

Metodyka monitorowania: metodyka niezależnego audytora systemu zapewnienia legalności opiera się na dowodach a monitorowanie prowadzi się w minimalnych określonych odstępach czasu.

5.2.2 Czy metodyka niezależnego audytora systemu zapewnienia legalności określa, czy wszystkie ustalenia opierają się na obiektywnych dowodach dotyczących funkcjonowania systemu zapewnienia legalności?

5.2.3 Czy metodyka niezależnego audytora systemu zapewnienia legalności określa maksymalne odstępy czasu, w których zostanie skontrolowany każdy element systemu zapewnienia legalności?

Zakres niezależnego audytu: organizacja pełniąca rolę niezależnego audytora działa zgodnie z zakresem zadań, który jasno określa, co należy objąć monitorowaniem i który obejmuje wszystkie ustalone wymogi wydawania zezwoleń FLEGT.

5.2.4 Czy metodyka niezależnego audytora systemu zapewnienia legalności obejmuje wszystkie elementy tego systemu i określa główne badania skuteczności?

Wymogi dotyczące sprawozdawczości: Czy organizacja działająca jako niezależny audytor regularnie składa wspólnemu komitetowi sprawozdania na temat integralności systemu zapewnienia legalności, w tym na temat wszelkich przypadków niezgodności oraz na temat swojej oceny środków naprawczych podjętych w celu ich spełnienia?

5.2.5 Czy zakres zadań organizacji działającej jako niezależny audytor systemu zapewnienia legalności określa wymogi w zakresie sprawozdawczości i częstotliwości składania sprawozdań?

ZAŁĄCZNIK VIII

Środki uzupełniające i środki wsparcia

WPROWADZENIE

Skuteczne wdrożenie niniejszej Umowy w Hondurasie wymaga ustanowienia środków uzupełniających i środków wsparcia dla instytucji i podmiotów odpowiedzialnych za przestrzeganie niniejszej Umowy.

Środki uzupełniające i środki wsparcia są wynikiem konsultacji z instytucjami zaangażowanymi w proces, ustaleń i zaleceń z kontroli terenowych przeprowadzonych w trakcie procesu negocjowania niniejszej Umowy oraz zaleceń z różnych badań dotyczących sektora leśnego w Hondurasie. Działania, które nie zostały określone podczas negocjacji, zostaną włączone do planów prac sekretariatu technicznego i międzyinstytucjonalnego sekretariatu ds. wdrażania dobrowolnej umowy o partnerstwie (SIIAVA) jako środki uzupełniające lub dodatkowe środki wsparcia.

Po wejściu w życie niniejszej Umowy Honduras rozpocznie prace nad planem prac mającym na celu wdrożenie tych środków, w tym nad procesem wprowadzania w życie obecnych i nowych władz zaangażowanych instytucji; proces ten pomoże zapewnić szybkie i skuteczne przejście dzięki przekazaniu wiedzy i doświadczenia zdobytych w trakcie negocjacji dotyczących niniejszej Umowy.

Do celów planowania środki uzupełniające i środki wsparcia podzielono na pięć kategorii:

– wzmocnienie koordynacji między instytucjami publicznymi i innymi podmiotami związanymi z niniejszą Umową

– budowanie zdolności

– działanie strategiczne

– badania

– instrumenty prawne.

Istnieją trzy priorytetowe poziomy wdrażania środków uzupełniających i środków wsparcia:

– wysoki = środki niezbędne do uruchomienia systemu zapewnienia legalności w Hondurasie;

– średni = przydatne środki służące optymalizacji funkcjonowania systemu zapewnienia legalności lub środki zapewniające, aby znaczna część podmiotów była w stanie spełnić wymogi prawne i zachować zgodność z systemem zapewnienia legalności;

– niski = bardziej ogólne środki wsparcia sektorowego (instytucjonalne, sektor prywatny, społeczeństwo obywatelskie itd.).

W podręczniku środków uzupełniających i środków wsparcia opisany zostanie przedmiot i zakres stosowania środków wymienionych w niniejszym załączniku, za co odpowiedzialny będzie wspólny komitet, który w razie potrzeby dokona przeglądu i aktualizacji podręcznika.

1. WZMOCNIENIE KOORDYNACJI MIĘDZY INSTYTUCJAMI PUBLICZNYMI I INNYMI PODMIOTAMI ZWIĄZANYMI Z NINIEJSZĄ UMOWĄ

1.1 Zawarcie i wdrożenie porozumień o współpracy międzyinstytucjonalnej w odniesieniu do niniejszej Umowy

W celu ustanowienia porozumień instytucjonalnych dotyczących składu SIIAVA i wspólnego komitetu oraz dotyczących wdrożenia niniejszej Umowy, zawarty zostanie protokół ustaleń między instytucjami sektora publicznego takimi jak: Ministerstwo Energii, Zasobów Naturalnych, Środowiska i Kopalń (MiAmbiente), Instytut Ochrony Leśnictwa (ICF), Instytut Własności (IP), Krajowy Instytut Rolnictwa (INA), Służba Administracji Podatkowej (SAR), Poddyrekcja ds. Przychodów z Ceł (DARA), Stowarzyszenie Honduraskich Gmin (AMHON), Honduraski Instytut Zabezpieczenia Społecznego (IHSS), Ministerstwo Zatrudnienia i Zabezpieczenia Społecznego (STSS), Ministerstwo Rolnictwa i Zwierząt Gospodarskich (SAG), Krajowa Dyrekcja ds. Ludności Tubylczej i Ludności Hondurasu Pochodzenia Afrykańskiego (DINAFROH), Instytut ds. Dostępu do Informacji Publicznych (IAIP), prokuratura (MP), Ministerstwo Bezpieczeństwa (SSN, reprezentujące krajową policję prewencyjną (PNP)), Ministerstwo Obrony Narodowej (SEDENA, reprezentujące siły zbrojne Hondurasu (FFAA)), Prokuratura Generalna (PGR), Centralny Bank Hondurasu (BCH), Krajowa Szkoła Nauk o Leśnictwie (ESNACIFOR) oraz inne instytucje akademickie zajmujące się problematyką ochrony środowiska i leśnictwa. Ponadto umowy o współpracy będą zawierane w przypadkach, gdy zostanie to uznane za przydatne do celów koordynacji między różnymi instytucjami zaangażowanymi w realizację niniejszej Umowy.

1.2 Wprowadzenie odpowiednich korekt organizacyjnych w instytucjach publicznych związanych z niniejszą Umową i uwzględnienie w ich budżetach środków finansowych niezbędnych do wdrożenia niniejszej Umowy

Każda instytucja odniesie się do treści i załączników niniejszej Umowy, w szczególności do niniejszego załącznika, przyjmując je za wytyczne w zakresie wymaganych korekt budżetowych. Ministerstwo Finansów (SEFIN) podejmie niezbędne kroki w celu zapewnienia pokrycia odpowiednich wymogów budżetowych niniejszej Umowy wymaganych przez MiAmbiente, ICF, IP, INA, SAR, DARA, AMHON, IHSS, STSS, SAG, DINAFROH, IAIP, MP, SSN, SEDENA, PGR, BCH, ESNACIFOR i inne instytucje akademickie zajmujące się kwestiami środowiskowymi i leśnymi. Środki te zostaną wykorzystane do realizacji działań wymienionych w niniejszej Umowie i zostaną włączone do zaktualizowanych instytucjonalnych planów strategicznych i rocznych planów operacyjnych, począwszy od okresu sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej Umowy.

1.3 Opracowanie i wdrożenie strategii koordynacji międzyinstytucjonalnej w celu zapewnienia spełnienia wskaźników określonych w matrycach legalności i wymogów systemu zapewnienia legalności, które należą do obowiązków każdej instytucji

Ogólnie wdrożenie systemu zapewnienia legalności, a w szczególności działanie działu ds. weryfikacji legalności ICF wymagają ścisłej koordynacji między ICF i instytucjami związanymi z niniejszą Umową w celu ujednolicenia przepływu informacji do tego działu. Działania strategiczne, które mają być realizowane, będą koordynowane przez międzyinstytucjonalny sekretariat ds. wdrażania dobrowolnej umowy o partnerstwie (SIIAVA).

1.4 Ustanowienie mechanizmów wymiany informacji między instytucjami zaangażowanymi w system zapewnienia legalności, przy jednoczesnym priorytetowym traktowaniu wzajemnej komunikacji między systemami informatycznymi

W związku z wymianą informacji wzrośnie przepływ danych między systemami instytucji odpowiedzialnych za wdrażanie systemu zapewnienia legalności i monitorowanie wskaźników legalności. Utworzona zostanie baza danych w celu udostępnienia danych działowi ds. weryfikacji legalności, który zostanie utworzony w ramach ICF. Środek umożliwi interakcję danych między systemami takimi jak SIRMA, SNIF, Geoportal (ICF) i systemami innych instytucji a istniejącymi systemami stowarzyszeń zawodowych.

Opracowany zostanie system komputerowy dostosowany do możliwości wdrożeniowych poszczególnych instytucji. W zależności od wyników diagnostyki i analizy wykonalności systemu wymiany, możliwe może być rozważenie rozwiązań innych niż komputerowe dla niektórych komponentów systemu.

1.5 Wdrożenie planu działania dotyczącego krajowej strategii zwalczania nielegalnego pozyskiwania drewna (ENCTI)

Jest to przekrojowa strategia wdrażania niniejszej Umowy, ponieważ obejmuje działania związane z kilkoma zasadami matryc legalności opisanymi w sekcji 11 załącznika V. ICF podjął szereg prób wdrożenia ENCTI, ale bez powodzenia, głównie z powodu braku środków finansowych. W 2017 r. zaplanowano i uwzględniono w budżecie realizację kilku działań zapobiegawczych i monitorujących jako pierwszy krok w kierunku stałego gromadzenia działań i zasobów, które odpowiednie instytucje mogą wykorzystać do wdrożenia ENCTI.

1.6 Stworzenie i wdrożenie metodyki monitorowania i oceniania postępów we wdrażaniu niniejszej Umowy

W celu monitorowania i oceny postępów we wdrażaniu niniejszej Umowy każda instytucja potrzebuje poziomu odniesienia i ustalonej metodyki umożliwiającej jej systematyczne monitorowanie postępów poczynionych we wdrażaniu niniejszej Umowy, metodyki, którą Strony będą mogły wykorzystać również jako wskazówkę do sporządzenia rocznego sprawozdania dotyczącego niniejszej Umowy i przeprowadzenia jego przeglądu co dwa lata.

1.7 Stworzenie i wdrożenie metodyki pomiaru wpływu niniejszej Umowy

Aby zmierzyć wpływ niniejszej Umowy, w szczególności na grupy szczególnie wrażliwe, potrzebny jest punkt odniesienia i ustalona metodyka w odniesieniu do różnych podmiotów w celu systematycznego pomiaru wpływu niniejszej Umowy, jak określono w art. 19 ust. 3 lit. h) i art. 17.

1.8 Wdrożenie szczegółowego planu legalizacji obszarów lasów krajowych i terytoriów ludów tubylczych.

Zostanie opracowany i wdrożony szczegółowy plan mający na celu wykonanie istniejących umów pomiędzy ICF, IP i INA.

1.9 Zwiększenie zdolności koordynacji z urzędnikami sądowymi i organami ścigania w sprawach dotyczących sektora leśnego

Środek ten ma na celu budowanie zdolności, w szczególności szkolenie sędziów w zakresie konkretnych zagadnień związanych z wdrażaniem przepisów dotyczących środowiska naturalnego i leśnictwa, z uwzględnieniem ich roli w skutecznym wdrażaniu niniejszej Umowy.

1.10 Koordynowanie procesu opracowywania przepisów niezbędnych do wdrożenia procedur składania skarg w ramach systemu zapewnienia legalności.

Środek ten określa interakcje, funkcjonowanie i kompetencje każdego organu opisanego w sekcji 10 załącznika V, zajmującego się procedurami składania skarg w ramach systemu zapewniania legalności, niezależnie od tego, czy istnieją, czy też mają zostać opracowane. Do organów tych należą wszystkie instytucje zaangażowane w system zapewnienia legalności, niezależna instytucja audytowa, wspólny komitet odpowiedzialny za wdrażanie Umowy oraz społeczeństwo obywatelskie.

1.11 Wzmocnienie i nadanie oficjalnego charakteru udziałowi społeczeństwa w celu poprawy gospodarki leśnej

ICF podpisze umowy w sprawie budowania zdolności i koordynacji międzyinstytucjonalnej z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i organizacjami ludów tubylczych i potomków Afrykanów zamieszkujących w Hondurasie (PIAH) w celu niezależnego monitorowania funkcjonowania systemu zapewniania legalności produktów z drewna. Będzie się to wiązało z nadzorowaniem działalności leśnej i przemysłowej przez miejscową ludność.

1.12 Utworzenie i wdrożenie systemu zarządzania informacjami publicznymi

Na potrzeby konsultacji opracowana zostanie baza danych zawierająca informacje użyteczności publicznej opisane w załączniku IX oraz inne istotne informacje, które mogą zostać wygenerowane.

2. BUDOWANIE ZDOLNOŚCI

2.1 Opracowanie i wdrożenie programu budowania zdolności dla instytucji zaangażowanych we wdrażanie niniejszej Umowy

ICF i instytucje zaangażowane we wdrażanie niniejszej Umowy opracują i wdrożą program szkoleniowy dostosowany do zakresu odpowiedzialności każdej instytucji w celu poprawy ich wiedzy.

2.2 Opracowanie i wdrożenie planu budowania zdolności dla podmiotów działających w sektorze leśnym

Kontrole terenowe przeprowadzone w październiku 2016 r. w trakcie negocjacji dotyczących niniejszej Umowy uwidoczniły słabości i luki w zakresie zgodności z prawem podmiotów sektora leśnego, takich jak właściciele lasów, przedsiębiorstwa wytwarzające produkty leśne, grupy rolno-leśne, MŚP i mikroprzedsiębiorstwa. Badanie przewidziane w działaniu 4.4 posłuży jako podstawa do opracowania kursów szkoleniowych dla podmiotów działających w sektorze leśnym. Plan ten obejmuje szkolenia techniczne dla podmiotów, uwzględnia pierwszeństwo MŚP i mikroprzedsiębiorstw oraz uwzględnia ich szczególne potrzeby.

3. DZIAŁANIA STRATEGICZNE

3.1 Usprawnienie i uproszczenie procedur dotyczących działań instytucji rządowych w sektorze leśnym

Wymaga to przeprowadzenia szczegółowego przeglądu obecnych procedur administracyjnych regulujących łańcuch dostaw w sektorze leśnym. Celem tego środka jest zwiększenie atrakcyjności inwestycji w sektorze leśnym, a także ułatwienie życia małym i średnim przedsiębiorstwom oraz mikroprzedsiębiorstwom przez przyspieszenie formalności dotyczących dobrowolnej umowy o partnerstwie we wszystkich instytucjach.

3.2 Ocena i aktualizacja procedur w instytucjach zaangażowanych we wdrażanie niniejszej Umowy w zakresie postępowania w przypadku naruszeń i nakładania kar

W ramach tego środka przeprowadzony zostanie przegląd regulacji i procedur w zakresie przestępstw i stosowanych kar w każdej z instytucji zaangażowanych we wdrażanie niniejszej Umowy. SIIAVA będzie odpowiadać za koordynację tego środka.

3.3 Ustanowienie i wdrożenie procedury kontroli i weryfikacji opartej na analizie ryzyka

Aby zmniejszyć liczbę nielegalnych praktyk – co stanowi główne wyzwanie dla wdrażania systemu zapewnienia legalności – należy wdrożyć kompleksowy mechanizm zarządzania ryzykiem w całym łańcuchu dostaw w celu terminowej i skutecznej weryfikacji, jak określono w sekcji 6.1.5 załącznika V.

3.4 Aktualizacja, utrzymanie i wdrożenie krajowego systemu informatycznego umożliwiającego śledzenie drewna (SIRMA)

System SIRMA rejestruje dokumentację dotyczącą działań w zakresie pozyskiwania, kontroli, monitorowania i weryfikacji; zapewnia to identyfikowalność w ramach łańcucha dostaw w sektorze leśnym.

Środek ten jest powiązany ze środkiem 3.5 obejmującym interakcję między systemami SNIF i SIRMA w zakresie zarządzania informacjami.

3.5 Tworzenie i wdrażanie nowych modułów krajowego systemu informacyjnego w dziedzinie leśnictwa (SNIF)

Środek ten umożliwi interakcję między systemami SIRMA i SNIF za pośrednictwem połączenia sieciowego w celu wygenerowania sprawozdań z kontroli objętości w odniesieniu do wszystkich zezwoleń na pozyskiwanie drewna, które muszą być zatwierdzone na podstawie kontroli dokumentów przeprowadzonej przy użyciu SNIF. Ponadto w ramach systemu SIRMA obecnie zarządza się wieloma informacjami dotyczącymi niektórych zezwoleń na pozyskiwanie drewna, których nie wpisano do SNIF, co oznacza, że konieczne będą moduły umożliwiające połączenie tych systemów.

3.6 Stworzenie i wdrożenie polityk mających na celu decentralizację i podział procedur administracyjnych dotyczących sektora leśnego w instytucjach rządowych

Celem tego środka jest opracowanie i wdrożenie strategii mającej na celu decentralizację i tym samym przyspieszenie procedur w instytucjach, których dotyczą wskaźniki matryc legalności. Ponadto środek ten ma służyć stworzeniu i wdrożeniu strategii decentralizacji, w ramach której będą stopniowo przenoszone uprawnienia administracyjne z ICF na gminy wraz z niezbędnymi środkami i zdolnościami.

3.7 Tworzenie zabezpieczeń dla grup szczególnie wrażliwych w ramach wdrażania niniejszej Umowy

Są to ukierunkowane działania mające na celu ochronę praw grup szczególnie wrażliwych. Wdrożenie metodyki monitorowania, oceny i pomiaru wpływu na wdrażanie niniejszej Umowy (środek uzupełniający 1.7) pozwolą określić dodatkowe zabezpieczenia w stosunku do zabezpieczeń wyszczególnionych w załączniku V (sekcja 12).

3.8 Opracowanie i wdrożenie wieloetapowej strategii mającej na celu zwiększenie zgodności z prawem mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw w sektorze leśnym

W celu stworzenia tej strategii należy opracować środek uzupełniający 4.6 (spis podmiotów), który opiera się na środkach uzupełniających 2.2 (budowanie zdolności), 3.1 (przyspieszanie procedur administracyjnych) i 3.12 (zachęty).

3.9 Zaprojektowanie i wdrożenie krajowego systemu klasyfikacji użytkowania gruntów

W ramach krajowego systemu klasyfikacji przeprowadzane będą klasyfikacja i monitorowanie użytkowania gruntów w czasie, w tym gruntów leśnych, drzew rosnących pojedynczo poza lasami i innych rodzajów pokrycia gleby.

Kryteria klasyfikacji będą obejmować wymiar gospodarczy i społeczny użytkowania gruntów, a także jego aspekty biofizyczne. System zostanie zaprojektowany w odniesieniu do istniejących lub planowanych badań techniczno-naukowych, jak przewidziano w ustawie o leśnictwie, obszarach chronionych oraz dzikiej faunie i florze.

Krajowym systemem klasyfikacji będzie kierować ICF, który będzie odpowiedzialny za jego opracowanie, zaplanowanie i wdrażanie przy wsparciu ze strony MiAmbiente, SAG, Sekretariatu Praw Człowieka, Sprawiedliwości, Zarządzania i Decentralizacji oraz INA w ramach ich zakresu kompetencji. Opracowanie systemu będzie obejmować konkretne środki mające na celu zapewnienie utrzymania w czasie zdolności niezbędnych do zarządzania systemem i utrzymania go oraz dostępności i aktualności tworzonych zbiorów danych.

3.10 Aktualizacja tabeli kategoryzacji środowiskowej MiAmbiente w odniesieniu do certyfikatu zezwolenia środowiskowego dla przedsiębiorstw leśnych i składów drewna

Celem tego środka jest aktualizacja kategorii wpływu na środowisko działań przedsiębiorstw leśnych i składów drewna w drodze koordynacji międzyinstytucjonalnej pomiędzy ICF a MiAmbiente; kategorie te zostaną opublikowane i oficjalnie przyjęte w celu ich wdrożenia. Powstanie moduł wydawania certyfikatów zwalniających projekty o niskim wpływie na środowisko z obowiązku posiadania certyfikatu zezwolenia środowiskowego, a także moduł uproszczonego systemu zarządzania zezwoleniami środowiskowymi (SLAS) mający na celu skrócenie okresu potrzebnego na uzyskanie zwolnienia z obowiązku posiadania certyfikatu licencji środowiskowej w odniesieniu do projektów nieujętych w tabeli kategoryzacji środowiskowej.

3.11 Ustanowienie systemu w Ministerstwie Pracy i Zabezpieczenia Społecznego do celów rejestrowania informacji dotyczących zatrudnienia w sektorze leśnym i zarządzania tymi informacjami

Aby ocenić zgodność prawną ze wskaźnikami dotyczącymi umów o pracę, płatności płacy minimalnej oraz środków ochrony zdrowia i bezpieczeństwa (wskaźniki dotyczące zasady 4 w matrycach legalności), konieczne będzie zwiększenie obecnej zdolności STSS oraz utworzenie systemu informatycznego służącego rejestracji krajowych podmiotów działających w leśnictwie i przeprowadzaniu niezbędnych działań następczych przy uwzględnieniu uproszczenia formalności.

Utworzenie systemu informatycznego do celów rejestrowania informacji i zarządzania nimi może odbywać się stopniowo, w zależności od zdolności zaangażowanych działów STSS oraz podmiotów działających w leśnictwie na szczeblu krajowym przy jednoczesnym tworzeniu wzajemnego połączenia z innymi instytucjami (w tym IHSS).

3.12 Opracowanie i wdrożenie strategii opartej na zachętach skupiającej się na mikroprzedsiębiorstwach oraz małych i średnich przedsiębiorstwach w sektorze leśnym

Celem tego środka jest wdrożenie art. 35 i 149 ustawy o leśnictwie w odniesieniu do zachęt oraz poszukiwanie sposobów wykorzystania dostępnych zasobów i udostępniania ich beneficjentom zaangażowanym w działalność leśną, zwłaszcza mikroprzedsiębiorstwom oraz małym i średnim przedsiębiorstwom w sektorze leśnym. Zachęty te będą również dotyczyć właścicieli lasów.

3.13 Zaprojektowanie i wdrożenie krajowej strategii komunikacji w odniesieniu do niniejszej Umowy

Ta krajowa strategia komunikacji będzie wykorzystywana do rozpowszechniania informacji dotyczących zakresu niniejszej Umowy i zwiększenia świadomości na temat zgodności prawnej wśród podmiotów sektora leśnego. Strategia będzie wdrażana etapami, począwszy od aspektów zatrudnienia i aspektów społecznych.

3.14 Uzgodnienie polityk mających na celu usprawnienie i harmonizację sektorów rolnego i leśnego

Podczas wdrażania tego środka przeprowadzony zostanie przegląd polityk właściwych m.in. dla sektorów rolnego, leśnego i planowania przestrzennego mający na celu zmniejszenie zjawiska przekształcania obszarów leśnych do celów rolnictwa i wzmocnienie kontroli dotyczących legalności przekształceń. ICF, MiAmbiente, SAG oraz między innymi *Secretaría de Desarrollo Económico* (SDE) odegrają kluczową rolę w tym procesie.

4. BADANIA

ICF lub właściwa instytucja określona w wykazie środków uzupełniających na końcu niniejszego załącznika, we współpracy z innymi instytucjami oraz klasyfikując je według pierwszeństwa, przeprowadzi następujące badania:

4.1 Analiza technicznych i operacyjnych zdolności instytucjonalnych do wdrożenia niniejszej Umowy

Wynik tej analizy zostanie wykorzystany do opracowania środków uzupełniających 1.2 i 2.1, ponieważ zapewni informacje potrzebne jako wytyczne w zakresie budowania zdolności instytucjonalnej.

4.2 Badanie wpływu niniejszej Umowy na warunki życia grup szczególnie wrażliwych, w tym stworzenie badania podstawowego

Termin „grupy szczególnie wrażliwe” obejmuje między innymi ludy tubylcze i potomków Afrykanów zamieszkujących w Hondurasie (PIAH), organizacje rolno-leśne i małe warsztaty ciesielskie. Wynik tego badania zostanie wykorzystany do opracowania środka uzupełniającego 3.7.

4.3 Przeprowadzenie przeglądu procedury celnej związanej z weryfikacją poziomu legalności (przywóz i wywóz) w celu zharmonizowania jej z procedurami niniejszej Umowy

Podczas tego badania przeprowadzony zostanie przegląd procedury celnej związanej z weryfikacją poziomu legalności przywozu i wywozu drewna, aby w stosownych przypadkach można było zaktualizować procedurę.

4.4 Przeprowadzenie badania podstawowego dotyczącego poziomu zgodności podmiotów sektora leśnego, w tym aspektów środowiskowych, społecznych i gospodarczych uwzględnionych w zasadach, kryteriach i wskaźnikach niniejszej Umowy

Badanie to ułatwi wdrożenie mechanizmów kontroli i weryfikacji oraz zaprojektowanie programów budowania zdolności podmiotów.

4.5 Badanie wyników pierwotnego i wtórnego przetwarzania przemysłowego jako podstawa do ustanowienia kontroli w ramach systemów identyfikowalności

Badania te zapewnią ICF dane dotyczące wyników pierwotnej obróbki drewna i zostaną wykorzystane do wdrożenia kontroli przedsiębiorstw leśnych.

4.6 Aktualizacja spisu przedsiębiorstw leśnych zajmujących się obróbką pierwotną i wtórną oraz składów drewna w celu wdrożenia mechanizmów kontroli i weryfikacji

Do celów tego środka uzupełniającego oraz zgodnie z opisami zawartymi w ustawie o leśnictwie małe warsztaty stolarskie i ciesielskie oraz podobne stanowią część przemysłu obróbki wtórnej.

5. INSTRUMENTY PRAWNE

ICF lub właściwa instytucja określona w wykazie środków uzupełniających, we współpracy z innymi instytucjami zaangażowanymi we wdrażanie niniejszej Umowy, przeprowadzi następujące działania:

5.1 Stworzenie i instytucjonalizacja SIIAVA za pomocą instrumentu prawnego

5.2 Stworzenie i wdrożenie instrumentu prawnego dotyczącego badania due diligence krajowego rynku produktów z drewna

5.3 Stworzenie i wdrożenie instrumentu prawnego dotyczącego badania due diligence przywozu produktów z drewna

5.4 Ocena, aktualizacja i wdrożenie przepisów dotyczących mechanizmów kontroli drewna i produktów z drewna przewożonych w tranzycie oraz drewna i produktów z drewna przywożonych do kraju

5.5 Stworzenie i wdrożenie regulacji mającej na celu określenie procedur dotyczących wydawania certyfikatów legalności oraz zezwoleń FLEGT i zezwoleń H-Legal

5.6 Stworzenie i wdrożenie przepisów dotyczących wycinki drzew rosnących pojedynczo poza lasami

Na podstawie tych przepisów ustanowione zostaną mechanizmy techniczne i prawne, za pośrednictwem których właściciel drzew rosnących pojedynczo może przeprowadzić ich wycinkę lub może jej nie przeprowadzać. Przewiduje się, że objętość drewna otrzymanego z wycinki tych drzew będzie priorytetowo dostarczana do małych przedsiębiorstw leśnych (warsztatów ciesielskich). Przepisy będą jednak dotyczyć wszystkich rodzajów podmiotów, które mogą wykorzystywać drewno tego rodzaju, niezależnie od rozmiaru przedsiębiorstwa.

5.7 Stworzenie i wdrożenie przepisów dotyczących wycinki drzew na mocy zezwoleń niekomercyjnych

Na podstawie tych przepisów ustanowione zostaną techniczne i prawne mechanizmy, za pośrednictwem których zainteresowana strona (która może, ale nie musi być właścicielem gruntów) może przeprowadzać wycinkę drzew rosnących pojedynczo na swój własny użytek. Produkty otrzymane na mocy tych zezwoleń niekomercyjnych nie będą wprowadzane do łańcucha dostaw. Będą jednak rejestrowane i monitorowane przez ICF.

5.8 Opracowanie i wdrożenie regulacji i innych ustaleń dotyczących wdrażania dobrowolnej, uprzedniej i świadomej zgody

Gdy ustawa o dobrowolnej, uprzedniej i świadomej zgodzie stanie się prawnie wiążąca w kraju, konieczne będzie stworzenie mechanizmów służących wdrażaniu tej ustawy.

W tym celu państwo Honduras zobowiązuje się w największym możliwym zakresie, na wszystkich szczeblach i we wszystkich organach oraz w ramach swoich uprawnień do wspierania procesu tworzenia i opracowywania odpowiedniej regulacji, zapewniając udział ludów tubylczych i potomków Afrykanów oraz społeczności zamieszkujących w Hondurasie.

Protokół wdrażania dobrowolnej, uprzedniej i świadomej zgody, który będzie obowiązywać w sektorze leśnym przed przyjęciem tej ustawy, również zostanie opracowany zgodnie z międzynarodowymi normami.

5.9 Stworzenie i wdrożenie regulacji mającej na celu ustanowienie procedur kategoryzacji naruszeń lub przypadków niezgodności po stronie urzędników publicznych

5.10 Opracowanie i wdrożenie wytycznych w sprawie traktowania naruszeń oraz nakładania kar na podmioty sektora leśnego

5.11 Opracowanie i wdrożenie ram regulacyjnych dotyczących działań wykonawców

5.12 Przeprowadzenie przeglądu, aktualizacja i wdrożenie wytycznych i norm na rzecz usprawnienia gospodarki leśnej

Podczas aktualizacji wytycznych i norm większy nacisk zostanie położony na lasy liściaste, ponieważ istnieją już przepisy dotyczące lasów sosnowych regulujące ich wykorzystywanie.

5.13 Aktualizacja i wdrożenie przepisów dotyczących certyfikowanych plantacji leśnych

5.14 Opracowanie i wdrożenie instrukcji kontroli zgodności programu ochrony będącego częścią zatwierdzonych rocznych planów operacyjnych

5.15 Opracowanie i wdrożenie instrumentu definiującego rolę gminnych jednostek ds. środowiska (UMA) w wydawaniu certyfikatów zezwoleń środowiskowych we współpracy z MiAmbiente i AMHON

5.16 Ocena, aktualizacja i wdrożenie przepisów w zakresie specjalnych planów dotyczących systemów rolno-leśnych, przy uwzględnieniu obszarów o powierzchni większej niż 100 hektarów

5.17 Opracowanie i wdrożenie mechanizmu na potrzeby uznania przez ICF systemów certyfikacji lasów prywatnych

6. Mechanizmy finansowania środków uzupełniających i środków wsparcia

Strony określiły, że aby wdrożyć większość środków, o których mowa w niniejszym załączniku, i przeprowadzić inne działania konieczne do wdrożenia niniejszej Umowy, niezbędne są dodatkowe zasoby techniczne i finansowe. Zasoby te pozwolą zapewnić, by instytucje jasno określone podczas weryfikacji legalności mogły przeprowadzać działania z gwarancją odpowiednich zasobów, systemów zarządzania i wykwalifikowanego personelu, przy wykorzystaniu solidnych i efektywnych mechanizmów skutecznego wdrażania niniejszej Umowy i umożliwią zaradzenie pierwotnym przyczynom oraz uwzględnienie czynników prowadzących do nielegalnego pozyskiwania drewna. Udostępnienie dodatkowych zasobów będzie podlegać zwykłym procedurom programowania wsparcia dla Hondurasu oraz procedurom budżetowym samego Hondurasu.

Oznacza to, że niektóre ze środków uzupełniających i środków wsparcia, o których mowa w niniejszym załączniku, można finansować przy użyciu:

- funduszy własnych rządu Hondurasu:
    - ogólnego budżetu państwa;
- środków Komisji Europejskiej lub państw członkowskich Unii:
    - projektów,
    - w stosownych przypadkach wsparcia budżetowego,
- innych źródeł finansowania.

Strony postanowiły, że jeżeli będą potrzebne dodatkowe zasoby finansowe, przystąpią do poszukiwania innych źródeł dodatkowego finansowania. W tym kontekście strony dopilnują, aby działania związane z wdrażaniem niniejszej Umowy były skoordynowane z istniejącymi i przyszłymi inicjatywami na rzecz rozwoju, w szczególności inicjatywą na rzecz REDD+.

ŚRODKI WSPARCIA I ŚRODKI UZUPEŁNIAJĄCE WEDŁUG OBSZARÓW STRATEGICZNYCH

Lp.	Priorytet	Kategoria	Działanie	Odpowiedzialna instytucja
1.1	Wysoki	Wzmocnienie koordynacji	Zawarcie i wdrożenie porozumień o współpracy międzyinstytucjonalnej w ramach niniejszej Umowy.	ICF, SIIAVA
1.2	Wysoki	Wzmocnienie koordynacji	Wprowadzenie odpowiednich korekt organizacyjnych w instytucjach publicznych związanych z niniejszą Umową i uwzględnienie w ich budżetach środków finansowych niezbędnych do wdrożenia niniejszej Umowy.	SEFIN, SIIAVA
1.3	Wysoki	Wzmocnienie koordynacji	Opracowanie i wdrożenie strategii koordynacji międzyinstytucjonalnej w celu zapewnienia spełnienia wskaźników określonych w matrycach legalności i wymogów systemu zapewnienia legalności, które należą do obowiązków każdej instytucji.	SIIAVA
1.4	Wysoki	Wzmocnienie koordynacji	Ustanowienie mechanizmów wymiany informacji między instytucjami zaangażowanymi w system zapewnienia legalności, przy jednoczesnym priorytetowym traktowaniu wzajemnej komunikacji między systemami informatycznymi.	SIIAVA
1.5	Wysoki	Wzmocnienie koordynacji	Wdrożenie planu działania dotyczącego krajowej strategii zwalczania nielegalnego pozyskiwania drewna (ENCTI).	ICF, FFAAH, FEMA, PGR, PNP, FTIA, FUSINA

Lp.	Priorytet	Kategoria	Działanie	Odpowiedzialna instytucja
1.6	Wysoki	Wzmocnienie koordynacji	Stworzenie i wdrożenie metodyki monitorowania i oceniania postępów we wdrażaniu niniejszej Umowy.	ICF, SIIAVA
1.7	Wysoki	Wzmocnienie koordynacji	Stworzenie i wdrożenie metodyki pomiaru wpływu niniejszej Umowy.	ICF, SIIAVA
1.8	Wysoki	Wzmocnienie koordynacji	Wdrożenie szczegółowego planu legalizacji obszarów lasów krajowych i terytoriów ludów tubylczych.	ICF, INA, IP, AMHON
1.9	Wysoki	Wzmocnienie koordynacji	Zwiększenie zdolności koordynacji z urzędnikami sądowymi i organami ścigania w sprawach dotyczących sektora leśnego.	ICF, FEMA, PGR, Sąd Najwyższy
1.10	Wysoki	Wzmocnienie koordynacji	Koordynowanie procesu opracowywania przepisów niezbędnych do wdrożenia procedur składania skarg w ramach systemu zapewnienia legalności.	ICF, SIIAVA
1.11	Wysoki	Wzmocnienie koordynacji	Wzmocnienie i nadanie oficjalnego charakteru udziałowi społeczeństwa w celu poprawy gospodarki leśnej.	ICF
1.12	Średni	Wzmocnienie koordynacji	Utworzenie i wdrożenie systemu zarządzania informacjami publicznymi.	SIIAVA

Lp.	Priorytet	Kategoria	Działanie	Odpowiedzialna instytucja
2.1	Wysoki	Budowanie zdolności	Opracowanie i wdrożenie programu budowania zdolności dla instytucji zaangażowanych we wdrażanie niniejszej Umowy.	ICF, SIIAVA, ESNACIFOR i inne instytucje naukowe
2.2	Średni	Budowanie zdolności	Opracowanie i wdrożenie planu budowania zdolności dla podmiotów działających w sektorze leśnym.	ICF
3.1	Wysoki	Działanie strategiczne	Usprawnienie i uproszczenie procedur dotyczących działań instytucji rządowych w sektorze leśnym.	ICF, SAR, SAG, IHSS, STSS
3.2	Wysoki	Działanie strategiczne	Ocena i aktualizacja procedur w instytucjach zaangażowanych we wdrażanie niniejszej Umowy w zakresie postępowania w przypadku naruszeń i nakładania kar.	SIIAVA
3.3	Wysoki	Działanie strategiczne	Ustanowienie i wdrożenie procedury kontroli i weryfikacji opartej na analizie ryzyka.	ICF, MiAmbiente, PNP, MP
3.4	Wysoki	Działanie strategiczne	Aktualizacja, utrzymanie i wdrożenie krajowego systemu informatycznego umożliwiającego śledzenie drewna (SIRMA).	ICF
3.5	Wysoki	Działanie strategiczne	Tworzenie i wdrażanie nowych modułów krajowego systemu informacyjnego w dziedzinie leśnictwa (SNIF).	ICF

Lp.	Priorytet	Kategoria	Działanie	Odpowiedzialna instytucja
3.6	Średni	Działanie strategiczne	Stworzenie i wdrożenie polityk mających na celu decentralizację i podział procedur administracyjnych dotyczących sektora leśnego w instytucjach rządowych.	ICF, SAR, SAG, IHSS, STSS
3.7	Średni	Działanie strategiczne	Tworzenie zabezpieczeń dla grup szczególnie wrażliwych w ramach wdrażania niniejszej Umowy.	SIIAVA
3.8	Średni	Działanie strategiczne	Opracowanie i wdrożenie wieloetapowej strategii mającej na celu zwiększenie zgodności z prawem mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw w sektorze leśnym.	SIIAVA
3.9	Średni	Działanie strategiczne	Zaprojektowanie i wdrożenie krajowego systemu klasyfikacji użytkowania gruntów.	IP, ICF, INA
3.10	Średni	Działanie strategiczne	Aktualizacja tabeli kategoryzacji środowiskowej MiAmbiente w odniesieniu do certyfikatu zezwolenia środowiskowego dla przedsiębiorstw leśnych i składów drewna.	ICF, MiAmbiente
3.11	Średni	Działanie strategiczne	Ustanowienie systemu w Ministerstwie Pracy i Zabezpieczenia Społecznego do celów rejestrowania informacji dotyczących zatrudnienia w sektorze leśnym i zarządzania tymi informacjami.	STSS
3.12	Niski	Działanie strategiczne	Opracowanie i wdrożenie strategii opartej na zachętach skupiającej się na mikroprzedsiębiorstwach oraz małych i średnich przedsiębiorstwach w sektorze leśnym.	ICF, SAR, SAG, IHSS, STSS
3.13	Niski	Działanie strategiczne	Zaprojektowanie i wdrożenie krajowej strategii komunikacji w odniesieniu do niniejszej Umowy.	ICF, SIIAVA

Lp.	Priorytet	Kategoria	Działanie	Odpowiedzialna instytucja
3.14	Niski	Działanie strategiczne	Uzgodnienie polityk mających na celu usprawnienie i harmonizację sektorów rolnego i leśnego.	SDE, ICF, SAG, MiAmbiente, IHCAFE
4.1	Wysoki	Badania	Analiza technicznych i operacyjnych zdolności instytucjonalnych do wdrożenia niniejszej Umowy.	SIIAVA
4.2	Wysoki	Badania	Badanie wpływu niniejszej Umowy na warunki życia grup szczególnie wrażliwych, w tym stworzenie badania podstawowego.	Sekretariat ds. Włączenia Społecznego (SEDIS), DINAFROH, ICF
4.3	Wysoki	Badania	Przeprowadzenie przeglądu procedury celnej związanej z weryfikacją poziomu legalności (przywóz i wywóz) w celu zharmonizowania jej z procedurami niniejszej Umowy.	DARA, SAR, ICF
4.4	Wysoki	Badania	Przeprowadzenie badania podstawowego dotyczącego poziomu zgodności podmiotów sektora leśnego, w tym aspektów środowiskowych, społecznych i gospodarczych uwzględnionych w zasadach, kryteriach i wskaźnikach niniejszej Umowy.	ICF, SIIAVA
4.5	Średni	Badania	Badanie wyników pierwotnego i wtórnego przetwarzania przemysłowego jako podstawa do ustanowienia kontroli w ramach systemów identyfikowalności.	ICF, AMADHO, ESNACIFOR i inne instytucje naukowe

Lp.	Priorytet	Kategoria	Działanie	Odpowiedzialna instytucja
4.6	Średni	Badania	Aktualizacja spisu przedsiębiorstw leśnych zajmujących się obróbką pierwotną i wtórną oraz składów drewna w celu wdrożenia mechanizmów kontroli i weryfikacji.	ICF
5.1	Wysoki	Instrumenty prawne	Stworzenie i instytucjonalizacja SIIAVA.	SDE, ICF, IP, INA, DINAFROH, MiAmbiente, SAG, SAR, DARA, IAIP, policja, FFAA, PGR, IHSS, STSS, ESNACIFOR i inne instytucje naukowe
5.2	Wysoki	Instrumenty prawne	Stworzenie i wdrożenie instrumentu prawnego dotyczącego badania due diligence krajowego rynku produktów z drewna.	ICF, PGR, MP
5.3	Wysoki	Instrumenty prawne	Stworzenie i wdrożenie instrumentu prawnego dotyczącego badania due diligence przywozu produktów z drewna.	ICF, DARA, BCH
5.4	Wysoki	Instrumenty prawne	Ocena, aktualizacja i wdrożenie przepisów dotyczących mechanizmów kontroli drewna i produktów z drewna przewożonych w tranzycie oraz drewna i produktów z drewna przywożonych do kraju.	DARA, ICF, SAR

Lp.	Priorytet	Kategoria	Działanie	Odpowiedzialna instytucja
5.5	Wysoki	Instrumenty prawne	Stworzenie i wdrożenie regulacji mającej na celu określenie procedur dotyczących wydawania certyfikatów legalności oraz zezwoleń FLEGT i zezwoleń H-Legal.	ICF
5.6	Wysoki	Instrumenty prawne	Stworzenie i wdrożenie przepisów dotyczących wycinki drzew rosnących pojedynczo poza lasami.	ICF
5.7	Wysoki	Instrumenty prawne	Stworzenie i wdrożenie przepisów dotyczących wycinki drzew na mocy zezwoleń niekomercyjnych.	ICF
5.8	Wysoki	Instrumenty prawne	Opracowanie i wdrożenie regulacji i innych ustaleń dotyczących wdrażania dobrowolnej, uprzedniej i świadomej zgody.	STSS, DINAFROH, CONPAH, stowarzyszenia ludów tubylczych i inne zainteresowane organizacje
5.9	Średni	Instrumenty prawne	Stworzenie i wdrożenie regulacji mającej na celu ustanowienie procedur kategoryzacji naruszeń lub przypadków niezgodności po stronie urzędników publicznych.	SIIAVA
5.10	Średni	Instrumenty prawne	Opracowanie i wdrożenie wytycznych w sprawie traktowania naruszeń oraz nakładania kar na podmioty sektora leśnego.	ICF, SIIAVA
5.11	Średni	Instrumenty prawne	Opracowanie i wdrożenie ram regulacyjnych dotyczących działań wykonawców.	ICF

Lp.	Priorytet	Kategoria	Działanie	Odpowiedzialna instytucja
5.12	Średni	Instrumenty prawne	Przeprowadzenie przeglądu, aktualizacja i wdrożenie wytycznych i norm na rzecz usprawnienia gospodarki leśnej.	ICF
5.13	Średni	Instrumenty prawne	Aktualizacja i wdrożenie przepisów dotyczących certyfikowanych plantacji leśnych.	ICF
5.14	Niski	Instrumenty prawne	Opracowanie i wdrożenie instrukcji kontroli zgodności programu ochrony będącego częścią zatwierdzonych rocznych planów operacyjnych.	ICF
5.15	Niski	Instrumenty prawne	Opracowanie i wdrożenie instrumentu definiującego rolę gminnych jednostek ds. środowiska (UMA) w wydawaniu certyfikatów zezwoleń środowiskowych we współpracy z MiAmbiente i AMHON.	MiAmbiente, AMHON
5.16	Niski	Instrumenty prawne	Ocena, aktualizacja i wdrożenie przepisów w zakresie specjalnych planów dotyczących systemów rolno-leśnych, przy uwzględnieniu obszarów o powierzchni większej niż 100 hektarów.	ICF
5.17	Niski	Instrumenty prawne	Opracowanie i wdrożenie mechanizmu na potrzeby uznania przez ICF systemów certyfikacji lasów prywatnych.	ICF

ZAŁĄCZNIK IX

Przejrzystość informacji publicznych i dostęp do nich

1. WPROWADZENIE

Aby wdrożyć niniejszą Umowę, należy między innymi udostępnić informacje dotyczące dobrowolnej umowy o partnerstwie oraz jej celów, wdrażania, monitorowania i kontroli. Informacje te muszą publikować wspólny komitet ds. wdrażania i każda ze Stron, aby zagwarantować, że wszystkie zainteresowane strony rozumieją system zezwoleń FLEGT oraz że zapewniono dobre rządy w odniesieniu do gospodarki leśnej.

Aby spełnić ten cel, w niniejszym załączniku określono (i) informacje związane z leśnictwem, które należy udostępnić społeczeństwu, (ii) organy odpowiedzialne za udostępnienie tych informacji społeczeństwu i (iii) mechanizmy dostępu do tych informacji.

Środki wykonawcze mające na celu udostępnienie informacji zapewniają: 1) przejrzystość, zrozumiałość i właściwość działań wspólnego komitetu i innych instytucji oraz organów zaangażowanych we wdrażanie niniejszej Umowy dla wszystkich zainteresowanych stron w łańcuchu dostaw produktów leśnych i ogółu społeczeństwa; 2) istnienie mechanizmu, aby zainteresowane strony miały swobodny dostęp do kluczowych informacji dotyczących sektora leśnego; 3) wzmocnienie funkcjonowania honduraskiego systemu zapewnienia legalności produktów z drewna dzięki dostępności informacji na potrzeby niezależnego monitorowania; oraz 4) osiągnięcie ogólnych celów niniejszej Umowy.

Przepisy niniejszej umowy są zgodne z honduraskimi przepisami dotyczącymi dostępu do informacji publicznej zapewniającymi, by informacje te były dostępne, regularnie rozpowszechniane i przedstawiane niezwłocznie na żądanie. Ponadto niniejszy załącznik opiera się na przepisach ustawowych i wykonawczych oraz umowach, o których mowa w załączniku II, oraz tych, o których mowa w załączniku V.

Dzięki mechanizmowi zapewniania przejrzystości zainteresowane strony mają dostęp do istotnych informacji podczas monitorowania wdrażania niniejszej Umowy oraz do kluczowych informacji dotyczących sektora leśnego w celu wzmocnienia zarządzania tym sektorem w Hondurasie.

2. CELE

– zwiększenie wiarygodności i poprawa zarządzania krajowym systemem gospodarki leśnej i systemem zezwoleń FLEGT,

– zwiększenie świadomości na temat informacji, które Honduras udostępnia publicznie,

– zapewnienie rozpowszechniania informacji na temat sektora leśnego,

– umożliwienie zainteresowanym stronom monitorowania wdrażania niniejszej Umowy.

3. KONTEKST

Postanowienia niniejszego załącznika są zgodne z ustawą o przejrzystości i dostępie do informacji publicznych, którą Narodowy Kongres Hondurasu przyjął w dniu 30 grudnia 2006 r. Celem tej ustawy jest opracowanie i wdrożenie krajowej polityki przejrzystości oraz zapewnienie każdej osobie prawa dostępu do informacji publicznych, aby wzmocnić praworządność i umocnić demokrację przez udział obywateli.

Art. 6 ustawy o przejrzystości i dostępie do informacji publicznych zawiera odniesienie do propagowania kultury przejrzystości i publicznego dostępu do informacji i stanowi, że „instytucje, które wchodzą w zakres stosowania niniejszej ustawy, powinny regularnie doszkalać urzędników służby cywilnej z zakresu zapewniania dostępu do informacji w ramach kultury przejrzystości, zarówno do celów informacyjnych, jak i do celów zarządzania publicznego (...)".

Aby zapewnić zgodność z ustawą o przejrzystości i dostępie do informacji publicznych, wszystkie honduraskie instytucje publiczne prowadzą „portal przejrzystości", dzięki któremu opinia publiczna może zapoznać się z informacjami na temat danej instytucji, jej funkcji, uprawnień, działalności i zarządzania zasobami. Ponadto w każdej instytucji pracuje urzędnik ds. informacji publicznych, którego zadaniem jest udzielanie odpowiedzi na pytania obywateli i przekazywanie im informacji na wniosek, o ile żądane informacje nie są poufne. Żądanych informacji można udzielić osobiście, faksem, pocztą tradycyjną lub pocztą elektroniczną.

Zgodnie z art. 17 ustawy o przejrzystości i dostępie do informacji publicznych „informacje publiczne uważa się za poufne, jeżeli szkoda, jaką mogłyby spowodować te informacje, jest większa niż interes publiczny wiążący się z ich poznaniem lub jeżeli ujawnienie tych informacji mogłoby zagrozić lub zaszkodzić:

1) bezpieczeństwu narodowemu;

2) życiu, bezpieczeństwu i zdrowiu osób fizycznych, pomocy humanitarnej, interesom dziecka lub innych osób chronionym przepisami prawa lub gwarancji „habeas data";

3) przebiegowi postępowań niejawnych prowadzonych w związku z zapobieganiem przestępstwom, dochodzeniem i ściganiem przestępstw lub wymierzaniem sprawiedliwości;

4) interesom chronionym przez konstytucję i przepisy krajowe;

5) przebiegowi negocjacji i stosunkom międzynarodowym; oraz

6) stabilności gospodarczej, finansowej lub monetarnej Hondurasu bądź sprawowaniu rządów w Hondurasie".

Aby usprawnić zarządzanie w sektorze leśnym, Krajowy Instytut Ochrony i Rozwoju Leśnictwa, Obszarów Chronionych oraz Dzikiej Fauny i Flory (ICF) posiada strategię komunikacji, w ramach której będzie rozpowszechniał informacje na temat niniejszej Umowy w Hondurasie.

Ta strategia komunikacji została opracowana w formie wytycznych, których celem jest poprawa komunikacji i tym samym zwiększenie widoczności wysiłków Hondurasu w obszarze gospodarki leśnej dla odbiorców krajowych i międzynarodowych. W wytycznych zawarto sugestie zwiększenia synergii w pracy między różnymi zainteresowanymi stronami (sektorem prywatnym, społeczeństwem obywatelskim oraz ludami tubylczymi i potomkami Afrykanów zamieszkującymi w Hondurasie), tak aby można było na tej podstawie budować istniejące i nowe kanały komunikacji dzięki strategicznej i skoordynowanej komunikacji.

Jeżeli opinia publiczna lepiej zrozumie prace Hondurasu służące realizacji niniejszej Umowy i korzyści społeczne wynikające ze wzmocnienia gospodarki leśnej, będzie chętniej czynnie uczestniczyć w promowaniu dobrych rządów, a wiarygodność instytucji publicznych zostanie wzmocniona.

4. INFORMACJE, KTÓRE BĘDĄ PUBLIKOWANE

4.1 Informacje, które będzie publikować wspólny komitet:

a) struktura i funkcjonowanie wspólnego komitetu;

b) protokoły posiedzeń wspólnego komitetu i podjęte decyzje;

c) roczne sprawozdania wspólnego komitetu, które zawierają w szczególności następujące informacje:

- postępy w realizacji celów niniejszej Umowy w określonym terminie oraz wszystkie kwestie związane z jej wdrażaniem,

- ilości drewna i produktów z drewna przywożone do Hondurasu oraz działania podjęte przez Strony w celu zapobieżenia przywozowi drewna i produktów drewnianych z nielegalnego źródła, aby zachować integralność systemu zezwoleń FLEGT,

- przypadki niezgodności z systemem zezwoleń FLEGT w Hondurasie i działania podjęte w odniesieniu do takich przypadków, w tym odrzucanie wniosków o wydanie zezwoleń FLEGT,

- liczbę przypadków oraz ilości drewna i produktów z drewna, których dotyczyły te przypadki i które dotarły do unijnych punktów kontroli celnej bez zezwoleń FLEGT,

- działania, których celem jest zapobieżenie wywozowi drewna i produktów z drewna z nielegalnego źródła na rynki poza Unią lub ich sprzedaży na rynku krajowym,

- wykaz zezwoleń FLEGT wydanych przez Honduras,

- ilości produktów z drewna przywożone przez Unię w ramach systemu zezwoleń FLEGT zgodnie z właściwymi pozycjami systemu zharmonizowanego (HS) oraz według państwa członkowskiego Unii, w którym miał miejsce przywóz do Unii;

d) ogólne informacje z niezależnego audytu, w tym:

- zakres zadań dotyczący niezależnego audytu,

- ogłoszenie audytu,

- zakres zadań oraz sprawozdania z kontroli i audytu sporządzone przez niezależnego audytora,

- skargi na audytora i niezależny audyt oraz sposób jego przeprowadzenia;

e) wytyczne w zakresie weryfikacji legalności zgodnie z załącznikiem II;

f) harmonogram wdrażania niniejszej Umowy oraz podsumowanie przeprowadzonych działań wraz z oceną postępów w ich wdrażaniu, która zawiera informacje na temat postępów we wdrażaniu środków uzupełniających określonych w załączniku VIII.

4.2 Informacje na temat wdrażania i wykonywania niniejszej Umowy:

- treść niniejszej Umowy, jej załączników i wszelkich zmian do Umowy.

4.2.1 Informacje na temat systemu zapewnienia legalności:

- dokumentacja dotycząca honduraskiego systemu zapewnienia legalności produktów z drewna,

- wytyczne w zakresie weryfikacji legalności zgodnie z załącznikiem II,

- procedury wydawania zezwoleń FLEGT.

4.2.2 Informacje na temat struktur i procedur do celów niniejszej Umowy:

- wykaz instytucji/organizacji zaangażowanych w realizację niniejszej Umowy,
- struktura i funkcjonowanie działu ds. weryfikacji legalności,
- struktura i funkcjonowanie działu wydającego zezwolenia FLEGT.

4.2.3 Dokumentacja dotycząca niniejszej Umowy:

- krajowa strategia zwalczania nielegalnego pozyskiwania drewna (ENCTI),
- strategia komunikacji do celów dobrowolnej umowy o partnerstwie i poprawy zarządzania w sektorze leśnym,
- specjalny plan legalizacji posiadania gruntów.

4.3 Informacje geograficzne:

- podział polityczno-administracyjny,
- pokrywa roślinna,

- obszary chronione,

- zadeklarowane mikrozlewnie,

- zatwierdzone plany urządzenia lasu dla gruntów będących w posiadaniu podmiotów prywatnych, państwa lub gmin (ejido),

- obszary zarejestrowane w katalogu niezbywalnych publicznych zasobów leśnych,

- tytuły własności zarejestrowane w imieniu ICF i zarejestrowane tytuły własności terytoriów ludów tubylczych i potomków Afrykanów zamieszkujących w Hondurasie.

4.4 Informacje na temat gospodarki leśnej i wycinki:

- plany zarządzania zatwierdzone w ciągu roku,

- roczne plany operacyjne zatwierdzone w ciągu roku,

- plany ratowania zatwierdzone w ciągu roku,

- specjalne plany systemu rolno-leśnego zatwierdzone w ciągu roku,

- certyfikaty plantacji wydane w ciągu roku,

- wycinki w certyfikowanych plantacjach leśnych zatwierdzone w ciągu roku,

- wycinki w lasach państwowych wykonywane w ramach przetargów (w stosownych przypadkach),

- umowy o urządzeniu lasu zawarte ze wspólnotami lokalnymi, zorganizowanymi grupami lub osobami fizycznymi,

- przedsiębiorstwa wytwarzające produkty leśne i składy drewna zarejestrowane w ICF,

- ilości produktów i produktów ubocznych pozyskiwane rocznie w podziale na rodzaje zatwierdzenia, lasy, własność gruntu i regiony leśne.

4.5 Informacje na temat produkcji drewna:

- roczna produkcja produktów z drewna poddanego obróbce w podziale na rodzaje lasu, regiony leśne i przedsiębiorstwa wytwarzające produkty leśne.

4.6 Informacje na temat handlu międzynarodowego:

- rejestr przywozowy/wywozowy produktów z drewna, który zawiera informacje na temat: ilości, rodzajów produktów i państw uczestniczących w wymianie handlowej,

- opublikowane krajowe ceny drewna,

- wydane świadectwa CITES.

4.7 Dochody z opłat administracyjnych

Kwestię uzyskiwania tych dochodów regulują przepisy art. 503 ogólnego rozporządzenia w sprawie leśnictwa, w którym określono formularze i płatności przekazywane do honduraskiego skarbu państwa.

ICF, w ramach uprawnień nadanych mu na mocy prawa oraz realizacji zadań i funkcji powierzonych na mocy ustawy o leśnictwie, będzie m.in. regularnie i rutynowo publikować informacje na temat tych dochodów za pomocą narzędzi elektronicznych lub informatycznych bądź – w stosownych przypadkach – w formie papierowej (art. 13 ustawy o przejrzystości i dostępie do informacji publicznych).

a) Sprawozdanie z dochodów z opłat administracyjnych nakładanych przez ICF

W odniesieniu do pozyskiwania drewna i uiszczania opłat, należności i podatków postanowiono, że publikowane będą następujące informacje:

1) płatności na rzecz ICF z tytułu kosztów administracyjnych ponoszonych przy zatwierdzaniu i monitorowaniu planów zarządzania i rocznych planów operacyjnych w odniesieniu do lasów prywatnych i gminnych (ejido) (art. 507 ogólnego rozporządzenia w sprawie leśnictwa). Opłaty, które będą miały zastosowanie od dnia wejścia w życie niniejszej Umowy, zostały określone w rezolucji GG-486-1996 (w przypadku drewna sosnowego) i w rezolucji GG-MP-104-2007 (w przypadku drewna drzew liściastych) i mogą być zmieniane. W razie zmiany takich opłat serwisowych zmiany te zostaną opublikowane w nowych rezolucjach;

2) zgodnie z postanowieniem nr 033-2015 wydanym przez ICF opłatę za pozyskiwanie drewna uiszcza się na rzecz ICF za pozyskiwanie drewna sosnowego lub drewna drzew liściastych w lasach państwowych; opłata ta może zostać zmieniona. Wszelkie zmiany w rezolucjach zostaną opublikowane.

b) Sprawozdania na temat innych dochodów

1) Uiszczanie grzywien i kar za przestępstwa i wykroczenia, o których mowa w ustawie o leśnictwie i rozporządzeniu wykonawczym do tej ustawy. W odniesieniu do wykroczeń przeciwko prawu leśnemu ICF ustanawia grzywny i kary zgodnie ze specjalnym rozporządzeniem w sprawie stosowania grzywien i kar przez Komisję ds. Przestępstw Administracyjnych (postanowienie ICF nr 010-2014).

4.8 Przestępstwa i wykroczenia przeciwko prawu leśnemu

Informacje na temat wszystkich spraw dotyczących przestępstw przeciwko prawu leśnemu, które były prowadzone przez sądy i w których wydano prawomocny wyrok.

5. MECHANIZMY ROZPOWSZECHNIANIA INFORMACJI

Strony zobowiązują się zapewnić przejrzystość wszystkich działań podejmowanych w ramach niniejszej Umowy. Mając to na uwadze, w razie konkretnego żądania innej zainteresowanej strony z tego sektora, Strony udostępnią wszystkie informacje, które uznają za niezbędne.

Metody i kanały wykorzystywane do publikacji takich informacji muszą obejmować:

oficjalne sprawozdania i media drukowane:

- informacje na temat honduraskiego sektora leśnego są publikowane w rocznych statystykach sektora leśnego (ICF). Dzięki nim opinia publiczna może zapoznać się z sytuacją w sektorze leśnym. Ponadto promowana będzie współpraca z różnymi zainteresowanymi stronami sektora leśnego na rzecz inwestycji w media drukowane (biuletyny, ulotki, bannery itd.) i publikowania aktualnych informacji. Unia publikuje dobrowolne umowy o partnerstwie w zakresie egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa w swoim Dzienniku Urzędowym. Innym drukowanym źródłem informacji na temat tych umów są coroczne sprawozdania każdego państwa dotyczące dobrowolnych umów o partnerstwie;

strony internetowe:

- ICF utworzy podstronę na swojej stronie internetowej, na której zamieści linki do wszystkich instytucji i organizacji zaangażowanych w realizację niniejszej Umowy. Informacje geograficzne na temat honduraskiego sektora leśnego będą publikowane na geoportalu ICF;

- Unia opublikuje informacje na temat wspólnego komitetu (zob. sekcja 4.1), treść niniejszej Umowy (zob. sekcja 4.2) i link do strony internetowej ICF na stronach internetowych delegatury Unii w Hondurasie i Komisji Europejskiej;

inne środki rozpowszechniania informacji:

- platformy skupiające wiele zainteresowanych stron,
- publiczne spotkania,
- konferencje prasowe,
- filmy,
- radio i telewizja.

6. INFORMACJE OD INNYCH ZAINTERESOWANYCH STRON

W celu zapewnienia przejrzystości instytucje publiczne, organizacje pozarządowe, prywatne organizacje na rzecz rozwoju i projekty prowadzące działania związane z sektorem leśnym powinny ustanowić mechanizmy koordynacji wraz z ICF, aby ułatwić publiczny dostęp do informacji na temat niniejszej Umowy i pracy na rzecz poprawy zarządzania w sektorze leśnym za pośrednictwem swoich stron internetowych i strony internetowej ICF. Ponadto opinia publiczna powinna być również informowana na temat działalności tych organizacji za pośrednictwem podstrony na oficjalnej stronie internetowej ICF.

Należy poprawić mechanizmy komunikacji, tak by ICF otrzymywało informacje o wszelkim wsparciu dotyczącym sektora leśnego, w których uczestniczy Unia, jeżeli wsparcie to jest udzielane przez inne instytucje lub organizacje. W tym celu Strony uzgadniają, że będą organizować regularne spotkania koordynacyjne między ICF a delegaturą Unii w Hondurasie.

ZAŁĄCZNIK X

Wspólny komitet ds. wdrażania umowy

Zgodnie z art. 19 niniejszej Umowy Strony ustanawiają organ monitorująco-decyzyjny, zwany wspólnym komitetem do spraw wdrażania („wspólny komitet"). Wspólny komitet odpowiada za wdrażanie i nadzorowanie niniejszej Umowy, w tym za zarządzanie niezależnym audytem. Wspólny komitet ułatwia także dialog i wymianę informacji między Stronami. Tworzenie i skład wspólnego komitetu odzwierciedlają udział różnych zainteresowanych stron honduraskiego sektora leśnego: sektor publiczny i prywatny, społeczeństwo obywatelskie, ludy tubylcze i potomkowie Afrykanów zamieszkujący w Hondurasie, społeczności i inne grupy, w stosownych przypadkach.

W szczególności wspólny komitet:

a) w odniesieniu do zarządzania niniejszą Umową:

1. publikuje sprawozdania roczne dotyczące wdrażania niniejszej Umowy zgodnie z postanowieniami załącznika IX;

2. po przeprowadzeniu oceny funkcjonowania honduraskiego systemu zapewniania legalności produktów z drewna i w oparciu o kryteria przeprowadzania oceny wskazane w załączniku VII proponuje datę, od której system zezwoleń FLEGT zacznie funkcjonować;

3. sporządza, dokonuje przeglądów, aktualizuje i zatwierdza dokumenty i umowy wykonawcze do niniejszej Umowy, np. podręcznik weryfikacji systemu zapewnienia legalności, wytyczne dotyczące wdrażania środków uzupełniających i środków wsparcia oraz harmonogram wdrażania niniejszej Umowy;

4. na podstawie tych dokumentów i umów wykonawczych, za które odpowiada, analizuje postępy w realizacji celów i terminów przeprowadzenia poszczególnych działań, które wyznaczono w niniejszej Umowie, oraz we wdrażaniu niniejszej Umowy, a także proponuje i przyjmuje środki, których celem jest poprawa funkcjonowania niniejszej Umowy;

5. analizuje i rejestruje wszystkie niezbędne zmiany w niniejszej Umowie. Co najmniej raz na dwa lata wspólny komitet będzie również przeprowadzał analizę wszelkich rewizji lub aktualizacji niniejszej Umowy i załączników do niej, które mogą być konieczne w celu uwzględnienia wszelkich istotnych zmian ram regulacyjnych, administracyjnych i instytucjonalnych Hondurasu;

6. rozwiązuje problemy wskazane przez którąkolwiek ze Stron i rozstrzyga wszelkie konflikty, które mogą się pojawić w trakcie realizacji postanowień art. 11 niniejszej Umowy;

7. rozwiązuje problemy wskazane przez którąkolwiek ze Stron i rozstrzyga wszelkie konflikty, które mogą się pojawić w trakcie realizacji postanowień art. 24 niniejszej Umowy;

8. publikuje sprawozdania i notatki prasowe, aby zapewnić przejrzystość pracy wspólnego komitetu;

b) w odniesieniu do monitorowania i oceny niniejszej Umowy:

1. uzgadnia metodę monitorowania i oceny wdrażania i wpływu niniejszej Umowy;

2. monitoruje ogólne postępy we wdrażaniu niniejszej Umowy, w tym funkcjonowanie systemu zapewnienia legalności;

3. na podstawie dostępnych informacji regularnie przeprowadza wspólne misje mające na celu dokonanie przeglądu skuteczności niniejszej Umowy oraz wywieranego przez nią wpływu;

4. monitoruje sytuację na rynku i regularnie sporządza sprawozdania na ten temat, w razie potrzeby zleca badania i zaleca podjęcie działań na podstawie sprawozdań z badań rynkowych na temat stanu rynku produktów z drewna;

5. ocenia wpływ niniejszej Umowy na społeczeństwo, gospodarkę i środowisko zgodnie z odpowiednimi dobrymi praktykami i kryteriami, które Strony mają uzgodnić, oraz rozwiązuje wszelkie problemy pojawiające się w wyniku przeprowadzenia tej oceny;

6. wskazuje trudności związane z wdrażaniem niniejszej Umowy i proponuje zastosowanie odpowiednich środków w celu ich rozwiązania;

c) w odniesieniu do przeprowadzania niezależnego audytu w zakresie niniejszej Umowy:

1. wydaje decyzję o braku sprzeciwu wobec powołania niezależnego audytora wybranego przez Strony i – w stosownych przypadkach – przedłużenia umowy z tym audytorem;

2. zatwierdza podręcznik procedur audytowych i harmonogram pracy niezależnego audytora zgodnie z załącznikiem VI;

3. jako niezależny audytor dokonuje przeglądu i zatwierdza sprawozdania z organizacji, rozpatruje wszelkie skargi na temat funkcjonowania systemu zezwoleń FLEGT i zarządza wdrażaniem zaleceń na terytorium każdej ze Stron;

4. oprócz niezależnego audytu zleca sporządzanie sprawozdań szczegółowych, jeżeli są one niezbędne;

5. rozpatruje skargi na temat pracy niezależnego audytora i zatwierdza środki, które należy wdrożyć;

6. publikuje sprawozdania na temat systemu zapewnienia legalności zgodnie z załącznikami VI i IX;

7. w stosownych przypadkach monitoruje środki zastosowane w celu rozwiązania problemów, które wskazał niezależny audytor;

d) w odniesieniu do angażowania zainteresowanych stron w proces wdrażania i monitorowania niniejszej Umowy:

1. podejmuje odpowiednie działania służące zachęcaniu zainteresowanych stron do udziału w procesie wdrażania niniejszej Umowy;

2. proponuje zalecenia na temat wymogów w zakresie budowania zdolności w celu skutecznego wdrożenia niniejszej Umowy i – w stosownych przypadkach – na temat potrzeby zwiększenia zdolności i uczestnictwa sektora prywatnego, społeczeństwa obywatelskiego, społeczności lokalnych oraz ludów tubylczych i potomków Afrykanów zamieszkujących w Hondurasie we wdrażaniu niniejszej Umowy zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi dotyczącymi gospodarki leśnej w Hondurasie, a także podejmuje działania następcze wobec tych zaleceń;

3. ustanawia w razie potrzeby grupy robocze lub inne organy pomocnicze w obszarach pracy, w których wymagana jest szczególna wiedza fachowa lub informacje zwrotne od zainteresowanych stron;

4. zatwierdza regulamin wspólnego komitetu i monitoruje jego wdrażanie.